

עֲזָרֵי מַעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֵּהָר

חֶלֶק יז

וְהוּא סֵפֶר הַזֵּהָר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יִרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
מִנְקֵד וּמְחוּלָק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מְזוּהָר פ' תְּרוּמָה דף קנב עד זוהר פ' תְּצוּה דף קפ

וּמְצוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תְּפִילַת הַדֶּרֶךְ 3. תְּפִילַת הַיּוֹדִיָּה
לְבוֹרָא עוֹלָם, 4. תְּפִלָּה לְפָנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג, 6.
תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפָץ לְלֹא מִטְּרַת רוּחַ כָּלֵל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכַן נְסִיִּים יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילוּלַת הַרְשָׁב"

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
שֶׁבֶט תְּשַׁע"ד לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
**הזוהר
העולמי**
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכי"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"
מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: **0527-651911**

הָאוֹת טי"ת מתישבת בכל מקום, ומתתקנת לשבת כראוי, ולכן בכל מקום ששם אות ט', אין ישוב לאות ק' שם להתישב בו. ולכן במקום הזה לא שולט כלל הצד האחר, ונותן חיים של העולם הזה ליושבים תחת האות הזו, ולא יצא החוצה. וכשיוצא החוצה, יש רשות לצד האחר לשלט בו. כמו שאות זו שולטת במקום זה, כך גם שולטת אות אחרת במקום הגיהנם. ומיהי? האות ק'.

ובם פרו של רב המנונא סבא, כאן הן שתי אותיות: ח', ט'. ולכן לא היו כתובות בתוך אבני שהם ואבני מלואים, ומשבטי ישראל נמנעו שתי האותיות הללו, כדי שלא רשום בתוכם ח"ט.

במקום בית המקדש תלויים כל אותיות האלפא ביתא בסודות הקוקים של שמות קדושים, קשורים, רקומים עליו, וכל העולם שלמעלה ומטה, הכל בסוד של אותיות מתחמות (קוקות) וגלופות, וסודות הקדשה (השם הקדוש) העליונה נחקק עליהם.

במשכן נחקקו והצטרפו האותיות כראוי, שהרי בצלאל היה יודע את החכמה לצרף

אוֹתוֹת שֶׁבָּהֶן נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְעַל חֻכְמָתוֹ (זו)
 נִבְנְהָ הַמִּשְׁכָּן עַל יָדוֹ וְנִבְחַר מִכָּל עַם יִשְׂרָאֵל.
 וְכִמוֹ שֶׁהוּא נִבְחַר לְמַעְלָה, כִּף רָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שֶׁיִּבְחַר לְמַטָּה.

לְמַעְלָה כָּתוּב (שמות לא) רָאָה קָרָאתִי בְּשֵׁם
 בְּצִלְאֵל. לְמַטָּה – (שם לה) רָאוּ קָרָא ה'
 בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל. וּשְׁמוֹ בְּסוּד עֲלִיּוֹן נִקְרָא כִּף בְּצִלְאֵל
 – בְּצִלְאֵל. וּמִיְהוּ? זֶה צְדִיק, שֶׁהוּא יוֹשֵׁב בְּצִלְ
 אֵל, אוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא אֵל עֲלִיּוֹן, וְהוּא יוֹשֵׁב כְּמוֹ
 שְׂאוֹתוֹ אֵל. אוֹתוֹ אֵל נוֹטֵל שְׂשֵׁה צְדָדִים, אוֹתוֹ
 צְדִיק נוֹטֵל אוֹתָם. אַף כִּף אוֹתוֹ אֵל מֵאִיר לְמַעְלָה,
 וְהַצְדִיק הַזֶּה מֵאִיר לְמַטָּה. אוֹתוֹ הָאֵל כָּלֵל שֶׁל כָּל
 שֵׁשֶׁת הַצְדָדִים. וְאוֹתוֹ צְדִיק הוּא כָּלֵל שֶׁל כָּל
 שֵׁשֶׁת הַצְדָדִים.

בֵּן אוּרִי – בֵּן הָאוֹר הֶרְאֵשׁוֹן שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. בֵּן חוּר – הַבֵּן שֶׁל
 חֲרוֹת הַכֵּל. דְּבַר אַחַר בֵּן חוּר – בֵּן חוּר מִכָּל
 הַגְּוֹנִים. וְזֶה הַתְּמַנָּה לְמַטָּה יְהוּדָה, הַכֵּל כְּרָאוּי.

כָּף הַגְּוֹנִים טוֹבִים לְחֵלוֹם פָּרֵט לְתַכְלֵת, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא כֹּסֵא לְדוֹן אֶת דֵּינֵי
 הַנְּשֻׁמוֹת. וְהָרִי דְרָגָה זוֹ (אחמת) הִיא לְבִנְהָ. אֶלָּא

בְּשִׁעָה שְׁעוּמַדַּת בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת, אִזְּ הִיא גְּזוּן תְּכִלַּת,
וְהָרִי בְּאַרְנוּהָ.

בְּשִׁעָה שְׁרוּאָה אָדָם אֶת הַגְּזוּן הַזֶּה, נִזְכָּר הָאָדָם
לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת רְבוּנוֹ. כְּמוֹ שֶׁנֶּחֱשׂ
הַנְּחֻשֶׁת, בְּשִׁעָה שֶׁהִיוּ רוֹאִים אוֹתוֹ, הָיוּ פּוֹחֲדִים
מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹמְרִים אֶת עֲצָמָם
מִכָּל הַחֻטָּאִים, וּבְשִׁעָה שֶׁאוֹתוֹ הִפְחֵד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה עֲלֵיהֶם, מִיָּד נִרְפְּאִים. מִי גָרַם
לָהֶם לִפְחֵד מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אוֹתוֹ נֶחֱשׂ,
אוֹתָהּ רְצוּעָה שְׁמִסְתַּכְּלִים בָּהּ. אַף כִּף הַתְּכִלַּת –
(במדבר טו) וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוּוֹת ה' .
מֵאוֹתוֹ הִפְחֵד שְׁלוֹ. וְעַל זֶה תְּכִלַּת בְּמִשְׁכָּן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, זֶה שְׁאֵמַר מוֹרְנוֹ שֶׁתְּכִלַּת הִיא
כִּסֵּא דִין, וּכְשֶׁהִיא עוֹמַדַת בְּגוּן הַזֶּה, אִזְּ
הִיא כִּסֵּא לְדוֹן דִּינֵי נַפְשׁוֹת. מִתִּי הִיא בְּרַחֲמִים?
אָמַר לוֹ, בְּשִׁעָה שֶׁהַכְּרוּבִים מַחֲזִירִים פְּנֵיהֶם זֶה
עִם זֶה וּמְסַתְּכָלִים פְּנִים בְּפָנִים. כִּיּוֹן שֶׁאוֹתָם
כְּרוּבִים מְסַתְּכָלִים פְּנִים בְּפָנִים, אִזְּ כָּל הַגְּזוּנִים
מִתְּתַקְּנִים, וּמִתְּהַפֵּךְ גְּזוּן תְּכִלַּת לְגוּן אַחֵר. מִתְּהַפֵּךְ
גְּזוּן יֵרֵק לְגוּן זָהָב (לכ"ז).

וְלָכֵן בְּהַפּוֹךְ הַגְּזוּנִים מִתְּהַפֵּךְ מִדִּין לְרַחֲמִים, וְכֵן
מִרַחֲמִים לְדִין, וְהַכֵּל בְּהַפּוֹךְ הַגְּזוּנִים. כְּמוֹ

שְׁמֹסְדָרִים יִשְׂרָאֵל תְּקוּנֵיהֶם לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כִּן הַכֵּל עוֹמֵד וְכִן מִסְתַּדֵּר. וְלִכֵּן כְּתוּב (ישעיה מט)
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר, בְּאוֹתָם גּוֹנִים
שְׁכֻלוֹלִים זֶה בְּזֵה, הִיפִי שֶׁל כָּלֵם.

וְעִשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שֹׁטִים וְגו'. רַבִּי יִצְחָק
פֶּתַח, (דברים ח) וְאֶכְלֶתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ
אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כִּמָּה צְדִיקִים הֵם יִשְׂרָאֵל
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָהֶם וְקָרַבם אֵלָיו
מִכָּל הָעַמִּים, וּבִשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל נָתַן מְזוֹן וְשִׁבַּע
לְכָל הָעוֹלָם, וְאֵלְמָלֵא יִשְׂרָאֵל – לֹא נָתַן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְזוֹן לְעוֹלָם, וְעַכְשָׁו שִׁישְׂרָאֵל
בְּגָלוֹת, עַל אַחַת כִּמָּה וְכִמָּה שְׁנוּטְלִים מְזוֹן עַל
אֶחָד פִּי שְׁנַיִם.

סדר הלימוד ליום ז שבט [יום 125 בשנה]

בְּזִמְן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ הַקְּדוֹשָׁה, הָיָה יוֹרֵד
לָהֶם מְזוֹן מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן, וְהֵם נוֹתְנִים חֵלֶק
תְּמַצִּית לְעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, וְכָל הָעַמִּים לֹא
נִדְּוָנוּ אֶלָּא מֵהַתְּמַצִּית, וְעַכְשָׁו שִׁישְׂרָאֵל הֵם
בְּגָלוֹת, הִתְהַפֵּךְ לְגוֹן אַחֵר.

מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שֶׁהִתְקִין סְעוּדָה לְבְנֵי בֵיתוֹ. כָּל זִמְן
שֶׁהֵם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ, אוֹכְלִים סְעוּדָה

עם המֶלֶךְ, וְנוֹתְנִים לְכָל־בָּיִת חֶלֶק הָעֲצָמוֹת לְגֵרֹר.
 בְּשָׁעָה שְׁבַנֵי בֵיתוֹ לֹא עוֹשִׂים אֶת רְצוֹן הַמֶּלֶךְ,
 הַמֶּלֶךְ נוֹתֵן אֶת כָּל הַסְּעוּדָה לְכָל־בָּיִת, וּמַעֲלָה
 לָהֶם אֶת הָעֲצָמוֹת.

כְּמוֹ זֶה, כָּל זְמַן שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹן רְבוּנָם,
 הֵם אוֹכְלִים עַל הַשְּׁלֶחַן הַזֶּה שֶׁל הַמֶּלֶךְ,
 וְכֹל הַסְּעוּדוֹת מְתַקְנוֹת לָהֶם. וְהֵם, מֵאוֹתָהּ שִׁמְחָה
 שְׁלָהֶם, נוֹתְנִים עֲצָמוֹת שֶׁהֵן תְּמֻצִית לְעוֹבְדֵי
 כּוֹכָבִים. וְכֹל זְמַן שִׁישְׁרָאֵל לֹא עוֹשִׂים רְצוֹן
 רְבוּנָם, הֵם הוֹלְכִים לְגָלוּת, וְהַסְּעוּדָה הוֹלְכֶת
 לְכָל־בָּיִת, וְעוֹלָה לָהֶם הַתְּמֻצִית. כִּכָּהֵן יֹאכְלוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת לַחֲמֵם טָמֵא בַּגּוֹיִם, שֶׁהָרִי תְּמֻצִית
 הַגַּעַל שְׁלָהֶם הֵם אוֹכְלִים. אוֹי לְבֶן הַמֶּלֶךְ שִׁיוֹשֵׁב
 וּמִצְפָּה לְשֶׁלֶחַן הָעֶבֶד, וּמֵה שֶׁנִּשְׁאָר מִתּוֹךְ
 הַשְּׁלֶחַן הוּא אוֹכֵל.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר, (תהלים כג) תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֶחַן נֶגֶד
 צַרְרֵי דְשִׁנְתָּ בְשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ. תַּעֲרֹךְ
 לִפְנֵי שְׁלֶחַן – זֶה סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ. נֶגֶד צַרְרֵי –
 אוֹתָם הַכָּלְבִּיִם שִׁיוֹשְׁבִים לִפְנֵי הַשְּׁלֶחַן וּמִצְפִּים
 לַחֲלֻקַּת עֲצָמוֹת, וְהוּא יוֹשֵׁב עִם הַמֶּלֶךְ בְּעֵגֶג שֶׁל
 הַסְּעוּדָה בְּשֶׁלֶחַן.

דִּישְׁנָתָּ בְשֶׁמֶן רֵאשִׁי – זֶה רֵאשׁ הַסְּעוּדָה. שְׁכַל
 שֶׁמֶן וְשֶׁמְנוּנִית וְתִקּוּן הַסְּעוּדָה נִתְּנִים
 בְּרֵאשׁוֹנָה לְאַהֲבַת הַמֶּלֶךְ. מֵה שֶׁנִּשְׁאַר נִתֵּן אַחַר
 כֶּף לְכָלִּים וְלְאוֹתָם עוֹבְדֵי הַשְּׁלֶחֶן. כּוֹסֵי רוּיָה –
 מְלֵאָה הַכּוֹס לְפָנֵי אַהֲבַת הַמֶּלֶךְ תָּמִיד שֶׁלֹּא
 יִצְטָרֵךְ לְבַקֵּשׁ, וְעַל סוּד זֶה הָיוּ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד עִם
 שְׂאֵר הָעַמִּים.

רַבִּי חֲזִיָּא הָיָה הוֹלֵךְ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן לְטַבְרִיָּה, וְהָיוּ
 עִמּוֹ רַבִּי יַעֲקֹב בֶּר אִידֵי וְרַבִּי יִיסָא הַקָּטָן.
 עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי יִיסָא לְרַבִּי חֲזִיָּא,
 תָּמוּהָ מַה שֶׁכִּתּוּב (מַלְכִים-א ב) וְלִבְנֵי בְרוּזֵי הַגְּלֻעָדִי
 תַּעֲשֶׂה חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלֶחֶנְךָ וְגו'. אִם כֶּף, כָּף, כָּל
 טוֹב וְאַמֶּת לֶאֱכֹל עַל שְׁלֶחֶנּוּ וְלֹא יוֹתֵר, מִשְׁאַמֵּר
 כָּאֵן וְהָיוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלֶחֶנְךָ. וְעוֹד, לֹא כְבוֹד הַמֶּלֶךְ
 הוּא שְׂיֵאכֹל אִישׁ אַחַר עַל שְׁלֶחֶן הַמֶּלֶךְ, וְלֹא
 צָרִיךְ זֶה אֶלֶּא הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ, וְכֹל הַגְּדוּלִים שְׁלוֹ
 סָבִיבוּ לְמַטָּה מִמֶּנּוּ.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, לֹא שְׁמַעְתִּי בְּזֶה דְּבַר, וְלֹא
 אָמַר. אָמַר לוֹ לְרַבִּי יַעֲקֹב בֶּר אִידֵי, וְאַתָּה
 שְׁמַעְתָּ בְּזֶה הַדְּבָר? אָמַר לוֹ, אַתָּם שְׂיוֹנְקִים בְּכֹל
 יוֹם מִדְּבַשׁ שֶׁמֶן הָעֲלִיוֹן לֹא שְׁמַעְתֶּם, כָּל שֶׁכֶּן
 אָנִי. שְׂאֵל אֶת רַבִּי יִיסָא, וְאַתָּה שְׁמַעְתָּ בְּזֶה דְּבַר?

אמר לו, אף על גב שאני תינוק ומלפני מספר ימים באתי אליכם ולא זכיתי מקדם לזה – אני כן שמעתי.

פְּתַח ואמר, (תהלים קלו) נותן לחם לכל בשר פי לעולם חסדו. מה ראה דוד שבסיום ההלל הגדול סים כף בפסוק הזה? אלא שלשה שליטים הם למעלה שהקדוש ברוך הוא נודע בהם, והם סוד נכבד שלו, ואלה הם: מח ולב וכבד. והם בהפך של העולם הזה. למעלה המח נוטל בראש, ואחר כף נותן ללב, והלב נוטל ונותן לכבד, ואחר כף הכבד נותן חלק לכל אותם מקורות שלמטה, כל אחד ואחד כראוי לו. למטה הכבד נוטל בראש, ואחר מקרב הכל ללב, והלב נוטל את היפה של המאכל. כיון שנוטל ומתחזק מאותו כח ורצון שנוטל, נותן ומעורר אל המח. ואחר כף חוזר לכבד ומחלק מזון לכל מקורות הגוף. (ביום שהאדם מתעורר בתענית, מתעורר למעלה

כאותה דגמא ממש, וכיום של שבע לא כף).

ביום של תענית, אדם מקריב מאכל ומשתה לכבד העליון, ומה הוא מקריב? חלבו ודמו ורצונו. אותו כבד נוטל הכל ברצון. כיון שהכל הוא אליו, נוטל ומקריב הכל לפני הלב,

שהוא גדול ושולט עליי. כיון שהלב נוטל ומתחזק הרצון, מקריב הכל למח, שהוא שליט עלייזן על כל הגוף. אחר כך חוזר הכבד ומחלק חלקים לכל אותם מקורות ואיברים שלמטה.

בזמן אחר, כאשר (כל) המח נוטל הכל בתחלה, ואחר כך נותן ללב, והלב נותן לכבד, והכבד נותן לכל המקורות והאיברים שלמטה, ואחר כך פשוטה לחלק מזון לעולם הזה, בראשונה נותן ללב, שהוא המלך שבארץ, ושלחן המלך מתעורר בראשונה מכל שאר בני העולם.

אשריו מי שהיה בחשבון של שלחן המלך, שהרי ידוע הוא להיטיב לו באותו טוב שלמעלה. (ומשום כך) וזהו טוב ואמת שעשה דוד לבני ברזלי, שכתוב והיו באכלי שלחנה. ואם תאמר שבשלחן המלך אוכל אדם אחר פרט לו – לא! אלא המלך אוכל בראשונה, ואחר כך כל העם. ואותם שאוכלים עם המלך בשעה שהוא אוכל – אותם שחביבים עליו מכלם, והם נמנים משלחן המלך.

ואם תאמר, הרי כתוב (שמואל-ב ט) על שלחן המלך תמיד הוא אוכל – משום שכל מזונו לא

עוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן אַחֵר, אֲלֵא עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ,
שְׁמֵשׁ הָיָה בָּא מְזוֹנוֹ וּמֵאֲכָלוֹ. וְזֶהוּ עַל שְׁלַחַן
הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֵכֵל. בָּא רַבִּי חֲיִיא וּנְשָׁקוּ עַל
רֵאשׁוֹ. אָמַר לוֹ, תִּינּוֹק אַתָּה, וְחֻכְמָה עֲלִיּוֹנָה
שׁוֹרָה בְּלִבְךָ. בֵּינָתִים רָאוּ אֶת רַבִּי חֲזַקְיָה שְׁהִיָּה
בָּא. אָמַר לוֹ רַבִּי חֲיִיא, וְדַאי בְּחִבְרוֹת זֹו הִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִתְחַבֵּר עֲלֵינוּ, שְׁהָרִי דְבָרִים חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה יִתְחַדְּשׁוּ כָאן.

יִשְׁבוּ לֵאכֹל. אָמְרוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֹאמֵר דְּבָרֵי
תוֹרָה בְּסֵעוּדָה הַזֹּו. אָמַר רַבִּי יִיסָא,
סֵעוּדַת עֲרָאִי הִיא, וְלִכְּן נִקְרְאָת סֵעוּדָה. וְלֹא עוֹד,
אֲלֵא שְׁזוֹ נִקְרְאָת סֵעוּדָה שְׁנֵהֲנָה מִמְּנָה הִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְעַל זֶה כָּתוּב, זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי
ה', שְׁהָרִי דְבָרֵי תוֹרָה יִקִּיפוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה.

פְּתַח רַבִּי חֲיִיא וְאָמַר, (דְּבָרִים ח) **וְאֶכְלֶתָּ וְשָׁבַעְתָּ**
וּבִרְכַתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. וְכִי עַד שְׁלֹא
אוֹכֵל אָדָם לְשָׁבַעַה וְתִתְמַלֵּא כְּרִסּוֹ לֹא יִבְרַךְ אֶת
הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא! (אם כֵּן) בְּמָה נִבְאָר וְאֶכְלֶתָּ
וְשָׁבַעְתָּ, וְאַחֵר כֵּן וּבִרְכַתָּ? אֲלֵא אֶפְלוּ לֹא יֹאכְל
אָדָם אֲלֵא כְּזִית, וּרְצוֹנוֹ עָלָיו, וַיִּשִׂים אֶת אוֹתוֹ
הַמֵּאֲכָל עֵקֶר מֵאֲכָלוֹ – נִקְרָא שְׁבַעַה, שְׁכָתוּב (תהלים
קמ) פוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן. לֹא

כתוב לכל חי אכילה, אלא רצון. אותו רצון ששם על אותו מאכל נקרא שבעה, ואפלו שאין לפני האדם אלא אותו מעט בכזית ולא יותר, הרי רצון השבע שם עליו. ומשום כך ומשביע לכל חי רצון. כתוב רצון, ולא אכילה. ועל זה וברכת ודאי, ומתחייב האדם לברך את הקדוש ברוך הוא כדי לתת שמחה למעלה.

פתיח רבי חזקיה בפסוק הזה אחריו ואמר, ואכלת ושבעת. מכאן שלשכור מתר לברך ברכת המזון, מה שאין כן בתפלה. שתפלה לא כך, שהרי תפלה מעלה היא בלי אכילה, מה הטעם? משום שתפלה עולה למעלה למעלה, מקום שאין בו לא אכילה ולא שתיה. ועל זה שנינו, העולם הבא אין בו אכילה ושתיה וכו'.

אבל שאר הדרגות שלמטה יש. בברכת המזון נמצא גון אחר ומעלה, אותה ברכה שנמצאת בשבע. משום שברכת המזון היא במקום שיש בו אכילה ושתיה, וממנו יוצאת מזון ושבע למטה, ועל זה צריך להראות לפניו שבע ושמחה. (ומשום כך זהו מקום שיש בו אכילה ושתיה, וממנו יוצא מזון למטה, וצריך להראות לפניו שבע ושמחה) במקום של

תַּפְּלָה לֹא כָּף, שֶׁהָרִי עוֹלָה יוֹתֵר לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
וְעַל זֶה שְׂכוֹר לֹא יִתְפַּלֵּל תַּפְּלָה.

בְּבִרְכַּת הַמְּזוֹן, שְׂכוֹר מִתָּר לוֹ לְבָרֵךְ בְּרֶכֶת
הַמְּזוֹן. מִשְׁמַע מֵהַפְּסוּק הַזֶּה, שְׂכָתוֹב
וְאִכְלָתָּ וְשִׁבְעָתָּ וּבִרְכָתָּ. וְאִכְלָתָּ – זוֹ אִכְלִיָּה.
וְשִׁבְעָתָּ – זוֹ שְׁתִּיָּה, שֶׁהָרִי שִׁבַּע בֵּינָן מִתְרוּוָה. יֵינ
שִׁבַּע וְדַאי, וְזֶהוּ שְׂכוֹר, שְׂכָתוֹב וּבִרְכָתָּ אֶת דּוֹקָא,
שֶׁמִּשְׁמַע שְׂבִרְכַּת הַמְּזוֹן צָרִיךְ שְׂמַחָה וְשִׁבַּע. עַל
הָאֲרֵץ הַטּוֹבָה. מַה זֶה טוֹבָה? שִׁבַּע, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
(ירמיה מד) וְנִשְׁבַּע לָחֵם וְנִהְיָה טוֹבִים. מִשּׁוּם כָּף
צָרִיךְ שְׂמַחָה וְשִׁבַּע.

פְּתַח רַבִּי יִיסָא וְאָמַר, וְעָשִׂיתָ שְׂלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים
וְגו'. הַשְּׂלַחַן הַזֶּה הוּא עוֹמֵד לְתוֹךְ
הַמִּשְׁכָּן, וְהַבְּרָכָה שְׂלַמְעָלָה שׁוֹרָה עָלָיו, וּמִמֶּנּוּ
יוֹצֵא מְזוֹן לְכָל הָעוֹלָם. וְשְׂלַחַן זֶה לֹא צָרִיךְ
לְהִיּוֹת בְּרִיקְנוֹת אֲפֵלוּ רַגַע אֶחָד, אֲלֵא שִׁיְהִיָּה
עָלָיו מְזוֹן, שֶׁהָרִי הַבְּרָכָה לֹא נִמְצָאת בְּמָקוֹם רִיק.
וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת עָלָיו תָּמִיד לָחֵם, שֶׁתִּהְיֶה תָּמִיד
בְּרָכָה עֲלֵיוֹנָה נִמְצָאת בּוֹ, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ שְׂלַחַן
יוֹצֵאֹת בְּרָכוֹת וּמְזוֹנוֹת לְכָל שְׂאָר שְׂלַחְנוֹת
הָעוֹלָם, שֶׁמִּתְבָּרְכִים בְּגִלְלוֹ.

הַשְּׁלַחַן שֶׁל כָּל אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת כָּף לְפָנָיו
 בְּשַׁעַה שְׁמֵבְרַךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרַה עָלָיו בְּרָכָה מְלֻמְעָלָה, וְלֹא יֵרָאֶה
 בְּרִיקָנוּת, שֶׁהֵרִי הַבְּרָכוֹת שֶׁלֹּמְעָלָה לֹא שׁוֹרוֹת
 בְּמָקוֹם רִיק, שֶׁכְּתוּב (מלכים-ב ד) הַגִּידִי לִי מָה יֵשׁ לָךְ
 בְּבַיִת, וְהֵרִי פָּרְשׁוּהוּ הַחֲבָרִים. שֶׁלַּחַן שֶׁלֹּא נֶאֱמָרוּ
 עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה (ולא בְּרַךְ עַל אוֹתוֹ מִזֶּן לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא),
 עָלָיו כְּתוּב (ישעיה כח) כִּי כָּל שְׁלַחְנוֹת מְלֹאוּ קִיא
 צָאָה בְּלִי מָקוֹם. וְאִסּוּר לְבָרַךְ עַל אוֹתוֹ שֶׁלַּחַן.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ שֶׁלַּחַן וַיֵּשׁ שֶׁלַּחַן.
 שֶׁלַּחַן שֶׁהוּא מְסֻדָּר לְפָנָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְמַעְלָה וְעוֹמֵד תָּמִיד לְסֻדָּר בּוֹ דְּבָרֵי תוֹרָה
 וְלִהְכֻלִּיל בּוֹ אוֹתִיּוֹת שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה, (זֶהוּ בְּרַכַּת
 הַמִּזֶּן. שֶׁיֵּשׁ פְּסוּקִים וְדְבָרֵי תוֹרָה וְאוֹתָן אוֹתִיּוֹת שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה נִכְלָלִים בּוֹ
 בְּאוֹתוֹ שֶׁלַּחַן) וְהוּא לוֹקֵט אוֹתָם אֵלָיו וְכוֹלֵל אֶת
 כָּלֶם לְתוֹכוֹ, וּבָהֶם מִשְׁתַּלֵּם וְשִׂמַּח וַיֵּשׁ לוֹ
 שִׂמְחָה. וְעַל שֶׁלַּחַן זֶה כְּתוּב (יחזקאל מא) זֶה
 הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנָי ה'. לְפָנָי ה', וְלֹא מְלֻפְנֵי ה'.
 יֵשׁ שֶׁלַּחַן אַחַר שְׂאִין בּוֹ חֶלֶק שֶׁל תוֹרָה, וְאִין
 לוֹ חֶלֶק בְּקִדְשֵׁת הַתוֹרָה. וְאוֹתוֹ שֶׁלַּחַן נִקְרָא
 קִיא צוּאָה, וְזֶהוּ בְּלִי מָקוֹם, שְׂאִין לוֹ חֶלֶק בְּצַד
 הַקְּדוּשָׁה כָּלוּם.

מישום כף, שְלַחַן שְׁלֵא נֶאֱמַר עָלָיו דְּבַרֵי תוֹרָה
 הוא שְלַחַן שֶׁל קִיא צָאָה, הוא שְלַחַן שֶׁל
 אֲלִיל אַחַר. אֵין בְּאוֹתוֹ שְלַחַן חֶלֶק בְּסוּד הָאֱלוֹהִים
 הָעֲלִיּוֹן. שְלַחַן שְׁדַבְרֵי תוֹרָה נֶאֱמָרִים עָלָיו,
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל אוֹתוֹ שְלַחַן וְשֵׁם אוֹתוֹ
 לְחֶלֶקוֹ. וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא סוּרֵי"א, הַמְּמַנֶּה הַגְּדוֹל,
 נוֹטֵל כָּל הַדְּבָרִים הַלְלוֹ, וְשֵׁם דְּיוֹקֵן אוֹתוֹ הַשְּׁלַחַן
 לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכֹל אוֹתָם דְּבַרֵי הַתּוֹרָה
 שֶׁנֶּאֱמָרוּ עָלָיו עוֹלָיִם עַל אוֹתוֹ שְלַחַן, וּמִתְעַטֵּר
 (וּמְדַמֵּן) לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ. מִשְׁמַע שְׁכָתוֹב זֶה
 הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי ה', שְׁמִתְעַטֵּר (שְׁמִדְמֵן) לְפָנֵי
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְלַחַנּוֹ שֶׁל אָדָם עוֹמֵד לְטִהַר
 אֶת הָאָדָם מִכָּל חֲטָאִיו. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁאֵלָה
 הַשְּׁנַיִם עוֹמְדִים עַל שְלַחַנּוֹ – דְּבַרֵי תוֹרָה, וְחֶלֶק
 לְעַנְיִים. מֵאוֹתוֹ שְלַחַן.

כְּשִׁמְעֵלִים אוֹתוֹ שְלַחַן מִלְפָּנֵי אוֹתוֹ אָדָם, שְׁנֵי
 מְלֶאכִים קְדוּשִׁים מְזַדְמָנִים לְשֵׁם,
 אֶחָד מִיַּמִּין וְאֶחָד מִשְׂמָאל. אֶחָד אוֹמֵר: זֶהוּ
 שְלַחַן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ שְׁפִלוּנִי מְסֻדֵר לְפָנָיו,
 מְסֻדֵר יְהִיָּה תָמִיד הַשְּׁלַחַן הַזֶּה בְּבִרְכוֹת עֲלִיוֹנוֹת,
 וְשִׁמְן וּמִשְׁחָה עֲלִיוֹנָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁרָה
 עָלָיו. וְאֶחָד אוֹמֵר: זֶהוּ הַשְּׁלַחַן שֶׁל הַמֶּלֶךְ

הקדוש שפלוני מסדר לפניו, זה שלחן שעליונים ותחתונים יברכו אותו, מסדר יהיה שלחן זה לפני עתיק הימים בעולם הזה ובעולם הבא.

רבי אבא, כשהיו מעלים את השלחן מלפניו, היה מכסה אותו והיה אומר: סלקו שלחן זה בצניעות, שלא יהיה בבושה לפני שלוחי המלך. השלחן שאדם זוכה לו לעולם הבא, זוכה לו למזון של העולם הזה, ומזכה אותו להודע לטוב לפני עתיק הימים, ומזכה אותו להתוסף כח וגדל במקום שצריך. אשריו חלקו של אותו אדם בעולם הזה ובעולם הבא.

רבי יעקב אמר, כתוב (שמואל-א' י) ויהי כל יודעו מאתמול שלשם וגו', הגם שאול בנביאים. וכי שאול בחר ה' מקדם לכן היה, שכתוב הראיתם אשר בחר בו ה'. לא כתוב אשר בוחר בו, אלא אשר בחר בו, מקדם לכן. ובשעה שבא ונכנס בין הנביאים והתנבא ביניהם, למה תמהו?

אף כשהקדוש ברוך הוא התרצה בו, לא התרצה בו אלא למלכות, אבל לא לנבואה. שהרי שני אלה לא נמסרו כאחד באדם בעולם, פרט למשה הנאמן העליון שזכה

לְנִבּוּאָה וּמַלְכוּת כְּאַחַד, וְלֹא נִתֵּן לְשׁוּם אָדָם אַחַר
שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי שְׂמוּאֵל שְׁזָכָה לְשְׁנֵיהֶם,
לְנִבּוּאָה וּמַלְכוּת – לֹא כֵן! לְנִבּוּאָה זָכָה,
שְׁכָתוּב (א שם) וַיֵּדַע כָּל יִשְׂרָאֵל מִדֵּן וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע
כִּי נֶאֱמַן שְׂמוּאֵל לְנָבִיא. לְנָבִיא וְלֹא לְמֶלֶךְ. נָבִיא
וְדִין הִיָּה. שְׂאֵם מֶלֶךְ הִיָּה, לֹא שְׂאֵלוֹ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ.
אָבֵל הוּא לֹא הִיָּה אֶלָּא נָבִיא נֶאֱמַן, וְהִיָּה דֵּן אֶת
דֵּינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב (ז שם) וְשִׁפֵּט אֶת יִשְׂרָאֵל.
וְלִכֵּן כְּשֶׁהִיָּה שְׂאוּל בְּנִבּוּאָה, תִּמְהוּ עָלָיו.

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה שָׁרְתָה עָלָיו נְבוּאָה, הוֹאִיל
וְזָכָה לְמַלְכוּת? – אֶלָּא שְׁנֵיהֶם לֹא זָכָה
בָּהֶם כְּאַחַד, (וּמִשׁוּם) (שֶׁהַנְּבוּאָה) שֶׁהַמַּלְכוּת נִתֵּן לוֹ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוֹדָה לוֹ עָלָיו בְּטָרֵם הִיָּה
(מֶלֶךְ) וּמִשׁוּם שֶׁמַּלְכוּת הַתִּישְׁבָּה עַל הַתְּעוֹרְרוֹת
שֶׁל רוּחַ הַקָּדֹשׁ, הִיָּה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַנְּבוּאָה קֹדֶם
לָכֵן. אָבֵל כְּשֶׁעָלָה לְמַלְכוּת, לֹא הִיָּתָה בּוֹ נְבוּאָה,
אֶלָּא הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל רוּחַ הַשֶּׁכַל לְדוֹן אֲמַת
הַתְּעוֹרְרָה עָלָיו, שְׁכָן רָאוּי לְמֶלֶךְ. וּבְעוֹד שֶׁהִיָּה
בְּתוֹךְ אוֹתָם נְבִיאִים שָׁרְתָה עָלָיו נְבוּאָה, וְלֹא אַחַר
שֶׁנִּפְרַד מֵהֶם לֹא הִיָּתָה בּוֹ נְבוּאָה.

וְאָנִי, מִי נָתַן לִי הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
 לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ נְבִיאִים נְאֻמָּנִים, תְּלַמִּידֵי
 רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׁעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
 חֲרָדִים מִפְּנֵיו, כָּל שֶׁכֵּן אָנִי לְהִיּוֹת בֵּינֵיכֶם.

פְּתַח וְאָמַר, וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן וְגו'. שְׁלַחַן זֶה הוּא
 לְמִטָּה לְשֵׁים עָלָיו לֶחֶם הָאֶפֶיָה, מִי עָדִיף
 זֶה מִזֶּה, לֶחֶם אוֹ שְׁלַחַן? אִם תֹּאמַר שֶׁהַכֹּל הוּא
 אֶחָד – הֲרִי (אם תֹּאמַר לֶחֶם עָדִיף, שְׁהָרִי) שְׁלַחַן מְסֻדָּר
 לְאוֹתוֹ לֶחֶם. וְעוֹד, שְׁלַחַן לְמִטָּה וְלֶחֶם עָלָיו –
 לֹא כָּף! אֲלֹא הַשְׁלַחַן הוּא הָעֵקֶר בְּסֻדוֹר שְׁלוֹ
 לְקַבֵּל בְּרָכוֹת שְׁלֹמֵעֵלָה וּמְזוֹן לְעוֹלָם, וּמֵהַסּוּד
 שֶׁל הַשְׁלַחַן הַזֶּה יוֹצֵא מְזוֹן לְעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁנִּתֵּן
 בּוֹ מְלֻמְעָלָה.

וְאוֹתוֹ לֶחֶם הוּא פְּרִי וּמְזוֹן שְׁיוֹצֵא מֵהַשְׁלַחַן
 הַזֶּה, לְהִרְאוֹת שְׁהָרִי מֵהַשְׁלַחַן הַזֶּה
 יוֹצֵאִים פְּרוֹת וּמְזוֹנוֹת לְעוֹלָם. אִם לֹא נִמְצָא כָּרֶם
 – הָעֵנָבִים, שֶׁהֵם הַפְּרִי הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ, לֹא יִהְיוּ
 נִמְצָאִים. אִם הָאֵילָן לֹא יִהְיֶה, לֹא יִמְצָא פְּרִי
 בְּעוֹלָם, לְכֵן הַשְׁלַחַן הוּא הָעֵקֶר. הַמְּזוֹן שְׁיוֹצֵא
 מִמֶּנּוּ הוּא אוֹתוֹ לֶחֶם הַפָּנִים.

וְהַפְּהָנִים הֵיוּ לוֹקְטִים פְּרִי הַשְׁלַחַן מֵעֶרֶב שַׁבַּת
 לְעֶרֶב שַׁבַּת (מִשַּׁבַּת לְשַׁבַּת), לְהִרְאוֹת

שְׁהָרֵי מְזוּזָן עֲלִיּוֹן יוֹצֵא מִתּוֹךְ אוֹתוֹ שְׁלֶחֶן. מִשּׁוּם
 אוֹתוֹ לֶחֶם שֶׁהֵיוּ לוֹקָטִים הַכֹּהֲנִים, הַתְּבָרָךְ כָּל
 מְזוּזָן וּמְזוּזָן שְׁאוּכְלִים וְשׁוֹתִים שְׁלֵא יִקְטָרְג בָּהֶם
 יֵצֵר הָרָע, שֶׁהָרֵי יֵצֵר הָרָע לֹא נִמְצָא אֶלֶּא מִתּוֹךְ
 מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (מִשְׁלִי ל) פֶּן אֶשְׁבַּע
 וְכַחֲשֵׁתִי וְגו'. שְׁמִתּוֹךְ מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה, יֵצֵר הָרָע
 מִתְגַּדֵּל בְּמַעֵי הָאָדָם.

לֶחֶם זֶה, מְזוּזָן שִׁיוֹצֵא מִתּוֹךְ הַשְּׁלֶחֶן, מְבָרָךְ אֵת
 מְזוּזָן הַכֹּהֲנִים שְׁלֵא יִמְצָא בָּהֶם מְקַטָּרְג
 לְקַטָּרְג לָהֶם, וְלַעֲבֹד בְּלֵב שְׁלֵם לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. וְזֶה צָרִיךְ לַכֹּהֲנִים יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם, וְלִכֵּן
 שְׁלֶחֶן הוּא עֵקֶר, וְהַפְּרִי וְהַמְּזוּזָן שִׁיוֹצֵא מִמֶּנּוּ הוּא
 אוֹתוֹ לֶחֶם.

הַשְּׁלֶחֶן הַזֶּה צָרִיךְ הַסְדּוֹר שְׁלוֹ לְהַתְתַּקֵּן בְּצַד
 הַצָּפוֹן, שְׁכֵתוֹב וְהַשְּׁלֶחֶן תִּתֵּן עַל צֵלַע
 צָפוֹן. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁמִּשָּׁם רֵאשִׁית
 הַשְּׁמֵחָה. הַשְּׁמֵאל נוֹטֵל תְּמִיד מִהֵימִין בְּרֵאשׁוֹנָה,
 וְאַחַר כֵּן הוּא מִתְעוֹרֵר לְנִקְבָּה. אַחַר כֵּן הֵימִין
 מְקַרֵּב אוֹתוֹ אֵלָיו וְנִדְבָק בּוֹ.

הַיְמִיִּם הֵם מֵהֵימִין, וְהֵם שְׁמֵחָה. מִיָּד נוֹתֵן
 לְשְׁמֵאל, וְנִדְבָקִים בּוֹ אוֹתָם מִיָּם

וּמְשַׁמְּחִים אוֹתוֹ. וְאַחַר כֵּן הוּא נִכְלָל בְּיָמִין,
וּמְעוֹרֵר אֶת הַנִּקְבָּה בְּאוֹתָהּ שְׂמֻחָה, וְסִימְנָךְ – מִי
שְׁנוּטֵל מִיָּם בְּיַד יְמִינוֹ בְּכָלִי, רֵאשׁוֹן לְרוֹקֵן מַיִם
הוּא בְּשִׂמְאֵל, וְלֹא מְשִׂמְאֵל לְיָמִין, שֶׁהָרִי מִיָּם
מְיָמִין לֹקַח אוֹתָם הַשִּׂמְאֵל.

וְלָכֵן מַיִם לֹא נִמְצְאִים אֶלָּא מֵצַד הַשִּׂמְאֵל. כִּיּוֹן
שֶׁנִּלְקַחוּ הַמַּיִם אֵלָיו, הָרִי הִתְעוֹרְרוּ לְנִקְבָּה
בְּאוֹתָם מַיִם, וְלָכֵן גְּבוּרוֹת גְּשָׁמִים שָׁנִינוּ. וְלָכֵן
וְהַשְׁלַחַן תִּתֵּן עַל צֶלַע צָפוֹן, שֶׁמֵּאוֹתוֹ הֵצַד
הַפְּרוֹת נִמְצְאִים בּוֹ יוֹתֵר מֵהֵצַד הָאַחֵר,
בְּהִתְעוֹרְרוֹת הַשְׂמֻחָה שֶׁלוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ב) שִׂמְאֵלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי, וְאַחַר כֵּן –
וְיָמִינוֹ תַּחֲבֻקְנִי.

שֶׁלְּחָנוֹ שֶׁל אָדָם צָרִיךְ לְהִמָּצֵא בְּנִקְיֹת הַגּוּף,
שֶׁלֹּא יִקְרַב לְאֹכֵל אֶת מְזוֹנוֹ אֶלָּא בְּנִקְיֹן
עֲצָמוֹ. וְלָכֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְפָנּוֹת עֲצָמוֹ בְּתַחֲלָה
טָרָם שֶׁיֵּאכֵל מְזוֹן שֶׁל שְׁלַחַן טָהוֹר, כִּי אוֹתוֹ מְזוֹן
שֶׁהַכִּין לוֹ, בּוֹ רוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּדֵי שֶׁלֹּא
יִקְרַב עַל אוֹתוֹ שְׁלַחַן קִיָּא צוֹאָה, שֶׁהוּא מְסוּד
הֵצַד הָאַחֵר, וְהֵצַד הָאַחֵר לֹא יִקְבַּל כְּלוּם מֵאוֹתוֹ
מְזוֹן שֶׁל הַשְׁלַחַן הַזֶּה.

אַחַר שְׁאָכַל אָדָם וְהִתְעַנֵּג, צָרִיךְ לָתֵת חֵלֶק שֶׁל תְּמִצִּית לְאוֹתוֹ הַצַּד, וּמֵהוּ? מִיָּם אַחֲרוֹנִים. אוֹתָהּ זֶהֱמַת הַיָּדִים. שְׁצָרִיךְ לָתֵת לְאוֹתוֹ צַד חֵלֶק שְׁצָרִיךְ לוֹ. וְלִכֵּן וְדַאי שֶׁהֵם חוֹבָה, חוֹבָה הֵם, וּבְמָקוֹם שֶׁל חוֹבָה שׁוֹרִים, וְהוּא חַיִּיב עַל אָדָם לָתֵת לוֹ חֵלֶק זֶה. וְלִכֵּן לֹא צָרִיךְ לְבָרֵךְ כָּלֵל, שֶׁהָרִי אֵין הַבְּרָכָה בְּאוֹתוֹ הַצַּד.

וְלִכֵּן צָרִיךְ אָדָם שְׁלֹא יִתֵּן מְזוֹן שֶׁעַל גַּבֵּי שְׁלַחֲנוּ לְאוֹתוֹ קִיא צוֹאָה, וְכֹל שֶׁכֵּן בְּמַעְיָו, וְכֹל שֶׁכֵּן שֶׁהוּא טָהוֹר (טוב) לְאָדָם וּבְרִיאוֹת וְתִקּוּן הַגּוּף שֶׁלוֹ. וְלִכֵּן הַשְּׁלַחֲן הוּא לְאָכַל בּוֹ בְּטָהָרָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

שְׁלַחֲן זֶה שֶׁעוֹמֵד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כְּדֵי לְהַמְצִיא בּוֹ מְזוֹן וּלְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ מְזוֹן, וְלִכֵּן אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד לֹא צָרִיךְ לַעֲמֹד בְּרִיקְנוֹת. שְׁלַחֲן אַחֵר הוּא שְׁלַחֲן הַרִיקְנוֹת, וְלֹא צָרִיךְ לָתֵת לוֹ מְקוֹם בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ. וְלִכֵּן שְׁלַחֲן הַמִּקְדָּשׁ אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד לֹא יֵשֵׁב בְּלֵי מְזוֹן, וַיִּצְטָרֵךְ שְׁלֹא יִמָּצֵא בְּמָקוֹם גְּרוּעַ, שֶׁהָרִי הַבְּרָכָה שֶׁלְמַעְלָה לֹא נִמְצָאת בְּמָקוֹם גְּרוּעַ. זֶה שְׁלַחֲן שֶׁלְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁלַחֲן שְׁאָדָם מְבָרֵךְ עָלָיו אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵף כֵּן לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּרִיקְנוֹת, שֶׁהָרִי אֵין הַבְּרָכָה בְּמָקוֹם רִיק.

הִלְחָמִים שֶׁעַל גִּבֵּי הַשְּׁלֶחַן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא הם שְׁנַיִם עָשָׂר. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ סוּד
הִלְחָמִים, שֶׁהֵם סוּד הַפָּנִים, וְלִכְן נִקְרָא לָחֶם
הַפָּנִים, שֶׁהָרִי מְזוּן וְסִפּוּק שֶׁל הָעוֹלָם בָּאִים
מֵאוֹתָם הַפָּנִים הָעֲלִיוֹנִים. וְלִכְן לָחֶם זֶה הוּא
פְּנִימִי שֶׁל הַכֹּל, הוּא בְּסוּד עֲלִיוֹן כְּרָאוּי.

לָחֶם הַפָּנִים – מֵאֲכָל שֶׁל אוֹתָם פָּנִים, מְזוּן
וְסִפּוּק שְׂוִיצָא לְעוֹלָם, מֵהֵם בָּא, וְשׁוֹרָה
עַל אוֹתוֹ שְׁלֶחַן. וּמִשׁוּם שֶׁשְּׁלֶחַן זֶה מְקַבֵּל מְזוּן
וְסִפּוּק מֵאוֹתָם פָּנִים שֶׁל מַעְלָה, וְהִיא מוֹצִיאָה
מְזוּנוֹת וְסִפּוּקִים מֵאוֹתָם פָּנִים פְּנִימִיִּים, וְהַמְזוּן
שֶׁמוֹצִיאָה הוּא אוֹתוֹ לָחֶם, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ, חֵם הָיָה
מִתְקָרֵב, וְחֵם הָיָה מוֹסֵר מִשָּׁם, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ,
שְׁכָתוּב בְּיוֹם הַלְקָחוֹ, וּמִשׁוּם שֶׁשְּׁלֶחַן זֶה יֵשׁ לְאָדָם
לְשֹׁמֵר סוּדוֹת שְׁלֶחְנוּ בְּכֹל אוֹתָם גּוֹנִים שְׁאֲמַרְנוּ.
רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) בְּכֹל עֵת יִהְיוּ
בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אֵל יַחְסֹר.
פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ וְנִתְבָּאֵר. אָבֵל בֹּא וּרְאֵה,
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הָאָדָם בְּסוּד
הַחֲכָמָה, וְעָשָׂה אוֹתוֹ בְּאֲמָנוֹת רַבָּה, וְנִפְחַ בְּאֲפִי
נְשָׁמַת חַיִּים כְּדִי לְדַעַת וּלְהַתְּבוּנָן בְּסוּדוֹת
הַחֲכָמָה וְלְדַעַת בְּכַבוֹד רְבוּנוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה

(מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו
אף עשיתיו.

וְלִכְבוֹדֵי בְּרֵאתֵי דְוָקָא, וְסוּד זֶה וְלִכְבוֹדֵי
בְּרֵאתֵי לְמִדְנֹו, שְׁהֲרֵי הַכְּבוֹד
שְׁלַמְטָה סוּד הַכֶּסֶא הַקְּדוּשׁ לֹא הִתְתַּקֵּן לְמַעְלָה,
אֲלֹא מִתּוֹךְ תְּקוּנַת בְּנֵי הָעוֹלָם. כְּשֵׁאוֹתֶם בְּנֵי אָדָם
צְדִיקִים וְחֹסִידִים וְיוֹדְעִים לְתַקֵּן תְּקוּנָם, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וְלִכְבוֹדֵי בְּרֵאתֵי. מִשׁוּם שְׁכָבוֹדֵי הַזֶּה
לְתַקֵּן אוֹתוֹ בְּעִמּוּדִים חֲזָקִים וְלִקְשָׁטוֹ בְּתַקּוּן
וְקִשׁוּט שְׁלַמְטָה, בְּשִׁבִיל שְׁכָבוֹדֵי הַזֶּה יִתְעַלֶּה
(בְּכָבוֹד) בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים שְׁפָאֲרֵץ.

בְּשִׁבִיל כֶּךָ בְּרֵאתֵי, כְּמוֹ הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן שְׁבו
הַתְּקוּנִים הַלְלוּ. בְּרִיאָה לְצַד שְׁמַאל,
יְצִירָה בְּיָמִין, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ.
עֲשִׂיהַּ בְּאִמְצַע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי ה' עֹשֶׂה כָּל,
וְכָתוּב עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא רַע, וְכָתוּב עוֹשֶׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, וְעַל זֶה בְּרֵאתֵי יִצְרָתֵי אֵף
עֲשִׂיתִי, כְּתַקּוּן עֲלִיּוֹן. וְלִכֵּן, הוֹאִיל וְאָדָם הוּא
בְּאֲרֵץ וַיֵּשׁ לוֹ לְתַקֵּן אוֹתוֹ כְּבוֹד, עֲשִׂיתִי בוֹ
תְּקוּנִים שֶׁל כְּבוֹד עֲלִיּוֹן, שִׁישׁ בוֹ אֵף בְּרִיאָה,
וְלִכֵּן בְּרֵאתֵי.

בְּאוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן יֵשׁ בּוֹ יִצְיָרָה, וְלִכֵּן יִצְרֹתִיו.
 תקוּן זֶה נִתְּתִי בּוֹ בְּאָדָם לְהִיּוֹת הוּא
 בְּאֶרֶץ, כְּמוֹ שְׂאוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן. בְּאוֹתוֹ כְּבוֹד
 עֲלִיּוֹן יֵשׁ בּוֹ עֲשִׂיָּה, וְלִכֵּן אִף כִּךָּ בְּאָדָם כְּתוּב
 עֲשִׂיתִיו, שֶׁהוּא יִהְיֶה כְּמוֹ אוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן
 שְׂמֵתֵקֵן וּמְבָרֵךְ אֶת הַכְּבוֹד הַתַּחְתּוֹן. מִנֵּיִן לָנוּ
 שְׂבָאוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן יֵשׁ שְׁלֵשֶׁת אֱלֹהִים? שְׂכַתוּב
 בּוֹ (ישעיה מה) יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרָא חֲשֵׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם.
 יוֹצֵר אוֹר – הָרִי יִצְיָרָה. וּבוֹרָא חֲשֵׁךְ – הָרִי
 בְּרִיאָה. עֲשֵׂה שְׁלוֹם – הָרִי עֲשִׂיָּה. וְזֶהוּ כְּבוֹד
 עֲלִיּוֹן, שֶׁהָרִי מֵתֵקֵן וּמְבָרֵךְ וּמְסַפֵּק בְּכָל צְרָכָיו
 אֶת הַכְּבוֹד הַתַּחְתּוֹן.

**כְּמוֹ כֵּן בְּרָא אָדָם בְּאֶרֶץ שֶׁהוּא כְּמוֹ אוֹתוֹ כְּבוֹד
 עֲלִיּוֹן, לְתַקֵּן אֶת הַכְּבוֹד הַזֶּה וּלְהַכְּלִיל מִכָּל
 הַצְּדָדִים. בְּכְבוֹד הָעֲלִיּוֹן יֵשׁ אֶת שְׁלֵשֶׁת אֱלֹהִים –
 בְּאָדָם לְמִטָּה יֵשׁ אֶת שְׁלֵשֶׁת אֱלֹהִים. וּלְהַתְּכַלֵּל
 אוֹתוֹ כְּבוֹד תַּחְתּוֹן מִמַּעַלָּה וּמִמַּטָּה, לְהִיּוֹת שְׁלֵם
 בְּכָל הַצְּדָדִים. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׂזוּכָה בְּמַעֲשָׂיו
 לְהִיּוֹת כְּמוֹ זֶה. וְלִכֵּן כְּתוּב, בְּכָל עֵת יִהְיֶה בְּגִדְיָךְ
 לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אֵל יַחְסֵר.**

**מֵהָ לְכְבוֹד הָעֲלִיּוֹן לֹא נִמְנָע אוֹתוֹ שְׁמֵן מִשַּׁחַת
 קֹדֶשׁ מִסוּד הָעוֹלָם הַבֹּא – אִף כִּךָּ לְאָדָם,**

שִׁמְעֵשׂוּ מִתְּלַבְּנִים תָּמִיד, אוֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ לֹא יִמָּנַע מִמֶּנּוּ תָּמִיד. בְּמֵה זֹכָה אָדָם לְהִתְעַדָּן בְּאוֹתוֹ עֲדוֹן עֲלִיּוֹן? בְּשִׁלְחָנוּ. כְּמוֹ שֶׁהוּא מְעִידָן עַל שִׁלְחָנוּ נִפְשׁוֹת הָעֲנִיִּים, שְׁכָתוֹב (ישעיה נח) וְנִפְשׁ נִעְנָה תִּשְׁבִּיעַ, מֵה כָּתוֹב אַחֲרָיו? אִז תִּתְעַנֵּג עַל ה' וְגו', שְׂאֵף כָּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרוּה אוֹתוֹ בְּכָל אוֹתָם עֲדוֹנִים שֶׁל שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּשְׁפָּע וְנִמְשָׁךְ תָּמִיד לְאוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן. כָּתוֹב וְנִפְשׁ נִעְנָה תִּשְׁבִּיעַ. מֵה כָּתוֹב אַחֲרָיו? אִז תִּתְעַנֵּג עַל ה'.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, וְהָיָה סוּחַר אֶחָד מִחֲמַר אַחֲרֵיהֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא, יֵשׁ לָנוּ לְהִתְעַסֵּק וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּדַבְרֵי תוֹרָה, שֶׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ, (שְׁהָרִי הַשְּׂכִינָה הוֹלֵכֶת לְפָנֵינוּ, שְׁכָתוֹב (תהלים פה) צֶדֶק לְפָנָיו יְהִלֵּךְ) וּלְכֵן זְמַן הוּא לַעֲשׂוֹת לוֹ (לה) תְּקוּן עִמָּנוּ בְּדֶרֶךְ זוֹ.

פְּתַח רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, (תהלים קיט) עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה' הִפְרוּ תוֹרָתְךָ. פְּסוּק זֶה נִתְבָּאָר וּפְרָשׁוּהוּ הַחֲבָרִים. אָבֵל עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה' – בְּכָל זְמַן שֶׁהַתּוֹרָה מְתַקְיַמַת בְּעוֹלָם וּבְנֵי אָדָם מִשְׁתַּדְּלִים בָּהּ, כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁמַּח בְּמַעֲשֵׂי

יָדְיוֹ וְשִׁמְחַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְשָׁמַיִם וָאָרֶץ
עוֹמְדִים בְּקִיּוּמָם.

וְלֹא עוד, אלא הקדוש ברוך הוא מקבץ את
כל הפמליה שלו ואומר להם: ראו את
העם הקדוש שיש לי בארץ, שתורת מתעטרת
בשבילם! ראו מעשי ידי שאתם אמרתם (תהלים
ח) מָה אָנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ. וְהֵם, כְּשֵׁהֶם רוֹאִים
את שמחת רבונם בעמו, מיד פותחים
ואומרים, (שמואל ב-ז) וּמִי כְעַמֶּךָ כִּישְׂרָאֵל גּוֹי
אֶחָד בְּאֶרֶץ. וּבִשְׁעָה שִׂישְׂרָאֵל מִתְבַּטְּלִים
מהתורה, כביכול תשש כחו, שכתוב צור
ילדך תשי. ואז כתוב, וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם
עֹמְדִים עָלָיו. וְעַל זֶה עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ. אוֹתָם
(בני העולם) הַצְּדִיקִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ, יֵשׁ לָהֶם לְשֵׁנִס
מתנים ולעשות מעשים כשרים, כדי שהקדוש
ברוך הוא יתחזק בהם בצדיקים ובמחנות
ובהמונים שלו. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהִפְרוּ
תורתך, וְלֹא מִשְׁתַּדְּלִים בָּהּ בְּנֵי הָעוֹלָם כְּרְאוּי.
אוֹתוֹ סוֹחֵר שֶׁהָיָה מְחַמֵּר אַחֲרֵיהֶם, אָמַר לָהֶם,
בְּבִקְשָׁה מִכֶּם, שְׂאֵלָה אַחַת בְּרִצּוֹנִי לְדַעַת.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּדְאִי שֶׁהִדְרִךְ מִתְקַנֵּת לְפָנֵינוּ, שְׂאֵל
את שאלתך! אָמַר, הַפְּסוּק הַזֶּה אִם כָּתוּב יֵשׁ

לַעֲשׂוֹת אוֹ נַעֲשֶׂה – הֵייתִי אוֹמֵר כֶּף. מֵה זֶה עֵת?
 וְעוֹד, לַעֲשׂוֹת לֵה', לִפְנֵי ה' הִיָּה צְרִיךְ לֵהֵיטוּ! מֵה
 זֶה לַעֲשׂוֹת לֵה'? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּכַמֵּה גּוֹנִים הַדְרִיךְ
 מִתְקַנֵּת לִפְנֵינוּ; אֶחָד – שֶׁהֵינּוּ שְׁנַיִם וְעִכְשָׁו הֵרִי
 אָנוּ שְׁלֹשָׁה, וְהַשְׂכִּינָה כְּלוּלָה עִמָּנוּ. וְאֶחָד –
 שֶׁחֲשַׁבְתִּי שֶׁלֹּא הֵייתִי אֶלָּא כְּמוֹ עֵץ יָבֵשׁ, וְאַתָּה
 רַעֲנַן כְּמוֹ זֵית. וְאֶחָד – שֶׁיִּפֶּה שְׁאֵלָתְךָ, וְהוֹאִיל
 וְהִתְחַלַּתְךָ אֶת הַדְּבָר – אָמֹר.

סדר הלימוד ליום ח שבט [יום 126 בשנה]

פְּתַח וְאָמַר, עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה' הִפְרוּ תוֹרַתְךָ.
 עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה', יֵשׁ עֵת וַיֵּשׁ עֵת. (קהלת)
 א) עֵת לְאַהֲבָה וְעֵת לְשִׂנְאָה. עֵת הִיא לְמַעֲלָה,
 שְׂאוֹתָהּ עֵת הִיא סוּד הָאִמוּנָה. וְזוֹ נִקְרָאת עֵת
 רְצוֹן, וְזֶהוּ שֶׁהִתְחַיֵּב אָדָם לְאַהֲבָה לֵה' תָּמִיד,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ו) וְאַהֲבַתְךָ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ,
 וְלִכֵּן עֵת לְאַהֲבָה, זֶהוּ עֵת שֶׁמְחַיֵּב הָאָדָם לְאַהֲבָה.
 וַיֵּשׁ עֵת אַחֲרַת שֶׁהִיא סוּד שֶׁל אֱלֹהִים אַחֲרֵים,
 וּמְחַיֵּב הָאָדָם לְשִׂנְאָה אוֹתָהּ וְלֹא יִמְשֹׁךְ לְבוֹ
 אַחֲרֶיהָ, וְעַל זֶה עֵת לְשִׂנְאָה, וְלִכֵּן כְּתוּב (ויקרא
 טז) דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן אָחִיךָ וְאֵל יִבְאֵ בְּכָל עֵת
 אֶל הַקֹּדֶשׁ. (וכאן)

בְּזִמְנֵי שִׁישְׂרָאֵל מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת הַתּוֹרָה, אוֹתָהּ עֵת סוּד הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִתְתַקְּנֶת בְּתִקּוּנֶיהָ וּמִתְקַשְׁטֶת בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי. וּבְזִמְנֵי שִׁישְׂרָאֵל מִתְבַּטְּלִים מִהַתּוֹרָה, כְּבִיכּוֹל אוֹתָהּ עֵת אֵינָה בְּתִקּוּנֶיהָ, וְלֹא נִמְצְאָת בְּשִׁלְמוֹת וְלֹא בְּאוֹר, וְאִז עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה'. מֵה זֶה לַעֲשׂוֹת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית א) אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת. מֵה זֶה לַעֲשׂוֹת? שֶׁנִּשְׁאַרוּ גּוֹפּוֹת הַשְּׂדִים כְּשֶׁהִתְקַדַּשׁ הַיּוֹם וְלֹא נַעֲשׂוּ, וְנִשְׁאַרוּ לַעֲשׂוֹת רוּחוֹת לְלֹא גּוֹפִים. אִף כָּאֵן עֵת לַעֲשׂוֹת – נִשְׁאַר בְּלִי תִקּוּן וּבְלִי שְׁלֵמוֹת. מֵה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהִפְרוּ תּוֹרָתְךָ, מִשּׁוֹם שֶׁהִתְבַּטְּלוּ יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה מִדְּבַרֵי הַתּוֹרָה, מִשּׁוֹם שֶׁאוֹתָהּ עֵת כִּף עוֹמְדָת, אוֹ עוֹלָה אוֹ יוֹרְדָת, בְּגִלְלֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּאוֹ רַבֵּי יוֹסֵי וְרַבֵּי חִיָּיא וְנִשְׁקוּהוּ בְּרֵאשׁוּ. אָמַר רַבֵּי יוֹסֵי, וְדַאי אֵינְךָ כְּדַאי לְחַמַּר אַחֲרֵינוּ. אֲשֶׁרִי הַדּוֹר הַדֶּרֶךְ הַזֶּה שֶׁזְּכִינוּ לְשִׁמְעַ אֶת זֶה. אֲשֶׁרִי הַדּוֹר שֶׁרַבֵּי שְׁמַעוֹן שְׂרוּי בְּתוֹכוֹ, שֶׁאֶפְלוּ בֵּין הַהָרִים נִמְצְאָת שֵׁם הַחֲכָמָה. יָרְדוּ רַבֵּי יוֹסֵי וְרַבֵּי חִיָּיא, וְהִלְכוּ שְׁלֹשָׁתָם בְּדֶרֶךְ.

פְּתַח אוֹתוֹ הַסּוֹחֵר וְאָמַר, (תהלים סט) וְאֲנִי תִפְלְתִי לְךָ ה' עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים כְּרַב חֲסִדֶךָ עֲנֵנִי

בְּאֵמֶת יִשְׁעָךְ. שְׁנִינוּ, אֵימָתִי נִקְרָאת עֵת רְצוֹן?
 בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִים. יָפָה הוּא, וְכַךְ הוּא
 וְדַאי. שְׁהָרִי אֶז הַצְּבוּר מְסֻדְרִים וּמִתְקַנִּים אֶת
 תְּקוּנָהּ שֶׁל הָעֵת הַזֹּאת, וְאֵז הוּא עֵת רְצוֹן וְצָרִיךְ
 לְבַקֵּשׁ בְּקִשָּׁה, שְׁכַתוּב אֱלֹהִים בְּרַב חֲסֻדְךָ עֲנֵנִי
 בְּאֵמֶת יִשְׁעָךְ, שְׁהָרִי אֶז יֵשׁ לְבַקֵּשׁ אֶת הַבְּקִשָּׁה.
 וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ ה', הָרִי כָּאֵן סוּד הַיְחוד. וְאֲנִי
 - זֶה דוּד הַמֶּלֶךְ, הַמְּקוּם שֶׁנִּקְרָא גְּאֻלָּה.
 תְּפַלְתִּי - זוֹ תְּפִלָּה. וְכֵאֵן הוּא סְמִיכָה לְגְּאֻלָּה,
 שֶׁהוּא אֶחָד. כִּשֶׁהוּא סוּמְךָ גְּאֻלָּה לְתְּפִלָּה, אֲזִי
 הוּא עֵת רְצוֹן. עֵת רְצוֹן - אַף כֹּךְ, כָּלֵל הוּא
 כְּאֶחָד, עֵת אֶחָד, רְצוֹן אֶחָד, נִכְלָלוּ זֶה בְּזֶה
 וְנִהְיָו אֶחָד. וְדוּד הַמֶּלֶךְ רָצָה לְיַחַד בְּפִסּוּק הַזֶּה
 יַחַד אֶחָד.

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה הַתְּמַנָּה הַפִּסּוּק הַזֶּה בְּתְּפִלַּת
 מְנַחָה שֶׁל שַׁבָּת? נֶאֱמַר הוּא לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת
 בְּאוֹתָהּ תְּפִלַּת מְנַחָה וְלֹא בְּתְּפִלַּת חַל, שְׂוֹדַאי אֵין
 תְּפִלַּת מְנַחָה שֶׁל שַׁבָּת כְּמוֹ חַל. מִשּׁוּם שְׁהָרִי
 בְּחַל, בְּשַׁעַת הַמְּנַחָה, תְּלוּי הַדִּין בְּעוֹלָם וְאֵינוֹ עֵת
 רְצוֹן, אֲבָל בְּשַׁבָּת כִּשְׁכָּל הַרְגֵזוֹ הוֹסֵר וְהַכֵּל נִכְלָל
 כְּאֶחָד, וְאֵף עַל גַּב שְׂמִתְעוֹרֵר דִּין, זוֹ הַתְּבַשְׂמוּת,
 וְלִכֵּן צָרִיךְ פִּסּוּק שֶׁל יַחַד לְיַחַד אֶת כָּל הַדְּרָגוֹת.

שְׁכַשְׁיֵשׁ יְחוּד, הַדִּין מִתְחַבֵּר וְנִכְלָל בְּרַחֲמִים
וְהַכֹּל מִתְבַּסֵּם, וְאֵז כָּתוּב עֵת רָצוֹן. עֵת רָצוֹן כּוֹלֵל
הַכֹּל כְּאַחַד. וְהַדִּין מִתְבַּסֵּם בְּאוֹתוֹ זְמַן, וַיֵּשׁ
שְׂמֵחָה בְּכֹל.

מִשָּׁה הִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם בְּאוֹתָהּ שְׁעַת תְּפִלַּת
מִנְחָה שֶׁל שַׁבָּת, בְּשָׁעָה שְׁנִמְצָאת עֵת
רָצוֹן. וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה רָצוֹן הָיָה לְמַעְלָה, וְצִעַר
לְמַטָּה, וְעַל זֶה נִנְעַלְלוּ הַשְּׁעָרִים בְּשַׁבָּת מִשְׁעַת
הַמִּנְחָה וּמַעְלָה. אֵילוּ שְׁעָרִים נִנְעַלְלוּ? שְׁעָרֵי בֵּית
הַמִּדְרָשׁ, כְּדֵי לְהַזְכִּיר אֶת מִשָּׁה הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן
שֶׁהַתּוֹרָה הִתְבַּטְּלָה בְּגָלְלוֹ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן בֵּית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל מִשָּׁה בָטַל, כָּל שָׁכַן
הָאֲחֵרִים. מִי רֹאֶה אֶת שְׁעָרֵי בֵּית
מִדְרָשׁוֹ שֶׁל מִשָּׁה שְׁנִנְעַלְלוּ, וְשֶׁלֹּא יִנְעַלְלוּ כָּל
הָאֲחֵרִים?! כְּשֶׁהַתּוֹרָה שֶׁל מִשָּׁה עֲצוּבָה עָלָיו
בְּאוֹתוֹ זְמַן, מִי לֹא עֲצוּב?! מִשׁוּם כֶּךָ כָּל שְׁעָרֵי
בֵּית הַמִּדְרָשׁ נִנְעַלְלוּ, וְהַצְטַרְכוּ כֻּלָּם לְצַדֵּק אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדֶרֶךְ שַׁבָּח, וְהִינּוּ (תהלים לו')
צַדִּיקְתָּךְ כִּהְרִי אֵל.

שְׁלִישִׁי הֵם שֶׁהִסְתַּלְּקוּ מִן הָעוֹלָם בְּזְמַן הַזֶּה,
וְכֻלָּם כָּלוּלִים בְּמִשָּׁה. אַחַד – מִשָּׁה

הנביא הנאמן העליון, ואחד - יוסף הצדיק, ואחד - דוד המלך. משום כך יש כאן שלשה צדוקי דין. אחד הוא של יוסף הצדיק קודם לכל אלה, וזהו צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה וגו'. זה יוסף, שהוא לבדו כהררי אל, כמו כל ההרים העליונים. ואחד משה הנביא הנאמן, וזהו שכתוב (שם עא) וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות, משום שהוא נוטל לכל הצדדים, ימין ושמאל. ואחד הוא דוד המלך, וזהו שכתוב (שם קיט) צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. לעולם - זה דוד המלך.

אז מתכנס הכל בזמן הזה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. ועל זה בזמן הזה ננעלו שערי תורה, וננעלו שערי כל העולם בזמן הזה.

בשעה שמת יוסף הצדיק, יבשו המקורות והמעינות, וכל השבטים נפלו בגלות. פתחו העליונים ואמרו, צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה וגו'.

בשעה שמת משה, נחשך השמש בצהרים, וננעלה תורה שבכתב, האור של האספקלריה המאירה.

בְּשֶׁעָה שְׁמַת דְּיוד הַמֶּלֶךְ, כְּנִסָּה הַלְבָנָה אֶת
 אֹרְהָ, וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה כְּנִסָּה אֶת
 אֹרְהָ. וּמֵאוֹתוֹ זְמַן נִגְנְזוּ אֹרוֹת הַתּוֹרָה,
 וְהַתְּרַבְּתָה הַמַּחְלָקֶת עַל הַמְּשֻׁנָּה, וְהַחֲכָמִים
 בְּמַחְלָקֶת, וְכָל חֲזָקֵי הַלֵּב בְּעֶרְבוּבָיָה. וְעַל זֶה אֵין
 שְׁמַחַת הַתּוֹרָה בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּכָל דְּוֹרוֹת הָעוֹלָם.

וּמַהֲזֵן חֲמֵרוֹת הַתַּעֲנִיּוֹת שְׁגָזְרוּ רַבָּנָן? כְּשִׁמַּת
 פְּלוּנֵי גָזְרוּ תַעֲנִיּוֹת, כְּשִׁהָיָה כֶּף גָּזְרוּ כֶּף.
 (זֶה שְׁהִיָּה) וְכִשְׁהִיָּה כְּנוֹס יֵתֵר שֶׁל שְׁמַחַת הַתּוֹרָה
 שְׁבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, בְּאוֹתוֹ זְמַן עַל
 אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁצָרִיךְ לְנַעַל שְׁעָרֵי הַתּוֹרָה
 בְּאוֹתוֹ זְמַן.

וְלָכֵן אוֹמְרִים אֶת אֱלוֹ צְדוּקֵי הַדִּין, כְּמוֹ
 שְׁנַתְּבָאָר. שְׁמַחוּ רַבֵּי יוֹסֵי וְרַבֵּי חֲזִיָּא
 וּנְשָׁקוּהוּ בְּרֵאשׁוֹ כְּמַקְדָּם, וְאָמְרוּ, אֲשֶׁרֵי חֲלָקְנוּ
 בְּדֶרֶךְ הַזֶּה!

עוֹד פֶּתַח וְאָמַר, (קַהֲלַת כ) הַחֲכָמָה תָּעֵז לְחַכֵּם
 מַעֲשֵׂרָה שְׁלִיטִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּעִיר. הַחֲכָמָה
 תָּעֵז לְחַכֵּם – זֶה מִשָּׂה. כְּשִׁעֲלָה לְהֵר סִינֵי לְקַבֵּל
 תּוֹרָה, הִזְדַּעְזְעוּ כָּל אוֹתָם רְקִיעִים וְכָל אוֹתָם
 מַחֲנוֹת עֲלִיוֹנִים, וְאָמְרוּ לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, וּמָה

כָּל טוֹב וְכָל שְׂמֵחָה שְׁלָנוּ אֵינָה אֶלָּא בַּתּוֹרָה,
 וְאַתָּה רוֹצֵה לְהוֹרִידָה לְאַרְץ? ! הַתְּקַבְּצוּ עַל מִשֶּׁה
 לְשָׂרְפוּ בָּאֵשׁ. הַתְּחִזֵּק מִשֶּׁה וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה
 הַחֲבָרִים, שְׂאֵמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשֶּׁה וְכוּ'.
אַבְרָם, הַחֲכָמָה תִּעֲזוּ לְחַכֵּם - כָּל מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה וּמִשְׁתַּדֵּל בָּהּ לְשִׂמְחָה, מִתְחִזֵּק
 בַּתּוֹרָה בְּשִׂעָה שְׂצָרִיךְ לוֹ תִקְרָה וְחִזְק לְהִגַּן עָלָיו
 בְּשִׂעָה שְׂצָרִיךְ. וְאוֹתוֹ תִקְרָה וְחִזְק מְאִיזָה מְקוֹם
 מִתְחִזֵּק? חֲזַר וְאָמַר, מִעֲשֶׂרָה שְׁלִיטִים. מְאוֹתָן
 עֶשֶׂר אֲמִירוֹת שְׁכָתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, שֶׁהֵם שְׁלִיטִים
 עָלֵינוּנִים, שְׂאֵדָם מִתְחִזֵּק בָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא. כָּל סוּדוֹת הָעוֹלָם וְכָל הַמְצוּוֹת
 וְכָל הַחֲכָמָה שְׁלִמְעָלָה וּמִטָּה תְלוּיִים בָּהֶם, וּבָהֶם
 הַכֹּל נִכְלָל, וְהַכֹּל הוּא בַּתּוֹרָה. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל
 מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה לְהִיּוֹת מִתְחִזֵּק בְּחִזְק
 לְעוֹלָם הַבָּא.

עֲשֶׂרָה שְׁלִיטִים - עֲשֶׂרָה מִיַּי חֲכָמָה הֵם
 בַּתּוֹרָה, בְּעֲשֶׂרָה שְׁמוֹת חֲקוּקִים,
 וְנִכְלָלוּ בְשֵׁם אֶחָד שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת
 חֲקוּקוֹת, סוּדוֹת הָעוֹלָם הַבָּא, בְּאוֹתָם זִהְרִים,
 שְׂאֵיִן הָעֵיִן שׁוֹלְטֵת לְרְאוֹת, וְאֶפְלוּ בְשֶׁכֶּל לְדַעַת,
 וּלְהַסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ עֲדוֹן וְתִשׁוּקָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא הוריש לצדיקים לעולם הבא, כמו שנאמר
(ישעיה סד) עֵינַן לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זולתך יַעֲשֶׂה
למחפה לו.

שְׁלַחְנוּ שֶׁל אָדָם מְזַכֶּה אוֹתוֹ לֶאֱכֹל עַל שְׁלַחַן
אַחַר בְּעֵדוּן שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמָר (שמואל-ב ט) כִּי עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא
אֵכֵל. וְדוֹד הַמֶּלֶךְ הָיָה אוֹמֵר, תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחַן
נֶגֶד צַרְרֵי, וְזוֹהֵי עֲרִיכַת הַשְׁלַחַן בְּאוֹתוֹ עוֹלָם,
שֶׁהָרִי אֲזִי הוּא עֵדוּן וְתִשׁוּקָה שֶׁהַנְּשֻׁמָּה נִהְיִית
בָּהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְכִי שְׁלַחַן יֵשׁ לְנִשְׁמוֹת בְּאוֹתוֹ עוֹלָם? כֵּן. שֶׁהָרִי
מְזוֹן וְסִפּוּק וְעֵדוּן אוֹכְלִים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם כְּמוֹ
שֶׁאוֹכְלִים מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים. וְכִי מְלֹאכִים
עֲלִיוֹנִים אוֹכְלִים? כֵּן. כְּמוֹתָם אָכְלוּ יִשְׂרָאֵל
בְּמִדְבָּר. וְאוֹתוֹ מְזוֹן סוּד הוּא לְטַל שֶׁשׁוֹפֵעַ
וְנִמְשָׁךְ מִמַּעַלָּה מִסוּד הָעוֹלָם הַבָּא, וְהוּא מְזוֹן
שֶׁל אוֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, וְנִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים
נְזוֹנוֹת מִשֶׁם בְּגֵן עֵדֶן וְנִהְנוֹת שָׁם, שֶׁהָרִי שָׁם
נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים מְתַלְבְּשׁוֹת בְּגֵן עֵדֶן שֶׁל מֵטָה
כְּמוֹ שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה.

וּבְשִׁבְתוֹת וּבְזִמְנִים מִתְפַּשְׁטִים וְעוֹלִים לְרֵאוֹת
בְּכֹבוֹד רְבוֹנִים וְלִהְתְּעֵדֶן בְּעֵדוּן

עֲלִיּוֹן כְּרָאוּי, שְׁפָתוֹב (ישעיה סו) וְהָיָה מִדֵּי חֲדָשׁ
בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שְׁפָת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹוא כָּל בְּשָׂר
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי אָמַר ה'. וְכִי כָּל בְּשָׂר יָבֹוא? לֹא
כִּן הָיָה לוֹ לְכַתֵּב, אֲלֵא כָּל רוּחַ אוֹ כָּל נִשְׁמָה.
מֵהוּ כָּל בְּשָׂר?

אָלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּעוֹלָם
הַבָּא כְּמוֹ יָקָר הַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה.
אוֹתוֹ כְּבוֹד עֲלִיּוֹן הוּא רוּחַ לְרוּחַ וּנְשָׁמָה
לְנִשְׁמָה, עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְמָקוֹם אַחַד לְמַטָּה שֶׁנִּקְרָא
גּוּף, וּבְזֶה נִכְנָסֵת רוּחַ אַחַת שֶׁל מְקוֹר הַחַיִּים
שֶׁנִּקְרָאת כָּל, בְּזֶה הוּא כָּל הַטוֹב וְכָל הַמְּזוֹן וְכָל
סְפוּק אוֹתוֹ הַגּוּף.

וְסוּד זֶה – (קהלת ה) וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ בְּכָל הוּא. (מהו בכל
היא?) הַכָּל הַזֶּה הוּא רוּחַ לְאוֹתוֹ גּוּף. כְּמוֹ זֶה
אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא גּוּף, וְרוּחַ שֶׁשׁוֹלֵטֵת בּוֹ,
כְּמוֹ אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה (שֶׁשׁוֹלֵטֵת עַל הַגּוּף שֶׁנִּקְרָא כָּל)
שֶׁנִּקְרָאת כָּל, שֶׁשׁוֹלֵטֵת עַל הַגּוּף לְמַעְלָה, וְזֶהוּ
שֶׁנִּקְרָא כָּל בְּשָׂר, וְעַל זֶה כָּתוּב יָבֹוא כָּל בְּשָׂר
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי אָמַר ה'. עַל אוֹתוֹ עֲדוּן כָּתוּב,
(ישעיה סד) עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה
לְמַחֲכָה לוֹ.

שְׁמַחוּ הַחֲבָרִים בְּדַרְךְ. כְּשֶׁהֲגִיעוּ לְתוֹךְ הַר אֶחָד,
 אָמַר רַבִּי חֵיִיא לְאוֹתוֹ סוֹחֵר, מַה שְׁמַךְ?
 אָמַר לוֹ, חֲנָן. אָמַר לוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחַנְנֶךָ
 וַיִּשְׁמַע לְקוֹלְךָ בְּשָׁעָה שֶׁתְּצַטְרֵךְ לוֹ. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, וַדַּאי הָרִי נָטָה הַשָּׁמַשׁ, וְכֵן אַחַר הָהָר הַזֶּה
 יֵשׁ כֶּפֶר אֶחָד עַל שְׁמֶךָ, שְׁנִקְרָא כֶּפֶר חֲנָן, נִלוּן שָׁם
 בְּשִׁבִיל כְּבוֹד שְׁמֶךָ. כְּשֶׁהֲגִיעוּ לְשָׁם נִכְנְסוּ לְבֵית
 מְאָרְחֵיהֶם, וְסִדְרוּ לְפָנֵיהֶם שְׁלַחַן בְּכַמָּה מִיָּנִים
 לְאֹכֵל. אָמַר רַבִּי חֵיִיא, וַדַּאי שְׁלַחַן זֶה כְּמוֹ
 הָעוֹלָם הַבֵּא, וַיֵּשׁ לָנוּ לְהַעֲלוֹת שְׁלַחַן זֶה וּלְעַטְרוֹ
 בְּדִבְרֵי תוֹרָה.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ
 וּבִרְכַתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. אִם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים, בְּחוּץ
 לְאֶרֶץ מִנִּין לָנוּ, שֶׁהָרִי בְּגוֹן זֶה לֹא צָרִיךְ? אֵלָּא,
 כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, חֵלֵק אֶת
 הָאָרֶץ. הַיְשׁוּב הוּא לְצַד אֶחָד, וְהַחֲרֻבָה הִיא לְצַד
 אַחֵר. חֵלֵק אֶת הַיְשׁוּב וְהַקִּיף אֶת הָעוֹלָם סָבִיב
 נִקְדָּה אַחַת, וּמִי הִיא? הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה. הָאָרֶץ
 הַקְּדוּשָׁה הִיא מְרֻכְזוֹ הָעוֹלָם, וּבְאֻמְצֵע הָאָרֶץ
 הַקְּדוּשָׁה הִיא יְרוּשָׁלַיִם. אֻמְצֵע יְרוּשָׁלַיִם הוּא בֵּית
 קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. וְכָל הַטּוֹב וְכָל הַמְּזוּן שֶׁל כָּל

הַיָּשׁוּב יוֹרֵד לְשֵׁם מְלַמְעָלָה, וְאֵין לָךְ מְקוּם בְּכָל
הַיָּשׁוּב שְׁלֵא נִדוּן מִשָּׁם.

חַיִּיךְ אֶת הַחֲרָבָה, וְלֹא נִמְצָא מְקוּם חָרֵב קָשָׁה
בְּכָל הָעוֹלָם פָּרַט לְאוֹתוֹ מִדְּבַר, שֶׁשָּׁבְרוּ
יִשְׂרָאֵל כַּחוֹ וְתִקְפוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(דברים ח) הַמוֹלִיכֶךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא. בְּאוֹתוֹ
מִדְּבַר שׁוֹלֵט הַצַּד הָאֲחֵר, וּבַעַל כְּרַחוּ הִלְכוּ עָלָיו
יִשְׂרָאֵל וְשָׁבְרוּ כַּחוֹ אַרְבָּעִים שָׁנִים. וְאִם יִשְׂרָאֵל
נִמְצָאוּ צִדִיקִים בְּאוֹתָם אַרְבָּעִים שָׁנִים, הִיָּה מַעֲבַר
אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר מִן הָעוֹלָם. וּמִשְׁהַרְגִּיזוּ אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל אוֹתָן פְּעָמִים, הַתְּחַזֵּק אוֹתוֹ
הַצַּד הָאֲחֵר, וְנִפְּלוּ כָּלֵם תַּחַת רְשׁוֹתוֹ.

וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי מִשֶּׁה שְׁעָלָה עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם
אֵיךְ מֵת שָׁם? – לֹא כֵן, שֶׁהָרִי מִשֶּׁה הִנְאָמֵן
לֹא הָיָה בְּרְשׁוֹתוֹ אֶלָּא בְּהַר הָעֵבְרִים. מַה זֶה
הָעֵבְרִים? מִחֻלְקָת. שֶׁנִּחְלְקוּ עָלָיו שְׁלִיטִים
עָלְיוֹנִים שְׁלַמְעָלָה, וְלֹא נִמְסַר בְּיַדִּי מִמֶּנָּה וְשְׁלִיט
אַחֵר, וְנִשְׂאָר כֵּן, עַד שֶׁבָּא מִשֶּׁה הָעֵבֶד הִנְאָמֵן
וְשָׁלַט עָלָיו, וְנִקְבַּר שָׁם, וְלֹא הִתְעַסַּק בְּקַבּוּרָתוֹ –
רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ, שֶׁכָּתוּב (שם לד) וַיִּקְבַּר
אֹתוֹ בְּגִי.

ויקבר אתו, מי? אותו שכתוב בו בדרך נסתר
 (שמות כד) ואל משה אמר, ולא כתוב מי
 הוא. ויקרא אל משה, ולא כתוב מי הוא. אף כאן
 ויקבר אתו, ולא כתוב מי הוא, אלא ודאי מקום
 זה ידוע הוא לחברים. ולכן באותו הר לא שלט
 עליו - רק משה לבדו, והוא נקבר שם. ובשביל
 להודיע לכל הדורות האחרים של העולם
 שאותם מתי מדבר יקומו, אותו הרועה שלהם
 השרה בתוכם, להיות כלם בהתעוררות העמידה
 לעולם הבא.

ואם תאמר, אם כך שאותו מדבר הוא תקף וכח
 הצד האחר, איך צוה הקדוש ברוך הוא
 על אותו שעיר לשלחו להר אחר שנקרא
 עזאזל? היתה להם לשלחו לאותו הר שהלכו בו
 ישראל במדבר. אלא, כיון שהרי הלכו בו
 ישראל ארבעים שנים, הרי נשבר תקפו. ותקפו
 התחזק במקום שלא עבר בו איש שם לעולמים,
 ובאותו הר הרי היה דיוורם של ישראל שם
 ארבעים שנים.

אבל בשעיר הזה, אותו מקום הוא סלע חזק
 עליון, ותחת עמק אותו סלע, שאיש לא
 (אינו יכול להכנס לשם) נכנס שם, הוא שולט יותר לאכל

טָרְפוּ, כְּדֵי שְׂיַעֲבֹר מֵעַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם
מִקְטָרְגַּע עֲלֵיהֶם בַּיָּשׁוּב.

שְׁלֵמוֹנוֹ שֶׁל סוּד הָאָמוּנָה תוֹךְ מִרְכּוּז הַנִּקְדָּה
שֶׁל כָּל (הָעוֹלָם) הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּבֵית
קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. וְאִם עַל גֵּב שְׂעִכְשׁוּ אֵינוֹ בְּקִיּוֹם,
בְּזָכוֹתוֹ נִזְוֵן כָּל הָעוֹלָם, וּמִזְוֵן וְסִפּוּק יוֹצְאִים
מִשָּׁם לְכָל בְּכָל מְקוֹם שֶׁל צַד הַיָּשׁוּב. וְלִכֵּן, אִם
עַל גֵּב שְׂיִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ מִחוּץ לְאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה,
עִם כָּל זֶה, מִכַּח וּזְכוֹת הָאָרֶץ נִמָּצֵא מִזְוֵן וְסִפּוּק
לְכָל הָעוֹלָם. וְעַל זֶה כָּתוּב (דְּבָרִים ח) וּבִרְכַתְּ אֶת
ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. עַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה וְדַאי, שְׁהָרִי בְּשִׁבִילָהּ נִמָּצֵא מִזְוֵן
וְסִפּוּק לְעוֹלָם.

מִי שֶׁמִּתְעַדֵּן עַל שְׁלִחְנוֹ וּמִתְעַנֵּג בְּאוֹתָם
מֵאֲכָלִים, יֵשׁ לוֹ לְהַזְכִּיר וְלִדְאֹג עַל קֹדֶשֶׁת
הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה וְעַל הַיִּכָּל הַמֶּלֶךְ שֶׁחָרַב. וּבְשִׁבִיל
אוֹתוֹ עֲצָב שֶׁהוּא מִתְעַצֵּב עַל שְׁלִחְנוֹ בְּאוֹתָהּ
שֶׁמִּחָה וּמִשְׁתָּה שֶׁל שָׁם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב
עָלָיו כְּאִלּוֹ בָּנָה אֶת בֵּיתוֹ וּבָנָה אֶת כָּל חֲרֻבוֹת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ!

כּוּם שֶׁל בְּרָכָה אֵינוֹ אֶלָּא בְּשִׁלְשָׁה, מִשׁוּם
שְׁהָרִי מִסוּד שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת מִתְבָּרַךְ,

וְעַל זֶה לֹא צָרִיךְ כּוּס אֱלֵא בְשִׁלְשָׁה. כּוּס שֶׁל
בְּרָכָה צָרִיךְ לָתֵת אוֹתָהּ בְּיָמִין וּבְשְׂמָאל
וּלְקַבְּלָהּ בֵּין שְׁנֵיהֶם, מִשּׁוּם שֶׁנִּתְּנָת בֵּין יָמִין
וּשְׂמָאל. אַחַר כֵּן יִשְׁאִיר אוֹתָהּ בְּיָמִין, שֶׁהָרִי
מִשָּׁם מִתְּבַרֵךְ.

**עֲשֵׂרָה דְבָרִים נֶאֱמָרוּ בְּכוּס שֶׁל בְּרָכָה, וְכֻלָּם הֵם
כְּרָאוּי, מִשּׁוּם שֶׁתְּקוּנֵי כּוּס שֶׁל בְּרָכָה הֵם
עֲשֵׂרָה, וְהָרִי פְּרֻשׁוֹהָ הַחֲבָרִים. כּוּס שֶׁל בְּרָכָה
צָרִיךְ לְהַשְׁגִּיחַ בּוֹ בְּעֵין, מִשּׁוּם שֶׁכָּתוּב (שם יא) עֵינֵי
ה' אֵלֶיהֶן בָּהּ, וְלֹא צָרִיךְ לְהִשְׁכַּח מֵהָעֵין, אֱלֵא
לְהַשְׁגִּיחַ בּוֹ.**

**כּוּס שֶׁל בְּרָכָה מִתְּבַרֵךְ בְּאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁמְבָרֵךְ
הָאָדָם אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוּם (כָּד)
שֶׁהוּא סוּד הָאֱמוּנָה, וְצָרִיךְ לְשַׁמְרוֹ בְּשִׁמְרָה
עֲלִיוֹנָה, כְּמִי שֶׁהוּא חֹשֵׁיבוֹת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָרִי
בְּשִׁבְלֹו נִתְּבַרֵךְ שֶׁלְּחָנוֹ בְּשַׁעַת בְּרַכַּת הַמְּזוּזָן
שְׂאוֹתוֹ אָדָם מְבָרֵךְ.**

**צָרִיךְ שֶׁשֶׁלְּחָנוֹ לֹא יִהְיֶה רִיקָם, שֶׁהָרִי אֵין בְּרָכָה
מְצוּיָה עַל שֶׁלְּחָן רִיק, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ,
שֶׁכָּתוּב (מלכים-ב ד) הַגִּידִי לִי מָה יֵשׁ לָךְ בְּבֵית וְגו'.
וְלִכֵּן שֶׁלְּחָן לֹא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת רִיקָם, שֶׁהָרִי**

הַבְּרָכוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת לֹא שׁוֹרוֹת אֶלָּא בְּמָקוֹם שְׁלֹם.
 וְסוּד זֶה – וּבִלְבַב כָּל חָכֵם לֵב נִתְּתִי חֲכָמָה, וְכָתוּב
 (דניאל ב) נוֹתֵן חֲכָמָה לַחֲכָמִים. וְעַל סוּד זֶה שְׁלַחַן
 שֶׁל לֶחֶם הַפָּנִים, שְׁכָתוּב (שמות כח) וְנִתְּתָה עַל הַשְּׁלַחַן
 לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד.

רַעְיָא מִהֵימָנָא

תְּנַאֲרִים וְאַמּוֹרָאִים, הַתְּכַנְסוּ כְּלַכֶּם, שְׁהָרִי הַגִּיעָה
 הַשָּׁעָה לְתַקֵּן בָּהּ כְּלֵי הַמְּלָךְ, (להזהיר
 וּלְהַתְּמַקֵּן) לְהָאִיר לְהַתְּתַקֵּן לְפָנָיו, שְׁהֵן: מִשְׁכָּן,
 מְנוּרָה, שְׁלַחַן, מִזְבֵּחַ, כִּיּוֹר וְכֵנוּ, אַרְוֹן וְכַפָּרֶת
 וְכְרוּבִים. וְהַכֹּל בְּשֶׁקֶל. וּמִשׁוֹם כֶּף צָוָה אֶת
 יִשְׂרָאֵל, זֶה יִתְּנוּ.

עֲמִיד תְּנָא אֶחָד וְאָמַר, רוּעָה הַנְּאָמֵן, וְדַאי כֶּף
 הוּא, וְאוֹתָךְ צָוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כְּלָם, זֶהוּ
 שְׁכָתוּב וְעַשִׂית מְנוּרָת. וְעַשִׂית שְׁלַחַן. וְכֶף בְּהַכֹּל,
 וְרָאָה וְעָשָׂה, וּמֵהַכֹּל לֹא הִתְקַשְׁה לָךְ לַעֲשׂוֹת אֶלָּא
 שְׁלֹשָׁה דְבָרִים רְשׁוּמִים בְּאוֹתִיּוֹת שְׁמֶךְ: מְנוּרָה,
 שְׁ"קָלִים, ה"חֲדָשׁ. לְמָה הִתְקַשְׁו לָךְ?

אָמַר לוֹ, זָקֵן זָקֵן, אַתָּם מוֹצִיאִים קִשְׂיָה זו
 שְׁהִתְקַשְׁתָּה לִי מִן מְקַשָּׁה תִיעֲשֶׂה
 הַמְנוּרָה. וְדַאי שְׁהַכְּלֵי שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא

שְׂכִינָה, שְׁהִיא כְּלִי לְשִׁמְשׁ אֶת בְּעֻלָּהּ, הִיא
הַמְּנוּרָה שְׁלוֹ שְׁנֵאמַר בָּהּ (תהלים קיט) שָׁבַע בַּיּוֹם
הַלְּלִיתִּיהָ, שָׁהֵם: הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת,
וְהַנִּצָּח, וְהַהוֹד, יְסוּד וּמְלָכוּת. בְּשָׁבַע כְּלוּלָהּ.

מִשְׁבַּע הַדְּרָגוֹת הַלְלוֹ – שְׁלֹשֶׁת קִנֵּי הַמְּנוּרָה
מִצְדָּה הָאֶחָד, גּוּף וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת הַמְּלֶךְ,
הוּא גַר מִצְוָה לְהָאִיר בָּהֶם. וּשְׁלֹשֶׁת קִנֵּי הַמְּנוּרָה
מִצְדָּה הַשְּׁנִי, הֵם שְׁתֵּי שׁוֹקִים וּבְרִית, וְהוּא גַר
מִעֲרָבֵי לְהָאִיר בָּהֶם. מְנוֹרַת הַמְּלֶךְ נִקְרָאת, וְהִיא
גַר לְהָאִיר בּוֹ גַר מִצְוָה, שְׁנֵאמַר בּוֹ מִצְוֹת ה' בָּרָה
מְאִירַת עֵינַיִם.

וּמִי רֹאשׁ הַמְּנוּרָה? בִּינָה, ה' הַעֲלִינוּנָה, שְׁיֵשׁ לָהּ
שְׁלֹשָׁה קִנִּים, בְּדִיוֹקָן זֶה ה', שְׁלֹשׁ וָוִי"ם,
שָׁהֵם שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. ה' הַשְּׁנִיָּה, שְׁלֹשָׁה קִנִּים,
בְּדִיוֹקָן זֶה ה', (שְׁלֹשׁ וָוִי"ם) שָׁהֵם נִצָּח הוֹד יְסוּד. ו'
הַמְּנוּרָה שֶׁל הָאֲמֻצָּע בֶּן י"ה. עַל שְׁמוֹ נִקְרָאת
בִּינָה. הוּא כּוֹלֵל ו' קִנִּים לְמַטָּה בְּחֻשְׁבוֹן ו',
בְּשֵׁשֶׁת הַקִּנִּים שְׁלוֹ.

י' אֶשֶׁת חֵיל עֲטָרַת בְּעֻלָּהּ (משלי יב). כְּתָר שֶׁל סֶפֶר
תוֹרָה כְּצוֹרֶת ז' מִצְדָּ שֶׁל הָעוֹלָם הִבָּא אֵינָה
כְּלִי אֱלִיו, וְלֹא מִשְׁמֶשֶׁת לוֹ אֶלָּא עֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ.

אָבֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּמוֹ זֶה הוּהוּ"י, הוּא כְּלִי
תַּחְתָּיו. הַשְּׁמוּשׁ שְׁלוֹ בְּכָל סִפְרָה שְׁלוֹ, בְּכָל
אֵיבָר שְׁלוֹ, בְּכָל מִדָּה שְׁלוֹ.

וּמִשׁוּם זֶה י' זו לְפַעְעִים הִיא תַּחְתָּיו, לְפַעְעִים
עַל רֵאשׁוֹ, לְפַעְעִים בְּאֲמִצֵּעַ. עַל רֵאשׁוֹ
יְהוָה, (תהלים קיח) אָבֵן מֵאֶסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ
פְּנֵה. וְזֶה (ויקרא כד) לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד, שֶׁהוּא י' עַל
הו"ה מִצַּד הַמְּנוֹרָה. בְּאֲמִצֵּעַ מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (שמות ל) זֶה יְתָנוּ, כְּמוֹ זֶה הוּי"ה. בְּסוּף,
בְּמִשְׁכָּן, כְּמוֹ זֶה הוּהוּ"י, חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְךָ מִצַּד
הַה' הָעֲלִיוֹנָה, וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחֵב מִצַּד הַה'
הַתַּחְתּוֹנָה, וְאַמָּה ו'. וְחֲצִי הָאַמָּה י'. וְהַכֹּל נִרְמָז
בְּאוֹת ו'.

וְזֶהוּ סוּד (ישעיה מד) אָנִי רֵאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים, שֶׁנִּרְמָז בְּשֵׁם הַזֶּה
יוד ה"י ו"י ה"י, וְכָל שֵׁם שֶׁשׁוּלֵט ה' עַל י' הוּא
נִקְבָּה מִצַּד הַשְּׂמָאל. וְאֵף עַל גֵּב שֶׁמִּצְדָּה שְׁל
הָאוֹת י' הִיא בְּרֵאשׁ, אַחַר שֶׁבִשְׁנֵי הַהִי"ן הִיא
בְּסוּף, כְּמוֹ זֶה ה"י ה"י נִדוֹן לְרַב, וְהִיא נִקְבָּה.
אֶלָּא י' עַל ה' (ו') הוּא כְּתָר, תַּחַת ה' – שְׁמוּשׁ. כָּל
שְׁכָן תַּחַת ו'.

ומשום שלא עשינו קצוץ ופרוד ביחוד
העליון, שהכל יחוד אחד, התקשה
לי לעשות. (או כתר, או אמצעי, או שמוש) והקדוש ברוך
הוא שידע כל המחשבות, אמר, אחר שזה
התפון לטוב, שלא לעשות קבוץ ופרוד, (שמות כה)
ת"יעשה המנ"ורה, תעשה מעצמה כמו
השכינה, תעשה מעצמו של הקדוש ברוך הוא
בלי פרוד. שאר הכלים שבהם היא שכינה
שמוש, (שם לז) ויעש בצלאל.

ובכף מקום ששכינה תחתונה, היא עטרה של
העמוד האמצעי, כשנטלת מבינה, שהיא
העולם הבא, ודאי אין הכרה לאדם בקדוש ברוך
הוא ולא בכל מדותיו, עד שיכנס לשער הזה,
שנאמר עליו (תהלים קיח) זה השער לה'.

באות ל', שהיא יי (י"י) היא כלולה מכל ספירה
ומכל האותיות של השמות, מפרשים
ונסתרים. היא נקדה בכל אות ואות, שמוש
תחת בעלה. והיא עטרה על ראשו, מהצד שלה
של הטעמים, כמו סגול נקודה תחת ברפי
המלך, (ישעיה סו) והארץ הדם רגלי. והיא באמצע
עמו, מחצית השקל, בשורק. והיא עטרה על
ראשו מצד הסגולתא.

זִרְקָא מִקַּף שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 הִיא כְּתוּבָה עַל רֵאשׁ הַמֶּלֶךְ, כְּתוּבָה יִתְנוּ לָךְ
 ה' אֱלֹהֵינוּ. הִיא יְדוּעָה בְּאוֹתוֹ שְׁנָאֵמַר בּוּ,
 בְּמִפְלֵא מִמֶּךָ אַל תִּדְרֹשׁ וּבְמִכְסֵה מִמֶּךָ אַל תִּחְקֹר.
 שְׂבִיבָה הוּא נוֹדֵעַ שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן לְמַעְלָה בְּכְתוּבָה,
 שֶׁהֵינּוּ סְגוּלָתָא, וְהוּא אַחֲרוֹן, בְּסִגּוּלָה. וּמִבְּלַעֲדֵיו
 אֵין אֱלֹהִים, בְּשׁוֹרֵק. וְהַכֹּל בָּהּ נוֹדֵעַ (לְמַטָּה).

מִי שֶׁנִּדְבַק בָּהּ לְמַטָּה, הִיא מַעְלָה אוֹתוֹ לְמַעְלָה.
 וּמִי שֶׁרוּצֵה לְעֵלוֹת עָלֶיהָ לְהַשִּׁיג לְמַעְלָה
 מִמֶּנָּה, הִיא מַשְׁפִּילָה אוֹתוֹ לְמַטָּה מִמֶּנָּה וְאֵין לוֹ
 חֵלֶק בָּהּ. וּמִשׁוּם שֶׁיַּעֲקֹב נוֹדֵעַ בָּהּ, לְמַד אוֹתָהּ
 לְבָנָיו, וְצִוָּה שֶׁלֹּא יִבְקֹשׁוּ לְעֵלוֹת לְדִרְגָה לְמַעְלָה
 מִמֶּנָּה, שֶׁהִיא הַכֹּל - מַעְלָה וּמַטָּה וְאִמְצָע. זֶהוּ
 שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ט) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם.

נְבִיא שֶׁהָיָה מִכִּיר אוֹתָהּ, צִוּחַ וְאָמַר לְבַעֲלֵי
 תוֹרָה חֲכָמִים בְּתוֹרָה וְעֲשִׂירִים בָּהּ
 וּשְׁמֵחִים בְּחֵלְקָם. צִוּחַ אֲלֵיהֶם וְאָמַר, (יִרְמִיָּה ט) כֹּה
 אָמַר ה' אֵל יִתְהַלֵּל וְגו', כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל
 הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיִּדְעֵ אוֹתִי. דָּוִד שֶׁהָיָה מִכִּיר
 אוֹתָהּ אָמַר, (תְּהִלִּים כו) אִם תִּחְנֶנּה עָלַי מִחְנֶנָה וְגו',
 בְּזֹאת אָנִי בּוֹטֵחַ. וַיִּרְמִיָּה רָאָה אֶת אַרְךָ הַגְּלוּת,
 וְסָמָא"ל (כָּא) וְהִנְחֵשׁ, וְכֹל הַמְּמַנִּים שֶׁל שְׁבַעִים

הָאֲמוֹת בְּרַבּוּא רְבִיבּוֹת שְׂיִוְרָדִים עַל יִשְׂרָאֵל,
וְרָאָה אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה שְׁאָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
(ויקרא כו) וְאָף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם וְגו'.
אָמַר הַנְּבִיא, (איכה ג) זֹאת אָשִׁיב אֶל לְבִי עַל כֵּן
אוֹחִיל. וְאֲשֶׁר לֹא שָׂת לְבוֹ גַּם לְזֹאת, עָלִיו נֶאֱמַר
(תהלים צב) וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת. (דברים לג) וְזֹאת
לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע ה' קוֹל יְהוּדָה. מְשׁוּם
שְׁשָׁמַר מֶה שְׁצִוָּהוּ אָבִיו, זָכָה לְמַלְכוּת. וְדוּד
בְּשִׁבְלָה עָלָה לְמַלְכוּת, שְׁטָרַח עָלֶיהָ כָּל יָמָיו.
אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, עָלֶיהָ נֶאֱמַר (שם ד) וְזֹאת
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה וְגו'. בַּהּ הַזְּהֵרָתָ
אֶת יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת מִיתָתָךְ, בַּהּ בִּרְכַת אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּכָל שִׁבְט וְשִׁבְט. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם לג) וְזֹאת
הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךְ מֹשֶׁה וְגו'. וּמְשׁוּם כֵּךְ פְּרִשׁוּהָ
הַחֲבָרִים בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה, שְׁכָתוּב (במדבר יט) זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֶהֱל, וְאָמְרוּ עָלֶיהָ, מֶה
זֶה כִּי יָמוּת? אֲלֵא אֵין הַתּוֹרָה מִתְקִימַת אֲלֵא בְּמִי
שְׁמַמִּית עֲצָמוּ עָלֶיהָ, וְאֵין מִיתָה אֲלֵא עֲנִי, שְׁעֲנִי
חָשׁוּב כְּמַת.

שְׁהוּא קָרְבַן עוֹלָה וַיּוֹרֵד. מֵצַד שֶׁל עֲשִׂיר עוֹלָה
וְדָאֵי, שְׁמַתְעֵלָה עָלָיו. שְׁכָל הָעֲשִׂירִים,
כָּל טוֹב שֶׁהֵם עוֹשִׂים, כָּלָם (רַבָּם) לְזִכּוֹתֶם לְעוֹלָם

הבא, ושם היא כתר על ראשם. הבינוני שעובד כדי לזכות בשני עולמות, הוא מחצית השקל עמו בעולם הבא, כמו המצב שנחלקת, חציה תחת המפה לאפיקומן אחר הסעודה, וחציה למצוה קדם סעודה. ומצד זה נאמר באסתר, (אסתר ה) מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש.

אבל מי שהוא עני, שממית את עצמו בשבילה, כמו שאתה הרועה הנאמן, היא קרבן עולה ויורד תחתיה, ולמה? כי מי שמשפיל את עצמו בשביל שכינתו, הקדוש ברוך הוא יורד עליו. וזהו שאמר דוד, (תהלים קלח) כי רם ה' ושפל יראה. והנביא אמר, (ישעיה נג) כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו וגו', ואת דכא ושפל רוח. שאף על גב שאני מרום וקדוש אשכון, בשביל אותו שנעשה דכא ושפל רוח בעבור שכינתי להעלותה משפלותה עטרה לראשו, אני ארד לדור עמו. ואחר שבעל השכינה יורד על האדם, היא יורדת מעל ראשו, ונותנת המקום של הראש לבעלה ויורדת לרגלי המלך. וסוד הדבר - (ישעיה סו) השמים כסאי והארץ הדם רגלי.

שְׁמַיּוֹם שְׂיִוְרֵשׁ אָדָם נִשְׁמָה שְׁכֹלֵלָה מִהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ, מֵאוֹתָהּ שְׁעָה נִקְרָא
 בֶּן. אָמַר תִּנָּא אַחַד, וְכִי מֵאוֹתוֹ יוֹם שְׂיִוְרֵשׁ אָדָם
 נִשְׁמָה כְּלוּלָה מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ יִקְרָא
 בֶּן? מַנִּין לָנוּ? מִהַפְּסוּק הַזֶּה שְׁאָמַר דָּוִד בְּסִפּוּר
 תְּהִלָּים, (תהלים ב) אֲסַפְּרָה אֶל חֵק ה' אָמַר אֵלַי בְּנֵי
 אֶתָּה אָנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ.

אָמַר לוֹ הַמְּנוֹרָה הַקְדוּשָׁה, רוּעָה הַנְּאָמֵן, מֵה זֶה
 הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ? אֵלָּא בְּשִׁבְלֶיךָ אָמַר דָּוִד
 בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אָנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ. הֵן עוֹד הַיּוֹם
 גָּדוֹל, בְּאוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ (דברים לד) וְלֹא קָם נָבִיא
 עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה. אֶתָּה קִיַּמְתָּ בְּשִׁכְיִנָּה וְאֶהְבֵּתָ
 אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ – שְׁהִינוּ הַגּוֹף, וּבְכָל
 נַפְשֶׁךָ – שְׁהִינוּ הַנִּשְׁמָה, שְׁחַמְּשָׁה שְׁמוֹת יֵשׁ לָהּ:
 נִשְׁמָה, רוּחַ, נֶפֶשׁ, חַיָּה, יְחִידָה. וּבְכָל מְאֻדְךָ –
 בְּכָל מְמוֹנְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ לֹא יִזוּז מִמֶּךָ בְּכָל
 אֵלוֹ. אֶתָּה חֲשַׁבְתָּ שְׁאֶפְלוּ הָיוּ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת תַּחַת רְשׁוּתְךָ, הֵייתָ נוֹתֵן לְהִקִּים שְׂכִינָה
 עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלְהַמְלִיכוֹ עִם שְׂכִינְתּוֹ עַל
 כָּל הַמְּמַנִּים שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְאַחַר כָּךְ
 לְהַעֲלוֹתוֹ וּשְׂכִינְתּוֹ – בְּדִיוֹקְנֶךָ כְּלוּלָה מְכֹל

הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת, בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וּבַמַּחְנוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

מִחֲשָׁבָה טוֹבָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַרְפָּה
לְמַעֲשֵׂה. מֵאַחַר שְׂאֵתָה בְּנוֹ – עַל כָּל
מֵה שֶׁחֲשַׁבְתָּ לְרַבּוֹנָךְ, יָקִים עַל יָדְךָ וְלֹא תִזְוֶה מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים, אֲלֵא תִהְיֶה בְּדִיוֹקְנוֹ בְּכֹל, וְאַתָּה בְּגִלוֹת
גְּנוֹז מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתָּה מֵהָעוֹלָם הַזֶּה שְׁלִיחוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹמַר דְּבָרִים אֱלוֹ לְפָנֶיךָ, וְאַנִּי
מְצוּהָ מִמֶּנּוּ שֶׁלֹּא לָזוּז מִמֶּךָ בְּכֹל עֵת וְשַׁעָה שְׂאֵתָה
רוּצָה, אֲנִי וְכָל הַתְּנַאֲיִם וְהָאֱמוּרָאִים שֶׁל הַיְשִׁיבוֹת.
קוּם הַשְּׁלֵם מְצוֹת רַבּוֹנָךְ.

פְּתַח וְאָמַר, וְעָשׂוּ אַרְוֹן עֲצֵי שֹׁטִים. סֵפֶר תּוֹרָה,
עֲמוּד הָאֲמָצְעִי. אַרְוֹנוֹ הַשְּׂכִינָה. מִבֵּית
וּמִחוּץ תִּצְפְּנוּ, אֵת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁכְנָתוֹ,
מִבְּחוּץ וּמִבְּפָנִים (שלו), וְהַכֹּל אֶחָד. מֵה שְׂאִין כֵּן
בְּאַרְוֹן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁתּוֹרָה מִבְּפָנִים מִן
אֶחָד, וְהָאַרְוֹן מִן אַחֵר. זֶה בְּכַתִּיבַת דִּיו, וְזֶה עֵץ
מְצַפֵּה זָהָב. שְׂוִדָּאֵי הַתּוֹרָה חֲבִיבָה מֵהַכֹּל. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב, (אִיּוֹב כח) לֹא יַעֲרֹכְנָה זָהָב וְזַכּוּכִית.

וּמִצִּד אַחֵר אֲפִלוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵרָאָה שֶׁהַכֹּל
אֶחָד, דִּיו וְעֵץ. (שְׁהַדִּיּוֹ) מִתְּפוּחִים שֶׁהֵם

נַעֲשׂוּ בַעֲץ. (וְכָל דְּבָרֵי הַדִּיּוּ מֵעַץ הֵם) וְעוֹד, דִּיּוּ שְׁחַר
 מִבְּחוּץ וְלִכְן מִבְּפָנִים. כִּן הֵם (חֲכָמִים בְּעֲלֵי תוֹרָה) בְּעֲלֵי
 תוֹרָה וְחֲכָמִים – שְׁחָרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא
 מִבְּחוּץ, וַיִּפִּים בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא
 מִבְּפָנִים. וְלִכְן דִּיּוּ, לְשׁוֹן שֶׁל דִּיּוּ לְעֵבֶד לֵהִיּוֹת
 כָּרָבוּ. דִּיּוּ: יו"ד יד"ו, חֲכָמָה וְתְבוּנָה וְדַעַת,
 שֶׁפֶתַב אָדָם בִּידוֹ בְּדִיּוּ. (ע"כ רעיא מהימנא)

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, בְּאוֹתָם הַסּוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנִים
 שֶׁל הַמְּשַׁכֵּן כָּתוּב, וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם
 וְגו', וְכָתוּב וְהִקַּמְתָּ אֶת הַמְּשַׁכֵּן כַּמְּשַׁפְטוֹ וְגו'.
 לְמַדְנֵנו שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה כָּל
 הַתְּקוּנִים וְכָל הַדִּיּוּקְנָאוֹת שֶׁל הַמְּשַׁכֵּן, כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד כָּרְאוּ לוֹ, שֶׁהִרְאָה לוֹ אֶת מַטְטְרוּ"ן
 שֶׁמְשַׁמֵּשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל לְפָנִים. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי לֹא
 הוּקַם הַמְּשַׁכֵּן לְמַעַלָּה עַד הַיּוֹם שֶׁהוּקַם הַמְּשַׁכֵּן
 לְמַטָּה, וְלֹא שִׁמַּשׂ אוֹתוֹ נֶעַר שֶׁלְמַעַלָּה עַד הַיּוֹם
 שֶׁשִּׁמַּשׂוֹ לְמַטָּה בַּמְּשַׁכֵּן הָאֲחֵר הַזֶּה.

אָלְפָא וְדַאי כִּן זֶה, שֶׁהֲרִי הַמְּשַׁכֵּן לֹא הוּקַם
 לְמַעַלָּה עַד שֶׁהוּקַם הַמְּשַׁכֵּן לְמַטָּה, אֲבָל
 מֹשֶׁה רָאָה אֶת כָּל מְרֵאָה הַמְּשַׁכֵּן, וְלֹא הָיָה
 מְסֻתָּדֵר בְּקִיּוּמוֹ, עַד שֶׁהוּקַם הַמְּשַׁכֵּן לְמַטָּה,
 וּרְאֵה אֶת מַטְטְרוּ"ן מְשַׁמֵּשׂ אַחֵר כִּן. לֹא שֶׁהוּא

הָיָה מְשַׁמֵּשׁ, אֲלֵא שֶׁהָיָה מְשַׁמֵּשׁ אַחַר כָּךְ, וְלֹא בְּאוֹתוֹ זְמַן. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה, רֵאֵה אֶת הַמְּשָׁכֵן וְרֵאֵה אֶת הַנֶּעֱר, הַכֹּל מִתְעַכֵּב עַד שְׁיוּקָם כָּאֵן לְמַטָּה.

וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּן, מִטְטְרוּ"ן שֶׁהוּא הַמְּשַׁמֵּשׁ? אֲלֵא וְדַאי שֶׁהַמְּשָׁכֵן הוּא שְׁלוֹ, וּמִיכָאֵל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הוּא שְׁמֵשֶׁשׁ בְּתוֹךְ אוֹתוֹ מְשָׁכֵן שֶׁל מִטְטְרוּ"ן, כְּמוֹ שְׁמֵשֶׁשׁ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה בְּתוֹךְ מְשָׁכֵן אַחַר הַנְּסֻתָּר שֶׁלֹּא הִתְגַּלָּה בְּסוּד הָעוֹלָם הַבָּא. שְׁנֵי מְשָׁכְנוֹת הֵם; אֶחָד הוּא נְסֻתָּר לְמַעְלָה, וְאֶחָד הַמְּשָׁכֵן הַזֶּה שֶׁל מִטְטְרוּ"ן. שְׁנֵי כֹהֲנִים הֵם; אֶחָד אֹר רֵאשׁוֹן, וְאֶחָד מִיכָאֵל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְמַטָּה.

מִכָּאֵן סוּדוֹת נְסֻתָּרִים שֶׁל בֵּית הַמְּשָׁכֵן מִפִּי הַמְּנוּרָה. הַמְּשָׁכֵן הָעֲלִיּוֹן נִבְנָה עַל שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה מְרָגְלִיּוֹת, אֵיבָרִים עֲלִיוֹנִים, יְמִין וּשְׂמָאל, שְׂמָאל וְיְמִין.

שְׁלֵשָׁה שְׂמוֹת הֵם כְּלוּלִים כְּאֶחָד, וְזֶה נִכְנָס בְּזֶה, וְזֶה נִכְנָס בְּזֶה. א"ל הָרֵאשׁוֹן וּמִסְתַּדָּר בְּיְמִין. א הִיא רֵאשׁוֹנָה, שֶׁהִיא יְמִין, וּמִתְגַּשֵּׁם וּמְצַטִּיר בְּסוּד הַיְמִין, וּכְשֶׁנִּכְנָס

וּמְשַׁמֵּשׁ בְּפָנִים, נֶאֱחָז עִם ל, וְנִקְרָא בְּסוּדוֹ
 א"ל, שֶׁהָרִי ל' מְסוּד שְׁלֹמְעֵלָה בְּתוֹךְ קִדְשׁ
 הַקִּדְשִׁים יֵצֵא.

לא שְׁשֵׁם הַתְּגִשָּׁם, אֶלָּא וּדְאִי כְּשִׁי צֵא הַתְּגִשָּׁם,
 כְּשֶׁאֵר הָאוֹתִיּוֹת שְׁכְּשִׁי צֵאוּ מְסוּד הָעוֹלָם
 הֵבֵא הַתְּגִשָּׁמוֹ וְהִצְטִירוֹ. אֵף כֶּן הֵל' הַזֶּה, אֵף עַל
 גַּב שֶׁהִיא סוּד שְׁלֹמְעֵלָה, לֹא הַתְּגִשָּׁמָה עַד
 שִׁי צֵאָה הַחוּצָה, וְאִז א"ל. וְזֶהוּ סוּד הַיְמִין.

השְׁמַאל כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ אֶת הַיְמִין וְנוֹטֵל אֶת הַשֵּׁם
 הַזֶּה אֵלָיו וְנִכְלָל עִמוֹ, וְכִשְׁנִכְלָל עִמוֹ
 הוּא נִקְרָא אֱלֹהִים. וְאִם תֹּאמְרָה, הָרִי הַקִּדְשִׁים
 הַשְּׁמַאל בְּסוּד הָעוֹלָם הֵבֵא. וּדְאִי זֶה כֶּן. אֶלָּא
 כְּשִׁי צֵאוּ הַדְּרָגוֹת בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת מִתּוֹךְ הָעוֹלָם
 הֵבֵא, רְצָה הַשֵּׁם הַזֶּה לְהִרְאוֹת וּלְהִבְנוֹת, לְהִרְאוֹת
 עַל אוֹתוֹ מְקוֹם שִׁי צֵאוּ מִשָּׁם, וְנִבְנְהָ שֵׁם זֶה כְּמוֹ
 זֶה. א"ל בְּתַחֲלָה בְּצַד הַיְמִין, נִכְלָל בְּתוֹךְ
 הַשְּׁמַאל, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ הַשְּׁמַאל, וְנִקְרָא אֱלֹהִים,
 וְזֶהוּ סוּד הַיְמִין (אָמַר לוֹ בְּשֵׁם וְכוּ) בְּשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים,
 וְעַל סוּד זֶה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא דִין, שֵׁם הוּא
 רַחֲמִים, שֶׁהָרִי הוּא כּוֹלֵל דִין, וְזֶה נִבְנְהָ וְנִרְאָה.
 אוֹתוֹ שִׁי צֵא מִשָּׁם, אֲמַצְעֵי, נוֹטֵל אֶת שְׁנֵיהֶם,
 וּמְשַׁתְּלֵם, וְנִקְרָא אֱלֹהֵינוּ. הָרִי כָּאֵן

השְׁלֵמוֹת שְׁנֵרְאִית מְסוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְהַכֹּל
 נִכְלָל זֶה בְּזֶה. כִּיּוֹן שֶׁהָאֲמִצֵּעַ הַזֶּה הַשְּׁתַלֵּם,
 שׁוֹרֵה עָלָיו הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, הַמִּפְתַּח שֶׁל הַכֹּל
 שְׁנִקְרָא יְהוָה, וְאִזּוּ נוֹטֵל אֶת כָּל הַצְּדָדִים,
 מֵעֵלָה וּמִטָּה, יְמִין וּשְׂמָאל, וּלְכֹל הַצְּדָדִים
 הָאֲחֵרִים. וְלִכֵּן כְּשֶׁנִּשְׁתַּלֵּם מְסוּד שְׁנֵי הַצְּדָדִים,
 מִיְמִין וּשְׂמָאל, נִקְרָא אֱלֹהֵינוּ. הַרִי כִּאֵן יְמִין
 וּשְׂמָאל וְאֲמִצֵּעַ בְּכֹלל הַשֵּׁם הַזֶּה. וְזֶה נִרְאֶה
 וְנִבְנֶה. הַסּוּד שֶׁהָאוֹתִיּוֹת יֵצְאוּ מִשָּׁם, כִּךְ נִבְנֶה
 וְנִרְאֶה כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

הַרִי נִכְלָל יְמִין בְּשְׂמָאל, וְנוֹטֵל הַשְּׂמָאל אֶת שֵׁם
 הַיְמִין. אֵיפֹה כָּלוּל הַיְמִין בְּתוֹךְ הַשְּׂמָאל,
 שֶׁהַיְמִין יֵטֵל אֶת סוּד הַשְּׂמָאל? אֵלֶּא כְּשֶׁנִּכְלָל
 יְמִין בְּשְׂמָאל וְנוֹטֵל הַשְּׂמָאל אֶת שֵׁם סוּד הַיְמִין,
 הַיְמִין כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ אֶת הַשְּׂמָאל, הַשֵּׁם א"ל.
 וְהוּא הִי"ם.

לָמָּה כִּךְ? אֵלֶּא בְּשַׁעֲרֵה שְׁנִבְנֶה אוֹתוֹ מְקוֹם
 שֶׁיֵּצְאוּ מִשָּׁם, נוֹטֵל הַשְּׂמָאל שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.
 הַיְמִין נוֹטֵל אֶחָת מְסוּד הָעוֹלָם הַבָּא. הַשְּׂמָאל
 שְׁתֵּים, וְהוּא הִי"ם. אִזּוּ הַיְמִין כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ אֶת
 הַשְּׂמָאל, וְנוֹטֵל הָאוֹת הָאֲחֵרוֹנָה ם, וְנוֹטֵל י'
 שֶׁהִיְתָה בְּשְׂמָאל. ם הִיא בְּשְׁלֵמוֹת מ"ם, וְכִךְ נִבְנֶה

התחזקו האותיות אמ"ש שלש אלה, והתעברו
והולידו שלש אחרות תוך הגלגול. מ'
התתקנה והתעברה והולידה ר'. א' התעברה
והולידה ו'. ש' התעברה והולידה ח', והכל
נתקן. עוד התעברו האותיות הללו סוד אמ"ש,
והתגלגלו כמקדם. א' התעברה והולידה
והוציאה את האות ב' בצד מערב, ואז היא
מתישבת בצד הדרום. מ' התעברה והולידה
והוציאה את האות ד' בצד הצפון, ואז היא
מתעלה בין צפון ודרום ותלויה באויר. ש'
התעברה והולידה והוציאה אות ג', ומתישבת
בצד המזרח, ומתעלה בין מערב ומזרח ותלויה
באויר. נמצאו שתי אותיות מ"ש תלויות באויר.
א' שנשארה התעלתה במקומה, ועלתה למעלה,
והתעטר בה י"ה. באלה התחזקה והתעברה
והולידה ה"ו ועמדה במקומה. אז מתעטרת
ומאירה ופושטת אור, ומולידה אור, והוציאה
את האות ט', המכה שהכה והאיר סוד העולם
העליון באור.

אז מתעלה א' ונוטלת מתוך האור את מ"ש,
והתחברו עמה, ונהיות אמ"ש כמקדם,
ומתישבת א' בצד דרום, ש' בצד מזרח, מ' בצד

צפון. עולה ג' שהיתה בצד מזרח, ומתעברת ומולידה צ"ת. באה ב' שהיתה בצד מערב, ועולה ומתחברת בין צ"ת. עולות א' ו', זו מצד מערב (דרום) וזו מצד מזרח, ומתחברות שתיהן עם ב' בין צ"ת, ומאיר השם צבאות. כשמאיר השם הזה בתוך המשכן, מתעברות האותיות ומולידות ז' ב' (ג) נ. עולות אמ"ש כמקדם, ומתעברות ומולידות ס' ע' פ'.

נשארה ק' יחידה, ועולה ויורדת, ועומדת בתוך נקב תהום רבה. רואה אותה הקדוש ברוך הוא שמתערבבת בלי גוף ולא ציור ולא נכנסת למשכן, עשה אותה חפה וכסוי למשכן. ומהי? יריעות עזים לאהל על המשכן, כמו שנאמר ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן, לאהל ולא אהל. קו"ף ולא אדם.

עוד התגלגלו האותיות כמקדם בתוך מעשה המשכן, אמ"ש. ש' התגלגלה והתישבה בצד מזרח, ונשארה ג' תלויה באויר. מ' התגלגלה והתישבה בצד צפון, ויצאה ד' והתחברה בתוך ש' באותו צד. א' התגלגלה והתישבה ועלתה ל', ועלתה והחזיקה עמו ונטלה אותו, והתחברה בתוכו בחבור אחד

שד"י. כְּשֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה נִתְתַּקֵּן בְּתוֹךְ הַמְשָׁכָן, אָז
 קִיּוּם וְעִמִּידָה הוּא מִתּוֹךְ הַמְשָׁכָן שְׁלֵמָטָה.

עוֹד הַתְגַּלְגְּלוֹת הָאוֹתִיּוֹת כְּמִקְדָּם לְהִתְיַשֵּׁב
 בְּמְשָׁכָן, וְעָלוּ הָאוֹתִיּוֹת – א' בְּרֵאשׁ, ת'
 אַחַר כֵּן, א"ת. ב' בְּרֵאשׁ, ש' אַחַר כֵּן. הַתְחַלְפוּ
 הָאוֹתִיּוֹת אב"ג ית"ץ, הַתְגַּלְגְּלוֹת בְּחֻקֵּי קֹדֶשׁ
 א' ק'. א' הוֹצִיָּאָה ק' לְשִׁמּוֹר אֶת הַמְשָׁכָן. ק'
 הוֹצִיָּאָה ר'. ר' הוֹצִיעָה ע' קר"ע.

הַפּוֹד הַזֶּה – וְאֵת עֶרְת גְּדִיִּי הָעֲזִים הַלְבִּישָׁה עַל
 יָדָיו וְעַל חֻלְקַת צְוֹאֲרָיו. כְּמוֹ זֶה, וְעָשִׂיתָ
 יְרִיעַת עֲזִים לְאֵהֵל עַל הַמְשָׁכָן. שְׁהָרִי הַחֻלְקַת הַזֶּה
 הַצֵּטְרֵךְ לְהִרְאוֹת בַּחוּץ לְשִׁמּוֹר אֶת אוֹתוֹ פָּנִים.
 וְעַל סוּד זֶה הַלְבִּישָׁה אֶת יַעֲקֹב בַּחוּץ. שֵׁט"ן
 קר"ע, אוֹתָן אוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת בַּחוּץ בְּשִׁבְלִי
 שְׁמִירַת הַמְשָׁכָן, שֶׁהוּא סוּד הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה,
 וְנִפְרָעָה הָעֶרְלָה אַחַר כֵּן עַל יְדֵי הַכַּסּוּי הַזֶּה.

עוֹד הַתְגַּלְגְּלוֹת הָאוֹתִיּוֹת וְהוֹצִיָּאוּ א"ת ב"ש,
 שְׁקוֹצִי"ת בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֵת
 הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבָהוּ וְגו'.
 בְּגִלְגּוֹל זֶה וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבָהוּ, בְּאוֹתִיּוֹת
 קר"ע שֵׁט"ן. וְחֻשֵּׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם – ג' הוֹצִיָּאָה

ר', ד' ק'. עד כֵּאן הַתְּגַלְגָּלוֹת הָאוֹתִיּוֹת וְהִכּוּ זֶה בְּזֶה לְתַקוּן בְּתוֹךְ הַמְּשָׁכָן. אוֹתָן אִמ"ש הוֹצִיאוּ תוֹלְדוֹת, (ת) ה' צ' ו' ף' אוֹתִיּוֹת הַתְּלוּיֹת בְּתוֹךְ הָאֹוִיר, וְהִכּוּ בְּאוֹתָן אַחֲרוֹת וְהוֹצִיאוּ אֶת צִיּוֹר הַמְּשָׁכָן ז' ע'. עד כֵּאן עוֹמֵד וְחֹשֵׁף עַל פְּנֵי תְהוֹם, כְּלָם בְּצִדוֹ, ח' בָּאָה ס' וְהִתְחַבְּרָה עִמוֹ, אֲזִי יְהִי אוֹר וְיְהִי אוֹר.

הַתְּגַלְגָּלוֹת הָאוֹתִיּוֹת כְּמִקְדָּם אִב"ג ית"ץ, הַתְּעַבְּרוּ וְהוֹלִידוּ וְהוֹצִיאוּ צִיּוֹר תוֹךְ סוּדוֹת הַמְּשָׁכָן (בְּכִלּוֹת) הַתְּגַלְגָּלוֹת אֶחָד בְּסוּד א' ל' ב' ס', שְׁהָרִי הָאוֹת א' הַתְּעַבְּרָה וְהוֹלִידָה בְּסוּד שְׁל כַח וְתַקֵּף אֶת הָאוֹת ל'. הַתְּגַבֵּר בְּתַקְפוֹ וְהִתְעַלָּה בְּכְבוֹדוֹ, וְהוֹלִיד אֶת הָאוֹת ב'. אֲזִי הַתְּעַבְּרוּ וְהוֹלִידוּ הָאוֹתִיּוֹת וְהִתְחַבְּרוּ אַחֲרוֹת אֵלָיו, א' הַתְּחַבְּרָה בְּחֻקֵּיהֶן בְּאוֹת ב'. אֲזִי ט"ר בְּחִבּוּר ט"ת, לְהִיּוֹת הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת לְמִקְוֵי, תוֹךְ צְרוּף שֶׁל סוּד הַמְּשָׁכָן. אֶת הַכִּיּוֹר וְאֶת כְּנוֹ. יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, שְׁהָרִי הַמַּיִם עָלוּ וְיָרְדוּ בְּסוּד שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת א"ל. א' הוֹצִיָּאָה ו'. ו' הוֹצִיָּאָה ק'. הָאוֹת ל' עוֹלָה, וְנִחַקְקוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּחֻקֵּיהֶן בְּחִבּוּר אֶחָד. קוֹל ה' עַל הַמַּיִם א"ל וְכו'. אֵלָיו אוֹתִיּוֹת א"ל, שְׁהָרִי אֵלָה הַתְּעַבְּרוּ

והולידו והוציאו אותיות תוך ציורי המשפן.
 אמ"ש התעברו והולידו ונחקקו בחקיקות של
 סודות האותיות להוציא את ציורי המשפן. א'
 הוציאה ג', ש' הוציאה ו', לחבר תוך האות ג'
 בסוד גן. תדשא הארץ דשא עשב וגו'. התגלגלו
 האותיות כמקדם אמ"ש, בסוד ב"ם באלה נכנסו
 המים למקום אחד, שכתוב יקוו המים מתחת
 השמים אל מקום אחד.

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך. עד שהיו
 הולכים, אמר רבי יוסי, נפתח בעדוונים
 (במלאכים ובזמנים) ונאמר דברי תורה. פתח רבי יוסי
 בדברי קריאת שמע ואמר, כתוב (דברים ו) שמע
 ישראל ה' אלהינו ה' אחד. וכתוב (שם כז) שמע
 ישראל היום הזה נהיית לעם. וכתוב (שם ט) שמע
 ישראל אתה עבר היום את הירדן. כל השמע
 שמע הללו שאמר משה לשם מה, שהרי שמע
 ישראל של היחוד הוא נאה, (שהרי לדרשה הוא בא)
 והאחרים הללו למה?

אף כלם באים לדרשה. שמע ישראל של
 היחוד ודאי שזה בא לדרש, וכאן רמוז
 ונראה היחוד של החכמה העליונה. שמע – ע'
 היא מהאותיות הגדולות, למה? אלא רמז הוא

רוֹמְזוּ בְּכֻלָּם אֶחָד, לְכֻלָּם מַעֲלָה וּמַטָּה כְּאֶחָד
 בְּיַחְדוֹת אֶחָד. שְׁמַע – שֵׁם ע'. כָּאֵן נִכְלָל הַשֵּׁם הַזֶּה
 בְּאוֹתָם שְׁבַעִים שְׁמוֹת עֲלִיוֹנִים לְהַכְלִילָם, שֶׁהֵרִי
 הַשֵּׁם מִתְבָּרַךְ מֵהֶם וְנִכְלָל בָּהֶם, וְצָרִיךְ לְהַכְלִילָם
 כְּאֶחָד בְּיַחְדוֹת אֶחָד, וְלִשִׁים רְצוֹנוֹ בָּהֶם.

שְׁהֲרִי וְדָאִי שְׁבַעִים שְׁמוֹת הֵם בְּסוּד הַמְרַכְּבָה
 הַעֲלִיוֹנָה, וּמֵהַמְרַכְּבָה הַעֲלִיוֹנָה הַזֹּו
 מִתְבָּרַךְ הַשֵּׁם הַזֶּה וְנִכְלָל בְּתוֹכָם, וְאַחַר כֵּן
 יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל. אֲבָל הֵרִי שְׁנֵינּוּ, זֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא,
 לְהִיּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל אֶחָד, אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל
 דְּבִקּוֹת הַכֹּל. וְעַל זֶה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. עַכְשָׁו נִדְבָקָה
 הָאִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ, וְנִהְיָה הַכֹּל בְּכֻלָּל אֶחָד, וְזֶה שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחְדוּד. (יִשְׂרָאֵל) אַחַר כֵּן מֵיַחַד שְׁלִשָּׁה
 צְדָדִים, ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל כָּל הַשָּׂאָר אֵינָם כְּמוֹ זֶה,
 אֲבָל כָּל הָאַחֲרִים בָּאוּ לְדָרֶשׁ, וְכֻלָּם
 בְּמְקוֹם אַחַר נִדְבָקוּ. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתָּה עִבֵר
 הַיּוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם.
 וְכֻלָּם בְּדַרְגָּה תַּחְתּוֹנָה נִדְבָקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם – שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל נָאָה הוּא, אֲבָל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ

לְעַם מֵהוּ? הֲיֵה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הֵייתָ! מֵה זֶה נְהִייתָ?
 אֲלֵא בְּכָל מָקוֹם עִם, כְּשֶׁנִּשְׁבְּרוּ לְבוֹתֵיהֶם
 לְעֵבוֹדָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל ח) נְהִייתִי וְנִחַלִּיתִי.
 וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב שֶׁמְעוֹנֵי אַחֵי וְעַמִּי. אִם אַחֵי, לָמָּה
 עַמִּי? וְאִם עַמִּי, לָמָּה אַחֵי? אֲלֵא, אָמַר דָּוִד, אִם
 בְּרָצוֹן – אַתֶּם אַחֵי. וְאִם לֹא – אַתֶּם עַמִּי, לְשֶׁבֶר
 לְבַבְכֶם לְעֵבוֹדָתִי. כִּף הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם –
 שְׁבִרְתָּ לְבָבְךָ לְעֵבוֹדַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל אֶתְּהָ עֵבֶר הַיּוֹם אֶת הַיְרֵדָן, הַכֹּל
 הוּא בְּדֶרֶגָה תַּחְתּוֹנָה, וְשִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל שֶׁל
 הַיְחֻד הוּא בְּדֶרֶגָה עֲלִיּוֹנָה. מֵה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלֵא
 אוֹתוֹ שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחֻד לֹא הֵיה בְּכֹלֶם כְּמוֹ
 זֶה, שֶׁהֵרִי הוּא הֵיה סוּד שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה (כְּרָאוּי),
 (וּבְכֹל מָקוֹם הַסוּד לְקַבֵּל) וְהוּא סוּד לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם עַל
 מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּכֹל צַד, כְּדֵי שֶׁיִּצְטָרֵךְ לְאָדָם
 לְהִיּוֹת מְזַמֵּן (בְּאוֹתוֹ שֵׁם) בְּאוֹתָהּ שָׁעָה לְיַחַד אֶת שֵׁם
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם.
 וּבִשְׁעָה שֶׁבָּא אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת
 שָׁמַיִם, אִזּוֹ הַשְׁכִּינָה בָּאָה וְשׁוֹרָה עַל
 רִאשׁוֹ, וְעוֹמְדָת עָלָיו כְּעַד לְהַעֲדֵד יַעֲדוֹת לְפָנָי
 הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שֶׁזֶהוּ מִי שֶׁמִּיַּחַד שְׁמוֹ פְּעַמִּים
 בַּיּוֹם, וְשְׁמוֹ מְתִיחַד מַעְלָה וּמַטָּה כְּרָאוּי. וְלִכֵּן עַ'

מִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הִיא מְהֵאוֹתִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וְגַם ד' מְהֵאוֹתִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, לְהִיּוֹת עַד לְפָנַי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה, וְזֶהוּ סוּד הַיְחוּד בְּשִׁלְשָׁה צְדָדִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹ הַמְּנוּרָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַתְּעוֹרָר בּוֹ בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת, וְאֵין לָנוּ רִשׁוֹת לְהַעִיר בּוֹ יוֹתֵר.

וְדַאי הָאִישׁ הַזֶּה שֶׁמִּיַּחַד אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעֵלָה וּמְטָה כְּרָאוּי, שֶׁשְׂכִינָה בָּאָה וְשׁוֹרָה עַל רֵאשׁוֹ וּמְבָרַכֶת אוֹתוֹ בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת, וְקוֹרֵאת עָלָיו, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֲתַפְאֵר.

רַבִּי חֵיִיא פָּתַח אַחֲרָיו וְאָמַר, (דברים ד) אֲתָה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים וְגו'. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהַתְּבוֹנֵן, אֲתָה הִרְאֵתָ - מַה הִרְאֵתָ? אֵלָּא כְּשִׁיצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא הָיוּ מְכִירִים אֶת סוּד הָאֱמוּנָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלוּם, מִשׁוּם שֶׁכֻּלָּם הָיוּ עוֹבְדִים עֲבוּדָה זָרָה בְּגִלוֹת, וְשִׁכְחוּ אֶת כָּל עֵקֶר הָאֱמוּנָה שֶׁהָיָה בָּהֶם בְּרֵאשׁוֹנָה, שֶׁיִּרְשׁוּ כָּל אוֹתָם שָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַטִים מֵאַבְיָהֶם יַעֲקֹב.

וּכְשֶׁבֵּא מֹשֶׁה וְלָמַד אוֹתָם שֶׁיֵּשׁ אֱלֹהִים עָלֵינוּ בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ, וְאַחַר כֵּן רָאוּ

כָּל אוֹתָם נִסִּים וּגְבוּרוֹת עַל הַיָּם וְכָל הַנְּסִים
וְהַגְּבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה לָהֶם בְּמִצְרַיִם, וְאַחַר כֵּן רָאוּ
כִּמְהָ גְבוּרוֹת בְּמֶן וּבַמִּים, וְנִתְּנָה לָהֶם תּוֹרָה,
וּלְמַדּוּ אֶת דַּרְכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁהִגִּיעוּ
לְזֶמֶן הַזֶּה.

אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה: עַד כָּאן הִצְטַרְכְּתִי לְלַמְדְכֶם
כִּמוֹ שֶׁמְלַמְדִים תִּינוּק. (מכאן ולהלאה) וְזֶהוּ
אֲתָה הָרְאֵתָ לְדַעַת, וּלְמַדְתָּ עַד כָּאן לְדַעַת
וְלִהְתְּבוֹנֵן וְלִהְכַּנֵּס לְסוּד הָאֱמוּנָה, וּמַהִי? כִּי ה'
הוּא הָאֱלֹהִים.

אָם תֹּאמַר, דְּבַר קָטָן הוּא לְדַעַת - הָרִי
כְּתוּב, וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ
כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד. כָּאן תְּלוּי כָּל סוּד הָאֱמוּנָה
לְדַעַת מִתּוֹךְ זֶה סוּד כָּל הַסּוּדוֹת, לְדַעַת סֵתֵר
(סוד של כל) כָּל הַנְּסִימוֹת, יְהוָה אֱלֹהִים שֵׁם
מְלֵא, וְהַכֵּל אֶחָד. אֲתָה הָרְאֵתָ לְדַעַת - כָּאן
סוּד הַסּוּדוֹת לְיודְעֵי מִדִּין.

אֲשַׁרְיָהֶם כָּל אֵלוֹ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה,
וּבְגִלְלֵי שֶׁכְּשֶׁבְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת הָעוֹלָם, הִתְבוֹנֵן בַּתּוֹרָה וּבְרָא אֶת

הָעוֹלָם, וּבִתּוֹרָה נִבְרָא הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּחַ,
שְׁכָתוֹב (משלי ח) וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אָמוֹן. אֵל תִּקְרִי
אָמוֹן אֱלֹא אָמֵן.

וְכִי הַתּוֹרָה הִיְתָה אָמֵן? כֵּן. לְמַלְךְ שְׂרָצָה
לַעֲשׂוֹת פְּלִטְרִין. אִם לֹא שָׁם אֵלָיו אָמֵן, לֹא
יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַפְּלִטְרִין. כִּיּוֹן שֶׁנַּעֲשֶׂה הָאֲרָמוֹן,
לֹא עוֹלָה אֱלֹא בְשֵׁמוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ. בְּאוֹתָם
אֲרָמוֹנוֹת שֶׁעָשָׂה הַמֶּלֶךְ, מִשְׁקִיעַ הַמֶּלֶךְ מִחֻשְׁבָּה
בְּאוֹתָם אֲרָמוֹנוֹת.

כִּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לִבְרֹא אֶת הָעוֹלָם,
הַסֹּתְפֵל בְּאָמֵן. וְאִף עַל גַּב שֶׁהָאָמֵן עָשָׂה אֶת
הָאֲרָמוֹן, לֹא עוֹלָה אֱלֹא בְשֵׁמוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ: אֵלוֹ
הָאֲרָמוֹנוֹת שֶׁעָשָׂה הַמֶּלֶךְ; וְדַאי הַמֶּלֶךְ בָּנָה
הָאֲרָמוֹנוֹת. הַתּוֹרָה צוֹנַחַת: וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אָמוֹן,
כִּי בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם! שְׁטָרָם (אֱלֹא
עד) (לֹא נִבְרָא) נִבְרָא הָעוֹלָם הַקְּדִימָתוֹ הַתּוֹרָה אֶלְפִים
שָׁנִים לְעוֹלָם, וְכִשְׂרָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִבְרֹא
אֶת הָעוֹלָם, הִיְתָה מִתְּבוּנַן בַּתּוֹרָה בְּכָל דָּבָר וְדָבָר,
וְעָשָׂה כְּנִגְדָּה אֲמָנוֹתוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִשּׁוֹם שֶׁכָּל
הַדְּבָרִים וְהַמַּעֲשִׂים שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת הֵם בַּתּוֹרָה,
וְלִכֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיְתָה מִתְּבוּנַן בָּהּ וּבִוְרֵא
אֶת הָעוֹלָם.

לא שֶׁהַתּוֹרָה בְּרָאָה אֶת הָעוֹלָם, אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהִתְבּוֹנְנוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה בְּרָא אֶת הָעוֹלָם. נִמְצָא שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵמֵן, וְהַתּוֹרָה כִּנְגְדוֹ וְאֵלָיו אֵמֵן, שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶהְיֶה אֲצִלּוֹ אֵמֵן. וְאֶהְיֶה אֵמֵן לֹא כְּתוּב, אֲלֵא אֲצִלּוֹ. הוּאֵיל וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְבּוֹנֵן בָּהּ, אֲצִלּוֹ הֵיְתָה אֵמֵן. **וְאֵם** תֹּאמַר, מִי יְכוּל לְהִיּוֹת אֵמֵן אֵלָיו? אֲלֵא הִתְבּוֹנְנוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגוֹן זֶה (נַעֲשֶׂה

הַכֹּל בְּלֹא עֲמַל וְיִגִּיעָה, שֶׁכְּתוּב בְּדָבָר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וְגו'. בְּצוּרָה זוֹ בְּהִסְתַּכְּלוֹת שֶׁלוֹ זוֹ אֵמֵנוֹת) בַּתּוֹרָה, כְּתוּב בָּהּ, (בְּרֵאשִׁית א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. הִסְתַּכַּל בְּדָבָר זֶה וּבְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם. בַּתּוֹרָה כְּתוּב בָּהּ, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר - בְּדָבָר הַזֶּה הִתְבּוֹנֵן וּבְרָא אֶת הָאוֹר. וְכֵן בְּכָל דָּבָר וְדָבָר שֶׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה, הִתְבּוֹנֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַעֲשֶׂה אוֹתוֹ הַדָּבָר. וְלִכֵּן כְּתוּב וְאֶהְיֶה אֲצִלּוֹ אֵמֵן. כְּמוֹ כֵן נִבְרָא כָּל הָעוֹלָם.

כִּיּוֹן שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם בְּכָל דָּבָר וְדָבָר, לֹא הִתְקַיֵּם עַד שֶׁעָלָה בְּרִצּוֹן לְבְרָא אָדָם שִׁיְהִיָּה מִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, וּבִגְלָלָהּ הִתְקַיֵּם הָעוֹלָם. כְּעֵת, כָּל מִי שֶׁמִּסְתַּכַּל בַּתּוֹרָה וּמִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, כִּבְיָכוּל הוּא מְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִסְתַּכַּל

בַּתּוֹרָה וּבְרָא אֶת הָעוֹלָם. אָדָם מִתְּבוּנָן בַּתּוֹרָה
וּמְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם. נִמְצָא שְׁכָל מַעֲשֵׂה וְקִיּוּמוֹ שֶׁל
עוֹלָם הִיא הַתּוֹרָה. מִשּׁוּם כֶּף אֲשֶׁרִי הָאִישׁ
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, שֶׁהָרִי הוּא מְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם.

בְּשַׁעֲהָ שֶׁעָלָה בְּרָצוֹנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְבָרָא אֶת הָאָדָם, עָמַד לִפְנֵי בְּדַמּוֹתוֹ
וְקִיּוּמוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֶפְלוּ כָּל אוֹתָם
בְּנֵי הָעוֹלָם, טָרָם בּוֹאֵם לְעוֹלָם הַזֶּה, כָּלֵם
עוֹמְדִים בְּתַקּוּנָם וְקִיּוּמָם כְּמוֹ שֶׁעוֹמְדִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה בְּאוֹצָר אֶחָד שֶׁשֵּׁם כָּל נִשְׁמוֹת הָעוֹלָם
מִתְּלַבְּשׁוֹת בְּדַמְיוֹתֵיהֶן.

וּבְשַׁעֲהָ שֶׁמְזַמְּנִים לָרֶדֶת לְעוֹלָם הַזֶּה, קוֹרָא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַמְנָה אֶחָד שֶׁמְנָה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִשּׁוֹתוֹ אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת
הַעֲתִידוֹת לָרֶדֶת לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹמֵר לוֹ: לֶךְ תָּבִיא
לִי רוּחוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי. בְּאוֹתָהּ שַׁעֲהָ בָּאָה אוֹתָהּ
נִשְׁמָה מְלַבֶּשֶׁת בְּדַמּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹתוֹ
מְמַנָּה מֵרָאָה אוֹתָהּ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ וּמִשְׁבִּיעַ אוֹתָהּ,
שֶׁכִּשְׁתַּרְדַּד לְעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה לְדַעַת אוֹתוֹ וְלְדַעַת אֶת סוּד הָאִמּוּנָה.

שְׁכַל מִי שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הִשְׁתַּדֵּל לְדַעַת
 אוֹתוֹ – טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא יִבְרָא. מִשּׁוּם כֶּךָ נִרְאָה לְפָנַי
 הַמַּלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ, לְדַעַת אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִהְשֵׁתֵדֵל
 בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּסוּד הָאֱמוּנָה.

זֶהוּ שְׁכַתוֹב (דְּבָרִים ד) אֶתְּהָ הִרְאֵתָ לְדַעַת. הִרְאֵיתָ
 עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. לְדַעַת – לְדַעַת וְלִהְסַתְּפֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּסוּד
 הָאֱמוּנָה וּבְסוּד הַתּוֹרָה. וְכֹל מִי שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וְלֹא הִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה לְהַפְּיֵרוֹ, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא
 נִבְרָא, שֶׁהָיָה בְּשִׁבִיל זֶה הֵבִיאוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֶת הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה.

לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. זֶהוּ הַכֶּלֶל שֶׁל כָּל
 סוּד הָאֱמוּנָה, (כָּלֵל) שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה, כָּלֵל
 שְׁלִמְעָלָה וּמַטָּה. וְסוּד זֶה הוּא הַכֶּלֶל שֶׁל כָּל סוּד
 הָאֱמוּנָה, וְכֵן זֶה וְדָאִי. הַכֶּלֶל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה זֶהוּ
 סוּד הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, וְזֶהוּ סוּד הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה,
 וְהַכֵּל אֶחָד, הַכֶּלֶל שֶׁל סוּד הָאֱמוּנָה, בְּשִׁבִיל
 שֶׁהוּא שֵׁם מְלֵא, שֶׁהוּא סוּד הָאֱמוּנָה, וּמִיָּהוּ? ה'
 אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. ה' אֶחָד – שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה'
 אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. זֶהוּ יְחוּד אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד,
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד – הָיָה יְחוּד

אַחַר לְהִיּוֹת שְׁמוֹ אֶחָד. וְסוּד זֶה – ה' הוּא
הָאֱלֹהִים, זֶה כְּתוּב כְּשֵׁם בְּיַחְדוֹ אֶחָד.

וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּן, כְּדַגְמַת מַה שֶּׁכְּתוּב (זְכוּרִיה יד)
ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, לֹא הוּא ה' הוּא
הָאֱלֹהִים, שְׂאֵם הִיָּה כְּתוּב (ה' הוּא וְשְׁמוֹ אֶחָד) ה' אֶחָד
וְשְׁמוֹ הוּא אֶחָד, הִיִּיתִי אוֹמֵר כֶּף. אֲבָל לֹא כְּתוּב
אֶלָּא ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וְצָרִיךְ לוֹמַר, כְּדַגְמַת זֶה
ה' הוּא הָאֱלֹהִים הוּא, וְנִרְאָה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

אֲלֵא הַכֹּל אֶחָד. שְׁכַשְׁמַת־יַחְדִּים שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת
הֶלְלוּ, זֶה בְּיַחְדוֹ אֶחָד וְזֶה בְּיַחְדוֹ אֶחָד, אֲזַ
שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הֶלְלוּ נַעֲשִׂים אֶחָד וְנִכְלָלִים זֶה בְּזֶה,
וְנִהְיָה הַכֹּל שֵׁם שְׁלֵם בְּיַחְדוֹ אֶחָד, וּבִכֵּן ה' הוּא
הָאֱלֹהִים, שְׁהָרִי אֲזַ הַכֹּל נִכְלָל זֶה בְּזֶה לְהִיּוֹת
אֶחָד. וְטָרַם שְׁמַת־יַחְדִּים כָּל אֶחָד, זֶה בְּלִבְדוֹ וְזֶה
בְּלִבְדוֹ, לֹא נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

הַכֶּף שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה כֶּף הוּא וְדַאי. שְׁהָרִי
הַתּוֹרָה הִיא תּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב וְהוּא תּוֹרָה
שֶׁבְּעַל פֶּה. תּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב ה'. תּוֹרָה
שֶׁבְּעַל פֶּה, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב הָאֱלֹהִים. וּמִשּׁוֹם
שֶׁהַתּוֹרָה הִיא סוּד שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, נִקְרָאת כֶּף
– תּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, זֶה כָּלֵל וְזֶה

פָּרַט. הַכֶּלֶל צָרִיךְ אֶת הַפָּרַט, וְהַפָּרַט צָרִיךְ אֶת הַכֶּלֶל, וּמִתְיַחַדִּים זֶה עִם זֶה לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

וְעַל זֶה הַכֶּלֶל שֶׁל הַתּוֹרָה הוּא הַכֶּלֶל שֶׁל מַעֲלָה וּמַטָּה, מִשּׁוּם שֵׁשׁ זֶה לְמַעֲלָה וְשֵׁשׁ זֶה לְמַטָּה זֶה סוּד שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְזֶה סוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְעַל זֶה כָּתוּב אֶתְּהָרָאֵת לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. זֶהוּ הַכֶּלֶל שֶׁל הַכֹּל, וְזֶה צָרִיךְ אָדָם לְדַעַת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְאִם תֹּאמַר, אֵיפֹה הֵן מִצְוֹת הַתּוֹרָה כָּאֵן בַּכֶּלֶל הַזֶּה? אֲלֹא זֶהוּ זְכוֹר וְזֶהוּ שְׁמוֹר, וְכֹל מִצְוֹת הַתּוֹרָה כְּלוּלִים בָּאֵלֶּה, בְּסוּד שֶׁל זְכוֹר וּשְׁמוֹר, וְהַכֹּל הוּא אֶחָד.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, זֶה שֶׁשְּׁנֵינוּ שֶׁתְּפַלֵּת עֲרַבִּית חוּבָה – חוּבָה הִיא וְדַאי, מִשּׁוּם שֶׁקְּרִיאַת שְׁמַע שֶׁל עֲרַבִּית חוּבָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְיַחַד בְּלִילָה כְּמוֹ שֶׁמִּתְיַחַד בְּיוֹם, וּמִדַּת לִילָה נְכַלְלֵת בְּיוֹם, וּמִדַּת יוֹם נְכַלְלֵת בְּלִילָה, וְנַעֲשֶׂה יַחַד אֶחָד. וּמִי שֶׁאָמַר רְשׁוּת – מִשּׁוּם אֲמוּרִים וּפְדָרִים שֶׁמִּתְאַכְלִים בְּלִילָה, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ.

כְּתוּב, (דברים ו) וְאֶהְבֵּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לְבָבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ וּגּו'. פָּסוּק זֶה בְּאֶרְנוֹהוּ

וּפְרָשׁוּהוּ הַחֲבָרִים, אָבֵל יֵשׁ לְשֵׁאל, אִם בִּיחוד
הַזֶּה שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל נִכְלָל הַכֹּל – יְמִין וּשְׂמָאל,
לְמָה (כְּתוּב) אַחַר כֶּף וְאַהֲבַת, (שם יא) וְהִיָּה אִם
שְׁמוֹעַ, שֶׁהָרִי בִּיחוד נִכְלָלוּ? אָבֵל שֵׁם בְּכָלֵל,
וְכֵאן בַּפֶּרֶט, וְכֵן צָרִיךְ.

וּבְסוּד הַיְחוד הַזֶּה הֵעֲרַנּוּ בוֹ, הַיְחוד הַזֶּה הוּא
כְּמוֹ שֶׁל הַתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ וְתְּפִלִּין שֶׁל
זְרוּעַ. בְּתְּפִלֵי הָרֹאשׁ אַרְבַּע פְּרָשׁוּיֹת, וְהָרִי נִתְּבָאָר,
וְכֵאן שְׁלֶשֶׁה שְׁמוֹת הֵם. שֵׁם בְּתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ,
אַרְבַּע פְּרָשׁוּיֹת, כָּל אַחַת וְאַחַת לְבִדָּה, וְכֵאן
שְׁלֶשֶׁה שְׁמוֹת. מַה בֵּין זֶה לְזֶה?

אָלֵא, אוֹתָן אַרְבַּע פְּרָשׁוּיֹת הָרִי הֵעִירוּ בְּהֵן, אַחַת
נִקְדָּה רֵאשׁוֹנָה עֲלִיוֹנָה, וְאַחַת סוּד הָעוֹלָם
הַבָּא, וְאַחַת יְמִין, וְאַחַת שְׂמָאל. אֵלּוּ סוּד תְּפִלִּין
שֶׁל רֹאשׁ. וְכֵאן בְּסוּד הַיְחוד הַזֶּה שְׁלֶשֶׁה שְׁמוֹת,
וְהֵם כְּמוֹ שְׁאוֹתָן אַרְבַּע פְּרָשׁוּיֹת. ה' הָרֵאשׁוֹן זו
נִקְדָּה עֲלִיוֹנָה, רֵאשִׁית הַכֹּל. אֵלּוּ הֵינּוּ – סוּד הָעוֹלָם
הַבָּא. ה' הָאַחֲרוֹן – כָּלֵל שֶׁל יְמִין וּשְׂמָאל כְּאַחַד
בְּכָלֵל אַחַד, וְאַלֶּה הֵן תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, וְזֶהוּ
הַיְחוד הָרֵאשׁוֹן.

תְּפִלִּין שֶׁל זְרוּעַ, הַכָּלֵל שֶׁל כָּל אֶלֶה כְּאַחַד, וְזֶהוּ
סוּד בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

כָּאן הַכָּלל שֶׁל אוֹתָן תְּפִלִּין שֶׁל ראש שְׁנַכְלָלוּ
בְּתוֹךְ תְּפִלִּין שֶׁל זְרוּעַ.

וְסוּד זֶה, בְּרוּךְ – זֶה סוּד הַנִּקְדָּה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהוּא
בְּרוּךְ, שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת נוֹבְעוֹת מִשָּׁם. וְאִם
תֹּאמַר, הָעוֹלָם הַבָּא הוּא שְׁנַקְרָא בְּרוּךְ – לֹא כֵּן!
שֶׁהַרִי הַנִּקְדָּה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא זָכַר, הָעוֹלָם הַבָּא
נִקְבָּה. הוּא בְּרוּךְ וְהִיא בְּרָכָה. בְּרוּךְ זָכַר, בְּרָכָה
נִקְבָּה. וְלִכֵּן בְּרוּךְ הוּא נִקְדָּה עֲלִיּוֹנָה. שָׁם – זֶה
הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא שֵׁם גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׁנַאמַר (יֵהוֹשֻׁעַ
ז) וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל. כְּבוֹד – זֶה הַכְּבוֹד
הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא יְמִין וְשִׁמְאֵל.

וּבְרָם כְּלוּלִים בְּתַפְלָה זוֹ שֶׁל יָד, שֶׁהִיא מְלַכּוֹתוֹ,
וְנוֹטְלֵת הַכֹּל לְתוֹכָהּ. וּבַמְלַכּוֹתוֹ הַזֶּה
נִכְלָלִים כָּל הָעוֹלָמוֹת לְזוֹן אוֹתָם וְלִסְפֵּק לָהֶם
בְּכָל מָה שְׁצָרִיכִים, וְעַל זֶה לְעוֹלָם וָעֶד.

וְזֶהוּ הַיַּחֲוּד שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל ראש וְתְּפִלִּין שֶׁל
זְרוּעַ, וְכְמוֹ שֶׁסוּד הַיַּחֲוּד שֶׁל הַתְּפִלִּין –
כֵּן הוּא הַיַּחֲוּד שֶׁל הַכֹּל, וְזֶהוּ בְּרוּר הַדְּבָר.
וְהַרִי סִדְרָנוּ הַיַּחֲוּד הַזֶּה לְפָנֵי הַמְּנוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְאָמַר לִי, שֶׁהַרִי בְּאַרְבָּעָה גִּנּוּיִם
הַסְּתִידֵר הַיַּחֲוּד, וְזֶהוּ הַמְּבַחֵר מִכָּלֶם, וְכֵן הוּא

וְדַאי, וְכֹלֶם סוּד הָאָמוּנָה. אָבֵל סְדוּר הַתְּפִלִּין
זֶהוּ הַיְחוד הָעֲלִיּוֹן כְּרֵאוֹי.

וּמִתּוֹךְ שְׁנִכְלָלוּ יָמִין וּשְׂמָאל בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, צָרִיךְ אַחַר כֶּךָ לְהוֹצִיאֵם
בְּדֶרֶךְ פָּרֹט, אָבֵל לֹא בְּדֶרֶךְ יְחוד, שֶׁהֲרִי הַיְחוד
בְּפִסּוּק הוּא רֵאשׁוֹן, לְהִיּוֹת יְהוָה אֶחָד בְּתְפִלִּין
שֶׁל רֵאשׁ, וּשְׂמוֹ אֶחָד בְּתְפִלִּין שֶׁל זְרוּעַ, וְנִהְיָה
הַכֹּל אֶחָד. כִּיּוֹן שֶׁהַיְחוד הַזֶּה מְסַתֵּדֵר הַכֹּל בְּכָלֵל
מִהָרֵאשׁ שֶׁל הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיּוֹנָה, (שֶׁהוּא רֵאשִׁית הַכֹּל) צָרִיךְ
אַחַר כֶּךָ לְהַעִיר מִהָרֵאשׁ (מִהַסוּד) שֶׁל הָאוּר
הָרֵאשׁוֹן, שֶׁהוּא רֵאשׁ הַכֹּל.

וְאַהֲבַת – זוֹ רֵאשִׁית הַיָּמִין, לְאַהֲבַת אֶת הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה שֶׁל הַדְּבִקוֹת שְׁלוֹ,
וּמִיְהוּ? (הָאַהֲבָה שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת הַיָּמִין) הַיָּמִין, שֶׁהוּא מְעוֹרֵר
הָאַהֲבָה. מִי שְׂאוּהֵב אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא
מַעִיר אֶת יָמִינוֹ אֵלָיו וּמְקַבְּלוֹ בְּאַהֲבָה. כֹּל דְּבָרֵי
הָעוֹלָם לֹא תְלוּיִים אֶלָּא בְּרָצוֹן, רוּחַ מְמַשִּׁיכָה
רוּחַ וּמְבִיאָה רוּחַ, וְסִימָנָךְ זֶה – (אִיּוֹב לֵד) אִם יִשִּׁים
אֵלָיו לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֵאָסֵף.

כְּשֶׁמְעוֹרֵר הָאָדָם אַהֲבָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
הַתְּעוֹרְרוֹת הַיָּמִין לֹא נִעוֹרָה אֶלָּא

בְּשֵׁלֶשֶׁה גּוֹנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ו) בְּכֹל לְבַבְךָ
 וּבְכֹל נַפְשֶׁךָ וּבְכֹל מְאֹדְךָ. הָרִי כָּאֵן שְׁלֹשֶׁה גּוֹנִים.
 שְׁלֹא תֹאמַר אוֹ זֶה אוֹ זֶה, שֶׁהָרִי לֹא כְּתוּב אוֹ
 בְּכֹל לְבַבְךָ אוֹ בְּכֹל נַפְשֶׁךָ אוֹ בְּכֹל מְאֹדְךָ. אֲלֵא
 צָרִיךְ אֶת כָּלֶם, לֵב וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן. וְאִזּוֹ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְעִיר אֶת יְמִינוֹ אֵלָיו, וּפּוֹשֵׁט אוֹתָהּ
 כְּנִגְדּוֹ וּמְקַבֵּל אוֹתוֹ.

וַעֲלֵ זֶה כְּתוּב, (תהלים קו) נֶאֱמַר ה' לֹאדְנִי שֵׁב לְיַמֵּינִי.
 וְסוּד הַכְּתוּב הַזֶּה הָרִי הָעֲרֵנוּ בּוֹ, שְׁדוּד
 הַמְּלֶךְ עַל דְּרָגָתוֹ אָמַר, כְּשֶׁנִּקְשַׁר בְּיָמִין. שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרֵה מְצוּוֹת כָּאֵן בְּיָמִין: וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ
 - הָרִי אַחַת. בְּכֹל לְבַבְךָ - שְׁתֵּים. וּבְכֹל נַפְשֶׁךָ -
 שְׁלֹשׁ. וּבְכֹל מְאֹדְךָ - אַרְבַּע. וְשִׁנְנֶתְךָ לְבַנְיָךְ -
 חֲמֵשׁ. וְדַבַּרְתָּ בָּם - הָרִי שֵׁשׁ. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ -
 הָרִי שֶׁבַע. וּבְלִכְתֹּךָ בְּדַרְךָ - שְׁמוֹנֶה. וּבְשִׁכְבְּךָ -
 הָרִי תִשְׁעֵה. וּבְקוּמְךָ - הָרִי עֶשְׂרֵה. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
 עַל יָדְךָ - הָרִי אַחַת עֶשְׂרֵה. וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין
 עֵינֶיךָ - הָרִי שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ - הָרִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה הַמְצוּוֹת הֵלְלוּ תְלוּיוֹת בְּיָמִין,
 וְהִשְׁמָאל נִכְלָל בְּיָמִין, וְכֵן צָרִיךְ. וּבְכֹל
 זְמַן שְׁמַתְעוֹרֵר הַשְּׁמָאל, הַיָּמִין מִתְחִיל בְּרֹאשׁ.

וְלֶכֶן אִם יִזְכּוּ, הַשְּׂמַאל נִכְלָל בְּיָמִין. וְאִם לֹא, הַיָּמִין נִכְלָל בְּשְׂמַאל, וְשׁוֹלֵט הַשְּׂמַאל. וְסִימָן לָזֶה, אִם בְּרֹאשׁ, כְּמוֹ אִם בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ. וּבְכָל מָקוֹם הַשְּׂמַאל מִתְעוֹרֵר בְּאַהֲבָה בְּסוּד הַיָּמִין, אַחֵר כִּי מִתְחַזֵּק דִּינוֹ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וְכִי צָרִיךְ בְּכָל מָקוֹם, וְזֶה הַעִירוּ הַחֲבָרִים בַּדְּבָרִים הַלְלוּ. בָּא רַבִּי חֵיִיא וּנְשָׁקוּ.

פְּתַח וְאָמַר, וְאֵת הַמְּשָׁכָן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יָרִיעַת וְגו'. הֵרִי כָּאֵן סוּד הַיְחֻד, שְׁהֵרִי תִקְוֹנוּ שֶׁל הַמְּשָׁכָן הוּא מִכְּמָה דְרָגוֹת, שְׁפִתוֹב בּוֹ וְהִיָּה הַמְּשָׁכָן אֶחָד. לְהִרְאוֹת שְׁכָל הָאֵיבָרִים שֶׁל הַגּוֹף כֻּלָּם בְּסוּד שֶׁל גּוֹף אֶחָד. בְּאָדָם יֵשׁ כְּמָה אֵיבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, אֵלֶּה פְּנִימִיִּים לַפְּנִים, וְאֵלֶּה בְּגִלּוּי לַחוּץ, וְכֻלָּם נִקְרָאִים גּוֹף אֶחָד, וְנִקְרָא אָדָם אֶחָד בְּחִבּוּר אֶחָד. אֵף כִּי הַמְּשָׁכָן כֹּל הָאֵיבָרִים כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, וְכִשְׁכֻּלָּם מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד, אִזְ כְּתוּב וְהִיָּה הַמְּשָׁכָן אֶחָד. (פְּדָגְמַת הָאָדָם).

מִצְוֹת הַתּוֹרָה כֻּלָּם אֵיבָרִים בְּסוּד שֶׁל מַעְלָה. וְכִשְׁכֻּלָּם מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד, אִזְ כֻּלָּם עוֹלִים לְסוּד אֶחָד. סוּד הַמְּשָׁכָן, שֶׁהוּא פְּרָקִים וְאֵיבָרִים, כֻּלָּם עוֹלִים לְסוּד שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁמִצְוֹת הַתּוֹרָה, שְׁהֵרִי מִצְוֹת הַתּוֹרָה כֻּלָּם בְּסוּד

שֶׁל אָדָם, זָכָר וּנְקֵבָה, שְׁכַשְׁמַתְחֻבְרִים כְּאֶחָד הֵם אֶחָד בְּסוּד שֶׁל אָדָם. מִי שֶׁפּוֹגֵם אֶפְלוּ מִצְוֵה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּאִלוּ פָגַם בְּדַמוֹת הָאֱמוּנָה, שֶׁהֲרִי כָּל הַפְּרָקִים וְהָאִיבְרִים בְּדַמוֹת אָדָם, וְלִכֵּן הַכֹּל עוֹלָה בְּסוּד הַיְחוּד. וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל הֵם גּוֹי אֶחָד, שְׁכַתּוּב (יחזקאל לד) וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מְרַעִיתִי אָדָם אַתֶּם. וְכַתּוּב (שמואל-ב ז) מִי כַעֲמֹךָ כִּי־יִשְׂרָאֵל וְגו'.

רַבִּי יִצְחָק הָיָה מְצוּי לְפָנָי רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר לוֹ, וְדַאי שְׁאַהֲבַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאָדָם אוֹהֵב אוֹתוֹ לֹא מִתְעוֹרְרַת אֶלָּא מֵהֵלֵב, מִשּׁוֹם שֶׁלֵּב הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת לְהַעִיר אֵלָיו אֲהַבָּה. (והקדוש ברוך הוא רוצה את הלב) אִם כֵּן, לָמָּה כְּתוּב בְּכָל לְבַבְךָ וְאַחַר כֵּן וּבְכָל נַפְשְׁךָ, שְׁמַשְׁמַע שֶׁהֵם שְׁנֵי גּוֹנִים, אֶחָד הֵלֵב וְאֶחָד הַנֶּפֶשׁ? אִם הֵלֵב עֵקֶר – מֵה צָרִיךְ נֶפֶשׁ? אָמַר לוֹ, וְדַאי שֶׁלֵּב וְנֶפֶשׁ הֵם שְׁנַיִם, וּמִתְאַחֲדִים לְאֶחָד. שֶׁהֲרִי לֵב וְנֶפֶשׁ וּמְמוֹן, כָּלֵם אַחֲזוּזִים זֶה בְּזֶה, וְהֵלֵב הוּא עֵקֶר וַיְסוּד הַכֹּל.

סדר הלימוד ליום י שבט [יום 128 בשנה]

זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל לְבַבְךָ, בְּשְׁנֵי לְבָבוֹת הוּא, שֶׁהֵם שְׁנֵי יִצְרִים, אֶחָד יִצֵּר טוֹב וְאֶחָד יִצֵּר רָע. וְשְׁנֵי אֵלֵה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִקְרָא לֵב. זֶה נִקְרָא לֵב

טוב, וְזֶה נִקְרָא לֵב רַע. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ הוּא לְבַבְךָ,
שֶׁהֵם שְׁנַיִם, יֵצֵר הַטּוֹב וַיֵּצֵר הָרַע.

וּבְכִי נִפְשָׁךְ? וּבִנְפִשְׁךָ הֲיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מֶה
זֶה וּבְכֹל נִפְשָׁךְ? הַבְּכֹל הַזֶּה לְשֵׁם מֶה?
אֵלָּא לְהַכְלִיל נִפְ"שׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָ"ה. זֶהוּ וּבְכֹל
נִפְשָׁךְ, בְּכֹל מֶה שְׁאוּחֶזֶת הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת. וּבְכֹל
מְאֻדָּךְ, אִף כֶּךָ כַּמָּה מִיָּנִים הֵם שֶׁל מָמוֹן, כָּלֵם
מִשְׁנַיִם אֵלֶּה מְאֻלָּה, וְעַל זֶה כְּתוּב בְּכֹל. אֶהְבֵּת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִסֵּר לוֹ כֹּל זֶה, לְאַהֲבֵת אוֹתוֹ
בְּכֹל אֶחָד וְאֶחָד.

וְאִם תֹּאמֶר, בַּיֵּצֵר הָרַע אֵיךְ אָדָם יְכוּל לְאַהֲבֵת
אוֹתוֹ, שֶׁהָרִי יֵצֵר הָרַע הוּא מְקַטְרֵג שְׁלֵא
יִקְרַב אָדָם לְעִבּוּדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵיךְ
יֶאֱהַב אוֹתוֹ בּוֹ? אֵלָּא זֹהִי עִבּוּדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יוֹתֵר, כְּשֶׁהֵיֵצֵר הַזֶּה נִכְנָע לוֹ מִשּׁוֹם הָאֶהְבָּה
שְׁאוּהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁכִשְׁהֵיֵצֵר הָרַע
הַזֶּה נִכְנָע וְהָאָדָם הַזֶּה שׁוֹבֵר אוֹתוֹ, זֹהִי אֶהְבֵּת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוֹם שִׂיּוּדַע לְקַרֵּב אֶת אוֹתוֹ
יֵצֵר הָרַע לְעִבּוּדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כִּי הוּא סוֹד לְבַעֲלֵי הַדִּין. כֹּל מֶה שֶׁעוֹשֶׂה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה וּמְטָה, הַכֹּל הוּא

כְּדֵי לְהִרְאוֹת כְּבוֹדוֹ, וְהַכֵּל הוּא לְעִבּוּדָתוֹ. וְכִי מִי רָאָה עֶבֶד שְׂמֻקְטָרְג אֶת אֲדוֹנוֹ, וּבְכָל מָה שְׂרָצוֹן אֲדוֹנוֹ נַעֲשֶׂה הוּא מְקֻטָּרְג?! רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא שְׂיֵהִיּוּ הָאֲנָשִׁים תָּמִיד בְּעִבּוּדָתוֹ וְיִלְכוּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת כְּדֵי לְזַכּוֹתֵם בְּכַמָּה טוֹבוֹת. הוּאִיל וּרְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֶה, אֵיךְ בָּא עֶבֶד רַע וְנִמְצָא מְקֻטָּרְג מִתּוֹךְ רְצוֹן אֲדוֹנוֹ וּמִסְטָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם לְדֶרֶךְ רָעָה, וְדוֹחָה אוֹתָם מִדֶּרֶךְ טוֹבָה, וְעוֹשֶׂה לָהֶם שְׂלֵא יַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹן אֲדוֹנָם וּמִסְטָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם לְדֶרֶךְ רָעָה?

אָלֵא וְדֹאֵי שְׂרָצוֹן אֲדוֹנוֹ הוּא עוֹשֶׂה. לְמַלְךְ שְׁהִיָּה לוֹ בֶּן יְחִידִי וְהִיָּה אוֹהֵב אוֹתוֹ בְּיוֹתֵר, וְצוּהָ עָלָיו בְּאַהֲבָה שְׂלֵא יִקְרִיב אֶת עֲצָמוֹ לְאַשָׁה רָעָה, מִשּׁוֹם שְׂכָל מִי שְׂקָרֵב אֵלֶיהָ, אֵינוֹ כְּדֹאֵי לְהַכְנִיס לְהֵיכַל הַמֶּלֶךְ. הוֹדָה לוֹ אוֹתוֹ הַבֶּן לְעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיו בְּאַהֲבָה.

בְּבֵית הַמֶּלֶךְ בַּחוּץ הִיָּה זוֹנָה אַחַת נָאָה לְמִרְאָה וַיִּפֹּת תֹּאֵר. לְיָמִים אָמַר הַמֶּלֶךְ, אֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל בְּנֵי אֱלִי. קָרָא לְאוֹתָהּ הַזּוֹנָה וְאָמַר לָהּ: לְכִי וּתְפַתִּי אֶת בְּנֵי, כְּדֵי לְרְאוֹת אֶת רְצוֹן בְּנֵי אֱלִי. מָה עָשְׂתָה אוֹתָהּ זוֹנָה? הֲלָכָה אַחֵר בֶּן הַמֶּלֶךְ וְהִתְחִילָה לְחַבֵּק וּלְנַשֵּׁק אוֹתוֹ

וּלְפִתּוֹתוֹ בְּכַמָּה פְּתוּיִים. אִם אוֹתוֹ בֶּן יָאָה וּמְצִיַת
 לְמִצּוֹת אָבִיו – גּוֹעֵר בָּהּ וְלֹא מְצִיַת לָהּ וְדוּחָה
 אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ. וְאִז אָבִיו שָׂמַח בְּבָנּוֹ וּמְכַנִּיסוֹ לְתוֹךְ
 הַפְּרָגוֹד שֶׁל הַיְכָלוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ מִתְּנוּת וְאוֹצְרוֹת
 וְכָבוֹד רַב. מִי גָרַם אֶת כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה לְבֶן הַזֶּה?
 הִנֵּה אוֹמֵר, אוֹתָהּ הַזּוֹנָה.

וְאוֹתָהּ הַזּוֹנָה יֵשׁ לָהּ בְּזָה שֶׁבַח אוֹ לֹא? וְדַאי
 שֵׁישׁ לָהּ שֶׁבַח מִכָּל הַצְּדָדִים. אַחַד –
 שֶׁעָשְׂתָה אֶת רְצוֹן הַמֶּלֶךְ. וְאַחַד – שֶׁגִּרְמָה לְאוֹתוֹ
 הַבֶּן כָּל אוֹתוֹ הַטּוֹב וְלִכְלֵל הָאֱהָבָה הַזֹּאת שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 אֵלָיו. וְעַל זֶה כָּתוּב (בְּרַאשִׁית א) וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד.
 וְהִנֵּה טוֹב – זֶה מִלְּאֲךָ הַחַיִּים. מְאֹד – זֶה מִלְּאֲךָ
 הַמְּוֹת, שֶׁהוּא וְדַאי טוֹב מְאֹד לְמִי שֶׁמְצִיַת
 לְמִצּוֹת רַבּוֹנּוֹ. וּבֹא רְאֵה, אִם לֹא יִהְיֶה הַמְּקַטְּרֵג
 הַזֶּה, לֹא הָיוּ יוֹרְשִׁים הַצְּדִיקִים אֶת הַגְּנוֹזִים
 הָעֲלִיוֹנִים הַלָּלוּ, שֶׁעֲתִידִים לְרֶשֶׁת עוֹלָם הַבָּא.

אֲשֶׁרֵיהֶם שֶׁנִּפְגְּשׁוּ בְּמַקְטְרֵג הַזֶּה, וְאֲשֶׁרֵיהֶם
 שֶׁלֹּא פָּגְשׁוּ בוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם שֶׁפָּגְשׁוּ בוֹ
 וְנִצְלוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁבִּשְׂבִילוֹ יוֹרְשִׁים כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת
 וְכָל אוֹתָם עֲדוֹנִים וְכָל אוֹתָן תְּשׁוּקוֹת שֶׁל
 הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁעָלְיוֹ כָּתוּב (ישעיה סד) עֵינַי לֹא
 רָאִיתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ.

וְאֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׁלֵא פָגְשׁוּ בּוֹ, שְׁבִשְׁבִילוֹ
 יוֹרְשִׁים גִּיהֶנָּם וְנִטְרְדוּ מֵאַרְץ הַחַיִּים,
 שְׁהָרִי אוֹתָם הָרְשָׁעִים שְׁפָגְשׁוּ אוֹתוֹ, הָיוּ
 מְצִיִּתִים לוֹ וְנִמְשְׁכוּ אַחֲרָיו, וְעַל זֶה יֵשׁ
 לְצַדִּיקִים לְהַחֲזִיק לוֹ טוֹבָה, שְׁהָרִי בְּגָלְלוֹ
 יוֹרְשִׁים כָּל אוֹתָן הַטּוֹבוֹת וְעִדּוּנִים וְתִשׁוּקוֹת
 לְעוֹלָם הַבָּא.

מִהִי תוֹעֵלְתוֹ שֶׁל הַמְּקַטְרֵג הַזֶּה כִּאֲשֶׁר הָרְשָׁעִים
 מְצִיִּתִים לוֹ? אֵלֵא אֵף עַל גַּב שְׂאִין בּוֹ
 תוֹעֵלְתָּ, מְצוֹת אֲדוֹנוֹ הוּא עוֹשֶׂה. וְעוֹד, שְׁהָרִי
 מִתְחַזֵּק בְּשִׁבִיל זֶה. הוּאֵיל וְהוּא רַע, הוּא מִתְחַזֵּק
 כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה רַע. הָרְשָׁע אֵינוֹ מִתְחַזֵּק, עַד
 שֶׁהוֹרֵג אָדָם. כִּיּוֹן שֶׁהֵרֵג בְּנֵי אָדָם, אִזּוֹ מִתְחַזֵּק
 וּמִתְגַּבֵּר בְּכַחוֹ וַיֵּשׁ לוֹ נַחַת. כִּךָּ אוֹתוֹ מְקַטְרֵג
 שְׁנִקְרָא מִלְּאֵךְ הַמּוֹת לֹא מִתְגַּבֵּר בְּכַחוֹ, עַד
 שֶׁמִּסְטָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם וּמְקַטְרֵג לָהֶם וְהוֹרֵג
 אוֹתָם, וְאִזּוֹ יֵשׁ לוֹ נַחַת וּמִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר בְּכַחוֹ.
 כְּמוֹ שֶׁמִּתְחַזֵּק צַד הַחַיִּים כְּשֶׁבְּנֵי אָדָם הֵם טוֹבִים
 וַיִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, אֵף כִּךָּ הַמְּקַטְרֵג הַזֶּה
 מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר כְּשֶׁהָרְשָׁעִים מְצִיִּתִים לוֹ, וְהוּא
 שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם. הָרַחֲמָן יַצִּילֵנוּ. וְאֲשֶׁרִי אוֹתָם
 שְׁזוֹכִים לְנִצְחוֹ וְלִהְכַנִּיעוֹ וְלִזְכוֹת בְּשִׁבִילוֹ לְעוֹלָם

הבא, ומתחזק אדם במלך הקדוש תמיד. על זה ודאי נאמר, (תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבָּכֶם. אֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

רבי יוסי ורבי יהודה ורבי חייא היו הולכים בדרך. פגש בהם רבי אלעזר. עד שראו אותו, ירדו כלם מן החמורים. אמר רבי אלעזר, ודאי פני השכינה ראיתי, שהרי כשרואה אדם צדיקים או זכאים שבדור ופוגש בהם, ודאי הם פני השכינה. ולמה נקראו פני השכינה? משום ששכינה מסתתרת בתוכם, היא בסתר, והם בגלוי. משום שהם קרובים של השכינה, הם נקראים פנים שלה. ומי הם? אותם שהיא התקנה עמם להראות אצל המלך העליון. והואיל ואתם כאן, ודאי ששכינה התקנה עליכם ואתם פניה. (ופגש בהם ודאי רואה פני השכינה, משום

שהשכינה מסתתרת בתוכם, היא בסתר והם בגלוי, והיא נתקנת עמם להראות לפני המלך. והואיל ואתם כאן שלשה, ודאי שהשכינה נתקנה עליכם ושורה בתוכם).

פתח ואמר, (בראשית לג) קח נא את ברכתי אשר הבאת לך וגו'. כשראה יעקב את סמאל מקטרג באותו לילה, ראה אותו בדמות עשו, ולא הכיר בו עד שעלה הבקר. כיון שעלה

הבקר והשגית בו, ראה אותו בפנים נסתרים וגלויים. התבונן באותה דמות שהיתה כדמות עשו, מיד השגית וידע שהיה ממנה של עשו והחזיק בו. מה כתוב? (שם לד) ויאמר שלחני כי עלה השחר. והחברים העירו, שבשביל שהגיע זמנו לזמר ולשבח את הקדוש ברוך הוא, ועל זה כי עלה השחר.

וכאן יש להסתכל, שודאי שלטונו אינו אלא בלילה בתוך החשכה, וסוד זה – מפחד בלילות, זה פחד הגיהנם. ומה שאמר בלילות, רצה לומר הוא ונקבתו. ובשביל כך לא שולט אלא בלילה.

וזה שאמר ויאמר שלחני כי עלה השחר. מה זה כי עלה השחר? משום שכשמגיע הבקר ועובר שלטונו של החשך של הלילה, אז נכנס הוא ואוכלוסיו בנקב תהום רבה שלצד צפון, עד שנכנס הלילה, ונשארים הכלבים, ושולטים ומשוטטים בלילה (בעולם) עד שבא הבקר. ולכן היה דוחק לומר, שלחני כי עלה השחר, שהרי לא שולט ביום.

כמו זה גלותם של ישראל, שהיא בלילה ונקראת לילה. מלך עובדי כוכבים

וּמְזֹלוֹת רָשָׁע שׁוֹלֵט עַל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׂיָבֵא הַבֶּקֶר
 וַיֵּאִיר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיַּעֲבֹר שְׁלֹטוֹנָם,
 וְעַל זֶה כִּי עָלָה הַשָּׁחַר. דְּחֹק הָיָה בִּידוֹ וְתַשֵּׁשׁ
 כָּחוֹ, שְׁהָרִי עָבַר הַלְיָלָה. וְעַל זֶה יַעֲקֹב הַחֲזִיק בּוֹ
 וַרְאָה דְיוֹקְנוֹ כְּדְיוֹקְנוֹ שֶׁל עֵשׂוֹ, אֲבָל לֹא כָּל כָּף
 בְּגִלּוּי, וְאֵז הוֹדָה לוֹ עַל הַבְּרָכוֹת.

מַה כָּתוּב אַחֲרֵי זֶה? (שם לג) כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי
 פְּנֵיךָ כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹהִים וְתַרְצָנִי. שְׂרָאָה
 בְּאוֹתָם הַפְּנִים שֶׁל עֵשׂוֹ כְּדַמוֹת שְׁנִרְאָה לוֹ
 סְמָאֵל מִמֶּשׁ, שְׁהָרִי בְּכָל מְקוֹם שְׂאֲדָם נִקְשָׁר, כָּף
 נִרְאִים פְּנָיו. וְאַתֶּם קְדוֹשִׁים עֲלִיוֹנִים, שְׂכִינָה
 עִמָּכֶם, וּפְנֵיכֶם כְּאוֹתָם הַפְּנִים שְׁלָה, אֲשֶׁרִיכֶם!
 אָמַר, אִם בְּדֶרֶךְ הַזֶּה הָיִיתִי הוֹלֵךְ עִמָּכֶם, הָיִיתִי
 יוֹשֵׁב עִמָּכֶם. כַּעַת שְׂאַתֶּם לְדַרְכְּכֶם וְאֲנִי לְדַרְכִּי,
 אֶפְרָד מִכֶּם בְּדַבְּרֵי תוֹרָה.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם
 ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת שְׂוֹא עֲמְלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ אִם
 ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹא שָׁקֵד שׁוֹמֵר. וְכִי שְׁלֹמָה
 אָמַר הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה כְּשֶׁבְּנָה אֶת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ?
 לֹא כָּף, שְׁהָרִי דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר לוֹ בְּשִׁבִיל שְׁלֹמָה
 בְּנוֹ, כְּשֶׁבָּא נִתֵּן אֶצְלוֹ וְאָמַר לוֹ עַל שְׁלֹמָה שֶׁהוּא
 יִבְנֶה אֶת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ. וְאַחֵר כָּף דָּוִד הַמֶּלֶךְ

הָרָאָה לְשִׁלְמָה בָּנוּ אֶת דְּיוֹקָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. כִּיּוֹן
שָׂרָאָה דָּוִד אֶת דְּיוֹקָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכָל תְּקוּנָיו,
אָמַר שִׁירָה עַל שְׁלֹמֹה בָּנוּ, וְאָמַר אִם ה' לֹא יִבְנֶה
בַּיִת וְגו'.

דְּבַר אַחַר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה - לְמֶלֶךְ
שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוּ. וְשִׁירָה זֹו הִיא שִׁירָה
וְתִשְׁבַּחַת עַל כָּל שְׂאָר הַשִּׁירָה, וְשִׁירָה זֹו עוֹלָה
עַל כָּלֵן. אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת - שָׂרָאָה דָּוִד
הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל אוֹתָם שִׁבְעַת הָעֲמוּדִים שֶׁהַבַּיִת
הַזֶּה עוֹמֵד עֲלֵיהֶם שְׁעוֹמְדִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת
לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת הַזֶּה. מֵעַל כָּלֵם עוֹמֵד בְּעַל
הַבַּיִת שֶׁהוֹלֵךְ עַל גְּבֵיהֶם, וְנוֹתֵן לָהֶם כַּח וְתִקְּףָה
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי.

וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד, אִם הַמֶּלֶךְ הַזֶּה שָׁכַל הַשְּׁלוֹם
שָׁלוּ, שֶׁהוּא בְּעַל הַבַּיִת, לֹא בּוֹנֶה אֶת הַבַּיִת
הַזֶּה - שָׂוֹא עֲמָלוֹ בּוֹנֵיו בּוּ, אוֹתָם עֲמוּדִים
שְׁעוֹמְדִים לְבָנוֹת עַל הַבַּיִת הַזֶּה. אִם ה' לֹא יִשְׁמַר
עִיר - זֶה הַמֶּלֶךְ שָׁכַל הַשְּׁלוֹם שָׁלוּ. שָׂוֹא שָׁקֵד
שׁוֹמֵר - זֶהוּ עֲמוּד אֶחָד שֶׁהָעוֹלָם הִתְתַּקֵּן עָלָיו,
וּמִיָּהוּ? צְדִיק, שֶׁהָרִי הוּא שׁוֹמֵר אֶת אוֹתָהּ הָעִיר.
הַבּוֹשֶׁכֵן שֶׁעָשָׂה מִשָּׂה, תְּמִיד הָיָה יְהוֹשֵׁעַ עוֹמֵד
וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ, שֶׁהָרִי אֵין שְׁמִירָתוֹ - רַק

בְּזֶה שֶׁנִּקְרָא נֶעַר, שְׁכָתוּב (שמות לג) וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן נֹנָן נֶעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל. אַחַר כֵּן מִשְׁכָּן
 זֶה לֹא הָיָה שְׁמוֹר אֲלָא בְּשִׁבִיל נֶעַר אַחַר, שְׁכָתוּב
 (שמואל-א ג) וְהַנֶּעַר שְׁמוֹאֵל מְשָׁרֵת. (וְהָיָה מְסֻדָּר שֵׁם)
 מִשׁוֹם שְׂאִין שְׁמִירַת הַמְּשָׁכָן אֲלָא בְּנֶעַר. (אָבֵל בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ אֵינוֹ כֵּן, שְׂאִין שְׁמִירַתוֹ אֲלָא בְּקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוּב אִם ה' לֹא
 יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹא שְׂקָד שׁוֹמֵר) וּמִיְהוּ הַשׁוֹמֵר הַזֶּה? אוֹתוֹ
 שְׁשׁוֹמֵר הַמְּשָׁכָן שֶׁנִּקְרָא כֵּן: נֶעַר מְטֻטְרוּ"ן.

אָבֵל אַתֶּם קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים, אֵין שְׁמִירַתְכֶם
 כְּמוֹ שְׁמִירַת הַמְּשָׁכָן, אֲלָא שְׁמִירַתְכֶם
 כְּשְׁמִירַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ,
 שְׁכָתוּב אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹא שְׂקָד שׁוֹמֵר.
 שְׁהָרִי בְּכָל זְמַן שְׁצַדִּיקִים הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם תָּמִיד, שְׁכָתוּב ה' יִשְׁמַר
 צֵאתְךָ וּבֹאְךָ.

הִלְכּוּ אַחֲרָיו, וְלוּוּ אוֹתוֹ שְׁלֹשָׁה מִיָּלִים, וְחָזְרוּ
 לְדַרְכָּם. קָרְאוּ עָלָיו, (תהלים צא) כִּי מִלְּאֲכִיו
 יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנֶךָ
 וְגו' (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ.

וְאֵת הַמְּשָׁכָן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעַת וְגו'. רַבִּי
 יְהוּדָה פָּתַח, (שם יד) בְּרַב עִם הַדֶּרֶת מְלֹךְ

וּבְאֶפֶס לְאֵם מִחַתַּת רְזוּן. בְּרַב עִם הַדְרַת מְלֶךְ –
 אֵלֶּה הֵם יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב בָּהֶם (דברים ז) כִּי עִם
 קָדוֹשׁ אַתָּה לֵה' אֱלֹהֶיךָ. וְהֵם עִם שְׁעוּלִים לְכַמָּה
 אֲלָפִים וּלְכַמָּה רַבָּבוֹת, וּכְשֵׁהֶם רַבִּים בְּחֻשְׁבוֹנָם,
 זֶהוּ כְבוֹדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֲרִי
 עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים מְשַׁבְּחִים אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 הָעֲלִיוֹן וּמְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ בְּשִׁבִיל הָעֵם הַקָּדוֹשׁ
 הַזֶּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם ד) רַק עִם חָכֵם וְנִבּוֹן הַגּוֹי
 הַגָּדוֹל הַזֶּה.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְתוּב (שם ז) כִּי אַתֶּם הַמַּעֲט מִכָּל
 הָעַמִּים – אֲלֵא, מִכָּל הָעַמִּים וְדַאי, אֲבָל
 מֵעַם אֶחָד הֵם יוֹתֵר רַבִּים. שֶׁהֲרִי אֵין עִם בְּכָל
 הָעוֹלָם גָּדוֹל וְרַב כִּי־יִשְׂרָאֵל. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי בְּנֵי
 יִשְׁמַעֵאל וְהֲרִי בְּנֵי אֲדוּם הֲרִי כְּמָה הֵם – וְדַאי כִּף
 רַבִּים הֵם, אֲבָל כָּל שְׂאֵר הָעַמִּים, כָּלֵם מְעַרְבִים
 אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, בְּנִים יֵשׁ לְעַם זֶה בְּעַם זֶה, וּלְאֵלֶּה
 בְּנִים בְּעַם אַחֵר וּלְאֵלֶּה בְּאַחֵר. וּמִשּׁוּם כִּף אֵין עִם
 בְּכָל הָעוֹלָם גָּדוֹל וְרַב כִּי־יִשְׂרָאֵל, עִם נִבְחָר וַיַּחֲדִי,
 אֵלֶּה בְּאֵלֶּה בְּלִי עַרְבוּבִיָּה אַחֲרַת כָּלֵל, שְׁכָתוּב כִּי
 עִם קָדוֹשׁ אַתָּה לֵה' אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר ה', וְעַל זֶה
 בְּרַב עִם הַדְרַת מְלֶךְ, הַדּוֹר הוּא לְמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן
 בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

עוד, בזמן שהקדוש ברוך הוא בא לבית
הכנסת (שהוא מקדש מעט) וכל העם הולכים
כאחד ומתפללים ומודים ומשבחים את הקדוש
ברוך הוא, אזי הוא הדורו של מלך, שמלך סתם
זה מלך הקדוש (המשיח), שהתתקן בלפי ותקון
לעלות למעלה.

ובאפם לאם מחתת רזון – וכשהוא מקדים
לבית הכנסת והעם לא באים להתפלל
ולשבח את הקדוש ברוך הוא, אז כל אותו
שלטון שלמעלה וכל אותם ממנים ומחנות
עליונים, כלם נשברים (מעברים) מאותו עלוי
שמתתקנים בתקוני אותו המלך.

מה הטעם? משום שבאותה שעה שישראל
למטה מסדרים תפלותיהם ובקשותיהם
ומשבחים את המלך העליון, כל אותם מחנות
עליונים מסדרים שבחים ומתתקנים באותו תקון
קדוש, משום שכל המחנות העליונים כלם
חברים עם ישראל למטה לשבח את הקדוש
ברוך הוא כאחד, להיות עליתו של הקדוש ברוך
הוא מעלה ומטה כאחד.

וכשהם מזדמנים להיות חברים עם ישראל,
וישראל למטה לא באים לסדר

תִּפְלְתֶם וּבִקְשֶׁתֶם וּלְשַׁבַּח אֶת אֲדוֹנֵם - כָּל
 הַמַּחְנוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַשְּׁלֵטוֹן הָעֲלִיוֹן נִשְׁבְּרִים
 (מַעֲבָרִים) מִתְקוּנֵיהֶם, שֶׁהָרִי לֹא עוֹלִים בְּעֲלֵיהָ וְלֹא
 יְכוּלִים לְשַׁבַּח אֶת רַבּוֹנָם כְּרֹאוּי. מִשׁוּם שֶׁשִּׁבְּחֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְרִיכִים לִהְיוֹת כְּאֶחָד מֵעֲלֵה
 וּמַטָּה, עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּשַׁעַה אַחַת, וְעַל זֶה
 מַחְתֵּת רְזוּן וְלֹא מַחְתֵּת מֶלֶךְ.

וְאֵפֶלֶוּ שֶׁלֹּא הִתְרַבּוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲלָא עֲשָׂרָה,
 בְּאוֹתָם הָעֲשָׂרָה מְזִדְמָנִים הַמַּחְנוֹת
 הָעֲלִיוֹנִים לִהְיוֹת עִמָּהֶם חֲבָרִים. מָה הֵטַעַם?
 מִשׁוּם שֶׁכָּל תְּקוּנֵי אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הֵם בְּעֲשָׂרָה, וְלִכֵּן
 דִּי בְּעֲשָׂרָה, אִם אֵינָם יוֹתֵר.

וּבֵא רֵא, בְּמִשְׁכָּן מָה כָּתוּב? וְאֵת הַמִּשְׁכָּן
 תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעַת. עֶשֶׂר, מִשׁוּם שֶׁתְּקוּן
 הַמִּשְׁכָּן (הַשְּׂכִינָה) הוּא בְּעֲשָׂרָה לִהְיוֹת כְּרֹאוּי. עֶשֶׂר,
 מָה הֵטַעַם עֶשֶׂר וְלֹא עֲשָׂרָה? אֲלָא עֶשֶׂר בְּכָל
 מְקוֹם הוּא בְּלֵי שְׂכִינָה, שְׂאִינָה בַּחֲשֻׁבּוֹן, כְּגוֹן זֶה
 (מַלְכִים-א ז) עֵמֵד עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר. הַשְּׂכִינָה אֵינָה
 בַּחֲשֻׁבּוֹן, שֶׁהָרִי הִיא עוֹמֶדֶת לְמַעְלָה, שְׁכַתוּב (ש)
 וְהִים עֲלֵיהֶם מְלַמְעֵלָה. וּבְמִקּוֹמוֹת הַלָּלוּ שֶׁל
 רְמִזִּים לְסוּד שְׁלַמְעֵלָה שְׁחָסַר מֵהֶם (ה), הָרִי
 שְׂכִינָה יִתְרָה עַל אוֹתוֹ חֲשֻׁבּוֹן, שְׂאִינָה בַּחֲשֻׁבּוֹן.

לִצַד הָאֲחֵר נֹתְנִים חֲשֹבֹן יוֹתֵר. וְהִיא בְּמִנְיָן
בְּגָרִיעוֹת (לא תאמר חשבון יותר, אלא תוספת אות, והחשבון
בְּגָרִיעוֹת) כְּמוֹ עֲשֵׂתִי, וְהָרִי פִרְשׁוּהָ. וּבְכָל מְקוֹם
שְׁנוֹסְפוֹת אוֹתִיּוֹת כְּגוֹן זֶה, זֶה לְגָרִיעוֹת. כְּמוֹ
הָאֲמִינוֹן אַחִיד, שְׁמִסְפִּיק אֲמָנוֹן. וּבְצַד הַקְדָּשָׁה
גוֹרֵעַ אוֹת, וְהִיא תוֹסֶפֶת.

רְבִי חֵיִיא פִתַח וְאָמַר, (תהלים קד) עֲטָה אוֹר כְּשִׁלְמָה
נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה. פְּסוֹק זֶה פִרְשׁוּהוּ,
שְׁכֶשֶׁבְרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הִתְעַטֵּף
בְּאוֹתוֹ אוֹר קְדָמוֹן וּבְרָא בּוֹ שָׁמַיִם.

וְבֵא רָאָה, אוֹר וְחֲשֵׁךְ (לא) הָיוּ כְּאֶחָד. אוֹר מְצַד
הַיָּמִין, וְחֲשֵׁךְ מְצַד הַשְּׂמָאל. מָה עָשָׂה
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שִׁתְּפָם כְּאֶחָד וּבְרָא מֵהֶם
שָׁמַיִם. מָה זֶה שָׁמַיִם? אֵשׁ וַיְמִים שִׁתְּפָם כְּאֶחָד
וְעָשָׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. וּכְשֶׁנִּתְקַנוּ כְּאֶחָד וּמִתַּח
אוֹתָם, מִתַּח אוֹתָם כִּירִיעָה וְעָשָׂה מֵהֶם אוֹת ר',
זוֹ נִקְרְאת יְרִיעָה. יְרִיעוֹת, שְׁהָרִי מְאוֹת זוֹ
הִתְפַּשֵּׁט אוֹר וְנִעְשׂוּ יְרִיעוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאֵת
הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעוֹת.

וְשִׁבְעָה רְקִיעִים הֵם מְתוּחִים, גְּנוּזִים בְּגִיזָה
עֲלִיוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ, וְרְקִיעַ אֶחָד

שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם. וְלֹאֹתוֹ רְקִיעַ אֵין גְּזוֹן וְאֵין לוֹ
מָקוֹם בְּגִלּוּי, וְלֹא עוֹמֵד לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ (אֵלֶּא בְּתַבּוּנָה),
וְהִרְקִיעַ הַזֶּה גְּנוּז וּמֵאִיר לְכֻלָּם, וּמְסִיעַ אוֹתָם
לְמַסְעֵיהֶם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. אֵלֶּא
עוֹמֵד בְּהַשְׁפֵּל.

מִהֲרִקִיעַ הַזֶּה וְהִלָּאָה אֵין מִי שְׂיַדַע וְיִשְׁגִּיחַ, וְיִשׁ
לְאָדָם לְסִתָּם פִּיּוֹ וְלֹא לְדַבֵּר וְלְהִתְבּוֹנֵן
בְּהַשְׁפֵּל. מִי שְׂיִסְתַּפֵּל חוּזֵר לְאַחֹר, שְׂאֵין מִי
שְׂיִכּוֹל לְדַעַת.

עֶשְׂרֵי יְרִיעוֹת הֵן, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה רְקִיעִים. וּמִי הֵם
יְרִיעוֹת הַמְשַׁכְּן שֶׁהֵן עֶשֶׂר וְעוֹמְדוֹת
לְהוֹדַע לְחַכְמֵי הַלֵּב? מִי שְׂיַדַע בְּהֵן, מְסִתַּפֵּל
בְּחֻמָּה רַבָּה וּבִסּוּדוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וּמְסִתַּפֵּל
לְמַעַלָּה בְּאוֹתוֹ מָקוֹם, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד נִדְבָק בּוֹ,
פָּרַט לְשָׁנֵי אֵלֶּה שְׁעוֹמְדִים בְּיָמֵין וּבִשְׂמָאל, וְהֵם
גְּנוּזִים עִם הַשְּׂכִינָה.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, תִּשְׁעָה רְקִיעִים הֵם, וּשְׂכִינָה הִיא
עֶשְׂרִית. שְׂאֵם תֹּאמַר בְּשִׁבִיל שְׁכָתוֹב עֶשֶׂר
– הוּא חוּץ מִהַשְּׂכִינָה. אִם כֵּן, הַשְּׂכִינָה הִיא אַחַת
עֲשָׂרָה שְׁעוֹמְדַת עַל עֶשֶׂר. אֵלֶּא וְדַאי שְׁתִּשְׁעַת הֵן,
וְהֵם תִּשְׁעָה יָמִים שְׁבִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם

הַכַּפּוּרִים, וְהִיא הָעֲשִׂירִית. כְּמוֹ זֶה הַמִּשְׁכָּן הוּא
עָשָׂר יָרִיעוֹת.

אוֹתָם עֲשָׂרָה רְקִיעִים סוּד הַסּוּדוֹת שֶׁלֹא נִמְסָר,
רַק לְיִוְדַעֵי הַחֲכָמָה, וְהַכֹּל הוּא בַּסּוּדוֹת
שֶׁל הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא גִלָּה סוּד כָּל רְקִיעַ
וְרְקִיעַ, וְהֵם שְׁמֵשִׁים שְׁמֵשִׁים בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד.
שְׁבַעַה רְקִיעִים הֵם לְמַעְלָה, וְשְׁבַעַה רְקִיעִים הֵם
לְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה. שְׁבַעַה רְקִיעִים הֵם שְׁבָהֶם
כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת לְהַנְהִיג הָעוֹלָם הַזֶּה כְּפִי דְרָכוֹ
וּכְמוֹ שֶׁצָּרִיךְ לוֹ.

בְּכָלָם הַשְּׁבִיעִי עֲדִיף, חוּץ מִן הַשְּׁמִינִי שֶׁמְנַהֵג
אֶת כָּלָם וְעוֹמֵד עַל כָּלָם. כְּתוּב סִלּוֹ לָרוֹכֵב
בְּעֲרָבוֹת. מִי רוֹכֵב בְּעֲרָבוֹת, וּמִי הֵן הָעֲרָבוֹת?
אֲלֹא עֲרָבוֹת זֶה הָרְקִיעַ הַשְּׁבִיעִי, וְלָמָּה נִקְרָא
עֲרָבוֹת? עַל שֶׁהוּא כְּלוּל מֵאֵשׁ וּמֵיִם כְּאֶחָד, וּמֵצֵד
הַדְּרוּם, וּמֵצֵד הַצָּפוֹן, וְהוּא מְעַרֵב מְשַׁנֵּי צְדָדִים.

וְאֵם תֹּאמַר, אִם כֵּן, שְׁתֵּי הָעֲרָבוֹת שֶׁמִּתְחַבְּרוֹת
בְּלוּלָב, וְשְׁנֵינוּ עֲרָבוֹת? זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים
סח) סִלּוֹ לָרוֹכֵב בְּעֲרָבוֹת. אִם כֵּן, מִי נוֹתֵן יְרִכִים
בְּגוּף, אוֹ גּוּף בְּיְרִכִים? שֶׁהֲרִי זֶה עוֹשֶׂה פְרוֹת
וּנְצָנִים, וְזֶה לֹא עוֹשֶׂה פְרוֹת וּנְצָנִים.

אָפֵא וְדַאי שְׁהַכֵּל הוּא סוּד שֶׁל עֲרְבוֹת שְׁבִלוּב. אוֹתָם עֲרְבוֹת שְׁבִלוּב, אֶחָד אֵשׁ וְאֶחָד מִים. בְּסוּד הַזֶּה שֶׁל כָּלָם, וְהוּא שְׁבִיעִי, הוּא אֵשׁ וּמִים כְּלוּלִים כְּאֶחָד בְּסוּד אֶחָד, וּמְשׁוּם שֶׁעֲרְבוֹת הוּא סוּד הַכָּלָל שֶׁל כָּל שֵׁשֶׁת הָאֲחֵרוֹנִים, הוּא סוּד הַמְרַכְּבָה הָעֲלִיוֹנָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּרָקִיעַ הַזֶּה יוֹתֵר מִכָּל הָרָקִיעִים, וְתִשׁוּקָתוֹ תָּמִיד לְתַקֵּן אוֹתוֹ הָרָקִיעַ בִּיפִי עֲלִיוֹן. וְעַל זֶה סָלוּ לְרֹכֵב בְּעֲרְבוֹת, לְאוֹתוֹ שְׂרוּכֵב בְּעֲרְבוֹת, וּמִיֵּהוּ? אוֹתוֹ הָרָקִיעַ טָמִיר וְגִנּוּז שְׁעוֹמֵד עַל גֵּב הַחַיּוֹת, שֶׁהוּא רוֹכֵב בְּעֲרְבוֹת.

וְעֲלִזוּ לְפָנָיו. לֹא כְּתוּב מִלְּפָנָיו, אֲלֵא לְפָנָיו, שְׁהָרִי אֵין מִי שְׂיִדַּע בּוֹ כְּלוּם. אֲבָל לְפָנָיו, מִי שֶׁנִּכְנַס אֶצֶל הָרָקִיעַ הַזֶּה, צָרִיךְ לְהַפְגִּס בְּשִׂמְחָה וְלֹא בְּעֶצֶב כָּלָל, מְשׁוּם שֶׁהָרָקִיעַ הַזֶּה גוֹרֵם, שְׁשֵׁם לֹא שׂוֹרָה עֶצֶב וְרָגַז כָּלָל, שְׁהָרִי שֵׁם הַכֵּל בְּשִׂמְחָה.

וְעַל זֶה, כִּהֵן גְּדוּל שְׁעוֹמֵד לְפָנָיו לֹא הָיָה נִכְנָס לְבֵית הַקְדוּשׁ - רַק בְּשִׂמְחָה וּלְהִרְאוֹת שִׂמְחָה, שְׁהָרִי הַמְקוּם גוֹרֵם. וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים ק) עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לְפָנָיו בְּרִנָּה. שְׁהָרִי צָרִיךְ שְׁלֹא לְהִרְאוֹת בּוֹ עֶצֶב.

וְאִם תֹּאמַר, אִם כֹּף, מִי שֶׁהוּא בְּצַעַר וְדַחַק, שֶׁלֹּא יִכּוּל לְשַׁמַּח אֶת לְבוּ, וּמִתּוֹךְ דְּחָקוֹ יֵשׁ לוֹ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. אִם כֹּף, לֹא יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה כָּלֵל, וְלֹא יִכְנַס בְּעֶצֶב כָּלֵל, שֶׁהָרִי לֹא יִכּוּל לְשַׁמַּח אֶת לְבוּ וּלְהַכְנִס לְפָנָיו בְּשִׂמְחָה. מָה הַתְּקוּן שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם הַזֶּה?

אָז וְדַאי הָרִי שָׁנִינוּ, כָּל הַשְּׁעָרִים נִנְעָלוּ וְנִסְגְּרוּ, וְשַׁעְרֵי דְמַעוֹת לֹא נִסְגְּרוּ, וְאִין דְמַעָה אֲלֵא מִתּוֹךְ צַעַר וְעֶצֶב, וְכָל אוֹתָם הַמְּמַנִּים עַל אוֹתָם הַשְּׁעָרִים, כָּלֵם מְשַׁבְּרִים חֲתִיכוֹת קְשׁוֹת וּמִנְעוּלִים וּמְכַנְיָסִים אוֹתָן דְמַעוֹת, וְאוֹתָהּ תְּפִלָּה נִכְנָסֶת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.

וְאִז לְאוֹתוֹ מְקוֹם יֵשׁ דַּחַק מֵאוֹתוֹ עֶצֶב וְדַחַק שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סג) בְּכָל צָרָתָם לֹא (לו) צָר. תְּשׁוּקַת אוֹתוֹ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְמְקוֹם הַזֶּה, כְּזִכָּר שֶׁתְּשׁוּקָתוֹ תָּמִיד אֶל הַנִּקְבָּה. כְּשֶׁנִּכְנַס הַמֶּלֶךְ לְגִבְיָהּ וּמוֹצֵא אוֹתָהּ בְּעֶצֶב, אִז כָּל מָה שֶׁהִיא רוֹצֶה, נִמְסָר בְּיָדֶיהָ, וְאוֹתוֹ אָדָם וְאוֹתָהּ תְּפִלָּה לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עֲלָיו. אֲשֶׁרֵי חָלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁשׁוּפָךְ דְמַעוֹת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתִפְלָתוֹ.

כְּמוֹ זֶה בְּשַׁבָּת, מִי שְׂיֹשֵׁב בְּתַעֲנִית בְּשַׁבָּת, מִתּוֹךְ
 צָעָרוֹ מֵרָאֵה עֶצֶב, וּבְשַׁבָּת שׁוֹלֵט אוֹתוֹ רְקִיעַ
 עֲלִיּוֹן, אוֹתוֹ שְׁנֵרָאֵה בְּשִׁמְחָה, שֶׁהוּא שִׁמְחָה
 וּמְשִׁיחַ לְכָל. אוֹתוֹ שְׂיֹשֵׁב בְּעֶצֶב, מְשׁוּם שֶׁהוּא
 שׁוֹלֵט, מוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ הָאָדָם מֵאוֹתוֹ הָעֲנִשׁ
 שְׁנֵגְזֵר עָלָיו, וְהָרִי נֹאמֵר סְלוּ – הָבוּ כְבוֹד
 וְרוּמָמוֹת לְאוֹתוֹ שְׂרוּכֵב בְּעֲרָבוֹת, שֶׁהוּא שִׁמְחָה
 וּמְשִׁיחַ לְכָל, הָרְקִיעַ שֶׁעַל גְּבֵי הַחַיּוֹת בִּי"ה שְׁמוֹ
 וְדָאִי, שֶׁהָרִי בְּאוֹתוֹ מְקוּם הַשֵּׁם הַזֶּה נִכְלָל. וְעֲלִזּוֹ
 לְפָנָיו – מְשׁוּם שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנָיו עֶצֶב,
 כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, פְּסוּק זֶה כֶּף צָרִיךְ לוֹמַר: סְלוּ
 לָרֵכֵב עַל עֲרָבוֹת. מַה זֶה בְּעֲרָבוֹת? בִּיָּה
 שְׁמוֹ, בִּיָּה הוּא הִיָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה שְׁמוֹ?
 אֲלֵא פְּסוּק זֶה עַל נִסְתֵּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, עֲתִיק כָּל
 הָעֲתִיקִים נֹאמֵר, אוֹתוֹ שֶׁלֹּא הִתְגַּלָּה וְלֹא נוֹדַע
 כָּלֵל שֶׁהוּא רוּכֵב בְּעֲרָבוֹת. וְאִם תֹּאמַר שֶׁהוּא בָּא
 וְרוּכֵב בּוֹ, אִם כֶּף, אִף עַל גַּב שֶׁהוּא נִסְתֵּר, בְּמִקּוֹם
 הַזֶּה עוֹמֵד לְהִתְגַּלּוֹת.

אָמַר סְלוּ לָרֵכֵב בְּעֲרָבוֹת, זֶהוּ עֲתִיק שֶׁל כָּל
 הָעֲתִיקִים, נִסְתֵּר כָּל הַנִּסְתָּרִים, שֶׁלֹּא יְדוּעַ.
 וּבַמָּה הוּא רוּכֵב? בְּעֲרָבוֹת, בִּי"ה, שֶׁהוּא סוֹד

קִדְמוֹן שִׁיִצָּא לְפָנָיו (מִמְנוּה), וְזֶהוּ שְׁמוֹ. מֵאוֹתוֹ נִסְתָּר
שֶׁלֹא יָדוּעַ שְׁמוֹ הוּא י"ה. לֹא שֶׁהוּא הוּא, אֲלֵא
הוּא הוּא, בְּשִׁבִיל שְׁאוֹתָהּ פְּרֻכְתַּת שְׁנַפְרָסָה וַיִּצָּאָהּ
מִלְפָּנָיו. אֲבָל הַפְּרֻכְתַּת הַזֹּוּ הִיא שְׁמוֹ, וְזֹוּהִי
מִרְכַּבְתּוֹ, וְלֹא נוֹדַע כָּלֵל.

וְזֶהוּ שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, מִשּׁוּם שִׁישׁ שְׁמוֹ שְׁאִינוּ כָּל כָּף
גְּדוֹל כְּמוֹ זֶה אֶף עַל גַּב שִׁישׁ בּוֹ תּוֹסֶפֶת
אוֹתִיּוֹת. זֶהוּ הַשֵּׁם הַגְּדוֹל, וְלִכֵּן בְּשֵׁם הַזֶּה אָנוּ
מוֹצִיאִים אָמֵן, שֶׁהוּא מִמְנוּ. בְּזֶה הוֹלֵךְ אָמֵן בְּכָל
הַזְּמַן, וּבְשֵׁם אַחֵר לֹא כָף.

אָמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, שְׁכַאֲשֶׁר הַשֵּׁם הַזֶּה
מִתְתַקֵּן - הַכֹּל בְּשִׁלְמוֹת, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת
שְׂמֵחִים בְּשִׂמְחָה. בְּשֵׁם הַזֶּה כְּלוּלִים עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים. בְּשֵׁם הַזֶּה כְּלוּלִים שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה מִצְוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהֵן הַכָּלֵל שֶׁל כָּל
הַסּוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. הַכָּלֵל שֶׁל עוֹלָם
הַזְּכָר לְמַעְלָה, וְהַכָּלֵל שֶׁל עוֹלָם הַנְּקֵבָה לְמַטָּה.

וְכָל הַמִּצְוֹת כֻּלָּן פְּרָקִים וְאִיבָרִים, לְהִרְאוֹת בְּהֵן
אֶת סוּד הָאָמוּנָה. מִי שֶׁלֹא יִשְׁגִיחַ וְלֹא
יִתְבוּנֵן בְּסוּדוֹת שֶׁל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, לֹא יֵדַע וְלֹא
יִתְבוּנֵן אִיךָ מִתְקַנְיִם הָאִיבָרִים בְּסוּד עֲלִיוֹן. כָּל

אִיבָרֵי הַגּוּף מִתְקַנִּים עַל הַסּוּד שֶׁל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה, וְאִף עַל גַּב שֵׁישׁ אִיבָרִים שֶׁהֵם גְּדוּלִים וְעֲלִיוֹנִים, כָּלֵם קִטְנִים וּגְדוּלִים, אִם נָטַל מֵהֶם אֶחָד, אֶפְלוּ הַקֶּטָן בְּיֹתֵר שֶׁל הָאָדָם, הוּא נִקְרָא בְּעַל מוֹם. כָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן אוֹתוֹ שְׁפוּגִם אֶפְלוּ מְצוּהָ אַחַת מֵאוֹתָן מְצוּוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁמֵטִיל מוֹם בְּמָקוֹם שֶׁלֹא צָרִיךְ.

בא וּרְאֵה מָה כָּתוּב, (בראשית ב) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָהּ וּלְשִׁמְרָהּ. וְשָׁנִינוּ, לְעִבְדָהּ וּלְשִׁמְרָהּ – אֵלּוּ קִרְבָּנוֹת, וְהַכֹּל אֶחָד. אֲבָל הַסּוּד הַזֶּה שֶׁל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה, לְעִבְדָהּ – אֵלּוּ רַמ"ח אִיבָרִים עֲלִיוֹנִים. וּלְשִׁמְרָהּ – אֵלּוּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמֵשָׁה אִיבָרִים תַּחְתּוֹנִים. אֵלֶּה הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל זְכוֹר, וְאֵלֶּה הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁל שְׂמֹר, וְהַכֹּל אֶחָד.

אשרי מִי שְׂזוּכָה לְהַשְׁלִים אוֹתָם. מְצוּוֹת הַתּוֹרָה גּוֹרְמוֹת לְאָדָם לְהַשְׁלִים רוּחוֹ וּנְשִׁמָּתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. הַתּוֹרָה מְזַכָּה אֶת הָאָדָם לְרִשְׁתׁ שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא. כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, מִשְׁתַּדֵּל בַּחַיִּים. חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא. נִצּוּל מִכָּל

הַעֲנֵשִׁים הָרָעִים שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עָלָיו. אִם
בְּהַשְׁתַּדְּלוּת כֶּךָ, כָּל שָׁכֵן מִי שֶׁעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה.

רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי אָבָא הָיוּ שְׂרוּיִים בְּבֵית
מְאָרְחֵיהֶם, וְקָמוּ בַחֲצוֹת הַלַּיְלָה לְהַשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה. בַּת הַמְּאָרֵחַ קָמָה וְהֵאִירָה לָהֶם נֵר, וְאַחַר
כֵּן עָמְדָה אַחֲרֵיהֶם לְשִׁמְעַ דְּבַרֵי תּוֹרָה.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (משלי ו) כִּי נֵר מְצוּהַ וְתוֹרָה
אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר. כִּי נֵר
מְצוּהַ – כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתָן
מְצוּוֹת הַתּוֹרָה, מִסְתַּדֵּר לְפָנָיו בְּכָל מְצוּהַ וּמְצוּהַ
נֵר אֶחָד לְהָאִיר לוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם. וְתוֹרָה אוֹר –
מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, זוֹכֵה לְאוֹתוֹ אוֹר עָלְיוֹן
שֶׁנִּדְלָק מִמֶּנּוּ הַנֵּר, שֶׁהָרִי נֵר בְּלִי אוֹר אֵינוֹ כָּלוּם.
אוֹר בְּלִי נֵר אֵף כֵּן לֹא יְכוּל לְהָאִיר. נִמְצָא שְׂכָלָם
צָרִיכִים זֶה אֶת זֶה. צָרִיךְ מַעֲשֵׂה לְתַקֵּן הַנֵּר, וְצָרִיךְ
לְלַמֵּד תּוֹרָה לְהָאִיר הַנֵּר. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בָּהּ
בְּאוֹר וּבְנֵר.

וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר – דֶּרֶךְ חַיִּים לְהַכְנִס
בָּהּ לְעוֹלָם הַבָּא, אוֹתָן תּוֹכְחוֹת שֶׁמְקַבֵּל
אָדָם לְהִסִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִדֶּרֶךְ רָעָה וּלְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ
טוֹבָה. עוֹד וְדֶרֶךְ חַיִּים – אוֹתָם תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר,

שְׁמַכִּיא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הָאָדָם לְטַהְרוֹ
מִחֻטְאֵיו בְּאוֹתָן תּוֹכָחוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַקְבֵּל אוֹתָן
בְּרִצּוֹן הַלֵּב.

דְּבַר אַחַר כִּי נֵר מְצוּה – (תקון הנר) זֶה נֵר הַמְּנוֹרָה
שֶׁל דָּוִד, שֶׁהוּא נֵר מְצוּה תּוֹרָה שְׁבַעֲלָה
פֶּה, שְׁצָרִיכָה לְהִתְתַקֵּן תָּמִיד, וְאִינָה מְאִירָה
אֶלָּא מִתּוֹךְ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שֶׁהֵרִי אֵין לְתוֹרָה
שְׁבַעֲלָה פֶּה אֹר אֶלָּא מִתּוֹךְ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שֶׁהִיא
הָאֹר לְהָאִיר.

הַסֵּתֵפֵל לְאַחוּרָיו וְרָאָה אֶת בֵּת הַמְּאָרַח עוֹמֶדֶת
מְאַחֲרֵיהֶם. אָמַר, כִּי נֵר מְצוּה, מֵה זֶה
נֵר? זֶה הֵנֵר שֶׁהִיא מְצוּה שְׁנַשִּׁים זוֹכוֹת בָּהּ, וְהִיא
נֵר שְׁבַת. שְׁאָף עַל גַּב שְׁנַשִּׁים לֹא זוֹכוֹת בְּתוֹרָה,
הֵרִי הַגְּבָרִים זוֹכִים בְּתוֹרָה וּמְאִירִים אֶת הֵנֵר הַזֶּה
שֶׁהַנְּשִׁים מִתְקַנּוֹת בְּמְצוּה הַזוֹ. הַנְּשִׁים בְּתַקּוֹן שֶׁל
הֵנֵר הַזֶּה – וְהַגְּבָרִים בְּתוֹרָה לְהָאִיר לְנֵר הַזֶּה,
תַּקּוֹן הַמְּצוּה שֶׁהַנְּשִׁים הִתְחַיְבוּ בָּהֶם.

שְׁמַעְנָה אוֹתָהּ אִשָּׁה וּבְכָתָהּ. בֵּין כֶּף קָם אָבִי
הָאִשָּׁה שֶׁהִיא שֵׁם וְנִכְנַס בֵּינֵיהֶם, וְרָאָה
אֶת בֵּתוֹ עוֹמֶדֶת מְאַחֲרֵיהֶם וּבּוֹכָה. שָׁאל אוֹתָהּ
אָבִיהָ, וְהִיא סָחָה לוֹ (רַבִּי אֲבָא) אֶת הַמַּעֲשֵׂה. הִתְחִיל

אָבִי הָאֵשֶׁה אָף הוּא לְבָכוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי,
אוּלַי חֲתַנְךָ בַּעֲלָהּ שֶׁל בִּתְךָ לֹא זָכָה בַּתּוֹרָה? אָמַר
לוֹ, וְדַאי כֶּךָ זֶה, וְעַל זֶה וְדַאי אָנוּ בּוֹכִים אָנִי
וּבִתִּי תַמִּיד.

וּבְשִׁבִיל שְׂרָאִיתִי אוֹתוֹ יוֹם אֶחָד שֶׁמְדַלֵּג
מִהַעֲלִיָּה הַזֶּה לְשִׁמְעַ קְדִישׁ עִם
הַצְּבוּר, עָלָה בְּרָצוֹנִי לָתֵת לוֹ אֶת בִּתִּי, וְתִכְף
שֶׁהַצְּבוּר יֵצֵא מִבֵּית הַכְּנֶסֶת נִתְתִּי לוֹ אֶת בִּתִּי.
שְׂאִמְרָתִי, שֶׁבְדִלּוֹג הַזֶּה שָׁבָא לְשִׁמְעַ קְדִישׁ,
הוּא יִהְיֶה אָדָם גְּדוֹל בַּתּוֹרָה, וְאָף עַל גַּב שֶׁהוּא
תִּינּוֹק וְלֹא הִפְרָתִי אוֹתוֹ מִקֶּדֶם לְכֵן. וְעַכְשָׁו
אֶפְלוּ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן אֵינוּ יוֹדְעַ, וְלֹא יִכְלָתִי לְלַמֵּד
עִמּוֹ בֵּין הַחֲבֵרִים שְׁיִלְמַד קְרִיאַת שְׁמַע אוֹ
בְּרַכַּת הַמְּזוֹן.

אָמַר לוֹ, הַעֲבִירָנוּ בְּאַחַר, אוֹ אוּלַי יוֹלִיד בֶּן
שְׂיֵהָיָה אִישׁ גְּדוֹל. בֵּינָתַיִם הוּא קָם וְדַלֵּג
עֲלֵיהֶם וַיֵּשֶׁב לְפָנֵיהֶם. הִסְתַּכַּל בּוֹ רַבִּי יוֹסִי, אָמַר,
וְדַאי אָנִי רוֹאֶה בֵּילָד הַזֶּה שְׂאוֹר הַתּוֹרָה יֵצֵא
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם, אוֹ בֶן שְׂיָקוּם מִמֶּנּוּ. צָחַק אוֹתוֹ יֶלֶד
וְאָמַר, רַבּוֹתִי, אִמַּר לְפָנֶיכֶם דָּבָר אֶחָד.

פְּתַח וְאָמַר, (איוב לב) צָעִיר אָנִי לְיָמִים וְאַתֶּם
יְשִׁישִׁים, עַל כֵּן זָחַלְתִּי וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעִי

אֲתֶכֶם. בְּפֶסוּק זֶה הֶעִירוּ עֲמוּדֵי עוֹלָם, אֲבָל
אֵלֶיהוּא שְׁכָתוּב בּוּ מִמְשַׁפַּחַת רָם, הֶעִירוּ, שְׁהָרִי
מִזְרַע אֲבָרְהָם הוּא בָּא, וַיִּפֶּה. אֲבָל אֵלֶיהוּא הִיָּה
כֹּהֵן, וּמִזְרְעוֹ שֶׁל יְחִזְקָאֵל הַנְּבִיא הִיָּה. כְּתוּב
כָּאֵן בֶּן בְּרַכְאֵל הַבּוּזִי, וְכְתוּב שֶׁם (יחזקאל א)

יְחִזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן.

וְאִם תֹּאמַר, מִשּׁוּם שְׁכָתוּב בּוּזִי, בּוּז מְשַׁפְּחוֹת
הִיָּה – לֹא כֵּן! חֲזֹר וְאָמַר מִמְשַׁפַּחַת רָם,
עֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. לָמָּה נִקְרָא בּוּזִי? עַל שֶׁמִּבְּזָה
עֲצָמוֹ לְמִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ, וְלָכֵן עָלָה בְּשֵׁם עֲלִיּוֹן.
בּוּזִי – זֶה שֶׁנִּקְרָא אָדָם שָׁלֵם בְּכֹל מֵה שֶׁלֹּא
נִקְרָא כֵּן אָדָם אַחֵר. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאַתָּה בֶּן
אָדָם, וְעַל שֶׁעָלָה בְּשֵׁם הַזֶּה נִקְרָא רָם, עֲלִיּוֹן
עַל הַכֹּל.

וְעַל זֶה אָמַר צָעִיר אֲנִי לְיָמִים. לְיָמִים, מִיָּמִים
הִיָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת! מֵה זֶה לְיָמִים? אֵלֶּא
אָמַר, צָעִיר אֲנִי וְהִקְטַנְתִּי עֲצָמֵי לְיָמִים, לְגַבִּי
אָדָם שֵׁישׁ לוֹ יָמִים רַבִּים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שֶׁאֲמַרְתִּי שְׂיָמִים יִדְבְּרוּ, וְעַל זֶה אֲנִי צָעִיר
וְהִקְטַנְתִּי אֶת עֲצָמֵי אֵל יָמִים. וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים,
רְאִיתִי אֲתֶכֶם יְשִׁישִׁים עַל כֵּן זָחַלְתִּי וְאִירָא.
וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעֵי אֲתֶכֶם. אֵף אֲנִי אֲמַרְתִּי יָמִים

יְדַבְּרוּ וְרַב שָׁנִים יִדְעוּ חֲכָמָה, וְדַאי. אַכֵּן רוּחַ
 הַיָּהוָה בְּאֲנוּשׁ וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְּבִינִים. וְלָכֵן מְשׁוּם
 שְׂאֲנֵי יֶלֶד, שְׁמַתִּי בְּרִצּוֹנִי שְׁלֵא לְדַבֵּר עַד שְׁנֵי
 חֻדָּשִׁים, וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵם נִשְׁלְמוּ. וְעַכְשָׁו
 שְׂאֲתֵם כָּאֵן, יֵשׁ לִפְתּוֹחַ בְּתוֹרָה לִפְנֵיכֶם.

סדר הלימוד ליום יא שבט [יום 129 בשנה]

פְּתַח וְאָמַר, (משלי ו) כִּי נֵר מְצוּהָ וְתוֹרָה אֹר וְדֶרֶךְ
 חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר. כִּי נֵר מְצוּהָ – זוּהִי
 מְשֻׁנָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שמות כד) וְהַתּוֹרָה וְהַמְצוּהָ.
 וְהַתּוֹרָה – זוּ תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב. וְהַמְצוּהָ – זוּ מְשֻׁנָּה,
 שֶׁהִיא נֵר שְׁעוֹמֵד לְהַדְלִיקָה.

נֵר, לָמָּה נִקְרָא נֵר? אֵלָּא כְּשֶׁמִּקְבֵּל מִבֵּין שְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת, רמ"ח אֵיבָרִים עֲלִיוֹנִים, הִיא
 פּוֹתַחַת אֲלֵיהֶם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת שְׁלֵה, וְאִזּוֹ נִכְלָלוֹת
 שְׁתֵּי הַזְרוּעוֹת הִלְלוּ בָהֶם וְנִקְרָאִים נֵר. וְתוֹרָה
 אֹר, שְׁמַאִיר לְאוֹתוֹ נֵר וְנִדְלָקַת מִמֶּנּוּ מֵצַד
 הָאֹר הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא יָמִין, שֶׁהִרִי הַתּוֹרָה נִתְּנָה
 מֵאוֹתוֹ צַד הַיָּמִין שֶׁל הָאֹר הָרֵאשׁוֹן, שְׁכַתוֹב
 (דברים לג) מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ, שֶׁנִּתְּנָה מֵצַד
 הַיָּמִין, וְאָף עַל גַּב שְׁנִכְלָל בָּהּ שְׁמַאֲל, שֶׁהִרִי אִזּוֹ
 הִיא שְׁלֵמוֹת הַכֹּל.

האור הַזֶּה נִכְלָל בְּמֵאֲתִים וְשִׁבְעָה עוֹלָמוֹת
 שְׁגָנוּזִים בְּצַד שֶׁל אוֹתוֹ הָאֹר וּמִתְפַּשֵּׁט
 בְּכֻלָּם. תַּחַת הַכֶּסֶּא הַטְּמִיר הָעֲלִיּוֹן שׁוֹרִים אוֹתָם
 עוֹלָמוֹת מֵצַד אוֹתוֹ הַיְמִינִי. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה
 הֵם. מֵאֲתִים וְשִׁבְעָה הֵם בְּצַד הַיְמִינִי, וּמֵאָה
 וְשִׁלְשָׁה הֵם בְּצַד הַשְּׂמָאלִי. וְהֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְעֶשְׂרֵה. וְאֵלוּ הֵם שְׁמֵתֶקֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 תָּמִיד לְצַדִּיקִים. וּמֵאֵלֶּה מִתְפַּשְׁטִים כַּמָּה וְכַמָּה
 אוֹצְרוֹת הַחֲמֻדָּה, וְכֻלָּם גְּנוּזִים כְּדִי לְהִתְעַדָּן
 מֵהֵם הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַבָּא, וְעַל אֵלֶּה כָּתוּב
 (משלי ח) לְהִנְחִיל אֶהְיִי יֵשׁ וְאַצְרִתִּיהֶם אֲמֵלֵא,
 וְעַל אֵלֶּה כָּתוּב (ישעיה סד) עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים
 זוֹלָתְךָ וְגו'.

י"ש – אֵלֶּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת
 שְׁגָנוּזִים תַּחַת הָעוֹלָם הַבָּא, (ועל) אוֹתָם
 מֵאֲתִים וְשִׁבְעָה שְׁהֵם מֵצַד הַיְמִינִי נִקְרְאִים אוֹר
 רֵאשׁוֹן, מִשׁוּם שֶׁאֶפְלוּ אוֹר הַשְּׂמָאלִי נִקְרָא אוֹר.
 אֲבָל הָאֹר הָרֵאשׁוֹן עֲתִיד לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת לְעוֹלָם
 הַבָּא. וְאִם תֹּאמֶר, לְעוֹלָם הַבָּא וְלֹא יוֹתֵר? אֵלֵּא
 אֶפְלוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׁאֵם הָאֹר הַזֶּה לֹא הָיָה,
 הָעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהִתְקַיֵּם, שְׁכָּתוּב (תהלים פט)
 אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

האור הִזָּה זָרַע אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֵן עֲדָנוּ, וְעָשָׂה אוֹתוֹ שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הַזֶּה, שֶׁהוּא הַגִּנָּן שֶׁל הַגֵּן, וְנִטַּל אֶת הָאוֹר הַזֶּה וְזָרַע אוֹתוֹ זָרַע אֲמֵת, וְעָשָׂה אוֹתוֹ שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת בְּגֵן, וְהוֹלִיד וְהִצְמִיחַ וְעָשָׂה פְרוֹת, וּמֵהֶם נִזְוֵן הָעוֹלָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אוֹר זָרַע לַצַּדִּיק וְגו'.

וְכָתוּב, (ישעיה סא) וּכְגִנָּה זְרוּעֶיהָ תִצְמִיחַ. מִי הֵם זְרוּעֶיהָ? אֵלֶּה הֵם הַזְּרָעִים שֶׁל הָאוֹר הַרְאִישׁוֹן שֶׁהוּא תְּמִיד זָרוּעַ, וְעִכְשָׁו מוֹלִיד וְעוֹשֶׂה פְרוֹת, וְעִכְשָׁו הוּא זָרוּעַ. בְּרֵאשׁוֹנָה, בְּטָרֵם שִׁיאֲכַל הָעוֹלָם אֶת הַפְּרִי הַזֶּה, הוֹלִיד הַזְּרוּעַ הַזֶּה וְנוֹתֵן פְּרִי וְלֹא שׁוֹכֵף. וְלִכֵּן כָּל הָעוֹלָמוֹת נִזְוֵנוּ בְּסִפּוּקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַגִּנָּן שֶׁנִּקְרָא צַדִּיק, שִׁאיִנוּ שׁוֹכְף וְלֹא פוֹסֵק לְעוֹלָמִים.

פָּרָט לְזִמֵּן שִׁשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת. וְאִם תֹּאמֶר, בְּזִמֵּן הַגִּלוֹת כָּתוּב, (איוב יד) אֲזָלוּ מֵיָם מִנִּי יָם וְנִהַר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ, וַאִיךָ עָשָׂה תוֹלְדוֹת? אֵלֶּה כָּתוּב זָרַע, וְהוּא תְּמִיד זָרוּעַ, וּמִיּוֹם שֶׁנִּפְסַק אוֹתוֹ נִהַר לֹא נִכְנַס לְגֵן (בְּגֵן) אוֹתוֹ הַגִּנָּן. וְאוֹתוֹ אוֹר שֶׁהוּא תְּמִיד זָרוּעַ, עוֹשֶׂה פְרוֹת, וּמִמֶּנּוּ וּמֵעֲצָמוֹ נִזְרַע כְּבְרֵאשׁוֹנָה וְלֹא שׁוֹכְף תְּמִיד, כְּמוֹ גֵן שֶׁעוֹשֶׂה תוֹלְדוֹת, וּמֵאוֹתוֹ הַזְּרוּעַ נוֹפֵל בּוֹ

במקומו, ומעצמו עושה תולדות כבראשונה.
ואם תאמר שאותם תולדות ופרות היו כמו
שהיה בזמן שהגנן שם - לא כן, אבל לא נמנע
הזרוע הזה לעולמים.

כמו זה ותורה אור. התורה שנתנה מצד אותו
האור הראשון, כן נזרע תמיד בעולם
ועושה תולדות ופרות ולא שוכך לעולמים,
ומאותו הפרי שלו נזון העולם.

ודרך חיים תוכחות מוסר. שני דרכים הם, אחד
דרך החיים, ואחד בהפך ממנו. מהו
הסימן של דרך חיים? תוכחות מוסר. שכאשר
רצה הקדוש ברוך הוא לשמר את דרך החיים
הזו, הוא שם עליו אותו המלקה ועושה תוכחות
מוסר לבני אדם, ומיהו? זה שכתוב (בראשית ג) ואת
להט החרב המתהפכת לשמר את דרך החיים.
ולכן דרך חיים היא תוכחות מוסר. ומי שיש בו
תוכחות, ודאי שמעירים אותו ללכת באותה דרך
חיים ששם מתחיל תוכחות מוסר.

הפסוק הזה אין ראשו סופו, ואין סופו ראשו,
אלא הכל הוא סוד האמונה של הפסוק
הזה. כי נר מצוה - זה סוד של שמור. ותורה

אור – זה סוד של זכור. ודרך חיים תוכחות
מוסר – אלה גזרות וענשים של התורה, והכל
סוד האמונה. וצריך זה את זה, ולהיות סוד של
הכל כראוי.

ועל הסוד הזה של האור הזה שדולק ומאיר לנר
הזה, כתוב בו באהרן (כמדבר ה) בהעלתך את
הנרות, משום שהוא בא מצד האור הזה. באור
הזה כתוב (בראשית א) יהי אור ויהי אור. כיון שאמר
יהי אור, למה כתוב ויהי אור, שהרי בויהי כן
מספיק? אלא יהי אור – זה האור הראשון, שהוא
ימין, והוא לקץ הימין. ויהי אור – שממין יוצא
שמאל, ומסוד הימין יוצא שמאל, ועל זה ויהי
אור, זה שמאל.

מכאן שויהי הראשון של התורה היה בצד
השמאל, ולכן אינו סימן ברכה. מה
הטעם? משום שבו (שממנו) יצא אותו חשך
שהחשיך את פני העולם. וסימן זה כאשר
התגלה הסוד של עשו ומעשהו, זה היה בויהי
הזה, שכתוב (שם כה) ויהי עשו איש ידע ציד.
התקיים בויהי איש ידע ציד, לפתות את בני
העולם שלא ילכו בדרך ישרה.

וַיִּירָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב – זֶהוּ הָעֲמוּד
 שְׁעוֹמֵד בְּאֲמָצֵעַ, וְעוֹמֵד וְאוֹחֵז בְּצַד זֶה
 וּבְצַד זֶה. כְּשֶׁהִיְתָה שְׁלֵמוֹת שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הַצְּדָדִים,
 כְּתוּב בּוֹ כִּי טוֹב, מֵה שֶׁלֹּא הָיָה בְּאַחֲרֵים הַלְלוֹ,
 מִשּׁוּם שֶׁלֹּא הִיְתָה שְׁלֵמוֹת עַד הָאוֹר הַשְּׁלִישִׁי
 שֶׁהַשְּׁלִים אֶת כָּל הַצְּדָדִים, וְכִיּוֹן שֶׁבֵּא הַשְּׁלִישִׁי
 הַזֶּה, אֲזַי הִפְרִיד מַחֲלָקֶת שֶׁל יָמִין וּשְׂמָאל, שֶׁכְּתוּב
 וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

וְעַל שֶׁהָיוּ חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת שֶׁנִּפְרְדוּ וְנִמְשְׁכוּ מֵהָאוֹר
 הָרֵאשׁוֹן הַזֶּה, כְּתוּב חֲמֵשׁ פְּעָמִים אוֹר,
 וְכֹלָם הָיוּ מֵצַד הַיָּמִין וְנִכְלְלוּ בּוֹ. וְכִשְׁנִכְלְלוּ בְּצַד
 שְׂמָאל, נִכְלְלוּ בְּסוּד שֶׁל מַיִם שֶׁנּוֹטֵל בְּיָמִין (מִיָּמִין),
 וְלָכֵן כְּתוּב מַיִם חֲמֵשׁ פְּעָמִים. וְכִשְׁנִשְׁלְמוּ בְּסוּד
 הָאֲמָצֵעַ, כְּתוּב רְקִיעַ חֲמֵשׁ פְּעָמִים, וְעַל זֶה
 שֶׁלְּשָׁה הֵם: אוֹר, מַיִם, רְקִיעַ. כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ הַדְּרָגוֹת
 הַלְלוֹ, שֶׁכָּלֵן חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת נִכְלְלוּ בָהֶם, וְעַל זֶה
 בְּכֹלָם כְּתוּב חֲמֵשׁ פְּעָמִים בְּכֹל אֶחָד וְאֶחָד.

כָּאֵן סוּד הַסּוּדוֹת בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֹשָׁה, הַצְּטִיר
 וְנִחְזַק בְּחֻקֵי הַסּוּד שֶׁל דְּמוֹת הָאָדָם,
 שֶׁהוּא אוֹר בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן מַיִם. וְאַחַר כֵּן
 מִתְפַּשֵּׁט בְּתוֹכָם רְקִיעַ, שֶׁהוּא חֻקֵי שֶׁל חֻקֵי
 דְּמוֹת הָאָדָם.

כְּמוֹ שְׁחָקוֹק צִיּוֹר שֶׁל דְּמוֹת אָדָם בְּתוֹלְדוֹתוֹ,
 שֶׁהָרִי בְּתוֹלְדוֹת הָאָדָם בְּהִתְחַלָּה זָרַע,
 שֶׁהוּא אוֹר, שֶׁהָרִי הָאוֹר שֶׁל כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף הוּא
 אוֹתוֹ זָרַע, וְלָכֵן הוּא אוֹר, וְאוֹתוֹ אוֹר נִקְרָא זָרַע,
 שֶׁכְּתוּב אוֹר זָרַע, אוֹתוֹ זָרַע מִמֶּשׁ. אַחַר כֵּן אוֹתוֹ
 זָרַע, שֶׁהוּא אוֹר, מִתְפַּשֵּׁט וְנִעְשֶׂה מִים, בְּלַחוֹת
 שְׁלוֹ נַחְקֵק יוֹתֵר, וּמִתְפַּשֵּׁט הַתְּפֹשֵׁטוֹת בְּתוֹךְ
 אוֹתָם הַמִּים הַתְּפֹשֵׁטוֹת הַגּוּף לְכָל הַצְּדִידִים. כִּיּוֹן
 שֶׁמְצִטִּיר וְנַחְקֵק צִיּוֹר וְדְמוֹת הַגּוּף, נִקְרָא אוֹתָהּ
 הַתְּפֹשֵׁטוֹת וְנִקְרָאת רְקִיעַ, וְזֶהוּ רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים.
 וְאַחַר שֶׁהִקְרִישׁ, כְּתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרְקִיעַ
 שָׁמַיִם. שֶׁהָרִי הִקְרִישָׁה אוֹתָהּ הַלַּחוֹת (שֶׁהַשְּׂפִיעַ וְנִשְׁאַרָה
 אוֹתָהּ הַפְּסֻלָּת) שֶׁל הַגּוּף שֶׁהִיא בְּתוֹךְ אוֹתָם הַמִּים.

כִּיּוֹן שֶׁנִּבְרַר הַגּוּף וְהִתְנַקָּה בְּנִקְיוֹן, אוֹתָהּ לַחוֹת
 שֶׁשְּׂפָעָה וְנִשְׁאַרָה, הִיְתָה פְּסֻלָּת שֶׁנִּעְשֶׂתָהּ
 תוֹךְ הַהִתּוֹךְ, וְהֵם מִים הָרְעִים הַעֲכוּרִים, וּמֵהֶם
 נִעְשֶׂה פְּסֻלָּת, מְקַטְרֵג לְכָל הָעוֹלָם, זָכַר וְנִקְבָּה.
 אַחַר כֵּן כְּשִׁירְדוּ אוֹתָם מִים עֲכוּרִים וְהִתְהַתְּכוּ
 לְמִטָּה בְּצַד שְׂמָאל, יִצְאוּ (שֶׁשְּׂפָעַ וְנִשְׁאַר, נִעְשֶׂה פְּסֻלָּת מְקַטְרֵג
 לְכָל הָעוֹלָם, זָכַר וְנִקְבָּה, וְהֵם הַמִּים הָרְעִים הַעֲכוּרִים. וְאַחַר כֵּן כְּאֲשֶׁר יִרְדוּ
 אוֹתָם מִים עֲכוּרִים וְהִתְהַתְּכוּ לְמִטָּה בְּצַד שְׂמָאל וְיִצְאוּ) לְקַטְרֵג לְכָל
 הָעוֹלָם. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּצָּל מֵהֶם.

כִּיּוֹן שְׂיוּצָא הַמְקַטְרֵג, כְּתוּב יְהִי מְאֹרֶת חֶסֶד ו',
וְנִמְשָׁכָה אֶסְכְּרָה לְתִינּוּקוֹת, וְחֶסֶד אֹר
הַלְבָּנָה. אַחַר כֵּן, וְהָיוּ לְמְאֹרֶת, בְּשִׁלְמוֹת שֶׁל
שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד. בְּמִי? בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, שֶׁהָרִי
כְּשֶׁעוֹלָה וּמִתְחַבֶּרֶת בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, אֲזִי
וְהָיוּ לְמְאֹרֶת, אֹרוֹת שְׁלָמִים שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד שֶׁלֹּא
פְּגוּמִים כָּלֵל.

הַתְּחִילִי לְצַחֵק הַיֶּלֶד הַזֶּה וְשִׂמַח. אֲמַר לָהֶם, זֶה
שְׂאֵמְרֵתִי שֶׁנִּבְרַר כָּאֵן סוּד שֶׁל אָדָם
בְּאוֹר שֶׁל אוֹתוֹ (שְׁהוּא) הַזֶּרַע, וְאַחַר כֵּן נַעֲשֶׂה
מִים, וּמִתּוֹךְ אוֹתָם הַמִּים מִתְּפַשֵּׁט רְקִיעַ, דִּיּוֹקֵן
שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁעוֹרְרָנוּ. מִיֵּלֵא כְּשֶׁזֶה נַעֲשֶׂה
בְּתוֹךְ מְעֵי הָאִשָּׁה, שֶׁהָרִי לֹא מְצַטִּיר הַזֶּרַע אֶלֶּא
בְּתוֹךְ מְעֵי הַנְּקֵבָה לְהִתְפַּשֵּׁט בָּהּ דִּיּוֹקֵן שֶׁל אָדָם,
וְכֵאֵן אִם אֵלֶּה חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת הֵם דִּיּוֹקֵן שֶׁל אָדָם,
בְּאִיזָה מְקוֹם מְצַטִּיר וּמִתְפַּשֵּׁט הַדִּיּוֹקֵן הַזֶּה
בְּתוֹךְ הַמִּים הַלְלוּ?

אם תֹּאמַר בְּתוֹךְ הַנְּקֵבָה הֵם הָיוּ, זֶה הָעוֹלָם הַבָּא
– לֹא כֵּן! שֶׁהָרִי לֹא הִצְטִיר צִיּוֹר וּדְמוֹת עַד
שְׂיוּצָאוֹת הָאוֹתִיּוֹת לַחוּץ, וְאַחַר כֵּן נִגְלְמוּ. וְעוֹד,
שֶׁהָרִי הָעוֹלָם הַבָּא הָיָה הָאֵמֶן, שֶׁכְּתוּב וַיֹּאמֶר

אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
רְקִיעַ. הָרִי הָאֲמֵן הוּא הָיָה.

אם תֹּאמַר בְּנִקְבָּה שְׁלֵמָטָה - לֹא כֶּן, שֶׁהָרִי
טָרַם הֵיטָה! וּכְשִׁיצָאָה דְמוֹת אָדָם, נִקְבְּתוּ
יִצְאָה עִמּוֹ. הָרִי לֹא הִצְטִיר דְיוֹקָן שֶׁל אָדָם בָּהּ.
אִם כֶּן, בְּאִיזָה מְקוֹם הִצְטִיר וְנִחְקַק הַזָּרַע הַזֶּה
לְהִיּוֹת חִקְיָקְתוֹ שֶׁל דְמוֹת אָדָם? אֲלֹא זֶה סוּד
עֲלִיוֹן. אָדָם הִרְאִשׁוֹן הִצְטִיר וְנִחְקַק בְּלִי נִקְבָּה.
הָאָדָם הַשְּׁנַי מִכַּח וְזָרַע שֶׁל זֶה נִחְקַק וְהִצְטִיר
בְּתוֹךְ הַנִּקְבָּה.

אָדָם הִרְאִשׁוֹן, חִקְיָקָה שֶׁל צִיּוֹר וְדְמוֹת הַגּוֹפֵן,
לֹא הָיָה בְּנִקְבָּה, וּבְלִי צִיּוֹר כָּלֵל הָיָה.
וְהִצְטִיר וְנִחְקַק לְמָטָה מִהָעוֹלָם הַבָּא, בְּלִי זָכָר
וּבְלִי נִקְבָּה, אוֹתָן אוֹתִיּוֹת נִגְלְמוּ בְּתוֹךְ הַמְּדָה,
וְהִצְטִיר וְנִחְקַק בְּהֵן סוּד שֶׁל אָדָם. וְהָאוֹתִיּוֹת
בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּסִדּוֹר שְׁלֵהֵן, מְסוּד שֶׁל הָאֹר
הִרְאִשׁוֹן, הִתְחִילוּ לְהַחְקִיק וְלְהִצְטִיר (אוֹתִיּוֹת), וְנִזְרַע
הָאֹר הַזֶּה בְּתוֹכּוֹ תוֹךְ הַמְּדָה. כְּשֶׁהִגִּיעַ לְתוֹךְ
הַמְּדָה וְהִפָּךְ לְמִים בְּתוֹךְ מִים, הִתְפַּשֵּׁט הָרְקִיעַ
בְּצִיּוֹר שֶׁל אָדָם דְמוֹת כְּרָאוּי.

לְאַחַר שֶׁהִתְקַשְׁטָה הַנִּקְבָּה אֵלָיו וְחָזְרוּ לְהִיּוֹת
פָּנִים בְּפָנִים, הִדְמוֹת הַזֶּה שֶׁל אָדָם נִכְנָסָה

בַּתְּשׁוּקָה אֶצֶל הַנִּקְבָּה, וְשֵׁם נִחְקֵק וְהֶצְטִיר כְּמוֹ
הַצּוּרָה שְׁלוֹ, וְעָלְיוֹ כָּתוּב (בראשית ה) וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָיו
כְּצִלְמוֹ וְגו'. זֶה הֶצְטִיר בְּתוֹךְ הַנִּקְבָּה מֵהַ שְׁלֵא
הָיָה אוֹתוֹ הֶרְאֵשׁוֹן, שֶׁהֶצְטִיר אוֹתוֹ רֵאשׁוֹן בְּתוֹכוֹ
בְּמִדְיָה בְּתוֹךְ הַמְדָּה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

כְּמוֹ זֶה לְמַטָּה. מֵהַ כָּתוּב לְמַטָּה? (שם ב) וְהָאָדָם
יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתֵּהָר וַתֵּלֵד אֶת קַיִן.
הַתְּחִילָה לְהוֹלִיד קוֹף בְּמַעֲיָה בְּכַח וְסִיוַע שֶׁל
אָדָם, אַחֵר שֶׁקִּבְּלָה זֶהְמָה מֵהַקוֹף הַזֶּה, וְלִכֵּן לֹא
כָּתוּב כָּאֵן וַיּוֹלֵד, אֶלָּא יָדַע וַתֵּהָר וַתֵּלֵד, וַיִּצְאָה
הַפִּסְלֵת בְּתוֹךְ הַנִּקְבָּה.

וַתוֹסֶף לְלֵדֵת אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל, וּבָזָה גַּם לֹא
כָּתוּב וַיּוֹלֵד, וְאָף עַל גַּב שֶׁמִּצַּד הַזָּכָר
הוּא הָיָה. אָבֵל הַמְקַטֵּרֵג תִּשָּׁשׁ וְשָׁבַר אֶת כַּחוֹ,
שֶׁהָיָה בְּאוֹת קוֹף הַתְּחִילוֹ הָאוֹתִיּוֹת לְהוֹלִיד.

כִּיּוֹן שֶׁנִּבְרְרָה הַפִּסְלֵת, הַתְּחִילוֹ הָאוֹתִיּוֹת לְהוֹלִיד
מִסּוּד הָאוֹת שׁ"ת תְּקוּן שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה
בְּהַסְכָּמָה כְּאַחַד. וְאִזּוֹ כָּתוּב, וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָיו
כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת, וְלֹא כָּתוּב וַתִּקְרָא.
וַיִּקְרָא הוּא, וְלֹא הִיא. הוּא קָרָא שְׁמוֹ שֵׁת. תְּקוּן
זָכָר וּנְקֵבָה כְּאַחַד שֶׁהָיוּ בְּהַסְכָּמָה אַחַת.

עוֹד הַתְּגַלְגְּלוֹ הָאוֹתִיּוֹת, וְחָזְרוּ לְהוֹלִיד אֶלְךָ שֶׁל
 אָדָם, וְהֵם אוֹתִיּוֹת בְּמָקוֹם שֶׁהוּא הַסִּיּוּם שֶׁל
 שְׁמוֹ, וּמִיְהוּ? נ'. וְאַחַר כָּךְ ו' וְלֹא ה', שֶׁהָרִי
 הַתְּעַבְרָה (הוֹלִידָה) בְּהֶבֶל. וְלָכֵן נָטַל אוֹת אַחֲרַת
 אַחֲרָיו ו', סִיּוּם בְּרֵאשִׁית שֶׁל שֵׁת ש', וְנִקְרָא אֲנוּשׁ.

אֲנוּשׁ, מֵה בֵּין הַשֵּׁם הַזֶּה לְשֵׁם שֶׁל אָדָם? אֵלֶּא
 אֲנוּשׁ לֹא הָיָה בְּתַקְףָּהּ, הוּא הָיָה בְּתַקּוֹנָם
 שֶׁל הָרֵאשׁוּנִים, (תהלים ח) מָה אֲנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ.
 וְכַתּוּב (איוב ז) מָה אֲנוּשׁ כִּי תִגְדְּלֶנּוּ וְגו', וְתִפְקְדֶנּוּ
 לְבַקְרִים לְרֹגְעִים תִּבְחָנֶנּוּ. וְעַל זֶה כָּתוּב (ישעיה נג)
 וְה' חָפֵץ דַּכָּאוֹ הַחֲלִי, שֶׁבַר הַגּוֹף וְכַח הַנֶּפֶשׁ
 הוֹרִישׁ שֵׁת לְאֲנוּשׁ יִרְשָׁה שֶׁהִיְתָה לוֹ לְקַבֵּל. וְאֵף
 הוּא הוֹרִישׁ לְבָנוֹ כָּךְ.

עוֹד הַתְּגַלְגְּלוֹ הָאוֹתִיּוֹת לְתַקֵּן אֶת הָעֵקֶם, וְחָזְרוּ
 לְהוֹלִיד אֶת קִינָן, זֶה הַתְּקוּן שֶׁל קִינָן וְהַתְּתַקֵּן
 תַּחֲתָיו, וְחָזְרוּ הָאוֹתִיּוֹת לְבִשְׁם אֶת הָעוֹלָמוֹת
 מִהָעֵקֶמִימוֹת שֶׁהִיְתָה. מִהֲלֵלֶאֱל, מ' סוּף שֶׁל
 אוֹתִיּוֹת אָדָם, ה' וְל' תְּקוּן שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הֶבֶל,
 וּמִשׁוּם שֶׁלֹּא הִרְשִׁיעַ כְּמוֹ קִינָן, לֹא הִתְחַלְפוּ
 הָאוֹתִיּוֹת מִשְׁמוֹ פָּרֵט לְאַחַת, שֶׁבְּמָקוֹם ב' הִיְתָה
 א' לְהִיּוֹת תְּקוּן יוֹתֵר.

עַד כָּאֵן הַתְּבִשָּׁם הָעוֹלָם וְהַתְּתַקֵּן הָעֵקֶם
 מִהָרָאשִׁית שֶׁל אָנוּשׁ, פָּרַט לְחֻטְאוֹ שֶׁל
 אָדָם שֶׁלֹּא הַתְּבִשָּׁם עַד שֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי.
 אֲבָל הַתְּקוּן שֶׁל הָעֵקֶמִימוֹת שֶׁל קִיֵּץ וְהַבֵּל הַתְּתַקֵּן
 וְהַתְּבִשָּׁם, אֲבָל הָעוֹלָם הָיָה בְּצַעַר וְעֲצָבוֹן עַד
 שֶׁבָּא נֹחַ, שֶׁכְּתוּב (בראשית ה) זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ
 וּמִעֲצָבוֹן יְדִינּוּ מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה ה'. וְחֻטְאוֹ
 שֶׁל אָדָם לֹא הַתְּבִשָּׁם עַד שֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר
 סִינַי וְקִבְּלוּ תוֹרָה, וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ תוֹרָה, אֲזִי
 הִנֵּר וְהָאֹר הַתְּתַקְּנוּ כְּאֶחָד.

וַעֲבָשׁוּ רַבּוֹתַי, אֲנִי מִבְּבֵל, וּבָנוּ שֶׁל רַב סַפְרָא
 אֲנִי, וְלֹא זָכִיתִי לְהוֹדֵעַ לְאַבִּי, וְנִטְרַדְתִּי
 לְכָאֵן וּפְחַדְתִּי, שֶׁהָרִי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת הֵם אֲרִיּוֹת
 בַּתּוֹרָה, וְקִבְּלְתִּי עָלַי שֶׁלֹּא אָמַר דְּבָרֵי תּוֹרָה לְפָנַי
 אִישׁ עַד שְׁנֵי חֲדָשִׁים, וְהַיּוֹם הַזֶּה הֵם נִשְׁלְמוּ.
 אֲשֶׁרִי חֲלָקִי שֶׁנִּפְגַּשְׁנוּ פָּה. הָרִים רַבִּי יוֹסִי אֶת
 קוּלוֹ וּבִכָּה, וְקָמוּ כֻלָּם וּנְשָׁקוּהוּ בְּרֹאשׁוֹ. אָמַר
 רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרִי חֲלָקְנוּ שְׁזָכִינוּ בְּדַרְךְ הַזֹּאת לְשִׁמְעַ
 דְּבָרֵי עֵתִיק הַיָּמִים מִפִּיךָ, מָה שֶׁלֹּא זָכִינוּ לְשִׁמְעַ
 עַד עַכְשָׁיו.

יֵשְׁבוּ כֻלָּם. אָמַר לָהֶם, רַבּוֹתַי, מִשְׂרָאִיתִי אֶת
 הַצַּעַר שֶׁל חָמִי וּבִתּוֹ שֶׁדְּחֻקִּים

וּמְצַטְעָרִים בְּנַפְשָׁם שְׁלֵא יִדְעָתִי אֶת בְּרַכַּת הַמְּזוֹן,
 אֲמַרְתִּי לָהֶם, שְׁעַד שְׁאֲדַע אֶת בְּרַכַּת הַמְּזוֹן לֹא
 אֶתְחַבֵּר עִם אֲשֵׁתִי כְּדֶרֶךְ כָּל הָעוֹלָם, וְאִף עַל גַּב
 שְׂיִכְלֹתִי לְשִׁמְשׁ בָּהּ בְּלִי חֲטָא, אִינִי רוֹצֵה לְעַבֵּר
 עַל דְּעָתָם, הוֹאִיל וְלֹא יִכְלֹתִי לֹאמַר דְּבַר עַד שְׁנֵי
 חֻדָּשִׁים. שְׁמַחוּ רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי וְחַמִּיו וּבְתוֹ,
 וּבְכוּ מֵרַב שְׁמַחָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּבִקְשָׁה מִמֶּנּוּ,
 כִּיּוֹן שְׁהִתְחַלֵּת, הָאֵר לָנוּ אֶת הַיּוֹם. אֲשֶׁרִי חֲלַקְנוּ
 בְּדֶרֶךְ הַזֶּה!

פְּתַח אוֹתוֹ יֵלֵד בְּבְרַכַּת הַמְּזוֹן וְאָמַר, כְּתוּב אֶחָד
 אוֹמַר וְאֶכְלֹת לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ, וְכְתוּב אֶחָד
 אוֹמַר (דְּבָרִים יד) וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ. הַפְּסוּקִים
 הִלְלוּ כְּשִׁישְׂרָאֵל הָיוּ שְׂרוּיִים בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה
 וְנִרְאוּ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ, הָיוּ
 מִתְקַיְמִים. עַכְשָׁו אֵיךְ מִתְקַיְמִים? מִי יְכוּל לְאָכַל
 לִפְנֵי ה' וְלִשְׂמַח לִפְנֵי ה'?

אַלְא וְדַאי כֶּךָ הוּא. בְּרֵאשׁוֹנָה כְּשִׁישַׁב אָדָם עַל
 שְׁלַחְנוּ לְאָכַל, מְבָרַךְ עַל הַלֶּחֶם הַמוֹצֵיא.
 מָה הַטַּעַם הַמוֹצֵיא וְלֹא מוֹצֵיא, שְׁהֲרִי כְּתוּב
 בּוֹרָא הַשָּׁמַיִם, וְלֹא כְּתוּב הַבוֹרָא. עוֹשֶׂה אֶרֶץ,
 וְלֹא כְּתוּב הָעוֹשֶׂה אֶרֶץ. מָה הַטַּעַם כָּאֵן הַמוֹצֵיא?

אָפֵא כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהֵם מְסוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
הַנִּסְתָּר, מְסִתְּפֶרֶת ה' מִשָּׁם, לְהִרְאוֹת שֶׁהָרִי
מֵעוֹלָם גָּנוּז וְנִסְתָּר הוּא. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁהֵם
מִהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן שֶׁנִּתְגַּלָּה יוֹתֵר כְּתוּב בְּה',
שְׁכָתוּב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, (עמוס ט)
הַקָּרָא לְמִי הֵיִם. כְּלָם הֵם מְסוּד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן,
וְאִם נִכְתָּב בְּשֵׁם הוּא בְּה', כְּמוֹ הָאֵל הַגָּדוֹל. וְכֵאֵן
שֶׁהוּא בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר (בגלוי) מְסוּד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
הוּא, כִּיּוֹן שֶׁמְבָרֵךְ אָדָם, שְׁכִינָה בָּאָה לְפָנָיו.
וְכֵּה שְׁאֵמֵר וְאֶכְלֶת לְפָנֵי ה' אֱלֹהֵיךָ, כְּאֵן נִכְלָל
לְדַבֵּר בְּדַבְרֵי תוֹרָה, שְׁכָךְ צְרִיךְ, הוֹאִיל
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפָנָיו, לְקַיֵּם אֶת הַכְּתוּב,
(יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי ה'. וְכָתוּב (דברים יד)
וְאֶכְלֶת שָׁם לְפָנֵי ה' אֱלֹהֵיךָ.

הוֹאִיל וְעוֹמֵד אָדָם לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ, צְרִיךְ גַּם לְרַחֵם
עַל הָעֲנִיִּים, לְתַתּ לָהֶם כְּמוֹ שֶׁהוּא נִתֵּן לוֹ
לְאֹכַל, (ומי שאוכל לפני המלך הקדוש, צריך) כְּמִי שֶׁאוֹכֵל לְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ, וְצְרִיךְ שְׁלֹא יִמָּצֵא בַלְעֵז עַל
שְׁלַחָנוֹ, שֶׁהָרִי בַלְעֵנוֹת הִיא מֵהַצַּד הָאַחֵר, וְסוּד
זֶה – (בראשית כה) הִלְעִיטָנִי נָא, דֶּרֶךְ בַלְעֵנוֹת, וְכָךְ
צְרִיךְ לְצַד הָאַחֵר, וְכָתוּב (משלי יג) וּבִטָּן רִשְׁעִים
תַּחֲסֹר. וְעַל זֶה וְאֶכְלֶת לְפָנֵי ה' אֱלֹהֵיךָ כְּתוּב, וְלֹא

לפני הצד האחר. וצריך שלא יתעסק בדברים
 בטלים ובצרכי סעודה (יפה), וצריך להתעסק
 בדברי תורה, שהרי כשדברי תורה נאמרים על
 שלחן, נותן אותו האדם כח לרבנו.

ישמחה לפני ה' אלהיך – זוהי כוס של
 ברכה. כשמברך אדם בכוס של
 ברכה, צריך לשמח ולהראות שמחה ולא עצב
 כלל. כיון שנוטל אדם כוס של ברכה, הקדוש
 ברוך הוא עומד על גבו, והוא צריך לעטף
 ראשו בשמחה ולברך על הכוס במושב
 שלשה: נברך שאכלנו משלו.

ובטובו חיינו, זה צריך רצון למעלה אל עתיק
 העתיקים, ועל זה היא בדרך נסתר.
 ובטובו, ולא מטובו. ובטובו, זה הימין (מינו)
 העליון, ומטובו זו דרגה אחרת שבאה מצד
 הימין, והיא דרגה למטה ממנו, משום שבאותו
 הטוב נבנה העולם ובו נזון.

למה נקרא טוב ולמה נקרא חסד? הטוב הוא
 כשכולל הכל בתוכו ולא מתפשט לרדת
 למטה. חסד – כשיורד למטה ועושה טוב בכל
 הבריות, בצדיקים וברשעים, ולא חושש, ואף

על גב שדרגה אחת היא. מנין לנו? שכתוב (תהלים
 38) אך טוב וחסד ירדפוני. אם טוב, למה חסד?
 ואם חסד, למה טוב, שהרי באחד מספיק? אלא
 טוב כולל הכל בתוכו, ולא התפשט למטה. חסד
 יורד ומתפשט למטה וזן לכל הצדיקים
 והרשעים כאחד.

וכאן, כיון שאמר ובטובו חיינו, חזר ואמר,
 הזן את העולם כלו בטובו בחסד, זהו
 שכתוב (תהלים קלו) נותן לחם לכל בשר כי לעולם
 חסדו. ועל זה הזן את הכל, לצדיקים ולרשעים,
 לכל. זה נקרא ברכת ימין. השמאל אינו בברכת
 המזון, ולכן שמאל לא תסיע לימין.

שכיון שברך ברכה, ימין (שמאל), צריך לדבק את
 ארץ החיים בימין, להזון משם ולפרנס
 ולתת מזון לכל, ולכן השנייה ברכת הארץ, וצריך
 להזכיר בה ברית ותורה: ועל בריתך שחתמת
 בכשרנו, ועל תורתך שלמדתנו. להראות
 שמאותו טוב נזון ברית ותורה, שהוא התקון של
 הטוב הזה.

מכאן למדנו שנשים פטורות מברכת המזון
 לצאת ידי חובה, שהרי אין בהן תורה

ובְּרִית. וְלַחֲתָם עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוּן, זֶה שְׂדֵבְקוֹת כְּאֶחָד בְּחֶסֶד. עַל הָאָרֶץ – זֶהִי אָרֶץ הַחַיִּים. וְעַל הַמְּזוּן – זֶהוּ חֶסֶד. הֵרִי כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה בְּדִבְקוֹת אַחַת.

הַתְּפִשְׁטוֹת הַטּוֹב הִיא הוֹדָאָה שֶׁנִּקְרָאת חֶסֶד, וְעַל זֶה הוּא אוֹמֵר נוֹדָה לָךְ עַל כֶּף וְעַל כֶּף נְסִים וְאוֹתוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ מֵצַד הַטּוֹב. וְאִם תֹּאמַר, וְהֵרִי כְּתוֹב נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, זֶהוּ מֵצַד הַיָּמִין – לֹא כֶּף, אֲלֵא כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵרְאֵה עַל אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ.

וְאִם תֹּאמַר, נֶצַח בְּיָמִין – הֵרִי כְּתוֹב נְעֻמוֹת, וְכְתוֹב (שְׂמוּאֵל-ב כג) וְנָעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל, (בִּימִינְךָ נֶצַח) וְזֶה שְׂמָאֵל, וְכָל שְׂמָאֵל נִכְלָל בְּסוּד הַיָּמִין. אֲבָל הוֹדָאָה, מוֹדָה עַל הַיָּמִין, לְהִרְאוֹת שֶׁהֵרִי מִמֶּנּוּ יֵצֵא, וְזוֹ הַתְּפִשְׁטוֹת הַטּוֹב שֶׁהַתְּפִשֵּׁט בְּאָרֶץ הַחַיִּים.

מָה הַטַּעַם אֵין כָּאֵן שְׂמָאֵל? מִשּׁוּם שֶׁאֵין לוֹ חֵלֶק לְצַד הָאַחַר בְּמְזוּנָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְאִם מִתְעוֹרֵר שְׂמָאֵל, יִתְעוֹרֵר עִמּוֹ הַצַּד הָאַחַר, וְהֵרִי הוּא מְכַר בְּכוֹרְתוֹ וְחֵלְקוֹ לִיעֶקֶב אָבִינוּ. וְהֵרִינוּ נוֹתְנִים לוֹ חֵלְקוֹ לְאוֹתוֹ מְקַטְרֵג בְּזִהְמָה שֶׁל מַיִם

אחרונים, ואם אין זהמה, הרי חלקו באותו
מאכל שקרבו בו ידים.

וְלָבֵן אין לו חלק עמנו. והואיל ואין לו חלק
עמנו, שהרי נטל חלקו, אין לנו להעיר
השמאל כלל, שלא יתעורר המקטרג לטל שני
חלקים, אחד למטה ואחד למעלה, כמו בכור.
שהרי מכר את בכורתו ליעקב אבינו – חלקו
למטה, ואין לו למעלה כלום. ישראל נוטלים
למעלה, ועשו נוטל למטה, ועל זה לא יקרבו
השמאל כלל בברכת המזון.

כִּיּוֹן שמתברכת ארץ החיים הזו מצד הימין
ומקבלת מזון, אזי מבקשים רחמים על
הכל. רחם ה' אלהינו על ישראל עמו ועל
ירושלים עירו וגו'. שהרי מאותו מזון וספוק של
ארץ החיים נזכה בה אנחנו ובית המקדש,
שיבנה בית המקדש למטה באותם רחמים.

ובשבת, כשהדין לא נמצא להיות נצח והוד
כלל החסדים, אומר רצה והחליצנו,
להיות שניהם, (ישעיה נד) חסדי דוד הנאמנים, ועל
זה אל תהי צרה ויגון וכו', שהרי רצה ומודים
הם חסדי דוד, ושם שלום שאמרנו בתפלה

בְּבִרְכַּת עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ.

הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, שֶׁהַכֹּל בָּא מִצַּד הַיָּמִין וְלֹא
מִצַּד הַשְּׂמָאל כְּלוּם. מִי שֶׁמְבָרֵךְ בְּרִכַּת
הַמְּזוֹן, הוּא נוֹטֵל בְּרִכּוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה מִכָּלֶם,
וּמִתְבָּרֵךְ בְּכֹלֶל שֶׁל בְּרִכַּת הַמְּזוֹן, וְעַל זֶה יֵשׁ
לוֹ אַרְךְ חַיִּים. מִי שֶׁנוֹטֵל כּוֹס שֶׁל בְּרִכָּה
וּמְבָרֵךְ עָלָיו, כָּתוּב (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא. מִי הַיְשׁוּעוֹת? זֶה הַיָּמִין, שֶׁהוּא מוֹשִׁיעַ
מִכָּל הַמְּקַטְרָגִים שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁכָּתוּב (הוֹשִׁיעָה לוֹ
יְמִינוֹ) וַתּוֹשַׁע לוֹ יְמִינוֹ, וְכָתוּב (תהלים ס) הוֹשִׁיעָה
יְמִינֶךָ וְעַנְיִי.

בֵּין כַּף הָאֵיר הַיּוֹם, קָמוּ כָּלֶם וּנְשָׁקוּהוּ. אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, וַדָּאי יוֹם מְשֻׁתָּה הוּא הַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹא
נִצָּא מִכָּאן עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה מְשֻׁתָּה לְכָל הָעִיר. זֶהוּ
מְשֻׁתָּה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בּוֹ. לְקַחוּ אֶת
אֲשֵׁתוֹ וּבְרַכּוּ אוֹתָהּ בְּכִמָּה בְּרִכּוֹת. עֲשׂוּ שְׂאֲבִיָּה
יִתְקַן בֵּית אַחַר לְשִׁמְחָה, כְּנִסּוּ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי הָעִיר
לְאוֹתָהּ שִׁמְחָה, וְקִרְאוּ לָהּ כְּלָה, וְשִׁמְחוּ עִמָּם כָּל
אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְהוּא שִׁמַּח עִמָּם בְּדַבְּרֵי תוֹרָה.

פְּתַח הוּא עַל הַשְּׁלֶחֶן וְאָמַר, וְעֲשִׂיתָ אֶת
הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכַּן עֲצֵי שֹׁטִים עַמְדִים.

כְּתוּב כָּאֵן עֲמָדִים, וְכְתוּב שָׁם (ישעיה ו) שְׂרָפִים
 עֲמָדִים. מֵה לְהֵלֵן שְׂרָפִים, אִף כָּאֵן גַּם שְׂרָפִים.
 אֵלו הַקְּרָשִׁים עוֹמְדִים בְּתַקּוּנֵי כֻלָּה וְסוּבְבִים
 סְבִיב הַחֶפֶה, לְהַשְׁרוֹת בְּאוֹתָהּ חֶפֶה רוּחַ עֲלִיּוֹנָה
 (סוד עֲלִיּוֹן). כְּמוֹ כֵן הַכֹּלָה לְמַטָּה צָרִיךְ לְתַקֵּן חֶפֶה
 לְכִסּוֹתָהּ בְּתַקּוּנֵי יָפִי לְכַבּוֹד כֻּלָּה אַחֲרַת שְׂבָאָה
 לְשָׁרוֹת שָׁם בְּשִׂמְחָה לְכֻלָּה הַתְּחַתּוֹנָה.

וּמִשׁוּם כְּבוֹד אוֹתָהּ הַכֹּלָה הָעֲלִיּוֹנָה צָרִיךְ
 לַעֲשׂוֹת כְּסוּי שֶׁל יָפִי בְּכֹל תַּקּוּנֵי יָפִי,
 לְזַמֵּן אֶת הַכֹּלָה הָעֲלִיּוֹנָה לְאוֹתָהּ שִׂמְחָה. כְּמוֹ זֶה
 בְּכֹל מִילָה שֶׁל הַבְּרִית לְמַטָּה צָרִיךְ לְתַקֵּן כְּסֵא
 אַחַר בִּיפִי לְבַעַל הַקִּנְיָאָה שֶׁל אוֹת הַבְּרִית שְׂבָא
 לְשָׁם. אִף כָּאֵן בְּכֹל חֶפֶה צָרִיךְ תַּקּוּנֵי יָפִי לְכִסּוֹת
 אֶת הַחֶפֶה לְכַבּוֹד הַכֹּלָה סֵתֵם.

שְׂהָרִי זֶה כְּמוֹ שְׂזוֹ עוֹמְדָת. זֶה עוֹלָה בְּשִׁבְעַת
 בְּרָכוֹת, וְזוֹ עוֹלָה בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת.
 וְכִשְׁעוֹלָה בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת, אֲזִי נִקְרָאת כֹּלָה. וְלִכֵּן
 אֲסוּר לְשַׁמֵּשׁ בָּהּ עַד שֶׁנִּכְלָלָת בְּאוֹתָן שְׁבַע בְּרָכוֹת
 כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה.

אוֹתָן שְׁבַע בְּרָכוֹת יוֹרֶשֶׁת הַכֹּלָה מֵרוּחַ (מסוד)
 עֲלִיּוֹנָה, מְקוּם שֶׁכֹּל הַבְּרָכוֹת שׁוֹפְעוֹת

מַשֵּׁם. שֵׁשׁ בְּרָכוֹת הֵן שֶׁהַכֹּלָה מְתַבְּרַכֵת מֵהֵן, וְאַתָּה אָמַרְתָּ שֶׁהֵן שֶׁבַע? אֲלֵא הַשְּׁבִיעִית הִיא שֶׁמְקַיֶּמֶת אֶת כָּלָן.

רַב הַבְּרָכוֹת עַל הַיַּיִן לָמָּה? אֲלֵא שֶׁהוּא הַצַּד שֶׁמְשַׁמַּח אֶת הַכֹּל עַל אוֹתוֹ יַיִן שֶׁמְשַׁמֵּר בְּעַנְבָיו תָּמִיד. וּמִשּׁוֹם כֵּן הַבְּרָכָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל אוֹתָן הַשְּׁבַע הִיא סוּד שֶׁל הַיַּיִן, יַיִן עוֹשֶׂה פְּרִי (שְׁמִחָה) בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. גִּפְּן נוֹטֵלֶת הַכֹּל, וּמוֹצִיָּאָה פְּרִי לְעוֹלָם, וְהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל שְׁמִחָה הִיא מְשַׁמָּאל, שֶׁכָּתוּב (שִׁיר ב) שֶׁמָּאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְנֹו תַחֲבֻקְנִי. וְאוֹתוֹ עֵץ חַיִּים עוֹשֶׂה פְּרוֹת וְנִצָּנִים (בְּאוֹתָהּ גִּפְּן) בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַזֹּו, וְזוֹהִי הַבְּרָכָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַכֹּל. (בוֹרָא פְּרִי הַגִּפְּן).

הַיְשָׁנְיָהּ, שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבּוּדוֹ, הַסוּד שֶׁל הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה, שְׁמִחַת הַחֲבוּר, שֶׁנוֹטֵל אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת מִסוּד הַיַּיִן לְעֲשׂוֹת פְּרוֹת בְּאוֹתָהּ גִּפְּן, שֶׁהִרִי בְּרִאשׁוֹנָה אוֹתוֹ פְּרִי (שְׁמִחָה) יוֹרֵד מְלַמְעָלָה דֶּרֶךְ הָאֵיבָרִים, וְשׁוֹפֵעַ לְבְרִית הַקְּדוּשָׁה לְהַשְׁפִּיעָה בְּאוֹתָהּ הַגִּפְּן, וְזֶה מִצַּד הַיַּיִן, שֶׁהִרִי אֵין פְּרִי נִמְצָא אֲלֵא בַיַּיִן. הַשְּׁמָאל מְתַעוֹרֵר וְהַיַּיִן עוֹשֶׂה.

אַחַר כִּף נִכְלָל הַשְּׂמַאל בְּיָמִין וְהַיְמִין בְּשְׂמַאל לְהִיּוֹת סוּד שֶׁל אָדָם, וְלִכֵּן הַשְּׂלִישִׁית הִיא יוֹצֵר הָאָדָם. וְעַל זֶה יַעֲקֹב, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, דְּמוּתוֹ שֶׁל אָדָם הוּא הָיָה.

הַרְבִּיעִית הִיא עֲמוּד אֶחָד שֶׁל יָרֵךְ יָמִין. הַחֲמִישִׁית – שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגֵּל עֲקֶרֶת הַבַּיִת בְּשִׂמְחָה בְּקִבוּץ וְכִנוּס בְּנֵיהָ מְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְזֶה סוּד שֶׁל יָרֵךְ אַחֲרָת שְׂמַתְחַבֶּרֶת בְּיָרֵךְ שְׂמַאל לְלַכֵּת וְלִכְנֹס אֶת כָּל הַצְּדָדִים, וְכִנוּס הַבָּנִים, וְאַהֲבָה לְהַכְנִיסֵם בֵּין הַבְּרָכִים.

וּבְאוֹתָם הַשָּׁנִים שֶׁהַנְּבִיאִים שׁוֹרִים בְּתוֹכָם, שְׂמַחַת עֲקֶרֶת הַבַּיִת. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם שֶׁהָרִי שְׂתֵי עֲרֻבוֹת לֹא עוֹשׂוֹת נִצָּנִים וּפְרוֹת, וְכִנוּס הַבָּנִים אֲלֵיהֶם הֵם פְּרוֹת וְנִצָּנִים שְׁלֵהֶם, וְלֹא מְעִירִים כִּנוּס שֶׁל בְּנֵיהָ אֲלֵיהָ, רַק בְּנִבְיָאִים.

בְּרָכָה שְׂשִׁית – שְׂמַחַת תְּשִׂמַח רַעִים הָאֲהוּבִים, מְקוּם שֶׁל רְצוֹן וְשִׂמְחָה וְאַחֻוּהַ נִמְצָאִים, הַעֲמוּד שֶׁל כָּל הָעוֹלָם שֶׁנִּקְרָא צְדִיק, וְצְדִיק וְצָדֵק הֵם רַעִים וְאַהוּבִים שֶׁלֹּא זָזִים זֶה מִזֶּה. עַד כָּאן שֵׁשׁ בְּרָכוֹת שֶׁכֻּלָּה מִתְּבָרְכַת מֵהֵן.

הַבְּרָכָה הַשְּׁבִיעִית מְקַיֶּמֶת הַכֹּל, וּמַהֲשִׁבֵּיעִית
הזו הכל מתברכים ודאי, כָּלֵל שֶׁל
עֶשֶׂר אֲמִירוֹת, מִשׁוֹם שָׁזוּ כּוֹלֶלֶת מַעֲלָה וּמִטָּה,
וְלִכֵּן כָּלוּלִים בָּזוּ עֲשָׂרָה מִיְּנֵי שְׂמֻחָה: שְׂשׁוֹן,
שְׂמֻחָה, חֲתָן, (וְכֵלָה, גִּילָה, דִּיצָה, אֶהְבָּה, וְאַחֲוָה, שְׁלוֹם) וְכֵלָה,
אֶהְבָּה, אֲחֻוָה, גִּילָה, רְנָה, דִּיצָה, חֲדוּוָה, שְׁלוֹם
וְרַעוּת. לַהֲיוֹת הַכֵּלָה שְׁלֵמוֹת הַכֹּל.

אֲשִׁרְיָהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם זָכוּ לַמִּטָּה כְּמוֹ
שְׁלֵמַעֲלָה, עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (שמואל-ב ז)
וּמִי כְעֶמְקֵךְ כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ. שְׂמַחוּ כֻלָּם
כָּל אוֹתוֹ יוֹם בְּדַבְּרֵי תוֹרָה, וְכֹל בְּנֵי הָעִיר עָשׂוּ
אוֹתוֹ רֵאשׁ עֲלִיָּהֶם. לְיוֹם אַחַר קָמוּ רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי
חֲזִיָּא, וּבִרְכוּ אוֹתָם וְהִלְכוּ לְדַרְכָּם.

כִּשְׁהִגִּיעוּ לְרַבִּי שְׂמַעוֹן, הָרִים עֵינָיו וַרְאָה
אוֹתָם. אָמַר, מִסְתַּכֵּל הָיִיתִי בְּכֶם
הַיּוֹם הַזֶּה, וַרְאִיתִי אֶתְכֶם שְׁנֵי יָמִים וְלִילָה
שְׁהִייתֶם בְּמִשְׁכְּנֵנוּ שֶׁל אוֹתוֹ נֶעַר מְטַטְרוֹן, וְאוֹתוֹ
נֶעַר הָיָה מְלַמֵּד אֶתְכֶם סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּשִׂמְחַת
הַתּוֹרָה. אֲשִׁרֵי חֲלַקְכֶם בְּנֵי!

סִדְרוּ כֻלָּם אֶת הַדְּבָרִים לְפָנָיו, וְסַחוּ לוֹ אֶת
הַמַּעֲשֵׂה. אָמַר לָהֶם, אֲשִׁרְיָכֶם וְאֲשִׁרֵי

חֶלְקִי, שְׁהֲרִינִי נִזְכָּר יוֹם אֶחָד שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ עִמִּי
 בְּדֶרֶךְ רַב סִפְרָא אָבִיו, וּבִרְכָתִי אוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר נִפְרַד
 מִמֶּנִּי שְׁיִהְיֶה לוֹ בֶּן אֲרִיָּה בְּתוֹרָה, וְלֹא בִּרְכָתִי
 אוֹתוֹ שֶׁהוּא יִזְכֶּה בּוֹ. אֲשֶׁרִי חֶלְקְכֶם בְּנִי, עֲלִיכֶם
 כְּתוּב (ישעיה נד) וְכֹל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי ה'.

דְּבַר אַחַר וְכֹל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי ה' – וְכִי כָּל הַבְּנִים
 שֶׁהֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אֶת כָּלֶם מְלַמֵּד הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא תוֹרָה? כֵּן. שְׁהֲרִי בְּשַׁעָה שְׁאוֹתֶם
 תִּינּוּקוֹת לּוֹמְדִים תוֹרָה, הַשְּׂכִינָה בָּאָה וְנוֹתַנָּת
 לָהֶם כַּח וְחֹזֵק לְלַמֵּד תוֹרָה. שְׁאֲלַמְלֵא סִיּוּעוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין אוֹתֶם הַתִּינּוּקוֹת
 יְכוּלִים לְסַבֵּל.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה מְצוּי יוֹם אֶחָד לְיַד הַפֶּתַח שֶׁל
 לוֹד, וְרַבִּי חֲזִיָּא עִמּוֹ. פָּגַשׁ בּוֹ תִינּוּק אֶחָד.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְתַרְצֶה (יעזרר) בְּעוֹלָם עֲכָשׁוּ לְיָמִים מְעַטִּים
 גְּלָגוּל גְּדוּל לְמַלְכֵי הָאָרֶץ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה. וְדַאי
 שְׁבַעֲוֹד שֶׁהֵם מְצִיָּקִים אֵלֶּה לְאֵלֶּה, יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ
 בְּתוֹךְ רְוָחָה.

אָמַר אוֹתוֹ תִינּוּק, וְהֲרִי בְיוֹם זֶה הַתְּחִילָה
 הַתְּעוֹרְרוֹת זֹו, שְׁהֲרִי בְיוֹם זֶה דְּמִים

רבים נשפכים בעולם. אמר לו רבי חייא, מנין
 לו לזה התינוק? אמר רבי שמעון, לפעמים
 נבואה נופלת בפני התינוקות ומתנבאים יותר
 מאחד הנביאים.

אמר אותו תינוק, וכי תמיהה היא שתהיה
 לתינוקות נבואה?! והרי הוא פסוק שלם.
 מנין לנו? שכתוב וכל בניך למודי ה'. הם ודאי
 למודי ה', ונבואה יוצאת מהם, מה שאין כן לכל
 העולם, אלא לישראל לבדם, שכתוב בהם וכל
 בניך למודי ה', ומשום כך יוצאת מהם נבואה.
 בא רבי שמעון ונשקו. אמר, מימי לא שמעתי
 את זה, רק עכשו.

זו מצות הקדוש ברוך הוא למשה, ועשית את
 הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. (הכל כדגמא
 העליונה) (פתח רבי יצחק) וכתוב (ישעיה ו) שרפים עמדים
 ממעל לו שש כנפים וגו'. מעשה המשכן באותם
 קרשים כמו אותם השרפים, (במקום זה) אלה
 עומדים ואלה עומדים.

ואם תאמר, והרי כל חילות השמים כלם
 עומדים, כמו שנאמר ונתתי לך מהלכים
 בין העמדים האלה, וכתוב וכל צבא השמים

עֲמָדִים עָלָיו וְגו', שְׁהָרִי כָּל הַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיּוֹנִים
 אֵין לָהֶם כְּרַעִים, וְכֹלָם עוֹמְדִים בְּקִימָה? אֵלֵא
 וְדַאי כָּלָם עוֹמְדִים, וְלִפְעָמִים אֵלֵא נִקְרְאִים
 שְׂרָפִים, וְלִפְעָמִים עוֹלִים בְּשֵׁם אַחַר, אָבֵל אֵלֵא
 כָּלָם עוֹמְדִים בְּשֵׁם אֶחָד.

וּפְסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ, (רְבִי יִצְחָק פֶּתַח) כְּתוּב (תהלים כג)
 מִזְמוֹר לְדָוִד ה' רֵעִי לֹא אֶחְסָר. הָרִי
 נִתְבָּאֵר, מַה בֵּין מִזְמוֹר לְדָוִד וּבֵין לְדָוִד מִזְמוֹר?
 וְכַאֲן שְׂכִינָה קִדְמָה וּבָאָה וְשָׂרְתָה עָלָיו בְּרֵאשׁוֹנָה.
 ה' רֵעִי, וְכִי לָמָּה שְׂכִינָה קִדְמָה לְכַאֲן, וְהָרִי דָוִד
 צָרִיךְ לְהִקְדִּים (לְעוֹרֵר) בְּרֵאשׁוֹנָה, הוֹאִיל וּמִבְקָשׁ
 מְזוֹנֵנוּ מֵעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?

אֵלֵא וְדַאי שְׂכִינָה קִדְמָה וּבָאָה וְשָׂרְתָה עָלָיו
 וְהֵעִירָה אוֹתוֹ לְשַׁבַּח לְמֶלֶךְ אֵת הַשְּׁבַח
 הַזֶּה וּלְבַקֵּשׁ מְזוֹנוֹת מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, שְׁהָרִי כֶּף
 צָרִיךְ עַל דְּבַר שֶׁל מְזוֹן שֶׁהִיא רוּצָה וְהָרָצוֹן
 שְׁלָהּ, שְׁכָל בְּנֵי הָעוֹלָם יִבְקָשׁוּ מְזוֹנוֹת. מִשׁוּם
 שְׂכַאֲשֵׁר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְהוֹרִיד מְזוֹנוֹת
 לְעוֹלָם, הִיא נוֹטֶלֶת בְּרֵאשׁוֹנָה, וְעֲלִיָּהּ יוֹרְדִים
 מְזוֹנוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וּמִשׁוּם כֶּף הִיא הַקְּדִימָה
 לְדַבֵּר זֶה שֶׁל מְזוֹנוֹת, וְשָׂרְתָה עַל דָּוִד.

סדר הלימוד ליום יב שבט [יום 130 בשנה]

ה' רעי - ה' הרועה שלי. פְּרוּעָה הַזֶּה שְׁמַנְהִיג צֵאנוּ בְּמָקוֹם שֶׁל דְּשָׁאִים וְעֲשָׂבִים שְׁלֹא חָסְרוּ דָּבָר, אִף כִּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא הַרְוֵעָה שְׁלִי לְזוֹן אוֹתִי בְּכָל מָה שְׁאֲנִי צָרִיךְ. דְּבָר אַחַר ה' רעי - שְׁנִינוּ שְׁקָשִׁים מְזוֹנוֹת שֶׁל אָדָם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ קְרִיעַת יַם סוּף. כָּאֵן הֵם שְׁנֵי גּוֹנִים, וְשְׁנֵיהֶם בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.

אֶחָד בְּשָׁבִיל שְׁכָל מַעֲשָׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִין וְאֱמֶת, וְעַל הַדִּין וְהָאֱמֶת מִתְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָם, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל זְמַן וְזְמַן דֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּדִין, אֶת הַצְּדִיקִים וְאֶת הַרְשָׁעִים וְאֶת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים יא) כִּי צְדִיק ה' צְדָקוֹת אָהֵב. וּכְשֶׁהוּא דֵּן בְּנֵי אָדָם וְרוֹאֶה בְּנֵי אָדָם כְּמָה רְשָׁעִים וְכְמָה חַטָּאִים לְפָנָיו, אִזְ קָשָׁה בְּעֵינָיו לְתַתּ לָהֶם מְזוֹן בְּכָל זְמַן, כִּי יֵשׁ לוֹ לְזוֹן אֶת הַרְשָׁעִים וְאֶת אוֹתָם שְׁחוּטָאִים.

וְהוּא עוֹשֶׂה עִמָּהֶם לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וְזֶן וּמְפָרְנֵס אוֹתָהּ כְּפִי הַחֶסֶד הָעֲלִיּוֹן שְׁנַמְשָׁךְ וְנִשְׁפָּע עַל כָּל (הַעֲמִים וּבְנֵי) בְּנֵי הָעוֹלָם, וּבוֹ הוּא זֶן וּמְפָרְנֵס אֶת הַכֹּל, אֶת הַצְּדִיקִים וְאֶת הַחֲסִידִים

וְאֵת הַרְשָׁעִים, וְאֵת כָּל אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם, וְאֵת כָּל
הַחַיּוֹת וּבְהֵמֹת הַשָּׂדֶה וְעוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, מִקְרָנֵי
רְאֵמִים וְעַד בֵּיצֵי כְנָיִם, וְלֹא נִשְׁאָר בְּעוֹלָם מִי
שְׂאִינוּ זֶן וּמִפְרָנֶס אֶת הַכֹּל, אִף עַל גַּב שְׂקֻשָּׁה
לְפָנָיו, לְפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי הָעוֹלָם, כְּקָרִיעַת יַם סוּף.

וְכִי קָרִיעַת יַם סוּף קָשָׁה לְפָנָיו, וְהָרִי כְּתוּב (נחום
א) גֹּעַר בַּיָּם וַיִּבְשָׁהוּ, (עמוס ט) הַקָּרָא לְמִי הֵיִם
וַיִּשְׁפְּכֶם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וְהָרִי כִּיּוֹן שְׂעָלָה רְצוֹן
לְפָנָיו, הַכֹּל לְפָנָיו כְּאִין הוּא חָשׁוּב, וְאַתָּה אִמְרַתָּ
שְׂקָרִיעַת יַם סוּף קָשָׁה לְפָנָיו?!

אָא, בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל עָבְרוּ לַיָּם וְרָצָה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְקַרְעַ לָהֶם אֶת יַם סוּף, בְּאֵ
רֵהב, אוֹתוֹ מְמַנֶּה עַל מְצָרִים, וּבִקְשׁ דִּין מִלְּפָנָיו
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לְפָנָיו, רַבּוֹן הָעוֹלָם,
לָמָּה אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת דִּין עַל מְצָרִים וְלְקַרְעַ
אֶת הַיָּם לְיִשְׂרָאֵל, הָרִי כָּלֶם רְשָׁעִים לְפָנֶיךָ, וְכָל
דְּרָכְךָ בְּדִין וְאַמֶּת? אֵלֶּה עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת,
וְאֵלֶּה עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. אֵלּוּ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת,
וְאֵלּוּ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת. אֵלּוּ שׁוֹפְכֵי דָמִים, וְאֵלּוּ
שׁוֹפְכֵי דָמִים.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הָיָה קָשָׁה לְפָנָיו לַעֲבֹר עַל דְּרָף
הַדִּין. וְהָרִי יִשְׂרָאֵל הָיוּ נוֹסְעִים עַל

הַיָּמִים, שְׁכָתוּב (שמות יד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מֶה תַצַּעַק אֵלַי דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. וְהָיָה קָשָׁה לְפָנָיו לַעֲבֹר עַל הַדִּין וְלִקְרַע לָהֶם אֶת יַם סוּף, וְאֶלְמָלָא שְׁהַשְׁגִּיחַ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוֹת אַבְרָהָם שְׁהַקָּדִים בְּבִקְרָר לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת רְבוּנוּ וּרְצוֹנוֹ, כְּכָתוּב (בראשית כב) וַיִּשְׁכֶם אַבְרָהָם בְּבִקְרָר – כָּלֵם הָיוּ אוֹבְדִים בְּיָם, מִשׁוּם שֶׁכָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה הָיָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִין עַל יִשְׂרָאֵל.

שְׁשָׁנִינוּ, מֶה שְׁכָתוּב וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלִּילָה, מִלְּמַד שֶׁבְּאוֹ מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים לְשַׁבַּח בְּאוֹתוֹ לִילָה לְפָנָי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַאֲמַר לָהֶם: וְכִי (בְּנֵי) מַעֲשֵׂי יָדַי טוֹבְעִים בְּיָם וְאַתֶּם מְשַׁבְּחִים לְפָנָי?! מִיָּד – וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלִּילָה. מֶה כָּתוּב? וַיְהִי בְּאַשְׁמֶרֶת הַבִּקְרָר. הַשְׁגִּיחַ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוֹת אַבְרָהָם שְׁהַקָּדִים בְּבִקְרָר לַעֲשׂוֹת רְצוֹן רְבוּנוּ, כְּכָתוּב וַיִּשְׁכֶם אַבְרָהָם בְּבִקְרָר. אִזְ חָזַר הַיָּם, וּבְרַחוּ הַמַּיִם מִלְּפָנָי יִשְׂרָאֵל.

שְׁכָתוּב, וַיֵּשֶׁב הַיָּם לְפָנוֹת בְּקָר לְאִיתָנוּ. וְשָׁנִינוּ, לְאִיתָנוּ – לְתַנְאוּ, לְאוֹתוֹ תְּנָאֵי שְׁהַתְּנָה עִמּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁבְרָא אֶת הָעוֹלָם. לְאִיתָנוּ, כָּתוּב כָּאֵן לְאִיתָנוּ, וְכָתוּב שָׁם (תהלים פט)

מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֲזָרְחִי, וְעַל זֶה לְפָנוֹת בְּקָר,
בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַקְּדִים אֲבָרְהֵם לַעֲשׂוֹת רְצוֹן רַבּוֹנוֹ
אֲז נִקְרַע הַיָּם, (כָּאֵן וַיִּהְיֶה אֶת מַחְנֵה מִצְרַיִם) וְלִכֵּן קָשָׁה הָיָה
לְפָנָיו קְרִיעַת יַם סוּף.

כְּמוֹ כֵּן קָשִׁים הַזְּוֹגִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
כְּקְרִיעַת יַם סוּף. מֵה קְרִיעַת יַם סוּף הֶרַג
אֶת אֵלֶּה בְּצַד הַזֶּה, וְקַיִם אֶת אֵלֶּה בְּצַד הַהוּא
– אִף כָּאֵן בְּזְוֹגִים, כְּתוּב (תהלים סח) מוֹצִיא
אֲסִירִים בְּפוֹשְׁרוֹת, וְשָׁנִינוּ – בְּכִי וְשִׁירוֹת. מִמִּית
אֶת זֶה, וְנוֹתֵן אֶת אֲשֶׁתּוֹ לָזֶה, וְלִפְעָמִים לְרָשָׁע
מִזְדַּמְּנַת אִשָּׁה מְעַלָּה. אֲבָל סוּדוֹת נִסְתָּרִים הֵם
בְּכֹל, וְהַכֹּל הוּא בְּדִין. וְמֵה שֶׁהֶעִירוּ הַחֲבָרִים
בְּזֶה, וַדָּאֵי כֶּךָ הוּא.

וְמֵה שֶׁהֶעִירוּ לְפָנֵי וְלֹא מִלְּפָנֵי – לְפָנֵי אוֹתוֹ
שְׁעוֹמֵד לְפָנֵי, לְפָנָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְשִׁמַּשׁ לְפָנָיו. וְעַל כֶּךָ לֹא אָמְרוּ שֶׁקָּשִׁים
הַזְּוֹגִים לְקְדוֹשׁ – בְּרוּךְ – הוּא, וְכֵן קָשִׁים מְזוֹנוֹתָיו
שֶׁל אָדָם לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֹא לְפָנֵי, וְלָזֶה
קָשִׁים כָּל אֵלֶּה, שֶׁהָרִי לֹא בְּרִשׁוֹתָם הֵם עוֹמְדִים.
אִף עַל גַּב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, (אֲבָל אִף עַל גַּב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה)
בְּרִשׁוֹת אַחֲרַת הוּא עוֹשֶׂה.

כְּתוּב (ויקרא כב) וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֵּהיָא מִלְפָּנַי. מַה
 זֶה מִלְפָּנַי? אֵלָא זֶה הָעוֹלָם הַבָּא, הַהוּא
 שְׁכַל הַחַיִּים עוֹמְדִים שָׁם. דְּבַר אַחַר, זֶה צְנוּר
 עֲלִיּוֹן, נִהַר שְׂאִין מִימּוֹ פּוֹסְקִים לְעוֹלָמִים, וְהַכֹּל
 אַחֲד. וְזֶהוּ שְׁנוּטֵל אֶת כָּל הָעֲדוּנִים שֶׁל הָעוֹלָם
 הַבָּא, וּמֵאוֹתָם עֲדוּנִים עֲלִיּוֹנִים תַּתְּכֹלָה (הַנֶּפֶשׁ הַזוֹ),
 מִמָּקוֹם שְׁשָׁם אוֹתוֹ נֵעַם ה', וְזֶהוּ מִלְפָּנַי.

וְאִם תֹּאמַר, אִם כֶּךָ, הֲרִי כְּתוּב (יונה א) וַיִּקָּם יוֹנָה
 לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה מִלְפָּנַי ה'. כִּי יִדְעוּ
 הָאֲנָשִׁים כִּי מִלְפָּנַי ה' הוּא בְּרַח. וְשָׁנִינוּ, מַה
 הִטְעַם הֵלֶךְ יוֹנָה וּבְרַח? וְכִי מִי יְכוּל לְבָרַח מִלְפָּנַי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?! אֵלָא הִיָּה הוֹלֵךְ וּבוֹרַח
 לְצֵאת מֵהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, שְׁהָרִי הַשְּׂכִינָה אֵינָה
 שׁוֹרָה מִחוּץ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִשׁוּם שְׁלֹא תִשָּׁרֶה
 עָלָיו הַשְּׂכִינָה, הִיָּה בּוֹרַח מֵאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, שְׁהָרִי
 הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (תהלים קכח) אֲשַׁתַּף
 כְּגַפְּן פְּרִיָּה בְּיִרְכַּתִּי בֵּיתְךָ. גִּפְּן פְּרִיָּה – זֶה שְׂכִינָה.
 מַה שְּׂכִינָה הִיָּתָה נִסְתַּרְתָּ בְּתוֹךְ בֵּית קְדָשִׁי
 הַקְּדוּשִׁים, אֲךָ כֶּךָ אִשָּׁה צְנוּעָה לֹא יוֹצֵאת מִשְׁעַר
 בֵּיתָהּ הַחוּצָה. וּמִשׁוּם כֶּךָ הִיָּה בּוֹרַח יוֹנָה מִחוּץ
 לְאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְהָרִי כָּאֵן כְּתוּב מִלְפָּנַי, וְלֹא
 כְּתוּב לְפָנַי.

אָלָא וְדַאי כֶּךָ הוּא – מִלְפָּנַי, שְׁהָרִי רוּחַ נְבוּאָה
 לֹא בָּאָה מִתּוֹךְ שְׂכִינָה אֶלָּא מִלְפָּנַי. אוֹתָן
 שְׁתֵּי דְרָגוֹת הַנְּבִיאִים שְׁשׁוּרִים עַל הַשְּׂכִינָה,
 וּמֵאוֹתוֹ מְקוּם פֶּחַד לְהִיּוֹת שָׁם בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה,
 וְעַל זֶה מִלְפָּנַי. כִּי מִלְפָּנַי ה' הוּא בְּרַח, וְלֹא לְפָנַי
 ה', שְׁהָרִי הָיָה יוֹדֵעַ שְׁנְבוּאָה לֹא הֵיְתָה בָּאָה
 אֶלָּא מִלְפָּנַי.

וּמִשׁוּם כֶּךָ קָשִׁים זְווגִים, קָשִׁים מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל
 אָדָם לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן דוֹד
 הַמֶּלֶךְ תִּלְהַ מְזוֹנוֹתָיו לְמַעְלָה, מִשׁוּם שְׁלִמְעָלָה
 לֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים. אֲבָל כָּאֵן פּוֹסֵק, שְׁהָרִי לֹא
 תְלוּיִים בּוֹ מְזוֹנוֹת. לְמַעְלָה הֵם. וְעַל זֶה כְּתוּב
 (תהלים כג) ה' רֵעִי לֹא אֶחָסֵר, לֹא יִפְסְקוּ מְזוֹנוֹת מִמְּנֵי
 לְעוֹלָמִים, מִשׁוּם שְׁאוֹתוֹ נִהַר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא
 מֵעֵדֶן לֹא פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים, וּמִשׁוּם זֶה קוֹדֶמֶת
 שְׂכִינָה עַל זֶה.

בֵּא וּרְאָה, בְּשַׁעָה שְׁאוֹתוֹ מְקוּם מְקַבֵּל מְזוֹנוֹת
 מִלְמַעְלָה, כֹּל הַמְּקַדְּשִׁים אֶת רְבוּנָם, כְּלָם
 מִתְעַדְנִים וּמִתְעוֹרְרִים וּמַעְלִים כְּנַפִּים כְּשִׁבְאָה
 שְׂכִינָה עִם אוֹתוֹ מְזוּן, כְּדִי שְׁלֹא יִסְתַּכְּלוּ בָּהּ.
וְאוֹתָן שְׁלֹשׁ מַחֲנוֹת בְּעֵלְיָהּ אַחַת קוֹרְאִים
 וְאוֹמְרִים קְדוּשׁ. אֵלָה קוֹרְאִים לְמַחֲנֵה

שְׁנֵי, וּמַעֲלִים כְּנַפִּים אֱלֹה הָרֵאשׁוֹנִים וְאֱלֹה הַשְּׁנָיִים, וְאוֹמְרִים הַשְּׁנָיִים הִלְלוּ קְדוּשָׁה. אֱלֹה קוֹרְאִים לְמַחְנָה שְׁלִישִׁי וּמַעֲלִים כְּנַפִּים שְׁלֹשׁ הַמַּחְנוֹת כְּאַחַד, וְכֻלָּם אוֹמְרִים: קְדוּשָׁה ה' צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְעַל זֶה כָּלֵם מְשֻׁלְבִים זֶה בְּזֶה, אֱלֹה נִכְנָסִים לְתוֹךְ אֱלֹה, וְאֱלֹה נִכְנָסִים לְתוֹךְ אֱלֹה, מְשֻׁלְבִים זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מְשֻׁלְבַת אִשָּׁה אֶל אַחֲתָהּ כֵּן תַעֲשֶׂה לְכָל קָרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן.

הַקָּרְשִׁים עוֹמְדִים תָּמִיד בְּקִיּוּמָם וְלֹא מִתְּכּוֹפְפִים, כְּמוֹ שֶׁהֵם עוֹמְדִים,

שְׁלֹא מִתְּכּוֹפְפִים, שְׂאִין לָהֶם כְּרָעִים, וְעוֹמְדִים תָּמִיד בְּלֵי יְשִׁיבָה, וְעַל זֶה כָּתוּב בְּקָרְשִׁים, עוֹמְדִים.

מָה כָּתוּב? שְׁתֵּי יְדוֹת לְקָרֶשׁ הָאֶחָד. אֵף כֶּף בְּשְׁנֵי גִּוְנִים הֵם כְּלוּלִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד

מֵהֶם, אוֹתוֹ שְׁלוֹ וְשֵׁל חֲבֵרוֹ, וְחֲבֵרוֹ אֵף כֶּף יֵשׁ בוֹ, וְעַל זֶה מְשֻׁלְבִים זֶה עִם זֶה. (זֶה נוֹטֵל שְׁלוֹ וְשֵׁל חֲבֵרוֹ,

זֶה נוֹטֵל שְׁלוֹ וְשֵׁל חֲבֵרוֹ).

כְּדָגְמַת זֶה כָּתוּב בַּתּוֹרָה, (משלי ג) כִּי טוֹב סִחְרָה מִסִּחַר כֶּסֶף וּמִחְרוֹץ תְּבוּאָתָהּ. זֶה

מְלַמֵּד לְזֶה, וְזֶה מְלַמֵּד לְזֶה. נַעֲשׂוּ מְשֻׁלְבִים זֶה עִם זֶה. זֶה נוֹטֵל שְׁלוֹ וְשֵׁל חֲבֵרוֹ, וְזֶה נוֹטֵל שְׁלוֹ

וְשֵׁל חֲבֵרוֹ, וּמְשֻׁלְבִים זֶה בְּזֶה.

כְּתוּב, בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצְנִי עַל מִי מְנַחֹת
 יְנַהֲלֵנִי. נֵאוֹת דְּשָׂא – אֵלֶּה הֵם הַמְּקוֹרוֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים שְׁכָל הַמְּזוּן וְהַהֶסְפָּקָה בָּאִים מֵהֶם.
 הַנְּאוֹת הֵלְלוּ נִקְרְאִים נְאוֹת יַעֲקֹב, נְאוֹת דְּשָׂא,
 מְשׁוּם שֶׁיֵּשׁ נְאוֹת בַּחוּץ שֶׁנִּקְרְאִים נְאוֹת מַדְבָּר,
 וְעַל זֶה בְּנֵאוֹת דְּשָׂא. וְאִם תֹּאמֶר, הֲרִי כְּתוּב
 תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא, שֶׁהֲרִי הוּא לְמַטָּה? אֲלֵא דְשָׂא
 מֵאוֹתָן נְאוֹת בָּא, שֶׁנוֹלָד וְצוֹמַח מֵהֶם, וְעַל זֶה
 בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצְנִי.

עַל מִי מְנַחֹת יְנַהֲלֵנִי – אֵלֶּה הַמַּיִם שֶׁל מְנוּחָה,
 שְׁשׁוּפְעִים מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא
 מֵעֵדֶן, וְאוֹתָם הַמַּיִם נִקְרְאִים מִי מְנַחֹת. נִפְשֵׁי
 יִשׁוּבֵב – זוֹהֵי נִפְשׁ דָּוִד, וְלֹא רָצָה דָּוִד לְתַקֵּן אֶלֶּא
 אֶת אוֹתָהּ הַדְּרָגָה שֶׁלוֹ כְּרָאוּי. בְּמִי הַמְּנוּחֹת
 הֵלְלוּ עֲתִידִים הַצְּדִיקִים לְנוּחַ לְעוֹלָם הַבָּא,
 שְׁכְּתוּב (ישעיה נח) וְנַחֲךָ ה' תָּמִיד וְגו'.

וְעֲשִׂיתָ קְרִסֵי נְחֹשֶׁת חֲמֹשִׁים וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר
 וְרַבִּי אֲבָא הָיוּ יוֹשְׁבִים לַיְלָה אַחַד.
 כְּשֶׁיִּרְדַּ הַלַּיְלָה, נִכְנְסוּ לְתוֹךְ גֵּן שֶׁעַל יָם טְבַרְיָה,
 וּבֵין כֶּף רְאוּ שְׁנֵי כּוֹכְבִים שְׁנוֹסְעִים, זֶה מִכָּאן וְזֶה
 מִכָּאן, וְנִפְגְּשׁוּ זֶה בְּזֶה וְהִסְתַּתְּרוּ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, כַּמָּה גְדוּלִים מַעֲשִׂיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַשָּׁמַיִם מְלַמֵּעֵלָה וּבָאָרֶץ מְלַמֵּטָה. מִי יָכוֹל לְדַעַת בַּשָּׁנִי הַכּוֹכָבִים הַלְלוּ שְׂיִצְאוּ אֶחָד מִכָּאן וְאֶחָד מִכָּאן, וְנִפְגְּשׁוּ זֶה בְּזֶה וְהִסְתַּתְּרוּ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי לֹא רָאִינוּ אוֹתָם?! הֲרֵי הִשְׁגַּחְנוּ בָּהֶם וְהִשְׁגַּחְנוּ בְכַמָּה מַעֲשִׂים אַחֲרַיִם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה תְּמִיד. פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קמז) גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח וְגו'.
גְּדוֹל וְרַב וְעֲלִיּוֹן הוּא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכִי לֹא יִדְעֵנוּ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא גְּדוֹל וְרַב כַּח? מַהוּ שֶׁבַחוּ שֶׁל דָּוִד כָּאן?

אָמַר בְּכָל מְקוֹם הוּא אוֹמֵר גְּדוֹל ה', וְכָאן אָמַר גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ. מָה הַטֵּעַם? אֵלָּא שֶׁמֶּהוּא אוֹמֵר (שם מא) גְּדוֹל ה' וּמְהֵלֵל מְאֹד, בְּדַרְגָּה עֲלִיּוֹנָה הוּא אוֹמֵר. וְכָאן שֶׁכָּתוּב גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, בְּדַרְגָּה תַּחְתּוֹנָה הוּא אוֹמֵר, שֶׁהוּא אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מַה כָּתוּב לְמַעְלָה מִפְּסוּק זֶה? מוֹנֶה מְסַפֵּר לְכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא. אִם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא אָדָם, יִתְכַנְּסוּ לְמִנּוֹת אֶת הַכּוֹכָבִים, לֹא יוּכְלוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית טו) וּסְפָר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אוֹתָם. וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַה כָּתוּב בּו? מוֹנֶה מְסַפֵּר לְכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׂכָתוֹב גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח
וּגו'. כִּמוֹ שְׂאִין מִסְפָּר לְכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם פָּרַט אֵלָיו,
אֵף כֵּן הוּא כָּתוֹב בּוֹ, וְלִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר.

בא וּרְאֵה, כְּתוֹב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאִם
וּגו'. אֵת כָּל הַחִילוֹת וְהַמַּחֲנוֹת וְהַכוֹכְבִים
הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
וְלֹא גָרַע אֶפְלוֹ אֶחָד. בְּכָל הַכוֹכְבִים וְהַמַּזְלוֹת שֶׁל
כָּל הַרְקִיעִים נִתְמַנּוּ שָׁרִים וּפְקִידִים לְשֵׁם אֵת
הָעוֹלָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ, וְאֵין לָךְ עֵשֶׁב
קִטָּן בְּכָל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא שׁוֹלֵט עָלָיו מִזֶּל וְכוֹכֵב
בְּרָקִיעַ, וְעַל אוֹתוֹ כּוֹכֵב מְמַנֶּה אֶחָד שֶׁשֵּׁם שֵׁם
לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ.

כ הַכוֹכְבִים שֶׁבְּרָקִיעִים, כָּלֵם מְשֻׁמְשִׁים עַל
הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכָלֵם מְפַקְדִים לְשֵׁם כָּל
דָּבָר וְדָבָר לְאוֹתָם שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא צוּמְחִים
וְלֹא מְגַדְלִים עֲשָׂבִים וְאֵילָנוֹת וְדִשָּׁאִים וְעֵשְׂבִי
הַשָּׂדֶה, רַק לְמַרְאֵה הַכוֹכְבִים שֶׁעוֹמְדִים עָלֵיהֶם
וְנִרְאִים עָלֵיהֶם פָּנִים בְּפָנִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כִּמוֹ
שֶׁרֵאוּי לוֹ.

רב הַמַּחֲנוֹת שֶׁל הַכוֹכְבִים וְהַמַּזְלוֹת, כָּלֵם
יוֹצְאִים בְּרֵאשִׁית הַלַּיְלָה עַד שֶׁלֵּשׁ שְׁעוֹת

חָסַר רַבֵּעַ. מִשֵּׁם וְהִלָּאָה לֹא יוֹצְאִים, רַק מְעַטִּים.
 וְכָל אוֹתָם הַכּוֹכָבִים לֹא מִשְׁמָשִׁים לְבַטְלָהּ וְלֹא
 נִרְאִים לְבַטְלָהּ. וַיֵּשׁ כּוֹכָבִים שְׁמִשְׁמָשִׁים כָּל
 לַיְלָה כְּדֵי לְהַצְמִיחַ וּלְגַדֵּל אֶת כָּל אוֹתָם דְּבָרִים
 שֶׁהַצְטוּוּ עֲלֵיהֶם. וַיֵּשׁ כּוֹכָבִים שְׁמִשְׁמָשִׁים עַד
 חֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְצוּמְחִים וּמְגַדְלִים מֵרֵאשִׁית
 הַלַּיְלָה עַד אוֹתָהּ שָׁעָה כָּל אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁהַפְּקָדוֹ
 עֲלֵיהֶם. וַיֵּשׁ כּוֹכָבִים שְׁמִשְׁמָשִׁים מְעַט מֵהַלַּיְלָה,
 שְׂכִינּוֹן שֶׁנִּרְאָה עִם אוֹתוֹ הָעֶשֶׂב אוֹ אוֹתוֹ הַדָּשָׁא,
 מִיַּד הַשָּׁלִים שְׁמוּשׁוֹ, וְלֹא צָרִיךְ יוֹתֵר בְּאוֹתוֹ
 לַיְלָה, וְהָרִי הֵם אֵינָם עוֹמְדִים לְבַטְלָהּ. כִּיּוֹן
 שֶׁהַשְּׁלִימוֹ אֶת שְׁמוּשָׁם, אֵינָם נִרְאִים יוֹתֵר בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, וְנִכְנָסִים לְמְקוֹמָם.

בַּסֵּפֶר הַחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל בְּנֵי קֶדֶם אוֹמְרִים
 עַל כָּל אוֹתָם כּוֹכְבֵי הַשָּׁרְבִיט,
 שְׁמִשְׁלָחִים שָׁרְבִיט בְּרַקִּיעַ, אוֹמְרִים שֶׁהָעֶשְׂבִים
 הֵם בְּאֶרֶץ מֵאוֹתָם שֶׁנִּקְרְאִים סַמֵּי הַחַיִּים,
 וְאֲבֵנֵי יָקָר יֵשׁ בְּאֶרֶץ, וְזֶהב שְׁחוּט שֶׁל הַמְּגַדֵּל
 בְּתוֹךְ הָרִים רָמִים בְּמְעַט הַמַּיִם שְׁמִכְסִים
 עֲלֵיהֶם, וְלֹא מְכֶסֶה, אֲלָא שְׁשׁוּפֵעַ עָלָיו,
 וְשׁוֹלְטִים עַל כָּל אֵלֶּה אוֹתָם כּוֹכְבֵי הַשָּׁרְבִיט
 וּמְגַדְלִים הִלְלוּ בְּשִׁבְלָם.

וְכָל תְּקוּנָם וּגְדֻלָּתָם אֵינוֹ אֶלָּא בְּמַרְאֵה וְנִגְהַ
 שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁרְבִיט שְׁשׁוּלָח אוֹתוֹ הַכּוֹכָב
 לְתוֹךְ הָרְקִיעַ, וְאִזּוֹ מִתְתַּקְּנִים וּמִתְגַּדְּלִים כָּל
 אוֹתָם דְּבָרִים.

מִחֲלֹת יֵשׁ בְּבִנְי אָדָם כְּמוֹ יְרָקִים וְחוּלֵי רוּחַ,
 שֶׁהֲרַפּוּאָה שְׁלָהֶם לֹא תִלְוֶיהָ כִּי אִם
 בְּמַרְאֵה אֶחָד שֶׁל בְּרוֹזל קָלִיל הַנוֹצֵץ לְעֵינַיִם, וַיֵּשׁ
 לוֹ לִבְעַל הַחֲלִי לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ. וְלֹא (שׁוֹכֵף) שִׁיף (נִרְפָּא)
 בְּזֶה, עַד שֶׁעוֹבֵר אוֹתוֹ מַרְאֵה לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה
 כְּמוֹ הַשְּׂרָבִיט שִׁיּוֹשִׁיט הַתְּנוּצָצוֹת שֶׁל בָּרֶק לְפָנָיו.
 וּבְאוֹתָהּ הוֹשְׁטָה שֶׁל בָּרֶק שְׁנוּצֵץ לְעֵינַיִם, בָּאָה לוֹ
 הֲרַפּוּאָה. אֵף כֵּן כָּל אוֹתָם שְׁשׁוּלָטִים עֲלֵיהֶם
 אוֹתָם כּוֹכָבִים, אֵין לָהֶם תְּקוּן וּגְדֻלָּה בְּמֵה
 שְׁנִרְאָה, פָּרֵט לְאוֹתָהּ הַתְּפֹשֵׁטוֹת הַשְּׂרָבִיט, וּבְזֶה
 מִתְתַּקְּנִים בְּמַרְאֵה, בְּגוֹן, בְּפֶחַח, כְּמוֹ שְׁנִרְאָה.

וַיִּפְּחָה הוּא, שֶׁהָרִי כְּמוֹ זֶה רָמוּז בְּסִפְרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה
 הַמֶּלֶךְ בְּחֻכְמַת הָאֲבָנִים הַיְקָרוֹת, שְׁאֵם
 חֶסֶר מֵהֶם נִגְהַ שֶׁל הַתְּנוּצָצוֹת וְלֵהִט הַכּוֹכָבִים
 הַיְדוּעִים, לֹא מְגַדְּלִים וְלֹא (מִתְתַּקְּנִים לְעוֹלָמִים) מִתְתַּקְּנִים
 אוֹתָם לְעוֹלָמִים, וְהַכֹּל תְּקֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְתִקּוּן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר (בְּרֵאשִׁית א) לְהָאִיר עַל
 הָאָרֶץ, בְּכֹל מֵה שֶׁצָּרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה לְתִקּוּן אוֹתוֹ.

כְּתוּב וְעֲשִׂיתָ קְרִסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים, וְכָתוּב
 וְעֲשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קְרִסֵי זָהָב, וְשָׁנִינוּ, מִי
 שְׁלֹא רָאָה אוֹתָם הַקְּרִסִים בְּמִשְׁכַּן, לֹא רָאָה אוֹר
 שֶׁל כּוֹכָבִים בְּרִקִיעַ, מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ מֵרָאָה
 וּבְאוֹתוֹ גִּזְוֹן דּוּמִים לְכָל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בָּהֶם.

יֵשׁ כּוֹכָבִים בְּרִקִיעַ, שְׂאֵלָה יוֹצְאִים מֵאוֹתוֹ
 הַרְקִיעַ שְׁכָל הַכּוֹכָבִים הַדּוֹקִים שָׁם. בְּאוֹתוֹ
 הַרְקִיעַ יֵשׁ מְאֹה חִלּוּנוֹת שְׁקוּפִים, מֵהֶם לְצַד
 מִזְרַח, וּמֵהֶם לְצַד דְרוֹם, וּבְכָל חִלּוֹן וְחִלּוֹן יֵשׁ
 כּוֹכָב אֶחָד.

וּכְשֶׁהוֹשֵׁמֶשׁ הוֹלֶכֶת בְּאוֹתָם חִלּוּנוֹת וְשְׁקוּעִים
 שֶׁבְּרִקִיעַ, הוּא נוֹצֵץ בְּהִתְנוּצְצוֹת,
 וְהַכּוֹכָבִים הִלְלוּ יוֹצְאִים לְהִתְנוּצֵץ מֵאוֹתָהּ
 הַתְּנוּצְצוֹת שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ וְנִצְבְּעִים, מֵהֶם אֲדָמִים
 כְּגוֹן הַנְּחֹשֶׁת, מֵהֶם יִרְקִים כְּגוֹן הַזָּהָב, וְלִכְן אֵלֶּה
 אֲדָמִים וְאֵלֶּה יִרְקִים. חֲמִשִּׁים הֵם בְּאוֹתָם חֲמִשִּׁים
 חִלּוּנוֹת, (וְחֲמִשִּׁים הֵם בְּאוֹתָם הַחִלּוּנוֹת) הָאֲחֵרִים. שֶׁל צַד
 מִזְרַח הֵם יִרְקִים, שֶׁל צַד דְרוֹם הֵם אֲדָמִים, בָּהֶם
 אַחַזוּ סִיּוּם הַמִּשְׁכָּן.

בְּכָל אוֹתָם הַכּוֹכָבִים שִׁיּוֹצְאִים מֵאוֹתוֹ רִקִיעַ
 מִתְעַרְבִים אוֹתָם כּוֹכָבִים בְּלִילָה, וְנוֹצְצִים

וְלוֹהֵטִים וְשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מֵהֶם עַל נַחֲשֵׁת,
מֵהֶם עַל זָהָב יִרְקָרֵק, וּמִתַּתְּקָנִים וּגְדָלִים עַל
הַכַּחַשׁ שֶׁלָּהֶם.

אֵלֶּה הַכּוֹכָבִים שׁוֹלְטִים בְּכ"ה וַחֲצֵי הַנְּקֻדּוֹת שֶׁל
הַלֵּילָה, שֶׁהֵם רְגָעִים שֶׁל שְׁעָה, וְהֵם
שֶׁמְגַדְלִים נַחֲשֵׁת, שֶׁהֵם אֲדָמִים וְלוֹהֵטִים
וְנוֹצְצִים. וְכִשְׁמוֹשֵׁיטִים שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים הַתְּנוּצָצוֹת
לְצַד הַמְּזֻרָח, אוֹ חֲמֵשׁ אוֹ שֶׁבַע, מִלְּכֵי הָעַמִּים
יִבְאוּ עַל אוֹתוֹ צַד, וְכָל הָעֶשֶׂר וְהַזָּהָב יִסְתַּלֵּק
מֵאוֹתוֹ מְקוֹם. וְאִם הַתְּנוּצָצוֹת אַחַת, שְׁתֵּים,
אַרְבַּע, שֵׁשׁ, זוֹ אַחַר זוֹ, אֵימָה וּפְחַד יִפֹּל וַיִּשְׂרֶה
עַל אוֹתוֹ הַצַּד. מִכָּה הַהַתְּנוּצָצוֹת וְשׁוֹכֶכֶת, מִכָּה
הַהַתְּנוּצָצוֹת וְשׁוֹכֶכֶת – יִתְעוֹרְרוּ קְרִבּוֹת וְלֹא
יַעֲשׂוּ (בְּעוֹלָם בְּאוֹתוֹ צַד), שֶׁהָרִי בְּאוֹתוֹ זְמַן הַתְּעוֹרְרוֹת
לְמַעַלָּה הֵיא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָם
הַמְּמַנִּים שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁשׁוֹלְטִים עַל שְׂאֵר הָעַמִּים,
וְכֵן כְּמוֹ זֶה בְּצַד אַחֵר.

פְּתַח וְאָמַר, (דְּנִיאל ב') יְהִי שֵׁם הָאֱלֹהִים מְבָרַךְ מִן
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲכָמָה וְהַגְּבוּרָה
שֶׁלוֹ הֵיא. וְהוּא מְשַׁנֶּה עֲדָנִים וְזַמְנִים. וְהַכֹּל הוּא
בְּרִשׁוֹתוֹ, וְהוֹצִיא אֶת עַמּוֹ הַקְּדוֹשׁ מֵהַכַּחַשׁ וְהַרְשׁוֹת
שֶׁל כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, מִשּׁוּם שֶׁהֵם אֱלִילִים

אַחֲרֵים, וְלֹא בְּאֵלֶּה חֶלְקוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, כִּי אִם בְּיוֹצֵר
הַכֹּל הוּא.

רְקִיעַ יֵשׁ לְמַעְלָה עַל כָּל הָרְקִיעִים הַלְלוּ, וְהוּא
טָמִיר וְגָנוּז, וְחוּתֵם טַבַּעַת הַמְּשַׁכֵּן שׁוֹלֵט
עַל הָרְקִיעַ הַזֶּה, וְהָרְקִיעַ הַזֶּה נִקְרָא הַחֹדֵר שֶׁל
הַמְּשַׁכֵּן, וּבְרְקִיעַ הַזֶּה כָּל אוֹתָם חֲלוֹנוֹת מְצַד זֶה
וּמְצַד זֶה, וְאוֹחוֹז אֶת כָּל אוֹתָם הַסְּדוּרִים שֶׁל
הַמְּשַׁכֵּן. שֵׁשֶׁה חֲלוֹנוֹת הֵם גְּדוּלִים מְכֻלָּם, וְאַחַד
נִסְתָּר שֶׁשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם.

חֲלוֹן אֶחָד נִקְרָא חֲלוֹן הַזְּהַר, וּבוּ יוֹצֵא כּוֹכַב
אֶחָד שֶׁנִּקְרָא לְחַכְמִים י"ד, וְזֶהוּ הַתּוֹף
שֶׁמֵּהִתּוֹף לְמַטָּה בְּשִׁלְטוֹן שֶׁל יְהוּדָה. לֹא שָׂאִין
לוֹ חֶלֶק בּוֹ, שֶׁהָרִי אֵין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֶלֶק
וְנִחְלָה בָּהֶם, אֲלֹא שֶׁשִּׁבְטֵי יְהוּדָה שׁוֹלֵט עַל זֶה,
וְאֵינוֹ עֲלָיו.

וּבְשֵׁהֶסִיטוֹ בְּנֵי יְהוּדָה אֶת דִּרְכָם מֵאַחֲרֵי
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵלְכוּ לְדַעַת
אַחַר הַחֲלוֹן הַזֶּה וְהַכּוֹכַב הַזֶּה, וְאָמְרוּ (שְׁהָרִי יָדַע)
שִׁזּוֹ הֵיךְ הַמְּנַצְחֵת אֶת שְׂאֵר הָעַמִּים, שֶׁכָּתוּב בּוֹ
(בְּרֵאשִׁית מֵט) יָדָךְ בְּעַרְףְּ אֵיבִיךָ, וְהֵלְכוּ אַחֲרָיו וְעוֹשִׂים
לוֹ שְׂמוּשׁ וּפְלִחָן, וְעַל זֶה כָּתוּב, (מְלַכִּים-א יד) וַיַּעַשׂ
יְהוּדָה הִרַע בְּעֵינֵי ה'.

כְּשֶׁהַכּוֹכֵב הַזֶּה יוֹצֵא, פּוֹשֵׁט יָד אַחַת בְּחֻמֵּשׁ
אֶצְבָּעוֹת, מְאִיר וְנוֹצֵץ בְּאוֹתוֹ חֲלוֹן.
בְּעֲלֵי הַקְּסָמִים וְהַכְּשָׁפִים פּוֹחֲדִים מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה,
מִשּׁוּם שֶׁבִּשְׂעָה שָׁזָה שׁוֹלֵט, כָּל הַקְּסָמִים
וְהַכְּשָׁפִים מִתְּבַלְּבְּלִים וְלֹא מְצַלִּיחִים בִּידֵיהֶם.

וְאִם תֹּאמַר, הוֹאִיל וְהִרְקִיעַ הַזֶּה טָמִיר, וְאִיךָ
יִוָּדְעִים אוֹתוֹ? אֶלָּא סִימָן חֵיצוֹן יֵשׁ לָהֶם,
וְיִוָּדְעִים שֶׁהֲרִי שׁוֹלֵט הַכּוֹכֵב הַזֶּה, וּפּוֹחֲדִים תָּמִיד
מִמֶּנּוּ, וְלֹא מְצַלִּיחִים בִּידֵיהֶם אוֹתָם קְסָמִים
וּכְשָׁפִים. וְלִכֵּן יֵשׁ פְּעָמִים שֶׁמְצַלִּיחִים בּוֹ בְּנֵי
אָדָם, וְיֵשׁ פְּעָמִים שֶׁלֹּא מְצַלִּיחִים בּוֹ. וְלִכֵּן אוֹתָם
בְּעֲלֵי קְסָמִים וּכְשָׁפִים מִתְּמַעֲטִים מֵהָעוֹלָם, כִּי הֵם
לֹא יִוָּדְעִים אֶת הָעֶקֶר לָמָּה לֹא מְצַלִּיחַ בִּידֵיהֶם.
וְעַל זֶה אוֹתָם הִרְאִישׁוּנִים הָיוּ יִוָּדְעִים וּמְסַתְּפָלִים
בַּחוּץ בְּאוֹתוֹ סִימָן שִׁיּוּדְעִים.

חֲלוֹן שְׁנֵי נִקְרָא חֲלוֹן הַצִּפְרָן, מִשּׁוּם שֶׁהוּא כְּעֵין
הַצִּפְרָן, וּבּוֹ יוֹצֵא כּוֹכֵב אֶחָד שֶׁנִּקְרָא
לְחֻכְמִים צְפֵעוֹן, שֶׁהֲרִי זֶה שׁוֹלֵט בְּשִׁלְטוֹן חֲזָק
בְּדִין בְּרֹאשׁ וְזָנָב, יֵשׁ לוֹ כְּמוֹ צְפֵעוֹן אוֹרֵב לְהֵרֵג.

מֵאוֹתוֹ חֲלוֹן יוֹצֵאִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רְבוּא שֶׁל
רוּחוֹת שֶׁשׁוֹלְטוֹת עַל אוֹתָן הַצִּפְרָנִים שֶׁל

בְּנֵי אָדָם כְּשֶׁהֵן נִזְרָקוֹת בְּגִלּוּי, וּבְזָה עוֹשִׁים
 כְּשָׁפִים וּקְסָמִים כָּל אוֹתָם שְׁמִכִּירִים אוֹתָם.
 בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁהַכּוֹכַב הַזֶּה שׁוֹלֵט, כָּל אוֹתָם
 שְׁזוֹרְקִים צְפָרְנִים, (אם עֲשֶׂה) אוֹ עוֹשִׁים בָּהֶם כְּשָׁפִים,
 גּוֹרְמִים מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְהַכְּשָׁפִים עוֹלִים בִּידֵי
 אוֹתָם שְׁעוֹשִׁים אוֹתָם.

הַחֲלוֹן הַשְּׁלִישִׁי נִקְרָא חֲלוֹן הַחֲשֵׁן, וּבוֹ יוֹצֵא
 כּוֹכַב אֶחָד שֶׁנִּקְרָא נִגְהָ"ה דְּבוֹסִי"נָא (אור
 הַנֵּר). זוֹהִי הַתְּנוּצָצוֹת שֶׁנוֹצֵצֶת וְעוֹמְדָת עַל כָּל
 רוּחַ, וּמְנוּחָהּ וְהַצְּלָה (וְטוֹב) בָּהּ, אֵין בָּהּ כָּלֵל
 קְטָרוּג. כְּשֶׁהוּא שׁוֹלֵט, כָּל הַמְּנוּחָה וְכָל הָאֹר
 שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, שְׁלוֹה וְשַׁבַּע, וְהַכָּל שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.
 חֲלוֹן רְבִיעִי הוּא חֲלוֹן שֶׁנִּקְרָא גְּבִיעַ, וּבוֹ יוֹצֵא
 כּוֹכַב אֶחָד שֶׁנִּקְרָא לְחֻכְמִים אֲשֶׁכּוֹל
 הַכֶּפֶר, מִשׁוּם שֶׁכֶּן יוֹצֵא כְּמוֹ אֲשֶׁכּוֹל, נוֹצֵץ
 נִצְנוּצִים כְּמוֹ עֲנָבִים בְּכֶפֶר, וּבְזָה הַתְּעוֹרְרוֹת
 הָרַחֲמִים מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם, מִרְחִיק וּמְקַרֵּב,
 תּוֹלְדוֹת רַבּוֹת מִתְּרַבּוֹת בְּעוֹלָם, וּבְנֵי הָעוֹלָם לֹא
 מִקְפִּידִים כְּשֶׁצְּרִיכִים זֶה אֶת זֶה, שְׁלוֹם וְשִׁמְחָה
 מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.

חֲלוֹן חֲמִישִׁי הוּא חֲלוֹן שֶׁנִּקְרָא בְּאָר עַל שֵׁם
 הַכּוֹכַב שֶׁיוֹצֵא בוֹ, נִכְנָס וְיוֹצֵא וְשׁוֹאֵב

כְּדָלִי, לֹא שׁוֹכֵךְ לְעוֹלָמִים. בְּזֶה חֲכָמֵי הַלֵּב לֹא יְכוּלִים לְעַמֵּד בְּדַרְךְ אֱמֶת, מִשּׁוּם שְׂאִינוֹ עוֹמֵד בְּקִיּוּם וְלֹא שׁוֹכֵךְ לְעוֹלָמִים, וְעַל כֵּן דוֹחֲקִים אֶת עֲצָמָם לְעֵינַי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלָדוֹן דִּין.

חֲלוֹן שְׂשֵׁי הוּא הַחֲלוֹן שֶׁנִּקְרָא נִגְהָ, וְיוֹצֵא בּוֹ כּוֹכַב אֶחָד שֶׁנִּקְרָא גְזָרוֹן, מִשּׁוּם שְׂכַאֲשֶׁר זֶה שׁוֹלֵט, הָעוֹלָם עוֹמֵד בְּדִין בְּכַמָּה גְזָרוֹת וּבְכַמָּה עֲנָשִׁים, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִתְחַדְּשׁוֹת גְזָרוֹת עַל הָעוֹלָם, וְטָרַם שְׂאֵלָה מִסְתִּימוֹת, מִתְחַדְּשׁוֹת אַחֲרוֹת, וְזֶה לֹא כָּל כָּף שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.

אָבֵל סְמוּךְ לַיְמִוֹת הַמְּשִׁיחַ יִשְׁלַט הַחֲלוֹן הַזֶּה בְּכוֹכַב הַזֶּה עַל הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן יִשְׁלֹטוּ חַיּוֹת רְעוֹת עַל הָעוֹלָם, וְיִתְחַדְּשׁוּ מֵיְנִיָּם רַבִּים זֶה אַחֵר זֶה, וְיִשְׂרָאֵל יִהְיֶה בְצָרָה. וְכִשְׂיִדְחֲקוּ בְתוֹךְ חֲשֻׁכַת הַגְּלוּת, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵאִיר לָהֶם אֶת אוֹר הַיּוֹם, וְיִקְבְּלוּ הַמַּלְכוּת קְדוֹשִׁים עֲלֵיוֹנִים, וְתִתְבַטֵּל הַמַּלְכוּת מִיָּדָם שֶׁל הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, וְיִשְׁלֹטוּ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל, וְיִתְקַיֵּם וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה וְגו'.

וְאִז יִפְתַּח הַחֲלוֹן הַשְּׂבִיעִי בְּכָל הָעוֹלָם, וְכוֹכָבוֹ הוּא הַכוֹכַב שֶׁל יַעֲקֹב, וְזֶהוּ שְׂאֵמֵר בְּלַעַם,

דְּרִךְ כּוֹכַב מֵיַעֲקֹב. וְהַכּוֹכַב הַזֶּה יֵאִיר (ארבעה ימים
 וארבעה לילות) אַרְבַּעִים יוֹם (וארבעים לילה). וְכִשְׁשִׁיתֶגְלָה
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְיִתְפַּנְּסוּ לְמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ כָּל הָעַמִּים
 שֶׁל הָעוֹלָם, אֲזַי יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק שְׁכַתוֹב, (ישעיה יא)
 שָׂרַשׁ יֵשִׁי אֲשֶׁר עִמָּד לְגַם עַמִּים אֲלֵיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ
 וְהִיְתָה מְנַחְתּוֹ כְּבוֹד.

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (איוב לה) וְלֹא אָמַר אֵיזָה
 אֱלֹהִים עֹשֵׂי נִתְּן זְמֵרוֹת בְּלִילָה. הַפְּסוּק הַזֶּה
 פֶּרְשׁוֹהוּ וְנִתְבָּאֵר, אֲבָל עֹשֵׂי?! עֹשֵׂי הִיָּה צָרִיף
 לְהִיּוֹת! מַה זֶה עֹשֵׂי? אֲלֵא שֵׁם הָאֱלֹהִים הוּא שֵׁם
 כָּלוּל שֶׁנִּרְאָה הוּא וּבֵית דִּינּוֹ. זֶהוּ שֵׁם שְׁלֵם שְׁכוּלֵל
 זָכַר וְנִקְבָּה: א"ל ו"ה, וּמְשׁוּם כֶּף עֹשֵׂי.

נִתְּן זְמֵרוֹת בְּלִילָה, מְשׁוּם שֶׁזֶהוּ שְׁמֵשֶׁבַח תְּמִיד
 אֶל הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁהַמְּנוּרָה
 לֹא שׁוֹקֵט תְּמִיד לְקַבֵּל אוֹר הַשְּׁמִחָה הָעֲלִיּוֹנָה
 מֵרַב הַשְּׁמִחָה שְׁלוֹ, וְלִכֵּן נִתְּן זְמֵרוֹת בְּלִילָה.

כֶּף אוֹתָם כּוֹכְבִים שְׁמֵאִירִים בְּרָקִיעַ, כָּלָם מוֹדִים
 וּמְשַׁבְּחִים לְקִדּוּשׁ – בְּרוּךְ – הוּא בְּכָל אוֹתוֹ
 זְמַן שֶׁנִּרְאִים בְּרָקִיעַ, מְשׁוּם שֶׁהַמְּלֵאכִים
 הָעֲלִיּוֹנִים כָּלָם מוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים אֲשֶׁמוֹרוֹת
 אֲשֶׁמוֹרוֹת, בְּשִׁלְשֵׁת חֻלְקֵי הַלִּילָה.

בְּלֵילָה נְחַלְקִים כַּמָּה צְדָדִים. בְּרֵאשִׁית הַלֵּילָה, כְּשִׁירֵד הַלֵּילָה וּמַחֲשִׁיךְ, כָּל אוֹתָן רוּחוֹת רָעוֹת וּמִינִים רָעִים, כָּלֵם מִתְפָּזְרִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָעוֹלָם, וְנִפְרָד הַצַּד הָאֲחֵר, וְתוֹבְעִים דְּרָכֵי בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל אוֹתָם הַצְּדָדִים הַקְּדוֹשִׁים.

כִּיּוֹן שְׂמֵתְעוֹרֵר אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעַם הַמּוֹת, (הַשְּׂנֵה) אֶחָת מְשֻׁשִׁים בַּמּוֹת, וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם. אֲזִי כִּיּוֹן שֶׁהִטְמֵאָה נִפְרָדָה מִלְּמַעְלָה וְשׁוֹלֵטָת וְיֹרֶדֶת לְמַטָּה, אֲזִי נִפְרָדִים שְׁלֹשָׁה מַחֲנוֹת לְשִׁבְחַת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְשָׁה צְדָדִים (מְשֻׁמְרוֹת) שֶׁל הַלֵּילָה, כְּמוֹ שֶׁהֵעִירוּ בְּזֵה הַחֲבָרִים.

בְּעוֹד שֶׁהֵם מְשִׁבְחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַצַּד הָאֲחֵר הוֹלֵךְ וּמְשׁוֹטְט לְמַטָּה בְּכָל צְדָדֵי הָעוֹלָם. וְעַד שֶׁהַצַּד הָאֲחֵר אֵינוֹ עוֹבֵר מִשָּׁם, הֵם לֹא יְכוּלִים לְהִתְיַחַד עִם רְבוּנָם.

סוּד לְחַכְמִים, מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים וְיִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, כָּלֵם דּוֹחְקִים בְּאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר. כְּשִׁרְוֹצִים הַמְּלֹאכִים הָעֲלִיוֹנִים לְהִתְיַחַד עִם רְבוּנָם, לֹא יְכוּלִים, עַד שֶׁדוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה. מָה עוֹשִׂים?

יורדים ששים רבוא של מלאכים קדושים ומפילים שנה על כל בני העולם. כיון שהיא יורדת, שדוחים אותה החוצה, ונותנים לה כל העולם הזה באותה שנה, אז היא שולטת עליהם ומקבלים ממנו טמאה, פרט לארץ ישראל לבדה ששם אינה שולטת. כיון שנפרדה מהם, הם נכנסים לרבונם, ומשבחים ומודים לפניו.

כמו זה ישראל למטה לא יכולים להתיחד עם רבונם עד שדוחים אותו הצד האחר מהם, ונותנים לו חלק במה שיתעסק, ואחר כך הם מתקרבים לרבונם, ולא נמצא מקטרג למעלה ולמטה.

ואם תאמר, מילא למטה, אבל למעלה מה הקטרוג שם? אלא למעלה, משום שהיא רוח טמאה והם רוחות קדושות, עד שמשלחים רוח טמאה מביניהם לא יכולים לקרב אל רבונם, שהרי קדשה בתוך טמאה לא מתערבות לעולמים. וכן כמו זה ישראל למטה לא מתערבים באמות עובדי כוכבים ומזלות של העולם. ושני צדדים, עליונים ותחתונים, כשרוצים לקרב למלך הקדוש, דוחים אותה החוצה.

וְלָכֵן כְּשֶׁנִּכְנַס הַלַּיְלָה, וּמְלֹאכִים קְדוֹשִׁים
עָלְיוֹנִים כְּשֶׁמִּסְתַּדְרִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת
לְקָרֵב (לשבת) לְרַבּוֹנָם, דּוֹחִים אֶת אוֹתוֹ צַד הַחוּצָה
בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן נִכְנָסִים לְקֹדֶשׁ. (ועל זה, כְּשֶׁנִּכְנַס
הַלַּיְלָה, כָּל רוּחוֹת רָעוֹת וּמִינִיּוֹם רָעִים וְרוּחוֹת טְמֵאָה נִדְחוֹת לַחוּץ, וְשִׁמְשִׁי
הַמְּלַךְ נִכְנָסִים לַתּוֹךְ הַקִּדְשָׁה).

לְמַלְךְךָ שֶׁהָיוּ לוֹ אֲבָנִים יְקָרוֹת בְּתִבָּה אַחַת
חֲקוּקָה בְּהִיכְלוֹ, וְאוֹתוֹ מְלַךְ הָיָה חָכֵם,
וְכִדִּי שְׁלֵא יִתְקַרֵּב כָּל מִי שְׁרוּצָה לְאוֹתָהּ תִּבָּה שֶׁל
אֲבָנִים יְקָרוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת שֶׁל שָׁם, נִטַּל בְּחֻכְמָתוֹ
נִחַשׁ חֲזַק אֶחָד וְכָרַךְ אוֹתוֹ סָבִיב אוֹתָהּ תִּבָּה. כָּל
מִי שְׁרוּצָה לְהוֹשִׁיט יָדוֹ לַתִּבָּה, הָרִי הַנִּנְחָשׁ קוֹפֵץ
עָלָיו וְהוֹרְגוֹ.

אֱהוּב אֶחָד הָיָה לְמַלְךְךָ. אָמַר לוֹ הַמְּלַךְ, כָּל פַּעַם
שֶׁאַתָּה רוּצָה לְהִכְנִס וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּתִבָּה,
תַּעֲשֶׂה כֵּן וְכֵן לְאוֹתוֹ נִחַשׁ, וְתַפְתַּח אֶת הַתִּבָּה
וְתַשְׁתַּמֵּשׁ בַּגְּנָזִים שְׁלִי. כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָרַךְ
נִחַשׁ סָבִיב הַקִּדְשָׁה, בָּאִים מְלֹאכִים עָלְיוֹנִים
לַתּוֹךְ הַקִּדְשָׁה – הָרִי הַנִּנְחָשׁ שָׁם, וּפּוֹחְדִים
לְהִטָּמֵא בּוֹ. (וְאִם תֹּאמַר, זֶה כָּלֵם אֵשׁ, וְאֵשׁ לֹא מִקְבֶּלֶת טְמֵאָה)

בֵּא וּרְאֵה, כְּתוּב (תהלים קד) עֲשֵׂה מְלֹאכֵי רוּחוֹת
מְשֻׁרְתֵי אֵשׁ לְהִט. עֲשֵׂה מְלֹאכֵי רוּחוֹת –

אלו המלאכים שעומדים בחוץ. משרתיו אש
 להט - אלו מלאכים שעומדים בפנים. הוא רוח
 טמאה, והם רוח. רוח עם רוח לא נכנסות זו
 בזו. רוח טמאה ברוח קדשה לא מתערבות זו
 בזו. ומשום כך אותם שנקראו רוח לא יכולים
 להכניס לפנים משום אותה רוח טמאה. אותם
 שבפנים הם אש, ואותה אש דוחה את אותה
 רוח טמאה שלא נכנסת לפנים. ומשום כך הכל
 דוחים את הטמאה החוצה שלא תתערב עמם,
 ולכן המלאכים העליונים משבחים את הקדוש
 ברוך הוא אחר שדוחים את הטמאה החוצה.

סדר הלימוד ליום יג שבט (יום 131 בשנה)

שליש אשמורות הן בלילה כנגד שלש מחנות
 שנחלקים לשבח את הקדוש ברוך הוא,
 כמו שנתבאר. ועל זה זה הרבון של כלם, הוא
 נר (פנור) דוד שלא שוכך לעולמים, אלא תמיד
 מודה ומשבח את המלך העליון, ועל זה (איוב לה)
 נתן זמרות בלילה.

דבר אחר ולא אמר איה אלוה עשי - כמו
 שנאמר, משום שהרי האדם נכלל ממעלה
 וממטה, ונעשה כמו שהוא גוף משני צדדים,

מתוך זְכָר וּנְקָבָה. אַף כֶּף הָרוּחַ, הָרוּחַ כְּלוּלָה
 מתוך זְכָר וּנְקָבָה, וְעַל הַסּוּד הַזֶּה מִתְתַקֵּן אָדָם
 בְּחִקְיוֹתָיו בְּגוּף וּבְרוּחַ, וּמִשׁוֹם שֶׁהוּא כְּלוּל
 בְּסוּד זֶה וּבְמַעֲשֵׂה זֶה כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר, לְכֵן (וְדאי)
 כְּתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 כְּדַמוֹתֵנוּ, וַהֲרִי נִתְבָּאָר.

בְּלִילָה הָרִי אֲמַרְתָּ, שֶׁהָרִי בְּרֵאשִׁית הַלֵּילָה כֹּל
 אוֹתָם מֵיָנִים וְרוּחוֹת רָעוֹת מִתְעוֹרְרִים
 בְּעוֹלָם, אֵיךְ הוּא יָכוֹל לִהְיוֹת? שָׂאֵם כֶּף, הָרִי
 שְׁנִינוּ שְׁמַצֵּד הַצִּפּוֹן יוֹצְאִים כֹּל אוֹתָם מֵיָנִים
 רָעִים, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ (וּנְתַבָּאָר) שְׁכַאֲשֶׁר מִתְעוֹרְרֵת
 רוּחַ צִפּוֹן בְּחִצּוֹת הַלֵּילָה, שֶׁהָרִי אֵז כֹּל אוֹתָן
 רוּחוֹת רָעוֹת וְצִדְדִים רָעִים מִתְכַּנְּסִים מִהָעוֹלָם
 וּנְכַנְּסִים לְתוֹךְ נֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, אִם כֶּף, הָרִי
 בְּצַד הַדְּרוֹם, שֶׁהִיא יָמִין, לָמָּה הֵם מְשׁוֹטְטִים
 אוֹתָם הַמֵּיָנִים הָרָעִים בְּרֵאשִׁית הַלֵּילָה, שֶׁהָרִי
 שׁוֹלֵט רוּחַ דְּרוֹם?

אָדָּא וְדאי, אֲלֵמְלָא אוֹתוֹ צַד הַדְּרוֹם שְׁמַעְכֵּב
 וְדוּחָה צַד הָרֵעַ, הָיָה מְטִשְׁטֵשׁ אֶת כֹּל
 הָעוֹלָם, וְלֹא יָכוֹל הָעוֹלָם לְסַבֵּל. אָבַל כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר
 אוֹתוֹ הַצַּד הָאַחֵר, לֹא מִתְעוֹרֵר אֲלָא בְּצַד רוּחַ
 מְעָרֵב שְׁשׁוֹלֵט בְּרֵאשִׁית הַלֵּילָה, וְהָעוֹלָם כּוֹנֵס

את הכל. ולכן הקדוש ברוך הוא מקדים רפואה לעולם בגון זה, כמו שנתבאר. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שהקדוש ברוך הוא מרצה בהם מכל שאר עמי העולם.

נכנסו לבית רבי אלעזר ורבי אבא. כשנחלק הלילה בחצות, קמו לעסק בתורה. אמר רבי אבא, עכשו ודאי היא עת רצון לקדוש ברוך הוא, והרי פעמים רבות הערנו את זה, שהקדוש ברוך הוא בשעה שנחלק הלילה, נכנס לתוך אותם הצדיקים בגן עדן ומשתעשע בהם. אשרי מי שמשתדל בתורה באותו זמן.

אמר רבי אלעזר, זה משתעשע הקדוש ברוך הוא בתוך הצדיקים בגן עדן, איך משתעשע? אלא באותו זמן שנחלק הלילה, הקדוש ברוך הוא מתעורר באהבה של השמאל אל כנסת ישראל, שהרי אין אהבה אלא מצד השמאל. ולכנסת ישראל אין דרון לקרב אל המלך או חשיבות מעלה אלא באותן רוחות הצדיקים שהקדוש ברוך הוא רואה אותן מעטרות בכמה מעשים טובים ובכמה זכיות שעשו באותו יום, ולקדוש ברוך הוא נוח מכל

הַקְּרַבְנוֹת וְהָעוֹלוֹת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרִיחַ
בָּהֶם רִיחַ נִיחַח שְׁעוֹשִׁים יִשְׂרָאֵל.

אז מֵאִיר אור, וְכָל עֲצֵי הַגֵּן עֵדֶן אֹמְרִים שִׁירָה,
וְהַצְּדִיקִים מִתְּעַדְנִים שָׁם בְּאוֹתָם עֲדוּנִים שֶׁל
הָעוֹלָם הַבָּא. כְּשֶׁמֵתְעוֹרֵר אָדָם בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה, נוֹטֵל חֶלְקוֹ עִם הַצְּדִיקִים שֶׁבְּגֵן
עֵדֶן. שָׁם אֶחָד שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת
חֶקֶק (מִתְעוֹרֵר) מִתְּעַטֵּר בָּהֶם שָׁם, וְהוּא בְּתוֹךְ
סוּדוֹת הַצְּדִיקִים.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קיא) הַלְלוּיָהּ אוֹדָה
ה' בְּכָל לַבָּב וְגו'. הַלְלוּיָהּ, הָרִי נִתְבָּאָר
וְהִתְעוֹרְרוּ בוֹ הַחֲבֵרִים, וְכַךְ הוּא, שֶׁזְהוּ שְׂבַח
שְׁעוֹלָה עַל כָּל אוֹתָן הַשִּׁירוֹת וְהַתְּשַׁבְּחוֹת שֶׁאָמַר
דָּוִד בְּעֶשְׂרֵה מִיַּי תְּשַׁבְּחוֹת שֶׁאָמַר, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא
כוֹלֵל שְׂבַח וְשֵׁם בְּאֶחָד, וְהוּא כָּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ הָעֶלְיוֹן.

אוֹדָה ה' בְּכָל לַבָּב. בְּכָל מְקוֹם שֶׁאָמַר דָּוִד
הַמֶּלֶךְ סוּד שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, הוּא סוּד
הָאוֹתִיּוֹת הַחֶקְקוֹת שִׁיּוּצָאוֹת בְּחֶקְקוֹת שֶׁל
שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים. וַיֵּשׂ אוֹתִיּוֹת עֶלְיוֹנוֹת
מִסוּד הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן, וַיֵּשׂ אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שֶׁהֵן

אותיות קטנות. וכאן הוא סוד של אלפא ביתא של העולם (העליון נותן לעולם) התחתון.

אודה ה' בכל לבב - ביצר הטוב וביצר הרע שהוא שורה בתוכו. שהרי על הכל יש להודות לקדוש ברוך הוא - ביצר הטוב וביצר הרע. שהרי מצד של יצר הטוב בא טוב לאדם, ויש לברך את הקדוש ברוך הוא הטוב והמטיב. ובצד של יצר הרע בא קטרוג לאדם, ויש להודות לקדוש ברוך הוא (ביצר הטוב וביצר הרע) בכל מה שבא על האדם מצד זה ומצד זה.

בסוד ישרים ועדה. בסוד ישרים - באותם (מלאכים עליונים קדושים) שאת סוד הקדוש ברוך הוא הם יודעים, שהרי את כל סודות הקדוש ברוך הוא הם יודעים, והם הסוד שלו. ולכן בסוד ישרים ועדה - אלה הם ישראל, כשמתכנסים בעשרה להודות לקדוש ברוך הוא. ומשום כך יש להודות לקדוש ברוך הוא על טוב ועל רע ולפרסם לפני הכל. שאם תאמר, הרי הוא יודע, אז למה צריך לפרסם? אלא בזה מתכבד הקדוש ברוך הוא בעולם לפרסם את הנס, ועל זה כתוב בקדוש ברוך הוא, (יחזקאל לה) והתגדלתי והתקדשתי וגו'.

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים קג) **כל הנשמה תהיל ליה**. שנינו, כל הנשמות באו מהגוף הקדוש הזה ומתעוררות בבני אדם. ומאיזה מקום? מאותו מקום שנקרא יד (י"ה). מאיזה מקום זה? אמר רבי יהודה, שכתוב (שם קד) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית. שנינו, מהחכמה הזו שמבועיה יוצאים לשלשים ושנים שבילים הכל נתקן, וכל מה שיש למעלה ולמטה, והיא נקראת רוח קדושה שכל הרוחות נתקנו בה.

אמר רבי יצחק, ביום שהיה רבי שמעון מפרש דבר זה, היו עיניו נובעות מים, והיה אומר: כל גנזי המלך העליון נמסרו במפתח אחד, ומתגלה בהיכלות המצירים העליונים החקוקים.

אף כן שנינו, מי יכול לדעת ולהכיל מה שגנוז במבוע הזה, שהרי משה לא גלה את זה בימיו כשהיה מגלה סוד העמק לישראל, ואף על גב שהכל היה מתגלה על ידו. אלא באותה שעה שרצה הקדוש ברוך הוא להעלותו לישיבה הקדושה העליונה ולהטמינו מבני אדם, שכתוב (דברים לא) **בן מאה ועשרים שנה אנכי**

היום. היום ממש. שאותו יום נשלמו ימי
 להתקרב למקום הזה, שכתוב (שם) הן קרבו ימי,
 קרבו ממש.

ששנינו, אמר רבי שמעון, משה לא מת. ואם
 תאמר, הרי כתוב (שם לה) וימת שם
 משה? כן בכל מקום לצדיקים קורא בהם מיתה.
 מה המיתה? מהצד שלנו זה נקרא כן. ששנינו,
 אמר רבי שמעון, וכן שנה, שמי שהוא בשלמות,
 שהאמונה הקדושה תלויה בו – לא תלויה בו
 מיתה ולא מת. כמו שהיה ביעקב שהאמונה
 השלמה היתה בו.

שאמר רבי שמעון, (בראשית לה) לא יקרא שמך
 עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
 ויקרא את שמו ישראל. מה זה ישראל? שלמות
 הכל, שכתוב (ירמיהו מו) ואתה אל תירא עבדי יעקב
 ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת
 זרעך מארץ שבים וגו'.

אמר רבי יהודה מכאן, כי אתה אני, דוקא.
 אשרי חלקו שרבנו אמר לו כן. לא כתוב
 כי אתי אתה, אלא כי אתה אני, שרבנו בא לחבר
 את דיורו עמו.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יִפֶּה אָמַר רַבִּי אַבָּא, שְׁאָמַר
וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד.
וְשָׁב יַעֲקֹב – לְהִקְרָא בְּשֵׁם אַחַר, שְׁכָתוּב לֹא
יִקְרָא שְׁמֵךְ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחַר וְשָׁב יַעֲקֹב – לְמָקוֹם שְׁנִלְקַח מִשְׁם.
וְשָׁקַט – בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְשָׁאֲנָן – בְּעוֹלָם
הַבָּא. וְאִין מַחְרִיד – מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת. שְׁמִשְׁמַע
שְׁהַכֵּל הָיָה בּוֹ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הָרִי פְּרִשׁוּהָ
הַחֲבָרִים, שְׁכָתוּב וְאֵת זֶרַעְךָ מֵאֶרֶץ שְׁבָיִם. מֵה
זֶרַעוּ בְּחַיִּים, אֵף הוּא בְּחַיִּים.

וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֵן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מְבָרַח מִן הַקְּצָה
אֶל הַקְּצָה. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (קָהֳלַת י')
אֲשֶׁרִיף אֶרֶץ שְׁמֵלֶכֶךְ בֵּין חוּרִים וְשֶׁרִיף בְּעַת
יֵאֱכְלוּ. וְכָתוּב, אִי לֶךְ אֶרֶץ שְׁמֵלֶכֶךְ נָעַר וְשֶׁרִיף
בְּבִקְרָא יֵאֱכְלוּ. (בְּמָה בְּאֶרְנוּ אֵת הַפְּסוּקִים הַלְלוּ) אִוִי לְעוֹלָם
שְׁלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּעִבּוּדַת רְבוּנָם, שְׁהָרִי רְבוּנָם
מִשְׁגִּיחַ בְּגִלְלָם לְהִיטִיב לָהֶם, שְׁהַנִּיחַ לְפָנֵיהֶם
דְּבָרֵי תוֹרָה, וְלֹא מִשְׁגִּיחִים.

שְׁשִׁנְיָנוּ, שְׁלֶשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לַעֲשׂוֹת
לְבָנוּ: מִלָּה, וּפְדִיוֹן, וְלֵהֲשִׂאוֹ אִשָּׁה.
וְהַכֵּל עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל. מִלָּה –

שְׁכָתוֹב (יהושע ה) וְשׁוֹב מִל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית,
 וְכָתוֹב (בראשית יז) וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוֹל לָכֶם כָּל
 זָכָר. פְּדִיוֹן – שְׁכָתוֹב (דברים ז) וַיִּפְדֶּךָ (ה) אֱלֹהֶיךָ מִבֵּית
 עַבְדִּים) מִיַּד פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם. לְהַשִּׂיאוּ אִשָּׁה –
 שְׁכָתוֹב (בראשית א) זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם, וְכָתוֹב
 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ
 וּרְבוּ. עוֹד, נִשָּׂא אוֹתָם כְּמוֹ הַנֶּשֶׁר הַזֶּה שֶׁמְטִיל
 אֶת בָּנָיו עַל כְּתָפָיו, שְׁכָתוֹב (שמות יט) וְאִשָּׁא אֶתְכֶם
 עַל כַּנְּפֵי נְשָׂרִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַכֹּל הוּא נֶאֱהָ, אֲבָל הַתּוֹרָה
 חֲזָרָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִמְדָה אוֹתָם יוֹתֵר
 מֵהַכֹּל. בֵּא וּרְאֵה, אֵין שְׂבַח שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא כְּמוֹ הַשְּׂבַח שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁכָתוֹב בָּהּ
 (משלי ח) בֵּי מְלָכִים יִמְלָכוּ.

שְׁהָרֵי שְׁנִינוּ, כְּשֶׁעָלָה רַב הוֹנָא לְשָׁם, מָצָא אֶת
 הַחֲכָמִים שְׁעוֹסְקִים בְּפִסּוּק הַזֶּה שְׁכָתוֹב,
 (ירמיה נא) וּפְקַדְתִּי עַל בַּל בְּבָבֶל וְהִצַּאתִי אֶת בַּלְעוּ
 מִפִּי וְלֹא יִנְהָרוּ אֵלָיו עוֹד גּוֹיִם. וְרַב הוֹנָא לֹא הָיוּ
 מְשֻׁגָּיחִים בּוֹ, שְׁהָרֵי לֹא הִפְּרִיחוּ אוֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁהָיָה קָטָן. נִכְנַס לְבֵית הַמְּדַרְשׁ, וּמָצָא אֶת
 הַחֲכָמִים שְׁהָיוּ אוֹמְרִים שֶׁבְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ
 לְהַתְּבוּנָן, אִם יֵרָאֵתוּ וְאֵלִילוּ שֶׁל נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה

שְׁמוּ בַל – הָרִי כְּתוּב בּוּ, (דניאל ד) וְעַד אַחֲרַיִם נִכְנָס
 דְּנִיאל שְׁשֵׁמוּ בַלְטָשְׂאֶצַר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי? וְעוֹד, מַה
 זֶה וְהוֹצֵאתִי אֶת בַּלְעוּ מִפִּי?

עֲמַד רַב הוֹנָא בֵּין הַיְסוּדוֹת שֶׁל הָעֲמוּדִים וְאָמַר,
 אֵלּוּ הָיִיתִי בְּמִקּוּמִי, הָיִיתִי דוֹרֵשׁ אֶת
 הַפְּסוּק הַזֶּה. לֹא הִתְבּוֹנְנָנוּ בּוּ. קָם שְׁנִית וְאָמַר דְּבַר
 זֶה. בָּא רַבִּי יוֹדָאי בַּר רַב וְהוֹשִׁיבוּ לְפָנָיו. אָמַר לוֹ,
 אָמַר בְּנִי, אָמַר, שְׂבַדְבְּרֵי תוֹרָה כְּתוּב בָּהֶם (משלי א)
 בְּרֹאשׁ הַמִּיּוֹת תִּקְרָא וְגו'.

פְּתַח וְאָמַר, כֶּךָ שְׁנִינוּ, בְּיָמִים הָרֵאשׁוֹנִים טָרַם
 בָּא יַעֲקֹב, הָיָה אָדָם שָׁלוֹ בְּבֵיתוֹ. הִגִּיעַ
 זְמַנּוֹ – מֵת בְּלִי מַחְלוֹת. כִּיּוֹן שָׂבָא יַעֲקֹב, בְּקֶשׁ
 לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם,
 אִם נוֹחַ לְפָנֶיךָ, שְׂיַפֵּל אָדָם בְּבֵית חָלְיוֹ שְׁנַיִם אוֹ
 שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְאַחַר כֶּךָ יִתְכַּנֵּס לְעַמּוֹ, וַיִּצְוֶה אֶת
 בֵּיתוֹ וַיָּשׁוּב מִחֻטְאָיו. אָמַר לוֹ: יָפָה, וְאַתָּה תִּהְיֶה
 סִימָן בְּעוֹלָם. בָּא וְרָאָה מַה כְּתוּב בּוּ, (בראשית מח)
 וַיְהִי אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה
 אָבִיךָ חָלָה. כְּתוּב חָלָה, מַה שְּׁלֹא הָיָה לְאָדָם
 מִקֵּדָם לְכֵן.

אַחַר שְׁנַפְטָר, לֹא הָיָה אָדָם שֶׁהָיוּ לוֹ מַחְלוֹת
 שְׁלֹא מֵת, עַד שְׂבָא חֲזַקְיָה. מַה כְּתוּב בּוּ?

(ישעיה לח) בַּיָּמִים הֵּהֱמָ חָלָה חֲזַקְיָהוּ לְמוֹת וְגו'. בֹּא וּרְאֵה מָה כָּתוּב, וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה'. אָמַר לוֹ: אִם נוֹחַ לְפָנַיךָ שְׂיִתְרַפְּאוּ בְּנֵי אָדָם מִבֵּית חָלִיִּים וַיּוֹדוּ לְשִׁמְךָ, וַיִּכִּירוּ וַיִּשׁוּבוּ אַחֵר כֶּף בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי הָעוֹלָם צְדִיקִים לְפָנַיךָ. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: נֶאֱמָר הוּא, וְאַתָּה תִּהְיֶה סִימָן לָזֶה בְּעוֹלָם, וְכֵן הוּא מָה שְּׁלֹא הָיָה מִקֶּדֶם לְכֵן. זֶהוּ שְׂכָתוּב (סו) מִכְּתָב לְחֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחִלְתּוֹ וַיְחִי מִחֲלָיו. וְשָׁנִינוּ, אוֹתוֹ יוֹם חֲזָרָה הַשָּׁמֶשׁ עָשָׂר דְּרָגוֹת.

וַיִּשְׁנִינוּ, מְרוֹדֵךְ בְּלֶאֱדָן הָיָה אוֹכֵל כָּל יוֹם בְּאַרְבַּע שָׁעוֹת וַיִּשֵׁן עַד תִּשְׁעַ שָׁעוֹת, וְאוֹתוֹ יוֹם יִשֵּׁן עַד תִּשְׁעַ שָׁעוֹת. כְּשֶׁהִתְעוֹרֵר, רָאָה שְׁשָׁמֶשׁ עוֹמֶדֶת בְּאַרְבַּע שָׁעוֹת. אָמַר, מָה זֶה? בְּהִרְיַגַת הַכַּעַס קִנְטוֹר קִשְׁרָתָם עָלַי? אָמְרוּ לוֹ, לָמָּה? אָמַר, שְׂיִשְׁנַנְתִּי יוֹם אֶחָד וְשְׁלִישׁ יוֹם. אָמְרוּ לוֹ, לֹא כֵן, אֲלֵא אֱלֹהֵי חֲזַקְיָהוּ עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה שְׁנֵי נְסִיִּם: רִפָּא אֶת חֲזַקְיָה מִבֵּית חֲלָיו, וְהַחֲזִיר אֶת הַשָּׁמֶשׁ לְזִמְן הַזֶּה. אָמַר, וְכִי יֵשׁ בְּעוֹלָם אֱלֹהֵי גְדוֹל יוֹתֵר חוּץ מֵאֱלֹהֵי?! אָמְרוּ, אֱלֹהֵי חֲזַקְיָהוּ. עָמַד וְכָתַב כְּתָבוֹ: שְׁלוֹם לְחֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְשְׁלוֹם לְאֱלֹהָיו וְשְׁלוֹם לִירוּשָׁלַיִם עִיר

הַקִּדְּשׁ. אַחַר כֵּן נִמְלֵךְ, וְקָם מִכִּסְאוֹ, וּפָסַע שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת וְכָתַב אַחֲרֵים: שְׁלוֹם לְאֱלוֹהַּ הַגָּדוֹל שְׁבִירוֹשָׁלַיִם וְשְׁלוֹם לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְשְׁלוֹם לִירוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְּשׁ. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה פָּסַעְתָּ בְּשִׁבִיל כְּבוֹדֵי שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת, חֲיִיךָ מִמֶּךָ יֵצְאוּ שְׁלֹשָׁה מַלְכִים שְׁלִיטִים רוֹזְנִים וּמִצְבִּיאִים שְׁשׁוּלְטִים בְּכָל הָעוֹלָם, וְרֵאשׁוֹן מֵהֶם הִיא נְבוּכַדְנֶצַּר.

בא וּרְאֵה מָה אָמַר לוֹ דְּנִיָּאל, (דניאל ב) אַתָּה הוּא רֵאשׁ הַזֶּהָב, וְאַחֲרָיֶךָ תִּקְוֶם מַלְכוּת אַחֲרֵת רְעָה מִמֶּךָ וּמַלְכוּת שְׁלִישִׁית אַחֲרֵת. מָה כָּתוּב? (שם א) הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶצַּר עָשָׂה צֶלֶם שֶׁל זָהָב. גָּבְהוּ שְׁשִׁים אַמּוֹת וּרְחִבּוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת. אָמַר נְבוּכַדְנֶצַּר, הַצֶּלֶם שֶׁרְאִיתִי הִיא רֵאשׁוֹ שֶׁל זָהָב, מַעֲיּוֹ שֶׁל כֶּסֶף. אָנִי אֶעֱשֶׂה הַכֹּל שֶׁל זָהָב, וְשִׁתְּהִי עֲטֹרַת זָהָב בְּרֵאשׁוֹ.

וְשָׁנִינוּ, אוֹתוֹ יוֹם כָּנַס אֶת כָּל הָאֻמּוֹת וְהַעַמִּים וְהִלְשׁוֹנוֹת לַעֲבֹד לְאוֹתוֹ הַצֶּלֶם, וְלָקַח כָּלֵי מִכְּלֵי הַמִּקְדָּשׁ שָׁבוּ הִיא חֲקוּק הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ וְהַכְּנִיסוֹ בְּפִי אוֹתוֹ צֶלֶם. וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה הִיא מְדַבֵּר גְּדוּלוֹת, עַד שֶׁבָּא דְּנִיָּאל וְקָרַב לְאוֹתוֹ הַצֶּלֶם וְאָמַר: אָנִי שְׁלִיחַ שֶׁל הַרְבוֹן הָעֲלִיוֹן, גּוֹזֵר אָנִי

עֲלִיךָ לְצֵאת מִכָּאן. הַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וַיֵּצֵא
 אוֹתוֹ כְּלִי, וַנִּפֹּל הַצֶּלֶם וַנִּשְׁבַּר. הֵינּוּ מֵה שְׁכַתוֹב,
 וְהֵצֵאתִי אֶת בְּלַעַז מִפִּי וְלֹא יִנְהָרוּ אֵלָיו עוֹד
 גּוֹיִם. קָם רַבִּי יְהוּדָה וַנִּשְׁקוּ עַל רֵאשׁוֹ. אָמַר, אִם
 לֹא שִׁקְרָבְתִי אוֹתָךְ לַחֲבוּרָה כָּאן, לֹא הִכְרַנּוּ
 אוֹתָךְ. וּמֵאוֹתוֹ יוֹם הָיוּ פּוֹחָדִים מִפָּנָיו.

שְׁנֵינּוּ, (קהלת י') אֲשֶׁרֶיךָ אֶרֶץ שְׁמֵלֶכְךָ בֵּן חוּרִים
 וְשֶׁרֶיךָ בָּעֵת יֹאכְלוּ. רַבִּי יוֹסִי בְּאֵר אֶת
 הַפְּסוּק הַזֶּה בְּמִשָּׁה בְּשַׁעָה שֶׁהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם וַעֲשֵׂה אוֹתָם בְּנֵי חוּרִין. וְשֶׁרֶיךָ בָּעֵת
 יֹאכְלוּ, שְׁכַתוֹב (שמות יב) וַאֲכַלְתֶּם אוֹתוֹ בַּחֲפֹזוֹן פֶּסַח
 הוּא לֵה'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְכִי לֹא אָמַרְתִּי
 שְׁדַבְרֵי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, שְׁכָלָם בַּפְּנִים,
 לְתוֹךְ הַהֵיכָל הַקָּדוֹשׁ הָיוּ. וְזֶה שְׁאָמַרְתֶּם, הַכֹּל
 יָפָה הִיָּה וְלִדְרָשָׁה הוּא בָּא, אָבֵל פְּסוּק זֶה
 לְמַעַלָּה בַּהֵיכָל הַקָּדוֹשׁ הוּא.

שְׁנֵינּוּ, אֲשֶׁרֶיךָ אֶרֶץ שְׁמֵלֶכְךָ בֵּן חוּרִים. מֵה זֶה
 אֶרֶץ? אֶרֶץ סֶתֶם, שְׁלֵמִדְנּוּ, מֵהוּ שְׁכַתוֹב
 (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְּאֶרֶת יִשְׂרָאֵל? אֵלֹא
 הָאֶרֶץ הַזֹּאת הִיא סוּד בְּתוֹךְ כְּתָרֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ,

שְׁכָתוֹב בּוֹ (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ
וּשְׁמַיִם. וְהָאֶרֶץ הִזוּ וְכָל מַה שְׁיֻנַּק וְנִזּוֹן, הוּא
מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא שְׁמַיִם, וְלֹא נִזּוֹנִית הָאֶרֶץ
הִזוּ אֶלָּא מְשַׁלְּמוֹת הַקְּדוּשָׁה שְׁנִקְרָאת שְׁמַיִם.

וּבְשָׁעָה שְׂרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲרִיב אֶת
בֵּיתוֹ שְׁלִמְטָה וְהָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה
שְׁלִמְטָה, הָעֵבִיר בְּרֵאשׁוֹנָה אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה
שְׁלִמְעָלָה, וְהוֹרִידָהּ מֵאוֹתָהּ דִּרְגָה שְׁהִיתָה
יוֹנֶקֶת מֵהַשְּׁמַיִם הַקְּדוּשִׁים, וְאַחַר כֵּן הַחֲרִיב
אֶת זוֹ שְׁלִמְטָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב הַשְּׁלִיף מְשָׁמַיִם
אֶרֶץ - בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן - וְלֹא זָכַר הַדָּם
רַגְלָיו. שְׁשָׁנִינוּ, כֵּן דִּרְכּוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא: כְּשֵׁרוּצָה לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם, בְּרֵאשׁוֹנָה
עוֹשָׂה דִין לְמַעְלָה, וְאַחַר כֵּן מִתְקִיִּים לְמַטָּה,
שְׁכָתוֹב (ישעיה כד) יִפְקוֹד ה' עַל צָבָא הַמְּרוֹם
בְּמָרוֹם - בְּרֵאשׁוֹנָה. וְאַחַר כֵּן - וְעַל מַלְכֵי
הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲשֶׁרִיף אֶרֶץ שְׁמִלְכָךְ בֵּן
חֹרִים - שְׁזֵן אוֹתָךְ בָּרַב כָּל, בְּלֵי פַחַד שֶׁל
אַחַר, וּמֵאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן נִזּוֹן הַכָּל. וְשֶׁרִיף
בְּעֵת יֹאכְלוּ - כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (במדבר כג) כְּעֵת יֵאָמַר
לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל. אֵי לָךְ אֶרֶץ

שְׁמֵלֶכֶךְ נָעַר – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ג) וְנָתַתִּי נְעָרִים
שָׂרִיָּהֶם. שְׂאוֹי לְאָרֶץ כְּשִׁינֹקֶת מִשְׁמָאל. וְשָׂרִיךְ
בְּבֶקֶר יֹאכְלוּ – בְּאוֹתָהּ קְדָרוֹת, וְעַד שֶׁלֹּא מֵאִיר
וְלֹא שׁוֹלֵט מֵה שֶׁשׁוֹלֵט.

שְׁנַיִנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהִבְרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹךְ
הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה –
זֶהוּ יַעֲקֹב הַקְּדוֹשׁ הַשָּׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ, שְׁכַתוֹב
(בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֱהָלִים. לֹא כְּתוֹב
יוֹשֵׁב אֱהָל, אֶלָּא יוֹשֵׁב אֱהָלִים, שְׁנַיִם, שְׂאוֹחֵז אֶת
זֶה וְאוֹחֵז אֶת זֶה. אֵף כִּפֶּן כְּתוֹב וְהִבְרִיחַ הַתֵּיכֵן
בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה,
שְׂאוֹחֵז אֶת זֶה וְאוֹחֵז אֶת זֶה.

שְׁשַׁנַּיִנוּ, מֵהוּ אִישׁ תָּם? כְּתַרְגוּמוֹ – שָׁלֵם. שָׁלֵם
מֵהַכֹּל, שָׁלֵם לְשָׁנֵי צְדָדִים, לְעַתִּיקָא
קְדִישָׁא וְלִזְעִיר אֶפֶיִן. שָׁלֵם לְחֶסֶד עֲלִיוֹן וְלִגְבוּרָה
עֲלִיוֹנָה, וּמְשָׁלִים לְזֶה וְלִזֶּה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רְאִיתִי שְׁהָרִי הַחֲכָמָה הַכָּלֵל
שֶׁל הַכֹּל. וְחֶסֶד עֲלִיוֹן יוֹצֵא מִחֲכָמָה.
גְּבוּרָה שְׁהִיא דִּין הַקְּשָׁה יוֹצֵאת מִבִּינָה. יַעֲקֹב
מְשָׁלִים לְשָׁנֵי הַצְּדָדִים, וְהָאֲבוֹת כָּלֵל הַכֹּל, וַיַּעֲקֹב
כָּלֵל שֶׁל הָאֲבוֹת.

שְׁנֵינּוּ, הִכָּה הַחֲכָמָה בְּשָׂבִיל שְׁלוֹ, וְכֹנֵס בְּרוּחַ
 (מים), וְהִתְכַּנְּסוּ הַמַּיִם לְמָקוֹם אֶחָד,
 וּנְפָתְחוּ חֲמֹשִׁים שַׁעְרֵי בִינָה. מֵהַשְּׂבִילִים הֵלְלוּ
 יוֹצְאִים עֲשָׂרָה כְּתָרִים בְּקַרְנַיִם זוהָרוֹת, וְנִשְׁאָרוּ
 עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם שְׂבִילִים. הִכְתָּה אוֹתָהּ רוּחַ בְּאוֹתָם
 שְׂבִילִים, וּנְפָתְחוּ חֲמֹשִׁים שַׁעְרֵי בִינָה, וְנַחֲקָקוּ
 עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם בְּחֲמֹשִׁים שַׁעְרֵי הַיּוֹבֵל, וְנִתְעַטְרוּ
 בְּשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. אֵלּוּ
 נִפְתְּחוּ לְצַדִּדְיָו.

וְהִתְעַטְרוּ עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם כְּתָרֵי הַרְחֵמִים
 שְׁכָלוּלִים בְּעֵתִיק הַיָּמִים (כְּתָר)
 שְׂמֵאִיר לָהֶם כָּל אֶחָד בְּצִדּוֹ. הִתְעַטְרוּ חֲמֹשִׁים
 חֲקִיקוֹת בְּמִ"ב אוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ, שֶׁבֶּהֶן נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְנַחֲקָקוּ
 בְּחֲקִיקוֹתֵיהֶם שְׁמוֹנָה שַׁעְרִים, שֶׁהֵן שְׁמוֹנֶה
 אוֹתִיּוֹת הַרְחֵמִים, שְׁכַתּוֹב (שְׁמוֹת לַד) ה' ה' אֵל רַחוּם
 וְחַנּוּן, שְׂיוֹצֵא מֵהַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ לְזַעֲרָא,
 וּמִתְחַבְּרִים בְּכְתָרִים הַקְּדוֹשִׁים הֵלְלוּ, חֲכָמָה
 וּבִינָה הָעֲלִיוֹנִים שְׁעוּלִים. יוֹצֵא חֶסֶד עֲלִיוֹן מֵצַד
 זֶה, וְדִין הַגְּבוּרָה מֵצַד זֶה. בָּאָה זְכוּת שֶׁל יַעֲקֹב
 וּמְשַׁלְּמָה אֶת שְׁנֵיהֶם וְאוֹחֶזֶת אוֹתָם, שֶׁהָרִי הִיא
 הַשְּׁלֵמוֹת הָעֲלִיוֹנָה.

שְׁנֵינּוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִשּׁוּם כֶּף נִקְרָא
 יִשְׂרָאֵל. שְׁשֵׁנִינוּ, יַעֲקֹב הִתְחַתּוֹן,
 יִשְׂרָאֵל הָעֲלִיּוֹן. יַעֲקֹב אֵינוֹ שְׁלָמוֹת, יִשְׂרָאֵל
 שְׁלָמוֹת הַכֹּל. וְכֵן שְׁנֵינּוּ, נֶאֱמַר דָּוִד בֶּן יִשִׁי – דָּוִד
 אֵינוֹ שְׁלָמוֹת, שְׁהָרִי אַחֲרוֹן הוּא. יִשִׁי יְסוּד עֲלִיּוֹן
 הוּא וְשְׁלָמוֹת. וְהֵינּוּ מֵה שְׁשֵׁנִינוּ, לֹא גָלוּ יִשְׂרָאֵל
 מֵאַרְצָם עַד שֶׁכָּפְרוּ בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְמַלְכוּת
 בֵּית דָּוִד, שְׁפָתוֹב (שְׁמוּאֵל-ב כ) אֵין לָנוּ חֶלֶק בְּדָוִד
 וְלֹא נַחֲלָה בְּכֵן יִשִׁי אִישׁ לְאַהֲלֵיוֹ יִשְׂרָאֵל. מֵה זֶה
 אִישׁ לְאַהֲלֵיוֹ? מְקוֹם שְׁעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת
 שׁוֹרָה בְּתוֹכָם, הֵינּוּ לְאַלְהֵיוֹ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּשֶׁמִּתְחִילָה חֲכָמָה לְחַקֵּק
 חֲקִיקוֹת בְּכֹל הַכְּתָרִים, מֵאִיזָה כְּתָר
 מִתְחִילָה? מֵאוֹתָהּ שְׁנִקְרָאת בִּינָה. בְּבִינָה הַכֹּל
 נִכְלָל, וּמִשּׁוּם כֶּף נִפְתָּחוּ בָּהּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים,
 וְנִמְצָא שֶׁהַכֹּל נִחְקָקוּ בְּחֲכָמָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים
 קד) כָּלֵם בְּחֲכָמָה עָשִׂיתָ.

שְׁנֵינּוּ, כְּתוּב (ישעיה מ) מִי מֵדַד בְּשַׁעֲלוֹ מִים וְגו'.

בְּשַׁעֲלוֹ מִים, מֵה הַמִּים? זֶהוּ בִּינָה. רַבִּי
 אֶלְעָזָר שׁוֹנֶה כֶּף, זֶה חֶסֶד. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 הַכֹּל עוֹלָה (נִתְקַן) בְּמִשְׁקַל אֶחָד. וְשָׁמִים בְּזֵרֵת
 תִּכְּן, מִי הַשָּׁמִים? תִּפְאָרֵת, שְׁפָתוֹב תִּפְאָרֵת

ישראל. וְכֹל בְּשֵׁלֶשׁ עֶפְרָה הָאָרֶץ – זוּהִי גְבוּרָה.
 וְשָׁקַל בַּפֶּלֶס הָרִים – אֵלֶּה הֵם שְׂאֵר הַכְּתָרִים
 שֶׁנִּקְרְאוּ הָרֵי אֶפְרַסְמוֹן זָה. וּגְבֻעוֹת בְּמֵאזְנַיִם –
 אֵלוֹ שְׂאֵר הַמְּרַכְבוֹת הַתְּחַתּוֹנוֹת מֵהֶם.

בא וּרְאֵה, בְּשַׁעְלוֹ, מַה זֶה בְּשַׁעְלוֹ? זוֹ רוּחַ
 חֲכָמָה. שְׁכָךְ שְׁנִינּוּ, שַׁעַל הַסְּבָךְ בְּאֶפְרַיִן
 שְׁקוּעִים. וְשָׁמַיִם בְּזֵרֶת תִּכְן, מִי הַזֵּרֶת? אֵלוֹ אוֹתָם
 (חֲמִשִּׁים) שְׁעָרִים שֶׁנִּפְתְּחוּ וְהִתְפָּזְרוּ לְכֹל הַצְּדָדִים,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּזְרִיתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם וְגו'. וְכֹל
 בְּשֵׁלֶשׁ, מִי הַשְּׁלִישׁ? רַחֲמִים, שְׁלֵמוֹת הַכֹּל. וְשָׁקַל
 בַּפֶּלֶס, מַה זֶה פֶּלֶס? אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁכַתּוֹב
 מֵאֲזַנֵּי צֶדֶק. אֲבִנֵי צֶדֶק. עוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 הַדְּבָרִים הֵלְלוּ בְּשַׁעוֹר שֶׁל יוֹצֵר הַכֹּל בְּאֶרְנוֹ.

אמר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַזֶּה נִשְׁמַע שֶׁיַּעֲקֹב יָצָא מִתּוֹךְ
 דִּין קָשָׁה, שֶׁהָרִי יִצְחָק דִּין קָשָׁה אַחַז
 לְחִלְקוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְזֶה הוּא לְבַדּוֹ?
 וְהָרִי יִצְחָק יָצָא מִתּוֹךְ חֶסֶד, וְכֹךְ כָּלָם, דִּין יוֹצֵא
 מִתּוֹךְ רַחֲמִים, וְרַחֲמִים מִדִּין. אֲבָרְהָם יֵרֵשׁ יִרְשֵׁת
 חֶסֶד, וְיָצָא יִצְחָק בְּדִין מִתּוֹךְ חֶסֶד. יַעֲקֹב יָצָא
 בְּרַחֲמִים מִתּוֹךְ הַדִּין הַקָּשָׁה, וְכֹךְ הוּא לְמַעְלָה זֶה
 מַזֶּה, וְיוֹנֵק זֶה מַזֶּה, עַד שֶׁנּוֹדַע שֶׁהַכֹּל הוּא אֶחָד,

וּמֵאַחַד תְּלוּיִים כָּלָם, וְהַכֹּל נִמְצָא אַחַד. בְּרוּךְ
שְׁמוֹ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, נוֹדַע שְׂאִין שְׁלֵמוֹת אֶלָּא
כְּשִׁאוּחִז זֶה מִזֶּה, (ואחד) וְזֶה אוּחִז בְּשִׁנְיָהֶם
לְשַׁכְּלֵל אֶת הַכֹּל, כְּמוֹ יַעֲקֹב, וְהִינּוּ שְׁפָתוֹב מִבְּרַח
מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.**

**שְׁנֵינּוּ, כֹּל זֶה לֹא נִקְרָא אֶלָּא מִצַּד שְׁלָנוּ, וּמִצַּד
שְׁלָנוּ הַכֹּל נוֹדַע. (שְׁהָרִי בְּנֵה לְמַעְלָה) וּלְמַעְלָה
הַכֹּל עוֹלָה בְּמִשְׁקַל אַחַד, לֹא שׁוֹנָה וְלֹא יִשְׁתַּנָּה,
כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (מִלֵּאכִי א) אֲנִי ה' לֹא שְׁנִיתִי. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, כֹּל הַמְּנֹרוֹת מְאִירוֹת מֵאַחַד וּתְלוּיֹת
מֵאַחַד, וְהַמְּנֹרוֹת הֵן הַכֹּל אַחַד, שְׁהָרִי לֹא רָצוּ
לְהַפְרֹד, וּמִי שֶׁמְפָרִידֶם כְּאֵלוֹ נִפְרָד מִחַיֵּי הָעוֹלָם.
**אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתוּב (ישעיה א) וְנָתַתִּי נְעָרִים
שְׂרִיָּהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ בָם, הִינּוּ****

**שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת כה) וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרָבִים זָהָב. כְּתוּב
(שְׁמוֹאֵל-ב ו) יֵשֵׁב הַכְּרָבִים, וְכָתוּב (שִׁם כב) וַיִּרְכַּב עַל
כְּרוֹב וַיֵּעַף. יֵשֵׁב הַכְּרָבִים - כְּשִׁשׁוּרָה לְהִתְיָשֵׁב
בְּשְׁלֵמוֹת, כְּתוּב יֵשֵׁב הַכְּרָבִים. (כְּשִׁנְמִצָּא בְּשְׁלֵמוֹת)
וְכִשְׁלֵא שׁוּרָה וְלֹא מִתְיָשֵׁב הַמֶּלֶךְ בְּכֶסֶף, כְּתוּב
וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב, אַחַד, שְׁלֵא מִתְיָשֵׁב הַמֶּלֶךְ
בְּכֶסֶף. יֵשֵׁב הַכְּרָבִים - שְׁנַיִם.**

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹי לְעוֹלָם כְּשֶׁכְּרוּב אֶחָד מִחֲזִיר
פָּנָיו מִחֲבָרוֹ, שֶׁהָרִי כָּתוּב וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֶל
אֶחָיו, כְּשֶׁהָיָה שָׁלוֹם בְּעוֹלָם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
הָרִי שְׁנִינּוּ, (ויקרא יח) עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא
תִּגְלֶה. אוֹי לְמִי שֶׁמִּגְלָה עֲרוֹתָם. כְּמוֹ זֶה כָּתוּב
בְּיַעֲקֹב, מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה. אֲשֶׁרִי חִלְקָם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח
בְּתִשְׁבַּחְתָּם כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, שְׁכָתוּב (ישעיה מט)
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

שְׁנִינּוּ, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים הָיָה
אָדָם אוֹמֵר לְחֲבָרוֹ: אָמַר לִי דָבָר אֶחָד
מִהַתּוֹרָה וְטַל מָנָה כֶּסֶף. עֲכָשׁוּ אוֹמֵר אָדָם
לְחֲבָרוֹ: טַל מָנָה כֶּסֶף וְעַסֵּק בַּתּוֹרָה. וְאִין מִי
שִׁישְׁגִיחַ, וְאִין מִי שִׁירְכִין אֲזָנוֹ, פָּרֵט לְאוֹתָם
מַעֲטִים (וְרַעִים) קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִשְׁתַּבַּח בָּהֶם, שְׁכָתוּב (שם ס) וְעַמְּךָ כָּלָם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה
יְדֵי לְהַתְּפָאֵר.

וְוִי הָעַמְדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,
וְוִי הָעַמְדִים - הָרִי אִמְרָנוּ, כָּל אוֹתָם
שֶׁנֶּאֱחָזִים מִקְּשָׁרִים קְיָמִים עֲלִיוֹנִים, נִקְרָאִים וְוִי
הָעַמְדִים. וְכָל אוֹתָם שְׁלֹמֶטָה תְּלוּיִים מֵאוֹתָם

וּוּיִם. מַה זֶה וּוּיִם? שֵׁשׁ בְּתוֹךְ שֵׁשׁ, וְנֶאֱחָזִים
וּמוֹשָׁקִים מִחוּט הַשְּׂדֵרָה שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם. וּבִסְפָר
הַצְּנִיעוֹת לְמַדְנוּ, וּוּיִם לְמַעְלָה, וּוּיִם לְמַטָּה,
וְכֻלָּם עוֹלִים בְּמִשְׁקַל אֶחָד.

ספרא דצניעותא

מֵאֵן צְנִיעוּתָא דְסַפְרָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲמִשָּׁה
פְּרָקִין אֵינּוּן דְּכֻלִּילָן בְּהִיכָל רַב, וּמִלֵּיין כָּל
אַרְעָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי כֻלִּילָן הֵנִי, מִכְּלָהוּ
עֲדִיפִי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֵכִי הוּא, לְמֵאֵן דְּעָאל
וְנִפְק, וּלְמֵאֵן דְּלָא עָאל וְנִפְק לָאו הֵכִי.

מִתְלָא, לְבַר נֶשׁ דְּהוּה דִּיּוֹרִיָּה בֵּינֵי טוֹרִין, וְלֹא
יָדַע בְּדִיּוֹרֵי מֵתָא. זֶרַע חֲטִין וְאָכִיל חֲטִין
בְּגוֹפֵיָּיהוּ. יוֹמָא חַד עָאל לְמֵתָא, אֶקְרִיבוּ לֵיהּ
נְהָמָא טָבָא. אָמַר הֵהוּא בַר נֶשׁ, דִּנְא לָמָּה. אָמְרוּ
נְהָמָא הוּא לְמִיכָל. אָכַל וְטַעַם לְחַדָּא לְחַפְיָה.
אָמַר וּמָמָה אֲתַעְבִּיד דָּא. אָמְרוּ מַחֲטִין. לְבַתָּר
אֶקְרִיבוּ לֵיהּ גְּרִיִצִין דְּלִישִׁין בְּמִשְׁחָא. טַעַם
מִנֵּיָּיהוּ, אָמַר וְאַלִין מָמָה אֲתַעְבִּידוּ. אָמְרוּ מַחֲטִין.
לְבַתָּר אֶקְרִיבוּ לֵיהּ טְרִיקֵי מִלְכִין, דְּלִישִׁין
בְּדוּבְשָׂא וּמִשְׁחָא. אָמַר וְאַלִין מָמָה אֲתַעְבִּידוּ.
אָמְרוּ מַחֲטִין. אָמַר וְדָאֵי אָנָּא מְאָרֵי דְכָל אֲלִין,
דְּאָנָּא אָכִיל עֶקְרָא דְכָל אֲלִין דְּאִיהוּ חֲטָה. בְּגִין (דף

קע"ו ע"ב) הֵהוּא דַעְתָּא מַעְדוּנֵי עֲלָמָא לָא יָדַע
וְאִתְאַבִּידוּ מִנֵּיהּ. כַּךְ, מָאן דְנִקִּיט כְּלָלָא, וְלֹא יָדַע
בְּכֻלָּהּ עֲדוּנֵין דְמַהֲנֵיין, דְנִפְקִין מֵהֵהוּא כְּלָלָא

ספרא דצניעותא פרקא קדמאה

תַּאנָּא. סַפְרָא דְצִנְיַעוּתָא, סַפְרָא, דְשָׁקִיל
בְּמִתְקָלָא. (תַּאנָּא) דְעַד דְלֹא הָוָה
מִתְקָלָא, לָא הָוּוּ מְשַׁגְיַחִין אַפִּין בְּאַפִּין, וּמְלַכִּין
קַדְמָאִין מִיתוּ, וְזִיוֹנִיָּהוֹן לָא אֲשַׁתְּכַחוּ, וְאַרְעָא
אֲתַבְּטְלַת. עַד דְרִישָׁא דְכִסּוּפָא דְכָל כְּסוּפִין,
לְבוּשֵׁי דִיקָר אֲתַקִּין, וְאַחֲסִין.

הַאי מִתְקָלָא תְּלִי בְּאַתְרֵי דְלֹא הָוָה, אֲתַקְלוּ בֵּיהּ
אִינוּן דְלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ. מִתְקָלָא קָאִים
בְּגוּפֵיהּ. לָא אֲתַאֲחַד, וְלֹא אֲתַחֲזִי. בֵּיהּ סְלִיקוּ,
וּבֵיהּ סְלִקִין דְלֹא הָווּ, וְהָווּ, וַיְהִיִּין.

סַתְרָא גּוּ סַתְרָא, אֲתַתְקִין וְאַזְדַּמֵּן, בְּחַד
גּוּלְגַלְתָּא, מְלִיָּא טְלָא דְבְדוּלְחָא.

קְרוּמָא דְאוּרָא אֲזַדְכֵּךְ וְסַתִּים, אִינוּן עֶמְרֵי נְקִי
תְּלִיין בְּשָׁקוּלָא. רַעְוָא דְרַעוּיִן אֲתַגְלִיא בְּצִלוּתָא
דְתַתָּאי. אֲשַׁגְחָא פְּקִיחָא דְלֹא נָאִים, וְנָטִיר
תְּדִירָא. אֲשַׁגְחוּתָא דְתַתָּא בְּאֲשַׁגְחוּתָא דְנִהִירוּ
דְעֻלָּאָה. (דְבִיָּה) תְּרִין נוּקְבִין דְפְרִדְשָׁקָא, דְאַתְעַר
רוּחָא לְכֻלָּא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ שִׁיתָא, בְּרֵאשִׁית בְּרָא שִׁית
עָלֵיהּוּ, כּוֹלְהוּ לְתַתָּא, וְתַלְיִין מְשַׁבְּעָה
דְּגוּלְגֻלְתָּא עַד יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא, וְהָאָרֶץ תְּנַיֵּנָא
לְאוּ בְּחוּשְׁבֵן וְהָא אֲתָמַר. וּמַהֲהִיא דְאֲתַלְטֵיָא
נְפָקָא, דְּכַתִּיב (בראשית ה) מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה
יִי'. הֵיְתָה תְהוּ וְכֵהוּ וְחֻשְׁךָ עַל פְּנֵי תְהוּם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. תְּלִיסֵר, תְּלִיִין
בְּתַלְיִסֵר יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא.

שִׁיתָא אֶלְפֵי שְׁנִינ, תְּלִיִין בְּשִׁיתָא קְדָמָאִי,
שְׁבִיעָא עָלֵיהּוּ, דְאֲתַתְקַף בְּלַחֲדוּדֵי.
וְאֲתַחְרִיב כְּלָא בְּתַרִיסֵר שְׁעֵתִי, דְּכַתִּיב הֵיְתָה תְהוּ
וְכֵהוּ וְגו'. תְּלִיסֵר יְקִים לֹון בְּרַחֲמֵי, וּמְתַחַדְשֵׁן
בְּקְדָמִיתָא, וְקָמוּ (ס"י קמו) כָּל אֵינוֹן שִׁיתָא. בְּגִין
דְּכַתִּיב בְּרָא, וְלִבְתַר כְּתִיב הֵיְתָה, דְּהָא הֵוֹת וְדָאִי,
וְלִבְסוּף תְהוּ וְכֵהוּ וְחֻשְׁךָ, (ישעיה ב) וְנִשְׁגַב יִי לְבִדוּ
בְיוֹם הַהוּא.

גְּלוּפֵי דְגְלִיפִין כְּחִזּוּ דְחוּיָא אָרִיךְ, וּמְתַפְשֵׁט
לְכָאן וְלְכָאן, זִנְבָא בְרִישָׁא. רִישָׁא (אֲחוּרָא)
אֲחִיד אֲכַתְפִין, אַעֲבַר וְזַעִים, נָטִיר וְגַנִיז. חַד
לְאֶלְף יוּמִין זַעִירִין אֲתַגְלִיָא, (נ"א אֲתַמְלִיָא) קוּלְטָרָא
בְּקַטְרוּי, סְנַפִירָא בְּעַדְבוּי, אֲתַבַר רִישִׁיה בְּמִיִין

דִּימָא רַבָּא, דְּכְתִיב (תהלים עד) שְׁבַרְתָּ רְאשֵׁי תַנִּינִים
עַל הַמַּיִם. תַּרְיֵן הוּוּ, חַד אֶתְחַזְרִי, תַנִּינִם כְּתִיב
חֶסֶר. רְאשֵׁי, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל
רְאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, הִינֵנו דְּכְתִיב
(תהלים לג) כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא
בְּלַחֲדוּי. לְבַתָּר אֶתְחַזְרוּ חַד יְהוּ"י יְהוּ"ו וַיִּי וַ'
בְּתַרְאָה שְׁכִינְתָּא לְתַתָּא. כְּמָה דְה' שְׁכִינְתָּא
אֲשַׁתְּכַח וּבְחַד מִתְקַלָּא אֶתְקַלוּ.

וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, דְּכְתִיב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאֹר כִּי טוֹב. (ישעיה ג) אָמְרוּ צְדִיק כִּי
טוֹב. הָאִי, בְּמִתְקַלְיָה סְלָקָא. קַדְמָאָה בְּלַחֲדוּי.
וְכֻלָּא לְחַד אֶתְחַזְרִי. אַחְתָּא וּמוֹדַעְתָּא כְּלִילָן דָּא
בְּדָא בְיו"ד ה"א, כְּתַרְיֵן רְחִימִין דְּמִתְחַבְּקֵן.

שִׁיתָא נְפָקִין מֵעַנְפָּא דְשָׂרְשָׁא דְגּוֹפָא, לִישָׁן
מְמַלְל רַבְרַבָּן. לִישָׁן דָּא, סְתִים בֵּין יו"ד
וְה"א, דְּכְתִיב (ישעיה מד) זֶה יֹאמֵר לֵה' אָנִי וְזֶה יִקְרָא
בְּשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתּוֹב יְדוּ לִי וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל
יִכְנֶה (יכנה) מְמַשׁ. זֶה יֹאמֵר לֵה' אָנִי: אַחְתָּא. וְכֻלָּא
אֶתְמַר בֵּיהוּ"ו. כֻּלָּא כְּלִילָן בְּלִישָׁן סְתִים לְאִימָא.
דְּהָא אֶתְפַּתַּחַת לִיָּה דְנַפְיָק מִינָּה. אַבָּא יְתִיב

בְּרִישָׁא, אִימָא בְּאִמְצָעִיתָא, וּמִתְכַסֵּיָא מִכָּאן
וּמִכָּאן וְוִי לְמָאן דְּגַלִּי עַרְיִיתְהוֹן.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם,
שְׁלִיט דְּכֹר בְּנוֹקְבָא. (ס"י שְׁלִימוּ דְּכֹר וְנוֹקְבָא)
דְּכַתִּיב (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, נְהִיר יו"ד
בְּתַרִּין, וְנְהִיר וּמְעַבֵּר לְנוֹקְבָא. אֲתִיחַד יו"ד
בְּלַחֲדוּי, (ובתר כן) סָלִיק בְּדַרְגוּי לְעֵילָא לְעֵילָא.
אֲתַחְשַׁכָּא נּוֹקְבָא, וְאֲתַנְהִירֶת אִימָא וּמִתְפַתְחָא (דף
קע"ז ע"א) בְּתַרְעוּי. אַתָּא מִפְתַּחָא דְכָלִּיל בְּשִׁית,
וּמְכַסֵּיא פְתַחָא, וְאַחִיד לְתַתָּא לְהַאי וְלְהַאי, וְוִי
לְמָאן דְּגַלִּי פְתַחָא.

פְּרָקָא תְּנִינָא

דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא. (דִּיקְנָא) לָא אֲדַכֵּר בְּגִין דְּהִיא
יְקִירוּתָא דְּכָלָא מְאֲדָנִין נְפַקְתָּ,
בְּסַחְרָנְהָא דְּבַסִּיטָא, סָלִיק וְנַחִית חוּטָא חוּרָא.
בְּתַלְיֶסֶר מִתְפָּרֵשׁ.

בִּיקוּרָא דְּבִיקוּרוּתָא הֵיא, כְּתִיב (ירמיה ב) לָא
עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם. אָדָם
לְבַר הוּא. אָדָם לָא כָלִיל הָכָא. כָּל שְׁכָן אִישׁ.
בְּתַלְיֶסֶר נְבִיעִין מְבוּעִין מִתְפָּרֵשׁ, אַרְבַּע בְּלַחֲדוּי
אֲסַתְמָרוּ. תְּשַׁעָּה אֲשֻׁקִיּוֹן לְגוּפָא. (נ"א לְגַנְתָּא).

סדר הלימוד ליום יד שבט [יום 132 בשנה]

(תיקונא קדמא) מקמי פתחא דאדנין, שארי יקירו
 לאתתקן, (תנינא) נחית בשפירו ברישא דשפון.
 מהאי רישא להאי רישא קאים. (תליתא) ארחא
 דנפיק תחות תרין נוקבין דפרדשקא, לאעברא
 חובה, דכתיב (משלי יט) ותפארתו עבור על פשע.
 (רביעא) תחות שפון אסחר שערא לרישא
 אחרא. (חמישא) ארחא אחרא נפיק תחותי.
 (שיתא) חפי תקרובתא דבוסמא, לרישא
 דלעילא. (שביעא) תרין תפוחין אתחזון לאנהרא
 בוצינין. (תמינא) מזלא דכלא, תלייא עד לבא,
 ביה תליין עלאין ותתאין.

(תשיעא) אינון דתליין לא נפקין דא מן דא. (עשרא)
 חפיין זעירין על גרונא (חד סר) דיקירו. רברבין,
 מתשערין בשיעורא שלים. (תריסר) וכד) שפון
 אתפנון מכל סטרין, זכאה למאן דנשיק מאינון
 נשיקין. (תליסר) בההיא מזלא דכלא נגדין תליסר
 משיחין דאפרסמונא דכיא. כלא בהאי מזלא
 שכח, וסתיים.

בזמנא דמטא תשרי, ירחא שביעא, משתכחי
 (י"ח) אלין תריסר (ס"א תליסר) בעלמא עלאה

וּמִתְפַתְּחֵי תְרִיסַר (ס"א תליסר) תְרַעֵי דְרַחְמֵי, בְּהֵוּא
זְמַנָּא (ישעיה נה) דְרָשׁוּ יִי' בְּהַמְצָאוֹ כְּתִיב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ
זֶרַע עֵץ פְּרִי וְגו', (בראשית א) הֵיִינוּ
דְּכְתִיב (ויקרא טז) וְעַנִּיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה
לְחֹדֶשׁ בְּעֶרְב. (בְּהַאי זְמַנָּא) (דברים ג) אֲדַנִּי יִהְיֶה אִתָּה
הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלְךָ. יהו"ה
שְׁלִים בְּסִטְרוֹי. וְהִכָּא בְּרַחֲשׁוֹתָ דָּא דְאַרְעָא,
לֹא שְׁלִים.

יְהו"י לֹא כְתִיב, קְרִינֵן יו"ד עֲלָאָה יו"ד תַּתָּאָה,
וַיִּצַּר י' עֲלָאָה י' תַּתָּאָה, (יהי) י' עֲלָאָה, י'
תַּתָּאָה. ה' בְּגוּוֹיֵיהּ. כְּלָלָא דְשְׁלִימוֹ. שְׁלִים, וְלֹא
לְכָל סֵטֵר. אֲתַעְקֹר מֵהַאי אֲתֵר שְׁמָא דָּא, וְאֲשַׁתִּיל
בְּאַחְרָא, כְּתִיב וַיִּטַּע יִי' אֱלֹהִים.

ה' בֵּין יו"ד לְיו"ד דִּיהו"י, נְשָׂבֵא דְפְרֻדֵּשְׁקָא
דְעַתִּיקָא, לְזַעֲרָא דְאַנְפִּין בְּלֹא רוּחָא לֹא
אֲתַקְיִים. בְּה"א, אֲשַׁתְּכַלֵּל ה"א עֲלָאָה ה"א
תַּתָּאָה, דְכְתִיב (ירמיה א) אָהָה אֲדַנִּי אֱלֹהִים.

בְּקִיטְפוֹי דְקִטְפִין, (צְרִירָא) בְּרוּחָא דְמִתְקַלִּין,
יהו"ו. י' עֲלָאָה דְאֲתַעְטֵר בְּקִטְרָא (ס"א
בְּעֶטְרָא) דְעַתִּיקָא, הִיא קְרוּמָא עֲלָאָה דְאֲזַדְכָּךְ

וְסָתִים. ה"א עֲלָא, דְּאֲתַעֲטָר בְּרוּחָא דְנוֹקְבִין
 דְּפִרְדֵּשְׁקָא, דְּנִפְיָא לְאַחֵיָא. ו' עֲלָא, בּוֹצִינָא
 דְּקַרְדִּינוּתָא דְּאֲתַעֲטָר בְּסִטְרוֹי, (ס"א בְּעִטְרוֹי)
 מִתְפַּשְׁטָן אֲתוּוֹן לְבִתְרָא, וְאֲתַכְלְלוּ בְּזַעֲיָרָא דְאַפִּין.
 כְּמָה דְשָׂרְיָא בְּגוּלְגַלְתָּא, אֲשַׁתְּכַחוּ מִתְפַּשְׁטָן בְּכָל
 גּוּפָא, לְשַׁכְלָלָא כְּלָא. בְּעֵמֶר נְקָא. כַּד תְּלִי תְלִיין
 אֲלִין אֲתוּוֹן. כַּד אֲתַגְלִי לְזַעֲיָרָא מִתִּישְׁבֹּן בֵּיהּ
 אֲלִין אֲתוּוֹן, וְאֲתַקְרִי בְּהוֹן.

י"ד דְּעִתִּיקָא סָתִים בְּעִטְרוֹי, בְּגִין שְׂמָלָא
 אֲשַׁתְּכַח ה"א אֲתַפְתַּח בְּאַחְרָא וְאִינְקִיב
 בְּתַרִּין נּוֹקְבִין, וְאֲשַׁתְּכַח בְּתַקּוּנִין. ו' אֲתַפְתַּח
 בְּאַחְרָא, דְּכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
 לְמִישָׁרִים. בְּבוֹצִינָא דְּקַרְדִּינוּתָא לְמַכְסִּיא פְתַחָא.
 ו' לְעִילָא ו' לְתַתָּא, ה' לְעִילָא ה' לְתַתָּא. י' לְעִילָא
 וְבָהּ לָא אֲשַׁתְּתַף אַחְרָא, וְלָא סְלִיק בְּהִדָּה, בַּר
 רְמִיזָא דְרְמִיז כַּד אֲתַגְלִיין תְּרִין (בְּאוּרִייתָא) וּמִתַּחְבְּרָן
 בְּחַד דְרַגָּא, חַד רְגָשָׁא בְּגִין לְאַתְפְּרָשָׁא, ו' ד
 כְּלִילָן בְּיו"ד ווי כַּד אֲסַתְלַק הָאִי, וְאֲתַגְלִיין.

אִינְוֹן בּוֹסְמִין דְּטִיפְסָא שְׂרִיקִין, לָא עֲבָרִי (ס"א עֲבָד)
 לָא מִתְעַכְבִּי בְּדוּכְתָא, וְהַחֲיוֹת רְצוּא
 וְשׁוּב. בְּרַח לָךְ אֶל מְקוּמְךָ. אִם תִּגְבִּיהַּ כְּנֶשֶׁר וְאִם
 בֵּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנְךָ מִשָּׁם אֲוִרִידְךָ.

וְתוֹצֵא הָאָרֶץ (דף קע"ז ע"ב) **דְּשֵׂא. אִימְתִי, כַּד שְׂמָא**
אֲתַנְטַע. וְכַדִּין אֲוִירָא נָפִיק, וְנִצּוֹצָא
אֲזַדְמָן. (תיקונא קדמא דרישא) **חַד גּוּלְגֻלְתָּא אֲתַפְשֵׁט**
בְּסִטְרוֹי, טְלָא מְלִי עָלָה, דְּתַרֵּי גּוּוּיֵי.

תִּלְתְּ חִלְלִין דְּאֲתוּוֹן רְשִׁימִין, אֲתַגְלִיִּין בֵּיהּ.
(תְּלִיתָא) אֲוִכְמִין (ס"א כְּעוֹרְבָא) כְּעַרְבָּא תְּלִיִּין
עַל נוֹקְבִין עֲמִיקִין, דְּלָא יְכִיל לְמִשְׁמַע יְמִנָא
וְשְׂמָאֲלָא. הֵכָא חַד אֲרַחָא לְעֵילָא דְקִיק.

(רְבִיעָא) מְצַחָא דְלָא נָהִיר, קְטָטוּתָא דְעֵלְמָא. בַּר
כַּד רַעְוָא אֲשַׁגַּח בֵּיהּ. (חֲמִישָׁא) עֵינִין דְּתִלְתְּ גּוּוּיֵי,
לְמַרְתַּת קְמִיֵּהוּ אֲתַסְחָן בְּחֻלְבָּא דְנָהִיר. כְּתִיב
(ישעיה לג) עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה יְרוּשָׁלַיִם נוֹה שְׂאֲנָן, וְכַתִּיב
(ישעיה א) צֶדֶק יִלִּין בָּהּ. נוֹה שְׂאֲנָן, עֲתִיקָא דְסֻתִּים,
עֵינֶךָ כְּתִיב.

(שְׁתִּיתָא) חוֹטְמָא פְּרָצוּפָא דְזַעֲיָרָא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא.
תִּלְתְּ שְׁלֵהוּבִין מִתּוֹקְדִין בְּנוֹקְבוֹי. (שְׁבִיעָא) דְּרַגָּא
עֲקִימָא, לְמִשְׁמַע טָב וּבִישׁ. כְּתִיב (ישעיה מב) אֲנִי יְיָ
הוּא שְׁמִי. וְכַתִּיב (דְּבָרִים לב) אֲנִי אֱמִית וְאַחֲיָהּ.
וְכַתִּיב (ישעיה מו) וְאֲנִי אֶשָׂא וְאֲנִי אֶסְבּוֹל. (תְּהִלִּים ק)
הוּא עֲשָׁנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ. (איוב כג) וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי
יִשְׁכַּבְנוּ. הוּא אֲקָרִי מֵאֵן דְּסֻתִּים וְלָא שְׂכִיחַ, הוּא

מֵאֵן דְּלֵא אֲזִדְמֵן לְעֵינָא. הוּא מֵאֵן דְּלֵא אֲקָרִי
בְּשֵׁמָא. (ה"א ה"י).

א' כְּלִיל (הוּא) ו'. ו' כְּלִיל א' וְלֵא כְּלִיל ה"ו. (ס"א
ה"י) א' אֲזִיל לְאֶלְפָּה. אֶלְפָּה אֲזִיל לְיו"ד, יו"ד
אֲזִיל לְיו"ד, דְּסִתִּים מְכַל סְתִימִין, דְּלֵא מִתְחַבְּרֵן
בֵּיהּ ו"ד. ווי כֵּד לֵא נְהִיר י' בּו"ד.

כֵּד אֶסְתַּלֵּק י' מִן ו"ד בְּחֻבֵי עֲלָמָא, עֲרִיטָא
דְּכֻלָּא אֶשְׁתַּכַּח, עַל דָּא כְּתִיב (ויקרא יח) עֲרוֹת
אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה. וְכֵד אֶסְתַּלֵּיק יו"ד מִן ה"א, עַל
דָּא כְּתִיב וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הִיא לֹא
תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ. אִמְךָ הִיא וְדָא, (משלי ב) כִּי אִם
לְבִינָה תִקְרָא וְגו'.

פְּרָקָא תְּלִיתָא תִשְׁעָה תְּקוּנִין יְקִירִין אֶתְמַסְרוּ
לְדִיקְנָא כֹּל מָה דְּאֶתְטַמֵּר וְלֹא אֶתְגַּלְיָא
עֲלָאָה וַיִּקְרָא אֶשְׁתַּכַּח. (והוּא) וְהָא (ס"א דִּיקְנָא) גְּנֻזְיָה
(ס"א יְקִירָא) קָרָא.

תִּיקוּנָא קְדָמָא דְּדִיקְנָא, נִימִין עַל נִימִין מְקַמֵּי
פְּתַח דְּאֶדְנִין עַד רִישָׁא דְּפּוּמָא. (תְּנִינָא)
מִרִישָׁא הָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא אֶשְׁתַּכַּח. (תְּלִיתָאָה)
מִתְחֹת תְּרִין נוֹקְבִין אֶרְחָא מְלִיָּא דְּלֵא אֶתְחַזְיָא.
(רְבִיעָאָה) עֲלֵעִין אֶתְחַפֵּיין מֵהָא גִיסָא וּמֵהָא גִיסָא.

(תמישאה) בְּהוּ אֶתְחַזֵּיין תְּפוּחִין סוּמְקִין כְּוּוֹרְדָא.
 (שתיטאה) בְּחַד חוּטָא תְלִיין אוּכְמִין תְּקִיפִין עַד
 חַדוּי. (שביעאה) שְׁפוּון סוּמְקִין כְּוּוֹרְדָא אֶתְפְּנוּן.

(תמינאה) זְעִירִין נַחְתִין בְּגֵרוּנָא, וּמַחְפִּיין קְדָלָא.
 (תשיעאה) רַבְרַבִין וְזְעִירִין כְּגִידִין (ס"א נגדיון) (ס"א נחתין)
 בְּשִׁקוּלָא. בְּאֵלִין אֶשְׁתַּכַּח גִּיבַר וְתִקִיף מָאן
 דְּאֶשְׁתַּכַּח.

בְּתִיב (תהלים קיח) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה. תְּשַׁעָה אָמַר
 דְּוֹד עַד כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי, לְאַסְחָרָא
 וּלְאַגָּנָא עֲלוּי. וְתוּצָא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׁב מְזֻרִיעַ
 זֶרַע לְמִינְהוּ וְעֵץ עוֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בוּ
 לְמִינְהוּ. תְּשַׁעָה אֵלִין אֶתְעַקְרוּ מִשְׁמַא שְׁלִים,
 וְאֶשְׁתִּילוּ לְבַתֵּר בְּשְׁמַא שְׁלִים, דְּכְתִיב וַיִּטַּע יי'
 אֱלֹהִים. תְּקוּוּנִין דְּדִיקְנָא בְּתִלְיִסְרָא אֶשְׁתַּכְּחֵן אִיהִי,
 דְּהִיא עֲלָאָה. תְּתָאָה, בְּתְשַׁעָה אֶתְחַזוּן. כ"ב
 אֶתּוּון אֶתְגְּלִיפוּ בְּגוּוֹנִיָהוּן (ס"א בְּגִינְהוּן).

עַל הָאֵי, (ס"א על הָאֵי מָאן דְּחֻזִי בְּחַלְמִיָה דִּיקְנָא) חֶלְמָא דְּאֶחִיד
 דִּיקְנָא דְּבַר נֶשׁ עֲלָאָה בִּידִיָה, (נ"א או דְּאוּשִׁיט יְדִיָה
 לִיָה יִנְדַע דְּשְׁלִים בְּמֵאֲרִיָה) שְׁלִים בְּמֵאֲרִיָה. שְׁנֵאִין תְּחוּתוּי
 יְכַנְעוּן. כָּל שְׁכַן דִּיקְנָא עֲלָאָה דְּנֵהִירָא (ס"א לְתַתָּאָה)
 בְּתַתָּאָה, דְּעֲלָאָה רַב חֶסֶד אֶקְרִיָה, בְּזַעִירָא חֶסֶד

סְתָם, כַּד אֶצְטְרִיךְ נְהִירוֹ אֲנֵהר וְאֶקְרִי רַב חֶסֶד.

(ס"א בידיה הא מתרחיץ דהא בשלם עם מאריה ושנאוי זפנעון תחותי ודין הוא כדיל דחזא בחלמיה כל שכן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר לתתאה ארים עלאה רב בחסד אקרי בזעירא חסד סתם).

כְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, כְּלוֹמֵר, (נ"א ח"י ג"ה) י"ה אֶתְפָּשֵׁט

נְהִירוֹ דְדָא בְדָא, כְּלָא אֶתְרַחֲשׁוּן בְּזַמְנָא חָדָא, מַיִם טְבָאן מַיִם בִּישָׁן. בְּגִין דְאָמַר יִשְׂרָצוּ, אֶתְכַלְלוּ דָא בְדָא. חַיָּה עֲלָאָה, חַיָּה תַתָּאָה. חַיָּה (דף קע"ח ע"א) טְבָא. חַיָּה בִישָׂא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. הָאָדָם לֹא כְּתִיב,

אָלָא אָדָם סְתָם, לְאֶפְקָא אָדָם דְלַעֲיֵלָא דְאֶתְעֵבִיד בְּשִׂמְא שְׁלִים. כַּד אֲשַׁתְּלִים דָא, אֲשַׁתְּלִים דָא. אֲשַׁתְּלִים דְכַר וְנוֹקְבָא לְאֶשְׁלָמָא כְּלָא. יְהוֹ"ה סְטָרָא דְדְכַר. אֱלֹהִים סְטָרָא דְנוֹקְבָא. אֶתְפָּשֵׁט דְכוּרָא, וְאֶתְתַקַּן בְּתַקּוּנוֹי כְּאִמָּא, בְּפוּמִיָּה דְאִמָּה. מְלַכִּין דְאֶתְבְּטְלוּ, הֵכָא אֶתְקַיְיְמוּ.

דִּינִין דְדְכוּרָא תְקִיפִין בְּרִישָׂא, בְּסוּפָא נִיחִין.

דְנוֹקְבָא בְּאִפְכָּא. וַי"ה קוֹנְטִירִין דְקִיטוּרָא בְּעֵטְפוֹי שְׁקִיעִין. י' זְעִירָא בְּגוּוּהָא אֲשַׁתְּכַח. אִי אֶתְבְּסְמוּ דִינִין, בְּעָא עֲתִיקָא.

אֶתָּא חוּיָא עַל נוֹקְבָא, וְקִינָא דְזוּוּהָמָא אֶתְתַּקֵּן
בְּגוּוּה, לְמַעַבְד מְדוּרָא בִישָׂא. דְכְתִיב וַתַּהַר
וַתֵּלֶד אֶת קַיִן. קִינָא דְמְדוּרָא דְרוּחִין בִּישִׁין
וְעַלְעוּלִין וְקִטְפוּרִין.

אֶתְתַּקִּין בֵּיה בְּהַאי אָדָם, בְּתַרִּין, בְּכֻלָּל וּפְרֻט,
אֶתְכַלְלוּ בְּפֻרְט וּכְלָל, שׁוֹקִין וְדְרוּעִין,
יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. דָּא אֶתְפְּלַג בְּסִטְרוּי אֶתְתַּקֵּן דְכַר
וְנוֹקְבָא יְה"ו. "י" דְכַר. ה' נוֹקְבָא. ו' כְּתִיב זָכָר
וְנִקְבָּה בְרָאָם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.
דִּיּוֹקְנָא וּפְרָצוּפָא דְאָדָם יְתִיב עַל כְּרִסְיָא, וְכְתִיב
(יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֵרְאֵה אָדָם
עֲלִיו מְלַמְעָלָה.

דְּבַר אַחַר יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם, תְּרַגּוּם יְרַחֲשׁוּן. כְּלוּמַר,
כַּד מְרַחֲשִׁין בְּשִׁפּוּוֹתֵיהָ פְתַגְמֵי צְלוּתָא,
בְּזַכּוּתָא, וּבְנִקְיוֹת דְּעֵתָא, וּבְמֵיָא הָוָה רַחֲשִׁי
נְפִשָׁא חִתָּא.

וְכַד בְּעֵי בַר נֶשׁ לְסִדְרָא צְלוּתֵיהָ לְמַאֲרִיָּה,
וּשִׁפּוּוֹתֵיהָ מְרַחֲשֵׁן בְּהַאי גּוּוּנָא מִתְתָּא
לְעֵילָא, לְסִלְקָא יְקָרָא דְמַאֲרִיָּה, לְאַתְר דְּשִׁקְיוֹ
דְּעַמִּיקוֹ דְּבִירָא, נְגִיד וְנְפִיק. לְבַתָּר יְנַגִּיד
לְאַמְשָׁכָא מְלַעִילָא לְתַתָּא, מַהֲהוּא שְׁקִיָּא דְנַחְלָא,

לְכֹל דְרַגְא וְדַרְגְא, עַד דְרַגְא בְתַרְאָה לְאַמְשָׁא
 נְדָבָה לְכֹלָא מְעִילָא לְתַתָּא. לְבַתָּר בְּעֵי לְקַשְׁרָא
 קַשְׁרָא בְכֹלָא, קַשְׁרָא דְכּוֹנְנָה דְמַהִימְנוּתָא וַיַּעֲבֹדוּן
 כָּל מְשַׁאלוּהֵי, בֵּין שְׁאֲלַתָּא דְצַבּוּרָא, בֵּין
 שְׁאֲלַתָּא דִּיחִידָא.

וְשְׁאֲלַתָּא דְאִית לְבַר נֶשׁ לְשְׁאֲלָא מִמְאָרִיָּה, הֵן
 מְסוּדְרוֹת בַּט' גּוּוּנֵי, אִית בְּאַלְפָּא
 בֵּיתָא, וְאִית בְּאַדְכָּר מְכִילוּהֵי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 רְחוּם וְחַנוּן וְגו'. אִית בְּשִׁמְהֵן יְקִירָן דְקוּדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא, כְּגוֹן אֶהְיָה, יְהוּ, יְהוֹ, אֵל, אֱלֹהִים, יְיִ
 צְבָאוֹת, שְׁדֵי, אֲדָנִי.

אִית בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּגוֹן: מְלָכוֹת, יְסוּד, הוּד,
 נְצַח, תְּפָאֲרַת, גְּבוּרָה, חֶסֶד, בִּינָה, חֲכָמָה,
 קְטָר. אִית בְּאַדְכָּר צְדִיקֵיָּא, כְּגוֹן הָאֲבוֹת
 וְהַנְּבִיאִים וְהַמְּלָכִים. אִית בְּשִׁירֵי וּבְתוֹשְׁבַחְתִּי,
 דְאִית בְּהוּן קְבֵלָה אֲמִיתִית. וְעִילָא מְנַהוּן מָאן
 דִּידַע לְתַקֵּן תְּקוּנֵין לְמְאָרִיָּה, כְּדָקָא יְאוּת. וְאִית
 בִּידִיעָה סְלָקָא מִתַּתָּא לְעִילָא, וְאִית מָאן דִּידַע
 לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַעָא מְעִילָא לְתַתָּא. וּבְכָל ט' גּוּוּנֵי
 אֲלִין, צְרִיכָא כּוֹנְנָה גְדוּלָה, וְאִי לָא עָלִיָּה קָרָא
 דְכְתִיב, (שְׁמוּאֵל א ב) וּבַזִּי יִקְלוּ.

וּבְכוֹנֵת אָמֵן, דְּהוּא כָּלִיל תְּרִין שְׁמֵהֶן יְהוָה
 אֲדַנְי. וְהָאֶחָד גְּנִיז טוּבִיָּה וּבְרֻכּוּהִי,
 בְּאוּצָר הַנְּקָרָא הַיְכָל, וְהוּא רְמוּז בְּפֶסוּק (חֲבִקוּק
 ב) וְה' בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ הֵס מִפְּנֵי וּלְדָא רְמִזוּ
 רְבוּתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה, כָּל טוּב הָאָדָם בְּבֵיתוּ,
 שְׁנֵאמַר (בַּמִּדְבָּר יב) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא,
 וּמִתְרַגְּמִינָן בְּכָל דְּעַמִּי.

וְאִי מְכוּוֹן בְּכָל חַד וְחַד מִט' גְּוֹנֵי כְּדָקָא יְאוּת,
 דָּא הוּא בַר נֶשׁ דְּאוּקִיר לְשֵׁמָא דְמֵאֲרִיָּה
 לְשֵׁמָא קִדִּישָׁא, וְעַל דָּא כְּתִיב כִּי מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד
 וּבְזִי יִקְלוּ, אֶכְבֵּד בְּעֵלְמָא דִּין, לְקִיָּים וּלְמַעְבַּד כָּל
 צְרֻכּוּי. וְיַחְזוּן כָּל עַמְמֵי אֶרְעָא, אֲרִי שְׁמָא דְה'
 אֲתִקְרִי עָלֶיהָ, וַיִּדְחֲלוּן מִנֶּיהָ. וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי, יִזְכִּי
 לְמִיקָם בְּמַחֲצֵת חֲסִידִים, אֶף עַל פִּי דְלֹא קָרִי כָּל
 צוּרְכֵיהָ, כִּיּוֹן דְזָכָה לְאַשְׁגַּחָא יְדִיעַת מֵאֲרִיָּה,
 וְאִיכּוּוֹן בֵּיהּ כְּדָקָא יְאוּת.

מֵאִי וּבְזִי יִקְלוּ. דָּא הוּא מָאן דְלֹא יָדַע לְאַחְדָּא
 שְׁמָא קִדִּישָׁא, וּלְקִשְׂרָא קִשְׂרָא
 דְמַהִימְנוּתָא, וּלְאַמְשַׁכָּא לְאַתֵּר דְאַצְטְרִיךְ,
 וּלְאוּקִיר שְׁמָא דְמֵאֲרִיָּה טָב לִיהּ דְלֹא אֲתַבְּרִי. וְכָל
 שְׁכֵן מָאן דְלֹא אֲתַכּוּוֹן בְּאָמֵן.

וַעֲלֵ דָא, כָּל מָאן דְּמִרְחִישׁ בְּשִׁפּוּוֹתֶיהָ בְּנִקְיוֹתָא
 דְּלִבָּא, בְּמֵיא דְּמִנְקֵי, מָאֵי כְּתִיב בְּהִדְיָה,
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם, כְּלוֹמֵר, בְּשִׁבִיל אָדָם
 דִּידַע לְאַחַדָּא צָלָם וּדְמוּת כְּדָקָא יְאוּת, וַיְרִדּוּ
 בְּדַגַּת הַיָּם. (עד כאן ד"א)

פְּרָקָא רְבִיעָאָה. עֲתִיקָא, טְמִיר וְסֹתִים. זְעִירָא
 דְּאַנְפִּין, אֲתַגְלִיָּא וְלֹא אֲתַגְלִיָּא.
 דְּאַתְגְּלִיָּא, בְּאַתְוּוֹן כְּתִיב. דְּאַתְכִּסִּיָּא, סֹתִים
 בְּאַתְוּוֹן, דְּלֹא מִתִּישְׁבֵּן בְּאַתְרוּי, בְּגִין דְּאִיהוּ לָא
 אֲתִישְׁבּוּ בֵּיה עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
 בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְגו', הֵינּוּ דְכְּתִיב, (תהלים לו)
 אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יי'. חַד בְּכֻלָּא דְּאַחַרָּא
 מִשְׁתַּכְּחָא. בְּהֵמָה בְּכֻלָּא דְּאָדָם, (ויקרא א) אָדָם כִּי
 יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיי' מִן הַבְּהֵמָה, מִשּׁוּם
 דְּאַתְכֻלָּל בְּכֻלָּא דְּאָדָם.

כַּד נַחַת אָדָם דְּלִתְתָּא (דף קע"ח ע"ב) בְּדִיוֹקְנָא עֲלָאָה,
 אֲשַׁתְּכַחוּ תְרִין רוּחִין מִתְרִין סְטְרִין, דִּימִינָא
 וּשְׂמָאֲלָא כְּלִיל אָדָם. דִּימִינָא, נְשִׁמְתָּא קְדִישָׁא.
 דְּשְׂמָאֲלָא נֶפֶשׁ חַיָּה. חָב אָדָם אֲתַפְּשֵׁט שְׂמָאֲלָא,
 וְאַתְפְּשֵׁטוּ אֵינּוּן בְּלֹא גּוּפָא.

כַּד מִתְדַבְּקִין דָּא בְדָא, אֲתִיילְדִין כְּהַאי חַיָּה
 דְּאוּלִידַת (רוחין) סְגִיאִין בְּקִטְרָא חָדָא. כ"ב
 אֲתוּון סְתִימִין, כ"ב אֲתוּון אֲתַגְלִיין, י' סְתִים, י'
 גְּלִיָּא. סְתִים וְגְלִיָּא, בְּמִתְקֵלָא דְטַפְסִין, אֲתַקְלוּ.
 י' נִפְקִין מְנִיה דְכַר וְנוֹקְבָא ו'ד, בְּהַאי אֲתַר, ו'
 דְכַר, ד' נוֹקְבָא. בְּגִין דָּא, ד"ו תְּרִין. ד"ו דְכַר
 וְנוֹקְבָא. ד"ו תְּרִין קְפִלִין. תְּרִין י' בְּלַחֲוֹדֵי דְכַר.
 ה' נוֹקְבָא. ה' ד' הֵוֹת בְּקִדְמִיתָא, וּמְדַאֲתַעֲבַרַת
 בִּי בְּגִיָּה, (אוּלִידַת) אֲפִיקַת ו', (הַרִי כִי בַה אֵית ד"ו וּבִיָּה אֵית
 ה"ה הַרִי יַה"ו) אֲתַחְזִי יו"ד בְּחַזוּיָה כְּלָלָא דִיה"ו.
 מְדַאֲפִיקַת יו"ד דְהוּא דְכַר וְנוֹקְבָא, אֲתִישְׁבַת
 לְבַתָּר, וּמְכַסֵּיָּא לְאַמָּא.

וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (בראשית ו)
 הֵינֵנו דְכַתִּיב, (יהושע ב) שְׁנַיִם אָנָּשִׁים
 מְרַגְלִים חָרַשׁ לְאֹמֵר, מָאִי בְנוֹת הָאָדָם. דְכַתִּיב,
 (מלכים א ג) אִז תְּבַאנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ.
 בְּגִינֵיהוֹן כְּתִיב, כִּי רָאוּ כִי חֲכַמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבוֹ
 וְגו'. אִז תְּבַאנָה וְלֹא בְּקִדְמִיתָא. בְּקִיסְטְרָא
 דְקִיטוּרֵי דְפִיגְאָן, תְּרִין מִתְחַבְּקִין הֵוֹ לְעֵילָא,
 לְתַתָּא נְחַתוּ יְרַתוּ עֲפָרָא, אֲבָדוּ חוּלְקָא טְבָא
 דְהוּא בְהוּ. עֲטָרָא דְבוּמְלָא (ס"א דְחַמְלָא) וְאַתְעֵטַר
 בְּקוּסְטָא דְעִנְבָא.

וַיֹּאמֶר יי' אֵל מִשֶׁה מַה תַּצַּעַק אֵלַי. (שמות יד) אֵלַי
 דִּיּוּקָא. דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. וַיִּסְעוּ
 דִּיּוּקָא. בְּמִזְלָא הָוָה תְּלִי, דְּבַעַא לְאוּקִיר דְּקִנְיָה.
 (שמות טו) וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
 וְשִׁמְרַתְּ כָּל חֻקָּיו עַד כָּאן. כִּי אָנִי יי' רַפְאִיךָ,
 לְהֵאֵי דְוִקָא.

פְּרָקָא חֲמִישָׁאָה (ישעיה א) הוּי גוּי חוּטָא עִם כְּכַד
 עוֹן זָרַע מְרַעִים בָּנִים וְגו'. שְׁבַעָה דְרַגִּין
 יו"ד ה"ה ו"ה ה"י ו"ו אֶפִיק ד' ה"ה הו"י, ה"ה
 אֶפִיק ו"ו ד"ו לְבַר אֶסְתִיר אָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא
 דְּאִינוּן ד"ו דְכְתִיב בָּנִים מְשַׁחִיתִים.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא. בְּרֵאשִׁית מֵאָמֶר. בְּרָא חֲצִי
 מֵאָמֶר. אָב וּבֶן. סְתִים וְגַלְיָא. עֵדֵן
 עֲלָאָה דְסְתִים וְגַנְיִז. עֵדֵן תַּתְּאָה, נְפִיק לְמִטְלָטְלִי
 (ס"א לְמִטְלָנוּי) וְאֶתְגַּלְיָא יְהוָה. יְהֵ. אֱלֹהִים. אֶת. אֲדַנְי
 אֶהֱיָה. יְמִינָא וְשְׂמָאלָא כַּחְדָּא אֶשְׁתַּתְּפוּ, הַשְּׁמַיִם.
 וְאֶת, דְכְתִיב, (דְבָרֵי הַיָּמִים א כט) וְהִתְפָּאֶרְתָּ וְהִנְצַח
 אִינוּן כַּחְדָּא אֶשְׁתַּתְּפוּ. הָאָרֶץ, דְכְתִיב, (תהלים ח)
 מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. (ישעיה ו) מְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

יְהִי רַקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין
 קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, עֲתִיקָא לְזַעִירָא, אֶתְפָּרֶשׁ,

וְאֶתְדַבֵּק. לֹא אֶתְפָּרַשׁ מִמֶּשׁ פּוֹמָא מְמַלְל רַבְרָבִין.
 אֲנִתִּיק וְאֶתְעַטֵּר בְּכַתְרִין זְעִירִין, בְּחַמְשָׁה זִינִין
 מִים, וְכֹתִיב (במדבר יט) וְנָתַן עָלָיו מִים חַיִּים. (ירמיה
 י) הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. (תהלים קטז)
 אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאֶרְצוֹת הַחַיִּים. (שמואל א כה)
 וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנָי צְרוּרָה וְגו'. וְעַץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ
 הַגֵּן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בֵּין מִים לְמִים. מִים
 שְׁלִימִין, וּמִים דְּלֹא שְׁלִימִין. רַחֲמִין שְׁלִימִין,
 רַחֲמִין דְּלֹא שְׁלִימִין.

וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יְדוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשַׁגֵּם
 הוּא בְּשָׂר. (בראשית ו) וַיֹּאמֶר יְיָ, כִּד
 אֲתִיּוּבָא בְּזַעֲרָא. מְכַאן (נ"א דְכַד אֶמַר בְּשֵׁם אֶמְרוּ) (לומר)
 דְּבַר. דְּעֵתִיקָא סְתִים קָאֶמַר לֹא יְדוֹן רוּחִי בְּאָדָם
 דְּלַעֲיָלָא, מְשׁוּם דְּבַהֲהוּא רוּחָא דְּאֶתְנַשְׁבָּא מִתְרִין
 נוֹקְבִין דְּפִרְדֵּשְׁקָא, מְשִׁיךְ לְתַתָּאי.

וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב (ימי עולם) וְהָיוּ יָמֵי מַאָה וְעֶשְׂרִים
 שָׁנָה. יו"ד שְׁלִים וְלֹא שְׁלִים. י' בְּלַחֲדוּי
 מַאָה. תְּרִין אֲתוּוֹן תְּרִין זְמַנִּין, מַאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה.
 י' בְּלַחֲדוּי כַד (דף קע"ט ע"א) אֲתַגְלִיא בְּזַעֲרָא,
 אֲתַמְשֵׁךְ בְּעֶשֶׂר אֲלִפִּין שָׁנִין. מְכַאן כְּתִיב, (תהלים
 קלט) וַתֵּשֶׁת עָלַי כַּפְכָּה.

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאַרְצָן, (בראשית ו) הַיֵּינוּ דְכַתִּיב
 וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים.
 מֵאַתָּר דְּאַתְפָּרֶשׁ גְּנָתָא, אֶקְרִי הַנְּפִילִים, דְּכַתִּיב
 וּמִשָּׁם יִפְרֹד. הָיוּ בְּאַרְצָן בְּיָמֵים הָהֵם, וְלֹא לְבַתָּר
 זְמָנָא. עַד דְּאַתָּא יְהוֹשֻׁעַ, וּבְנֵי הָאֱלֹהִים אֶסְטָמְרוּ.

עַד דְּאַתָּא שְׁלֵמָה וּבְנוֹת הָאָדָם אֶתְכַלְלָא, הָדָא
 הוּא דְכַתִּיב, (קהלת ב) וְתַעֲנוּגוֹת. תַּעֲנַגְתָּ קְאָרִי
 (תַּעֲנוּגִים לֹא קְאָרִי) בְּנֵי הָאָדָם (נ"א דְאַתְרֵמִיוּ) דְּאַתְרֵמִיוּ
 מֵהָאִי רוֹחִין אַחֲרָנִין, דְּלֹא אֶתְכַלְלוּ בְּחֻכְמָה
 עֲלָאָה, דְּכַתִּיב, (מלכים א ה) וַיֵּי נָתַן חֻכְמָה לְשְׁלֵמָה,
 וּכְתִיב (מלכים א ה) וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם. מִשּׁוּם דְּהָנִי
 לֹא אֶתְכַלְלוּ בְּאָדָם.

וַיֵּי נָתַן חֻכְמָה, ה' עֲלָאָה. וַיַּחֲכֶם, דְּמִינָה אֶתְחַכֵּם
 לְתַתָּא. הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעוּלָם, עוּלָם
 דְּלַעֲיָלָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם, דְּאַתְנַהֲגִין בְּשָׂמָא. מָאִי
 שְׂמָא. שְׂמָא קַדִּישָׁא, דְּאַתְנַהֲגִין בֵּיהּ דְּלֹא קַדִּישִׁין
 לְתַתָּא, וְלֹא אֶתְנַהֲגִין אֶלָּא בְּשָׂמָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם
 סְתָם, וְלֹא אַנְשֵׁי הוּי"ה. לָאוּ מְסִתִּים סְתִימָא, אֶלָּא
 גְּרִיעוּתָא, וְלֹא גְרִיעוּתָא אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, מְכַלְלָא
 דְּאָדָם נְפָקוּ, כְּתִיב (תהלים מט) אָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין,
 אָדָם בִּיקָר, בִּיקִירוֹ דְּמִלְכָּא, בַּל יִלִּין, בְּלֹא רוּחָא.

תַּלְיִסֵּר מִלְּפִי קָרְבָּא, בְּשִׁבְעָה. שְׁבַעָה. מִלְּפִין
בְּאַרְעָא, אֲתַחְזִיאוּ נְצַחֵי קָרְבָּא. תַּשְׁעָה
דְּסַלְקִין בְּדַרְגִּין, דְּרַהֲטִין בְּרַעוּתַהוּן, וְלִית דִּימְחֵי
בִּידֵיהוּן. חֲמֵשָׁה מִלְּפִין קִיּוּמִין בְּבַהֲלוּ, לְקַמֵּי
אַרְבַּע לָא יִכְלִין לְמִיקָם.

אַרְבַּע מִלְּפִין נְפִקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע, בְּהוּן תַּלְיִין
כַּעֲנַבִּין בְּאַתְכְּלָא צְרִירָן בְּהוּ שְׁבַעָה
רַהֲטִין. סְהַדִּין סְהַדוּתָא וְלֹא קִיּוּמִין בְּדוּכְתִּיּוּהוּ.
אֵילָנָא דְּמַבְסָם יְתִיב בְּגוּ. בַּעֲנַפּוּי אַחֲדִין וּמְקַנְנָן
צְפָרִין. תַּחֲוּתוּי תַּטְלִל חֲיוּתָא דְּשְׁלִיטָא בְּהַהוּא
אֵילָנָא בְּתַרֵּי כְּבִישִׁין, לְמִיּהָךְ בְּשִׁבְעָה סְמִכִין
סְחַרְגִּיּוּהוּ, בְּאַרְבַּע חֲיוּן, מִתְגַּלְגְּלִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין.
חֲוִיָּא דְּרַהֲטֵי בַשׁ"ע דְּלוּגִין, דְּלִיג עַל טוּרִין,
מְקַפֵּץ עַל גְּבַעְתָּא, דְּכַתִּיב, (שיר השירים ב)
מְדַלַּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת. זְנַבִּיּוּהוּ
בְּפוּמִיּוּהוּ, בְּשַׁנּוּי, נְקִיב בְּתַרֵּין גִּיסִין. כַּד נְטִיל
גִּיסְטָרָא אֲתַעְבִּיד לְתַלְתַּת רוּחִין.

כַּתִּיב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. וְכַתִּיב (משלי כב)
חֲנוּךְ לִנְעָר עַל פִּי דְרָכּוֹ. לִנְעָר הִידוּעַ. אֶת
הָאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יְיָ. וְאֵינְנוּ, בְּשֵׁם זֶה, כִּי לְקַח
אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרָא בְּשֵׁמוֹ. תַּלְתַּת בְּתֵי דִינִין,

אַרְבַּע אֵינוֹן. אַרְבַּע בְּתֵי דִינִין דְּלַעֲיָלָא. אַרְבַּע
 לְתַתָּא. דְּכְתִיב, (ויקרא יט) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט
 בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה. דִּינָא קְשִׁיא. דִּינָא דְּלֹא
 קְשִׁיא, דִּינָא בְּשִׁקּוּלָא, דִּינָא דְּלֹא בְּשִׁקּוּלָא. דִּינָא
 רְפִיא. (דִּינָא) דְּאַפִּילוּ לֹא הָאֵי וְלֹא הָאֵי.

וַיְהִי כִּי הִחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. הִחֵל
 הָאָדָם לָרֹב. הֵינֵנו דְּכְתִיב בְּשִׁגְם וְגו',
 הָאָדָם דְּלַעֲיָלָא. וְכְתִיב עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. (שמות לד)
 וּמִשָּׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו, הֵינֵנו דְּכְתִיב,
 (בראשית ג) כְּתָנוּת עוֹר. קָרַן, דְּכְתִיב, (שמואל א טז) וַיִּקַּח
 שְׁמוּאֵל אֶת קָרַן הַשֶּׁמֶן. לִית מְשִׁיחָא אֱלָא בְּקָרַן,
 (תהלים פט) וּבְשִׁמְךָ תָרוּם קַרְנֵנוּ. (תהלים קלב) שֵׁם
 אֲצַמִּיחַ קָרַן לְדָוִד. הֵינֵנו עֲשִׂירָאָה דְּמַלְכָּא. וְאַתְיָא
 מִן יוּבְלָא דְּהִיא אֵימָא, דְּכְתִיב, (יהושע ו) וְהָיָה
 בְּמִשׁוֹף בְּקָרַן הַיּוּבֵל. קָרַן בְּיוּבְלָא אֲתַעֲטֵר
 עֲשִׂירָאָה בְּאֵימָא. קָרַן, דְּנִטִּיל קָרַן וְרִיחַ לְאַתְבָּא
 רוּחִיָּה לִיהָ.

וְהָאֵי קָרַן דְּיוּבְלָא הוּא. וַיּוּבֵל ה'. וְה' נְשִׁיבָא
 דְּרוּחָא לְכֻלָּא. וְכֻלָּא תִּיַיְבִין לְאַתְרֵיהּוּ,
 דְּכְתִיב, (ירמיה א) אָהָה יְי' אֱלֹהִים, כֹּד אֲתַחְזִי ה'
 לַה', יְי' אֱלֹהִים אֲתַקְרִי שֵׁם מְלֵא וְכְתִיב (ישעיה ב)
 וּנְשַׁגְבַּ יְי' לְכַדּוֹ בְּיוֹם הַהוּא. (ס"א כד אַתְחַזֵּר ה' לַה' וְאַסְתַּלַּק

י' פורענותא אמי לעלמא ואי לאו בשביל אדם יהו"ה לא אתקיים עלמא וכלא
 אתקרב ועל דא כתיב ונשגב וגו') על כן סתים ואתעטר
 צניעותא דמלכא, דהיינו ספרא דצניעותא. זכאה
 (נ"א למאן דנפק וידע) למאן דעאל ונפק וידע שבילוי
 וארחוי. (דף קע"ט ע"ב).

פְּרֻשַׁת תְּצִוֶה (דף קע"ב - דף קפ"א ע"א)

ואתה תצוה את בני ישראל וגו'. ואתה הקרב
 אליך את אהרן אחיך וגו' (שמות כז). אמר
 רבי חייא, מה שונה כאן מבכל מקום, שכתוב
 ואתה הקרב אליך, ואתה תדבר אל כל חכמי לב,
 ואתה תצוה את בני ישראל, (שמות ל) ואתה קח לך
 בשמים ראש מר דרור? אלא הכל בסוד עליון
 הוא, לכלל השכינה עמו.

אמר רבי יצחק, אור עליון ואור תחתון כלולים
 כאחד, נקראים ואתה, כמו שנאמר (נחמיה ט)
 ואתה מחיה את כלם. ועל כן לא כתוב והקרבת
 את אהרן אחיך. וצוית את בני ישראל, ודברת אל
 כל חכמי לב. משום שבזמן ההוא מאירה השמש
 בירח, ומשתתף הכל כאחד, לשרות על אמנות
 מעשה המשכן. אמר רבי אלעזר, מכאן (שמות לו)
 אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה.

רבי שמעון אמר, מכאן, ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה. אשר מלאתים צריך לומר! אלא אשר מלאתיו – ללב ההוא מלאתיו רוח חכמה, כמו שנאמר (ישעיה יא) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה וגו'. ועל זה צריך אשר מלאתיו רוח חכמה, ששורה השמש בירח בשלמות של הכל, ועל כן נרשמו הכל בכל מקום. אמר רבי אלעזר, אם כן, אלו ואתה ואתה, איך מתישבים בפסוקים?

אמר לו, כלם מתישבים הם. ואתה הקרב אליך – ליחד עמו ולקרב אצלו סוד השם הקדוש כמו שצריך. ואתה תדבר אל כל חכמי לב – לפי שכלם לא באו לעשות מעשה עד שרוח הקדש מדברת בתוכם ולוחשת להם בלחש, ואז עושים עבודתם. ואתה תצוה את בני ישראל – רוח הקדש מצוה עליהם ומאירה עליהם לעשות מעשה ברצון שלם. ואתה קח לך – כמו שפרשנו, (שכתוב) ואתה הקרב אליך. ואלה כלם כאן במעשה של המשכן. שהכל נעשה בסוד זה.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים כב) ואתה ה' אל תרחק אילותי לעזרתי חושה. ואתה ה' –

הכל אָחַד. אַל תִּרְחַק - לְהִתְרַחַק מֵאֲתָנוּ לְהִיּוֹת עוֹלָה הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְמָטָה. שְׁהִי כַּאֲשֶׁר מִתְעַלָּה הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן מִלְמָטָה, אַזִּי נִחְשָׁף כָּל הָאוֹר וְלֹא נִמְצָא כָּלל בְּעוֹלָם.

וְעַל זֶה נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵי יְרֵמְיָהוּ. וְאַף עַל גַּב שְׁנַבְנָה לְבַסּוּף, לֹא חָזַר הָאוֹר לְמִקּוּמוֹ כְּמוֹ שְׁצָרִיף. וְעַל סוּד זֶה שֵׁם הַנְּבִיא הַהוּא שֶׁהִתְנַבֵּא עַל כֶּף - יְרֵמְיָהוּ. הָעֵלָם שֶׁל הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן, שְׁעָלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְלֹא חָזַר לְהֵאִיר לְבַסּוּף כְּמוֹ שְׁצָרִיף. יְרֵמְיָהוּ - הִתְעַלָּה וְלֹא חָזַר לְמִקּוּמוֹ, וְנִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנִחְשְׁכוּ הַמְּאֹרוֹת. **אֲבָל** יִשְׁעִיָּהוּ, הַשֵּׁם גּוֹרֵם הַיְשׁוּעָה, וְלִהְחַזִּיר הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן לְמִקּוּמוֹ (יִשְׁעִיָּהוּ, לְהֵאִיר הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן

וְלַעֲשׂוֹת יְשׁוּעָה) וְלִבְנוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הַטּוֹבוֹת וְכָל הָאֹרוֹת יִחְזְרוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה. וְעַל זֶה שְׁמוֹתָם שֶׁל שְׁנֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלוּ עוֹמְדִים זֶה לְעַמַּת זֶה, בְּסִבַּת הַשֵּׁם שְׁגוֹרֵם, וְצָרוּף הָאוֹתִיּוֹת זוֹ בְּזוֹ גּוֹרְמוֹת מַעֲשֵׂה, הֵן לְטוֹב וְהֵן לְרָע. וְעַל סוּד זֶה צָרוּף הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת בְּעֶצְמָן גּוֹרְמוֹת לְהִרְאוֹת סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים כְּדִגְמַת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת בְּעֶצְמָן גּוֹרְמוֹת סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים לְהִרְאוֹת בָּהֶם.

סוד הראשון – יו"ד, נקדה ראשונה שעומדת על תשעה עמודים המעמידים אותה. והם עומדים לארבעת צדדי העולם, כמו שהסוף של המחשבה, נקדה אחרונה, עומדת לארבעת צדדי העולם. חוץ מזה שזה זכר, וזוהי נקבה.

וזו עומדת בלי גוף, וכאשר עומדת בלבושים שמתלבשת בהם, היא עומדת על תשעה עמודים, בסוד של האות ם בלי עגול. ואף על גב שאות ס' היא בעגול ועומדת בעגול, אבל בסוד של אותיות החקוקות תוף נקדות של אורות של מעלה, הם ברבוע, ושל מטה הוא בעגול.

זה הרבוע הוא עומד בשעור של תשע נקדות, שלש שלש לכל צד. והם בשעור של חשבון שמנה נקדות, והם תשע. ואלו הם שעומדים מסוד של הנר ברבוע בתשעה עמודים לאות יו"ד, נקדה אחת. ואלו התשעה הם שמונה בסוד של אות ם ברבוע, כמו זה: (ציור למעלה) שלש שלש לכל צד, וזהו סוד האות יו"ד, נקדה אחת. ואף אף גב שהיא נקדה אחת, הצורה שלה – ראש למעלה, וקוץ למטה. והשעור שלה שלש נקדות כדגמא זו: ועל כן התפשטותה לארבעה צדדים, שלש שלש לכל צד, היא תשע והיא שמונה. ואלו הם

הַעֲמוּדִים שְׂיֻצָאִים מִסּוּד הַנֶּר לְהִיּוֹת עֲמוּדִים
 לְאוֹת יו"ד, וְאֵלּוּ נִקְרָאִים מְרַכְבָּה שְׁלֵה. וְלֹא
 עֲמוּדִים בְּשֵׁם, רַק בְּסוּד תִּשְׁעַ נְקֻדּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.
 וּבִסּוּד שֶׁל סִפְרוֹ שֶׁל אָדָם נִחְלָקוּ אֵלּוּ הַתִּשְׁעַ
 שֶׁהֵן שְׁמוֹנָה, בְּצִרוּף הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ, כְּדִי לְצַרֵּף אוֹתָן וּלְיַחַד אוֹתָן בְּכֹל אֵלּוּ
 הַצּוּרוֹת כְּאֲשֶׁר נוֹסְעוֹת אֵלּוּ הַשְּׁמוֹנָה שֶׁהֵן תִּשְׁעַ,
 מְאִירוֹת בְּאוֹר שֶׁל אוֹת ם סְתוּמָה בְּרַבּוּעַ, וּמוֹצִיא
 אוֹרוֹת שְׁמוֹנָה (שְׁמוֹנָה נִרְאִים) נִרְאִים וְאוֹתִיּוֹת תִּשְׁעַ.
 וּמִתְחַלְקוֹת לְמִטָּה לְהַנְהִיג אֶת כָּל הַמִּשְׁכָּן.

וְאֵלּוּ הֵם צִרוּף שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּסוּד שֶׁל
 שְׁבַעִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת מִחֻקְקוֹת
 שְׂיֻצָאוֹת מִסּוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ צוּרוֹת, יְמִין וּשְׂמָאל
 וְאַמְצַע, וְהַכֹּל מִסּוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ נְקֻדּוֹת (צִיּוּר לַמַּעֲלָה).
 שְׁעוֹר שֶׁל אוֹת יו"ד, שְׁהִיא לְאַרְבַּע צְדָדִים, וְהֵן
 שְׁמוֹנָה נְקֻדּוֹת, וְהֵם תִּשְׁעַ נְקֻדּוֹת, וְהֵם שְׁתֵּים
 עֶשְׂרֵה נְקֻדּוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ לְכֹל צַד
 וְצַד, וּמִכָּאֵן יוֹרְדוֹת לְמִטָּה בְּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
 לְשִׁשָּׁה קְצוּוֹת. וְכֹאֲשֶׁר נִחְקְקוֹת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
 אֵלּוּ בְּשֵׁשׁ קְצוּוֹת, הֵם שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת,
 סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שֶׁהֵם הַשֵּׁם
 הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ.

תיקון הבללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אָבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עֶבְדוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵלּוֹ אֲמָרֵם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם
וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרֵאשֵׁי תְבוּת
וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִיחַ כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשֶׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוֹ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנָּנוּ עַד
מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֵּן שְׁנוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יְגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדָנוּ
שֶׁתֵּאֲרִיךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת חַנּוּם חֲנִנּוּ כְּדַכְתִּיב וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחַן
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי נִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׂבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אַמִּירַת
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

הַרְיֵנִי מִזְמֵן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
 לֵשֶׁם יַחֲוֹד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵנוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי
 לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה, וּבְפֶרֶט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְחָא שְׂגֻלָּה תַקּוּן זֶה זְכוּתָם
 יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ גְּרִנָּה לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֵּ « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אִמְרַת
 לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ, אֲדַנֵּי אֶתְּהָ, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִידָה:

ג לקדושים אשר-בארץ המה, ואדירי, כל-חפציהם-בם:
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מדם,
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יהוה-יאהדונהי
 מנת-חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי
 בנעמים, אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהוה-יאהדונהי
 יאהדונהי אשר יעצני, אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי
 יהוה-יאהדונהי לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט: ט לכן
 שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישפן לבטח: י כי
 לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידך חסידך כ' לראות
 שחת: יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך,
 נעמות בימיך נצח:

לב « לדוד משכיל, אשרי נשוי-פשע, כסוי חטאה:
 ב אשרי-אדם לא יחשב יהוה-יאהדונהי לו עון,
 ואין ברוחו רמיה: ג כי-החרשתי בלו עצמי, בשאגתי
 כל-היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידה, נהפך
 לשדי, בחרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך, ועוני
 לא-כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה-יאהדונהי,
 ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על-זאת יתפלל
 כל-חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף מים רבים אליו
 לא יגיעו: ז אתה סתר לי, מצר תצרני, רני פלט
 תסובבני סלה: ח אשכילה, ואורך בדרך-זו תלה,

אִיעֲצָה עָלַיךָ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִי כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבּוּן,
 בְּמַתְגַּוְרְסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלַיךְ: י רַבִּים
 מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חֶסֶד
 יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי, וְגִילוּ צְדִיקִים,
 וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא « לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי: ג יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאֱשֶׁר כִּי בְּאֶרֶץ, וְאֶל-
 תְּתַנְּהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבּוֹ: ד יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי יִסְעֲדֵנוּ עַל-עֵרֶשׁ
 דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּ בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי-אִמַּרְתִּי יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי חַנּוּנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֵאֱמְרוּ
 רַע לִי, מִתֵּי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֵאוֹת, שְׂוֹא
 יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאֵי, עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעַל
 יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי
 אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב:
 יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעַע אוֹיְבֵי עָלַי:
 יג וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 אָמֵן וְאָמֵן:

מב « לְמִנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי־קֶרַח: ב פְּאִיל תְּעָרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תְעָרַג אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חוּ, מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה
 פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתְה־לִּי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה,
 בְּאִמַר אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֵיךָ: ה אֵלָה אֲזַכְּרָה
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעְכַּר בְּסַף, אֲדַדְּם עַד־בֵּית
 אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגִיג: ו מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחֵי
 נַפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲוֹדְנֹו
 יִשׁוּעוֹת פְּנִיֹו: ז אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל־בֵּן
 אֲזַכְּרָךָ מֵאַרְצֵן יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצַעַר: ח תַּהוּם־
 אֶל־תַּהוּם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי
 עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהֵי חֶסֶדֹו, וּבְלִילָה
 שִׁירָה עִמִּי, תִּפְּלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲזַמְּרָה לְאֵל סְלַעֵי,
 לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה־קָדַר אֱלֹךְ בְּלַחֲץ אֲוִיב: יא בְּרַצַּח
 בְּעַצְמוֹתֵי, חֶרְפוּנֵי צוֹרְרֵי, בְּאִמַרְם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אֵיזָה
 אֱלֹהֵיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחֵי נַפְשִׁי, וּמַה־תַּהֲמֵי עָלַי,
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲוֹדְנֹו יִשׁוּעַת, פְּנֵי וְאֵלֵהֵי:

נבז « לְמִנְצַח אֶל־תִּשְׁחַח, לְדוֹד מְכַתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי,
 מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אָוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי
 דְּמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבּוּ לְנַפְשִׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזִיִּם,

לֹא-פִשְׁעֵי וְלֹא-חַטָּאתַי יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ: ה בְּלִי-עֹן
 יִרְצֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עֹנֶה לְקִרְאתִי וּרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳרֶנּוּ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל-הַגּוֹיִם, אֶל-תַּחַן כָּל-בְּגְדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב,
 יִהְמוּ כַכָּלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי-מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ
 תִשְׁחַק-לָמוֹ, תִלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֲזֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁמְרָה,
 כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֶי חֲסֵדוֹ כ, יִקְדַּמְנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: יב אֶל-תַּהֲרִגֶם פֶּן-יִשְׁכַּחוּ עָמִי,
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנֵנוּ אֲדָנָי: יג חַטָּאת-פִּימּוֹ,
 דַּבַּר-שִׁפְתֵימּוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל
 בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כַכָּלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעֹן יִנְעֹן כ, לְאָכַל, אִם-לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ,
 כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי וּמְנוּס, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ
 אֲזַמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֶי:

עז « לְמַנְצַח עַל-יְהוּדוֹתוֹן יִדִּיתוֹן כ, לְאַסְפָּ מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי: ג
 בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דַרְשֵׁתִי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
 מֵאַנְהָ הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַעֲטֹף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֶתָ שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלְיָלָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
 ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאִפִּס
 לְנִצָּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת אֵל,
 אִם-קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עֲלוֹיוֹן: יב אֲזַכּוֹר אֲזִכִּיר כ' מֵעַלְלֵי-יָהּ, כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבְעַלְלוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָּהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵאָה, הוֹדַעְתָּ בְּעַמּוּם עֲזָה: טז גְּאֻלַּת בּוֹרוֹעַ
 עַמָּהּ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּהָ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּהָ
 מַיִם יַחֲלוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָהּ בַּגְּלָגֶל,
 הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיָם דִּרְכָּהּ,
 וַשְׁבִּילָהּ וַשְׁבִּילֶיהָ כ' בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נְחִית כְּצֹאן עַמָּהּ, בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּמַרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲלוּל
 אָרֶץ וַתִּבֵּל, וַיִּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תָּשַׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בַלְיָלָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאֶפֶד, וּבְחַמְתָּךְ
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה שֶׁת כ' עֹנֵתִינוּ לְנִגְדָךְ, עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר
 פְּנִיךָ: ט כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־
 הֶגֶה: י יְמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת
 שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עִמָּל וְאוֹן, כִּי־גוּ חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אֶפֶד, וּכִירְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ
 בֶּן הַדָּעַ, וְנִבְא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי
 עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקֵּר חֲסִדְךָ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ בַּיְמֹת עֲנִיתָנוּ,
 שָׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהַדְרִיךְ
 עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ־לוֹ זְמֵרוּ־לוֹ, שִׁיחוּ
 בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי וְעֵזוֹ,
 בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְּתִיו
 וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה־יֵי אֵהֲדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת

אֶת-אַבְרָהָם, וְשִׁבְעֵתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לְאָמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן,
 חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהַיּוֹתֶם מִתִּי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
 יד לֹא-הָנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמוֹשִׁיחִי, וְלִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי-תִרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל-הָאָרֶץ, כָּל-מִטְּהַלְחֵם שָׁבֵר: יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לְעַבְדְּ נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רִגְלוֹ רִגְלוֹ כ', בְּרוּל בָּאָה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה בֹא-דַבְּרוּ, אִמְרַת יְהוָה יאהודונהי
 צִרְפַּתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ, מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשְׁלַ בְּכָל-קְנִינֹו: כב לְאִסֹּר שָׂרְיוֹ
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִינוֹ יַחֲבִם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפְרַ אֶת-עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרַיִם:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵ עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵי: כו שְׁלַח
 מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שְׁמוֹ-בְכֶם דְּבַרִי
 אֶתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשָׁד וַיַּחֲשֹׁד,
 וְלֹא-אָמְרוּ אֶת-דְּבָרֹו דְבַרִי כ': כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת-דָּגְתָם: ל שְׂרַץ אֶרֶץ צִפְרֻדַּעִים, בְּחַדְרֵי
 מְלִכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֶרְב, בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרְצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיִּלְקֶה, וְאִין מְסָפֵר: ל^ה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל
 פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל-
 אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שְׂמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, פִּי-נֶפֶל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאִשׁ, לְהָאִיר לְיָלֵה: מ שָׂאֵל וַיִּבְא
 שְׁלִיו שְׁלוֹ כ', וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁפִיעֵם: מא פָּתַח צוּר, וַיּוֹזְבוּ
 מוֹם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב פִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ,
 אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה
 אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
 יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלו א על נְהִרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-פְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ
 אֶת-צִיּוֹן: ב עַל-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּנִרוֹתֵינוּ:
 ג כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְבַר־יְשִׁיר, וְתוֹלְלֵנוּ שְׂמֻחָה,
 שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר-יְהוָה־
 יֵהוּדוֹנְהִי, עַל אֲדָמַת נֶכֶר: ה אִם-אֲשַׁפְּחֶה יְרוּשָׁלַם,
 תִּשְׁפַח יְמִינִי: ו תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכֶּה,
 אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ז זָכַר
 יְהוָה־ יֵהוּדוֹנְהִי לְבִנְי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת-כָּבֵל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי
 שִׁישְׁלָם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
 וְנִפְץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ « הַלְלוּהָ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבֵּל וּבְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַרְפָּה
 וּמְחֹזֵל, הַלְלוּהוּ בַּמַּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלֵּל יָהּ,
 הַלְלוּ-יָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
 שְׁבוּת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מְעֹזוֹם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רבנו שֶׁל עוֹלָם, עֵלְת הָעֲלוֹת וְסִפְת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִת
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנְּךָ, דְּלִית
 מִחֻשְׁבָּה תְּפִיסָא כְּךָ כְּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְּהִלָּה, וּמְרָמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוּתְךָ אֲדַרְשׁ, אוּתְךָ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוּשָׁה מֵאַתְךָ, דְּרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בַּמָּקוֹם שְׁאַנִּי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תְּעֲלוּמוֹת, וּבְדֶרֶךְ וּנְתִיב הַזֶּה
 תְּאִיר עָלַי אוּרְךָ, לְהַחְזִירֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחַר הַכְּרוּאִים,
 לְבִלִּי לְחֻשָּׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֻשְׁבַּת חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדרך במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. ומצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלוי אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 דמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושתיים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
 יאמר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
 בַּדֶּרֶךְ, וְתִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵאֱהוּדְנֵהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
 הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים:

וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַמַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
 וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי
 יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי:

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ: יֵשֵׂא יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מִלְּאֶךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וְלַהֲבִיאֶךָ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי:

הַמְּלֵאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּף רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתַי, אֲבָרְכֵם
 וַיִּצְחַק, וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות.
כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רַבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׂאֲנִי עוֹמֵד/ת כֹּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לְךָ.
וְכֹל מִה שְׂאֲנִי אוֹמֵר יִהְיֶה כֹּאֵן וּכְאֶפֶס לְעֲמַת כִּמָּה שְׂאֲנִי
בְּאֲמַת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.
כִּי הַכֹּל מוֹמֵךְ, הַכֹּל נִתַּת לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעֲזַרְתָּ לִּי, תְּמוֹכַת בֵּי,
הוֹשַׁעַת אוֹתִי הַצֵּלַת אוֹתִי, שְׁמַחַת אוֹתִי רִיפַאת אוֹתִי,
שְׁמֵרַת עָלַי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֲתָה אֶתִּי תְּמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֲתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לְעֲשׂוֹת
מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכּוֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעָמִים שְׁעֲזַרְתָּ לִּי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לְךָ
תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכֹל רַגַע וְרַגַע.
תּוֹדָה עַל כָּל גְּשִׁימָה וּגְשִׁימָה שְׂאֲנִי נוֹשֵׁמ/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
 תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
 תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה
 שמוגיע ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
 במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומשלמות, כמו
 שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך
 את הטוב,

כי רק בשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
 לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
 היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לומר
 לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
 ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוּאָה ס' כ"ו)
 מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומדה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעְלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְּדִיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תַתְּקִיִּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלֻךְ
עָלוּי הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הֵייתָ מַחְסֵה לִי מִגְדֵּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתְרָא
כְּנִפְיָךְ סְלָה. וְאִזְכָּרָה שְׁבִלִימוּדֵינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקַבֵּר, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֶהְבֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ. וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עַבְדֶּיךָ פְּעֻלָּךְ וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָהוּ, וְיִהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוץ העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
 יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה,
 שנקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו
 חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו,
 אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח לכל חטאתינו
 ועונותינו. ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לבינך.
 ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי
 אבותינו, שתכונן את לבבנו ליראתך ואהבתך,
 ותקשיב אזנך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל
 בסודות תורתך. ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא
 כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו
 בכל בחינותינו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים
 אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות
 אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם יעמד לנו
 לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה
 שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל, גל עיני
 ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך, יהוה יאהדונהי צורי וגאלי. כי יהוה

יאהדונהי יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה:

רבוֹן עֲלֵמוֹן, דְּאַנְתָּ הוּא מְגֵלִי עִמְיֻקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
 וְגֵלִי רְזִיא. יְהֵא רַעְוֵא מִן קְדָמְךָ לְאַסְפְּרֵא
 מְלִין בְּפּוּמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי
 אֶהְיֶה עִם פִּידָּ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
 בְּכִסּוּפֵא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלֵאִין דְּאוּרִיתָא
 מְפּוּמָּא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
 אָמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה
 לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר
 הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הַרְיֵנִי מְקַבֵּל עָלֵי מַצּוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
 כְּמוֹךָ, וְהַרְיֵנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי, וְהַרְיֵנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזוֹהַר
 הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכַאֵן יִפְרַט בַּקְּשָׁתוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
 [יִשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַיֵּשׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יִחְזַקְהוּ
 [וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנְּפֶשׁ וּרַפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו
 וַיִּשְׁמְ"ה גִידָיו בְּתוֹךְ שְׁאָר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאֲרִיךְ יָמָיו
 וּשְׁנוֹתָיו בְּנִעְיָמִים] [וַיּוֹשִׁיעָהוּ בְּדַבַּר יִשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים ...] אָמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי כְּפִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ",
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרִיסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְּׂכִינָה
 הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנוֹ
 יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָבָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ הַחֲמָה
 יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאֹרֶךְ שְׁבַעֲתַיִם הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי
 הַקְּדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בְּן עֲזִיחָה, יַעֲמוּד לָנוּ
 לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוֹפּוֹ כְּרָצוֹנוֹ וּכְרָצוֹן
 יִרְאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתְנֵנוּ עֶסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יָדָה
 תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעַלְוֵי
 שְׂכִינַת עֲוֹנֵנוּ בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹרֶךְ יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחַד וְנִשְׁמוֹ
 אַחַד, אֲמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל

רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שְׂזַכִּיתַנִּי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ
 הַזֶּה זִיְהֵרָה עִילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלַמְדְנוּ
 תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וּלְזֵרְעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשַׁע בִּיעַקֵּב נְאֻם
 יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא
 יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי זֶרַע זִרְעָה אָמַר יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנֹו הַנְּבוּאָה (ישעיה
 נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע
 שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבְרַפְת
 מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימְנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה
 יֵאֱהוּדוּנְהִי בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נְכַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאֵמַת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן
 מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ.
 וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקוּנוֹ. וְהִשְׁבֵּנוּ שְׂכִינְתְךָ
 לְתוֹכוֹ, וְהִשְׁבֵּנוּ כְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם וְלוֹיִים לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירִם וְלִזְמָרֶם. וְהִשְׁבֵּנוּ יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה
 הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לִירְאָה וְלֵאֲהַבָּה
 אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.
 (סי"ת)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ,
 (שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא
 יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמִטָּה בְּיַחְוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (משלי א כח) אָז
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומוד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכִדָּה מִי שְׁגוֹרִם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבֵלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרִם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהֵן,
 וְאוֹמְרִים שְׁאִין אֵלָא פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמּוּד, בְּוֹדָאֵי
 כְּבָלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי
 לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּבָלוֹ הַחֲזוֹר
 הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגוֹרִם עֵנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם תִּדְרָשׂא הָאָרֶץ דְּרָשׂא וְכו' (בראשית א יא),
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לייבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד פראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד פראוי (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמטו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תִּרְ"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּרֵ"א שְׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמָר (שמות לא): "וַשְּׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה. "לְדַרְתֶּם", מֵהוּ
 לְדַרְתֶּם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב, וּמַתְּפִנֶה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיֵּהֶם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלָיוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹר, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סְבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצְעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית
 ב.י). וְנִהַר, יֵשׁ נִהַר וַיֵּשׁ נִהַר, יֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נִהַר פְּלָגִיו,
 וַיֵּשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֵן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמָר
 (ישעיה סד) "עֵינִ לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלְתָד", זֶה הַנִּהַר
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֵן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹבֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאָמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שְׁנָה, וּמְבִיעַ עַד צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מַשְׁקָה לְגַגְה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זְכַאי
 הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא יִתְקַרֵב
 שָׁם עֵצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמְּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגֵּיהֶנֶם,
 שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר (שְׁמוֹת ל"ה): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדַאי, שְׁכָל מִי
 שְׁכּוֹעֵם כְּאֵלוֹ מְדַלֵּק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים
 מְלָאוֹת חֶסֶד אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד
 אַחַת בְּשַׁבַּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,
 וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת, שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יִצְיָאוֹת הַשַּׁבַּת שְׁתַּיִם, הֵם
 עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר
 חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרִשׁוֹתוֹ,
 כְּאֵלוֹ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ
 אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שְׁעוֹשָׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעַקוֹר
 נְשָׁמְתוֹ מְרִשׁוֹת שְׁלָה וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
 מְרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעְקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכַרְיָה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֵן הוּא מִי
 שְׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ וּמַעֲבִיר כַּח לְרִשׁוֹת
 נְכַרְיָה. שְׁבַתֵּא"י הוּא טַחּוּל, חֶמ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמְרָה,
 שְׁבַתֵּא"י עָלָיו נֹאמֵר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
 בּוֹ אֲבָל נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעַרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנַיִם בְּכַל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֹאֲשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשָׂרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבֵרָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ", נֵעַל מִטַּנָּף שֶׁל טַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה: "פִּשְׁמֵתִי אֶת בְּתַנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה אִטְנַפִּים", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלְבוּשִׁים, בְּנֵר וּבִמְאֻכָּלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֶּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שיעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדר רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר. רְבוּז הָעוֹלָמִים שְׁאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה או תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצָאת וּגְלִית עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׁאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַכְּסֶה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיְחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׁאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׁמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שְׁמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמַנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תְּקַנֶּת לָהֶם, שְׁמֵהֶם פּוֹרְחִים נְשָׁמוֹת לְבַנֵי אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תְּקַנֶּת לָהֶם, שְׁנִקְרְאוּ גּוֹפִים כָּלִפִי הַלְבוּשִׁים שְׁמַכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׁמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנָגֵד הַגּוֹף. נֶצַח וְהוֹד כְּנָגֵד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוּד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מְלָכוּת נִקְרְאת פֶּה, תוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵב, וּבֶה הַלֵב מִבִּין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסִתְרוּת לֵה' אֱלֹקֵינוּ. כְּתוּר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתוּר מְלָכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר מִגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבוץ העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקיפה וחזקה לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

איך מתנהג העולם אבל לא שיש לה צדק הידוע שהוא דין ולא משפט הידוע שהוא רחמים, ולא מכל אלו המדות כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לה לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה. קם רבי שמעון פתח ואמר: לה ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. כי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לה ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים אלא ישנים, ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו ורננו" וגו', משה הרועה הנאמן, אתה והאבות. התעוררו לשמח ולעורר את השכינה שהיא ישנה בגלות, שעד עתה, הצדיקים כלם רדומים, ושינה בעיניהם. מיד נתנה השכינה שלש קולות, לנגד הרועה הנאמן, ואומרת לו: קום הרועה הנאמן. שהרי עליך נאמר "קול דודי דופק", אצלי בארבע אותיות שלו, ויאמר בהם בכחם, פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי". שהרי כתוב: "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך" שהרי ראשי מלא טל ומדוע מלא טל? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, את השכינה חשבת, שמיום שנחרב בית המקדש, שעליתי לבית המקדש של מעלה, ועליתי לישובי – ירושלים של מעלה? אין זה כף, שבאמת לא עליתי לביתי כל זמן שאת בגלות! הרי לה סימן, "שראשי נמלא טל" והא היא השכינה בגלות, השלמות שלה והחיים שלה הוא בסוד טל, וזה הוא סוד אות יו"ד אות ה"א אות נא"ו ואות ה"א היא השכינה שאינה בחשבון ט"ל, אלא אות יוד אות הא ואות נא"ו עלים האותיות לחשבון ט"ל, שהשם הזה ממלא את השכינה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתור מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתור מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שפאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לדרף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הכה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקיים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

